

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE **STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN**

UITSPRAKEN WERKJAAR 2014
STUDIEBETWISTINGEN DEEL 3

Inhoud

[zitting van 2 oktober 2014](#)

rolnummer 2014/210

rolnummer 2014/218

rolnummer 2014/219

rolnummer 2014/220

rolnummer 2014/239

rolnummer 2014/240

rolnummer 2014/247

rolnummer 2014/251

[zitting van 16 oktober 2014](#)

rolnummer 2014/256

rolnummer 2014/288

rolnummer 2014/314

rolnummer 2014/318

rolnummer 2014/326

rolnummer 2014/334

rolnummer 2014/341

rolnummer 2014/367

[zitting van 23 oktober 2014](#)

rolnummer 2014/303

rolnummer 2014/306

rolnummer 2014/311

rolnummer 2014/320

rolnummer 2014/327

rolnummer 2014/330

rolnummer 2014/363

rolnummer 2014/372

rolnummer 2014/375

[zitting van 30 oktober 2014](#)

rolnummer 2014/295

rolnummer 2014/305

rolnummer 2014/322

rolnummer 2014/333

rolnummer 2014/361

rolnummer 2014/382

rolnummer 2014/392

rolnummer 2014/394

[zitting van 13 november 2014](#)

rolnummer 2014/357

rolnummer 2014/378

rolnummer 2014/380

rolnummer 2014/389

rolnummer 2014/417

rolnummer 2014/421

rolnummer 2014/426

rolnummer 2014/428

rolnummer 2014/432

rolnummer 2014/438

rolnummer 2014/441

rolnummer 2014/447

[zitting van 21 november 2014](#)

rolnummer 2014/384

rolnummer 2014/402

rolnummer 2014/406

rolnummer 2014/413

rolnummer 2014/418

rolnummer 2014/419

rolnummer 2014/424

rolnummer 2014/425

rolnummer 2014/437

[zitting van 27 november 2014](#)

rolnummer 2014/302

rolnummer 2014/403

rolnummer 2014/429

rolnummer 2014/448bis

rolnummer 2014/463

rolnummer 2014/465

rolnummer 2014/470

rolnummer 2014/483

[zitting van 4 december 2014](#)

rolnummer 2014/328

rolnummer 2014/368

rolnummer 2014/457

rolnummer 2014/471

rolnummer 2014/472

rolnummer 2014/478

rolnummer 2014/479

rolnummer 2014/482

rolnummer 2014/484

rolnummer 2014/485

rolnummer 2014/489

rolnummer 2014/496

rolnummer 2014/498

rolnummer 2014/504

Zitting van 2 oktober 2014

Rolnr. 2014/210 - 2 oktober 2014

Inzake

.....

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 2 oktober 2014.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef' een 9/20 toegekend werd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de farmaceutische zorg.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 12 september 2014 voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Hoewel de verzoekende partij een intern beroep opgestart heeft, heeft zij echter zonder het resultaat van deze beroepsprocedure af te wachten tegelijk een extern beroep bij de Raad ingesteld zodat het extern beroep in elk geval voorbarig werd ingesteld.

De Raad stelt dat conform artikel II.285 Codex Hoger Onderwijs een beroep bij de Raad slechts ontvankelijk is na uitputting van de interne beroepsprocedure.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examenbeslissing van 12 september 2014 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 2 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/218 - 2 oktober 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 2 oktober 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen:

- A. de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 10 september 2014 waarbij de verzoekende partij geweigerd werd voor verdere inschrijving voor alle opleidingen.
- B. de examenbeslissing d.d. 10 september 2014 waarbij verzoekende partij voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de farmaceutische wetenschappen.

Het beroep betreft enerzijds de studievoortgangsbewakingsmaatregel van 10 september 2014 waarbij een verdere inschrijving voor alle opleidingen werd geweigerd wegens het niet-naleven van een bindend studieadvies.

Het beroep betreft anderzijds de examenbeslissing d.d. 10 september voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde geen intern beroep in voor wat voorwerp A betreft. Zij stelde op 15 september 2014 voor wat voorwerp B betreft een intern beroep in bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 16 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep voor wat voorwerp A betreft niet ingesteld en uitgeput. De Raad wijst erop dat het uitputten van een intern beroep een vereiste is om een ontvankelijk beroep bij de Raad in te stellen.

Hoewel de verzoekende partij voor wat voorwerp B betreft, een intern beroep opgestart heeft, heeft zij echter zonder het resultaat van deze beroepsprocedure af te wachten een extern beroep bij de Raad ingesteld zodat het beroep voorbarig werd ingesteld. Het feit dat er ondertussen een beroepsbeslissing is doet niets af aan deze vaststelling.

De Raad stelt dat conform artikel II.285 Codex Hoger Onderwijs een beroep bij de Raad slechts ontvankelijk is na uitputting van de interne beroepsprocedure.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examenbeslissing d.d. 10 september 2014 en de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 10 september 2014 blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 2 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/219 - 2 oktober 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman Mr.
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 2 oktober 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

Wat het verzoek tot wering van stuk 13 van de verwerende partij betreft, wijst de Raad erop dat het geen stuk met een vertrouwelijk karakter is, maar een loutere weergave van een gesprek. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij in het kader van het extern beroep bij de Raad de kans om tegenspraak te voeren heeft gekregen en benut zodat de Raad geen grond ziet om het stuk uit de debatten te weren, te meer daar niets erop wijst dat het verslag werd meegenomen in de beoordeling door de interne beroepscommissie.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 0/20 werd toegekend voor de opleidingsonderdelen 'Stage marketing' en 'Stageverslag en verdediging marketing' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 8 september 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding 'Bachelor in marketing'.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 26 juni 2014 voor de opleidingsonderdelen 'Stage marketing' (0/20) en 'Stageverslag en verdediging marketing' (0/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 30 juni 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de ECTS-fiche vermeldt dat de stage uit twee periodes van 7 weken stage of een periode van 14 weken bestaat waarbij één periode van 7 weken in het Frans moet doorlopen worden. De interne beroepscommissie verwijst naar het stagehandboek waarin staat dat de verzoekende partij haar stage uiterlijk op 30 november 2013 had moeten laten goedkeuren. Zij stelde dat het eerste voorstel laattijdig werd ingediend en dat het eerste voorstel ook een stage van 14 weken in het Engels betrof zodat deze niet kon aanvaard worden daar een stage in België minstens 7 weken in het Frans gelopen diende te worden. Zij stelde dat de verzoekende partij de toelating kreeg om de eerste stageperiode te starten op voorwaarde dat zij aansluitend een tweede stage van 7 weken kon voorstellen die in het Frans gevolgd kon worden. Zij stelde dat in het Stagehandboek uitdrukkelijk vermeld staat dat stages uiterlijk op 30 mei dienen te worden beëindigd. Zij stelde dat de student slechts op 20 mei 2014 het verzoek tot goedkeuring voor de tweede stageperiode heeft ingediend. Zij stelde dat de verzoekende partij nagelaten heeft om de stagebegeleider op de hoogte te brengen van eventuele problemen bij het vinden van een gepaste stageplaats. Zij stelde dat door de late aanmelding de stage niet meer binnen de termijn van 30 mei 2014 en dus de reglementering kon georganiseerd worden. Zij stelde dat de verzoekende partij bijgevolg de stage niet volledig heeft afgelegd zodat haar een 0/20 werd toegekend voor 'Stage marketing'. Zij stelde ten slotte dat de verzoekende partij enkel een stageverslag voor de eerste stageperiode laattijdig heeft ingediend zodat haar een 0/20 toegekend werd voor 'Stageverslag en verdediging marketing'.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 15 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2014/148 d.d. 2 september 2014 vernietigde de Raad de bestreden beslissingen d.d. 10 juli 2014 en 14 juli 2014 op grond van volgende overwegingen:

"Uit artikel OER – en zoals ter zitting toegelicht door de verwerende partij – blijkt dat de interne beroepscommissie de bevoegde instantie is om in het kader van een interne beroepsprocedure een beslissing te nemen over de ontvankelijkheid en/of gegrondheid van een verzoek tot heroverweging, ingediend door een student. In casu dienden de beslissingen op intern beroep voor zowel voorwerp A als B genomen te worden door de interne beroepscommissie om nadien door de voorzitter van de interne beroepscommissie aan de student meegedeeld te worden.

De Raad stelt vast dat de documenten, die de verwerende partij als de beslissingen op intern beroep conform artikel OER beschouwt, uitdrukkelijk en vetgedrukt bepalen: "De algemeen directeur beslist als voorzitter van het intern beroepscommissie samengesteld uit: [...]". Daarenboven draagt de hoofding van voormelde documenten de woorden: "Beslissing" en "Algemeen directeur". Beide woorden zijn vergroot en vetjes gedrukt. Niettegenstaande de beide documenten de samenstelling van de interne beroepscommissie vermelden, en het document d.d. 10 juli 2014 onderaan toevoegt dat de interne beroepscommissie beslist om de beslissing van de examencommissie te behouden, kan de Raad niet met voldoende zekerheid vaststellen dat de bevoegde instantie (i.e. de interne beroepscommissie) de interne beroepsbeslissingen genomen heeft. Dat de begeleidende brieven waarmee de algemeen directeur de beslissingen ter kennis bracht van de student, melding maken van een "beslissing die de interne beroepscommissie heeft genomen", doet geen afbreuk aan voormelde vaststellingen."

3.6. In opvolging van het vernietigingsbesluit nr. 2014/148 d.d. 2 september 2014 heeft de interne beroepscommissie op datum van 8 september 2014 een nieuwe beslissing genomen waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de ECTS-fiche vermeldt dat de stage uit twee periodes van 7 weken stage of een periode van 14 weken bestaat waarbij één periode van 7 weken in het Frans moet doorlopen worden. De interne beroepscommissie verwijst naar het stagehandboek waarin staat dat de verzoekende partij haar stage uiterlijk op 30 november 2013 had moeten laten goedkeuren. Zij stelde dat het eerste voorstel laattijdig werd ingediend en dat het eerste voorstel ook een stage van 14 weken in het Engels betrof zodat deze niet kon aanvaard worden daar een stage in België minstens 7 weken in het Frans gelopen diende te worden. Zij stelde dat de verzoekende partij de toelating kreeg om de eerste stageperiode te starten op voorwaarde dat zij aansluitend een tweede stage van 7 weken kon voorstellen die in het Frans gevolgd kon worden. Zij stelde dat in het Stagehandboek uitdrukkelijk vermeld staat dat stages uiterlijk op 30 mei dienen te worden beëindigd. Zij stelde dat de student slechts op 20 mei 2014 het verzoek tot goedkeuring voor de tweede stageperiode heeft ingediend. Zij stelde dat de verzoekende partij nagelaten heeft om de stagebegeleider op de hoogte te brengen van eventuele problemen bij het vinden van een gepaste stageplaats. Zij stelde dat door de late aanmelding de stage niet meer binnen de termijn van 30 mei 2014 en dus de reglementering kon georganiseerd worden. Zij stelde dat de verzoekende partij bijgevolg de stage niet volledig heeft afgelegd zodat haar een 0/20 werd toegekend voor 'Stage marketing'. Zij stelde ten slotte dat de verzoekende partij enkel een stageverslag voor de eerste stageperiode laattijdig heeft ingediend zodat haar een 0/20 toegekend werd voor 'Stageverslag en verdediging marketing'.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 9 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 14 september 2014 diende de verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 september 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 8 september 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 10 september 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 11 september 2014.

Het beroep van 14 september 2014 werden derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan afgeleid worden dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op een schending van het beginsel "*patere legem*" en het legaliteitsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er op grond van alle regelgeving ruimte was om haar stage af te ronden. Zij stelt voorts dat haar aanvraag voor de tweede stageperiode had moeten goedgekeurd worden. Zij verwijst naar de ECTS-fiche en de algemene academische kalender (waarin het tweede semester werd bepaald) om te stellen dat zij tot en met 14 september 2014 haar stage kon afronden. Zij wijst er ook op dat haar situatie geen betrekking heeft op het overdoen van de stage in een tweede examenkans, maar wel op het effectief benutten

van haar eerste examenkans. Zij stelt dat noch het OER, noch haar stagecontract deadlines vermeldde voor het afronden van de stage. Zij stelt voorts dat het Stagehandboek weliswaar deadlines vermeldt, maar daarmee afbreuk doet aan de ECTS-fiche en de daarin bepaalde tijdsruimte waarin een stage kan afgelegd worden beperkt tot 30 weken. Zij stelt dat de studiewijzer (academiejaar 2012-2013 waarnaar verwezen wordt) aangeeft dat de stageperiode in principe loopt vanaf 4 februari 2013 tot en met eind mei 2013. Zij stelt dat hier meer ruimte wordt geboden om ook buiten deze termijnen te gaan en in samenspraak met de stageplaats de stageperiode vast te leggen.

Verwerende partij stelt dat er geen tegenstrijdigheden bestaan tussen wat in de ECTS-fiche, het Stagehandboek en de studiewijzer vermeld staat. Zij stelt dat de ECTS-fiche verder uitgewerkt wordt in het Stagehandboek en de studiewijzer. Zij werpt op dat het onjuist is dat de termijnen in het Stagehandboek en de studiewijzer niet rechtsgeldig zijn. Zij stelt dat het Stagehandboek duidelijk aangeeft welke timing en deadlines van toepassing zijn. Zij wijst erop dat de termijn van 30 mei 2014 in het Stagehandboek vermeld werd. Zij merkt op dat ingevolge de fusie van de rechtsvoorgangers van de verwerende partij werd de Studiewijzer 2012-2013 niet gewijzigd, maar was deze ook geldig voor het academiejaar 2013-2014. Zij merkt op dat daarin ook eind mei als deadline wordt aangeduid.

In haar nota van wederantwoord als reactie op de antwoordnota van verwerende partij voert verzoekende partij aan dat de verwerende partij *de facto* een examentuchtsanctie heeft opgelegd. Zij wijst naar het gebruik van het woord 'sanctie' in de antwoordnota van verwerende partij. Zij werpt bijgevolg op dat de verwerende partij niet de correcte procedure (met name op grond van artikel OER) heeft nageleefd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad wijst erop dat het in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van verzoekende partij is om een stageplaats conform de vereisten van het opleidingsonderdeel te vinden en te laten goedkeuren. De Raad stelt vast dat vooraf duidelijk meegedeeld werd dat een stage in België minstens 7 weken in het Frans diende gelopen te worden. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij reeds op 11 december 2013 werd geïnformeerd dat haar aanvraag slechts deels goedgekeurd kon worden en dat zij dus nog op zoek moest gaan naar een tweede passende stageplaats voor de 7 weken stage in het Frans. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij pas op 20 mei 2014 een stageplaats voor de tweede stageperiode ter goedkeuring heeft voorgelegd. De Raad stelt vast dat de tweede stage ook een periode van 7 weken dient te beslaan zodat deze stage in feite ten vroegste op 11 juli 2014 zou kunnen beëindigd worden. De Raad stelt vast dat het verzoek voor de tweede stageperiode werd geweigerd daar deze stage niet (meer) ingepland kon worden binnen de periode waarin een stage nog beoordeeld kon worden met het oog op een beslissing over de tweede examenperiode (met name tot 30 mei 2014). De Raad is van oordeel dat de onderwijsinstelling binnen een volledig academiejaar een periode kan aanduiden waarbinnen de onderwijsactiviteiten (lesweken, examens en stageperiode) lopen. De Raad is eveneens van oordeel dat de onderwijsinstelling vrij de omvang van de tijdspanne waarbinnen de stageperiode voor een opleidingsonderdeel (*in casu* 2 x 7 weken) dient afgerond te worden, kan vaststellen.

De Raad stelt vast dat de ECTS-fiche aangeeft dat de stage in semester 1 of 2 kan worden gelopen. De Raad stelt vast dat artikel OER aangeeft dat de algemene academische kalender de dagen van de onderwijsactiviteiten (m.i.v. de stages) en de examenreeksen moet vastleggen. De Raad stelt vast dat daarbij gebruikt wordt gemaakt van een indeling per semester. De Raad stelt vervolgens vast dat in de departementale kalender de semesterweken worden aangeduid. In die context is de Raad in principe van oordeel dat de onderwijsinstelling kon stellen dat de stage voor het einde van mei 2014 diende afgerond te worden en dat de weigering wegens overschrijding van de tijdspanne strikt genomen correct is. De Raad stelt daarbij ook geen tegenstrijdigheden vast in de bepalingen die de verzoekende partij aanhaalt. Het middel dat erin zou bestaan dat er geen coherente reglementaire tijdspanne zou zijn waarbinnen de stage diende afgelegd te worden, faalt.

Tenslotte kan de Raad er niet om heen dat niettegenstaande de verzoekende partij aanhaalt dat verwerende partij *de facto* 20 juni 2014 als deadline hanteert, hetgeen zij afleidt uit een mail van 23 mei 2014 van de stagebegeleider waarin deze de deadline voor het indienen van de punten (20 juni 2014) afzet tegen de vroegst mogelijke einddatum van het door verzoekende partij voorgestelde tweede stagedeel (11 juli 2014), de evaluatie van het tweede stagedeel en van de erbij horende rapportering niet mogelijk bleek in de eerste examenzitting. Daarbij komt dat het opleidingsonderdeel 'Stage' niet in de tweede examenzitting hernomen kan worden. Bijgevolg kan de verzoekende partij naar het oordeel van de Raad evenmin rechten putten uit de door haar bijgebrachte mail waarin voor een student op 28 april 2014 een stageperiode met als einddatum 20 juni 2014 wordt goedgekeurd. Indien de verwerende partij in deze casus in strijd handelt met de door haar vooropgestelde deadlines betekent het volgens de Raad niet dat de verzoekende partij uit deze foutieve handelwijze – waaromtrent de verzoekende partij aanstipt dat zij ook te haren gunste heeft plaatsgevonden door het stagevoorstel voor de eerste stageperiode in weerwil van de overschrijding van de geldende deadline alsnog goed te keuren - rechten kan putten met betrekking tot de door hem voorgestelde tweede stageperiode.

Wat de in het kader van de wederantwoordnota aangevoerde onregelmatigheid betreft, is de Raad van oordeel dat, gelet op de context waarin het begrip "sanctie" is gehanteerd in de antwoordnota, evenals de totale context van het geschil, de betekenis van het woord "sanctie" in het gewone taalgebruik en de verklaringen ter zitting (sanctie verwijst naar gevolg) in acht genomen, is de Raad van oordeel dat het begrip "sanctie", zoals gebruikt in de antwoordnota, wijst op het rechtsgevolg van de niet-naleving van de voorschriften die de betwiste opleidingsonderdelen omkaderen, zodat het begrip in de totale afwezigheid van examentuchtfeiten niet als een examentuchtmaatregel kan worden gekwalificeerd.

Het middel is ongegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan afgeleid worden dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij totaal verrast werd door de weigeringsbeslissing. Zij stelt dat de verwerende partij haar niet tijdig gewezen heeft op de uiterste datum voor het tweede deel van de stage en dat dit gelet op de gevolgen van de overschrijding van de deadline aangewezen was. Zij stelt dat de stagebegeleider ondanks haar taak om de correcte naleving van de deadlines te monitoren en de verzoekende partij te begeleiden, haar niets heeft laten weten. Zij werpt ook op dat de stagebegeleider haar niet bezocht heeft op de stageplaats waardoor zij haar mogelijk niet gewezen heeft op de timing. Zij wijst er ook op dat de stagebegeleider vanaf het begin op de hoogte was van de problemen daar zij haar stageverzoek voor de tweede periode van 7 weken geweigerd heeft. Zij stelt ook dat zij na afronding van haar eerste stageperiode contact opgenomen heeft met de stagebegeleider om te melden dat zij in afwachting van haar tweede stageperiode nog vrijwillig bleef werken op de eerste stageplaats, waarop volgens haar geen waarschuwing kwam omtrent de deadline.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij bij ondertekening van de overeenkomst met verwerende partij alle relevante informatie over de opleidingsonderdelen heeft ontvangen, wat volgens haar niet ontkend werd. Zij verwijst naar het Stagehandboek en de studiewijzer en wijst erop dat dit verplicht studiemateriaal is zodat het er niet toe doet dat deze documenten niet 'leven' onder de studenten. Zij merkt op dat er mag verwacht worden dat verzoekende partij deze documenten consulteert. Zij wijst erop dat de verzoekende partij wist of behoorde te weten welke verwachtingen er waren. Zij wijst er voorts op dat het onderwijzend personeel alle informatie heeft verschaft. Zij stelt ook dat er jaarlijks een briefing van de studenten is over de stages waarin gewezen wordt op de deadlines. Zij stelt ook dat uit de stukken blijkt dat de stagebegeleider, de ombuds en het departementshoofd getracht hebben verzoekende partij afdoende te informeren en te begeleiden zodat verzoekende partij alsnog haar stage in september zou kunnen voleindigen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de deadlines voor het afleggen van de stage vooraf meegedeeld werden in voor de verzoekende partij toegankelijke bronnen zodat zij wist of minstens kon en behoorde te weten dat ze haar tweede stageperiode tijdig moest laten goedkeuren, *a fortiori* tijdig laten aanvangen en beëindigen. De Raad wijst erop dat het de verantwoordelijkheid is van verzoekende partij om al het nodige te doen en dat het niet aan de onderwijsinstelling is om verzoekende partij te herinneren aan haar verplichtingen en deadlines, maar dat zij enkel actief dient tussen te komen indien de verzoekende partij problemen signaleert, wat *in casu* niet ernstig aangetoond werd. De Raad wijst erop dat de stagebegeleider enkel toezicht houdt op de correcte naleving van de deadlines, wat niet impliceert dat zij de verzoekende partij diende te wijzen op de correcte naleving van de deadlines, en dus het tijdig starten van een stageperiode met het oog op een evaluatie tijdens de tweede examenperiode. Wat betreft de door de verzoekende partij aangehaalde verplichting voor de stagebegeleider om, overeenkomstig het Stagehandboek, de correcte naleving van de deadlines m.b.t. het sluiten van de stagecontracten te 'monitoren', wijst de Raad op mailverkeer uitgaande van de stagebegeleider waarin de voorwaarden waaraan de stage moet voldoen, zijn gesignaleerd. Hoewel de stagebegeleider de verzoekende partij naar het oordeel van deze laatste niet tijdig heeft geattendeerd over de uiterste startdatum van het 2^e deel van de stage, is de Raad er niet van overtuigd dat de stagebegeleider de correcte naleving van de deadlines niet heeft gemonitord. Daarenboven blijkt uit mailverkeer van de verzoekende partij aan de stagebegeleider van december 2013 dat deze er zich van bewust is dat zij spoedig moest zoeken naar een tweede – Franstalig – deel (7 weken) voor haar stage. Daarbij komt dat verzoekende partij in de mail van 20 mei 2014 waarbij zij het voorstel voor het tweede deel van haar stage indient meldt, dat zij zich realiseert hier laat mee te zijn en hiermee tot de herexamens 'veroordeeld' te zijn.

De Raad is bijgevolg van oordeel dat de beroepsinstantie bij haar besluitvorming de voor een zorgvuldige besluitvorming vereiste aandacht voor de relevante aspecten van het dossier aan de dag heeft gelegd.

Het middel is ongegrond.

5.3. Uit het verzoekschrift kan afgeleid worden dat de verzoekende partij zich in een derde middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel, in samenhang met het evenredigheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de interne beroepscommissie geen afweging van alle belangen heeft gemaakt en enkel rekening heeft gehouden met de belangen van de onderwijsinstelling. Zij wijst op de grote gevolgen voor haar: verval van goede beoordeling van haar eerste stageperiode, 2 x 7 weken stage voor niets gelopen en ook niet kunnen werken, mogelijke huidige stageplaatsen kunnen verloren gaan zodat zij opnieuw op zoek zal moeten gaan naar twee nieuwe geschikte stageplaatsen die moeilijk te vinden zijn, een nieuwe inschrijving brengt bijkomende kost van studiegeld met zich mee, verhoogde reiskosten en geen start van nieuwe job op 1 september. Zij stelt dat al deze gevolgen niet in proportie staan tot het doel van de beslissing, met name het handhaven van deadlines.

Verwerende partij merkt op dat verzoekende partij voorafgaand wist of behoorde te weten hoe de stages verliepen en wat de verplichtingen ter zake waren. Verwerende partij stelt dat zij verzoekende partij volledig heeft ingelicht over de doelstellingen en verwachtingen verbonden aan elke opleiding. Zij wijst ook op een e-mail d.d. 20 mei 2014 waaruit blijkt dat verzoekende partij wist dat haar voorgestelde stageperiode niet binnen de deadline viel en zich realiseerde veroordeeld te zijn tot de herexamens. Zij stelt erop dat verzoekende partij vooraf de sanctie kende. Zij stelt ook dat het toepassen van de sanctie geen schending van het proportionaliteitsbeginsel is. Zij werpt dat het vastleggen van deadlines niet onredelijk is daar deze nodig zijn om de docenten toe te laten tijdig en grondig te evalueren. Zij stelt dat daarvoor deadlines noodzakelijk zijn.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat er gevolgen en dus rechtmatige belangen voor de verzoekende partij zijn. De Raad stelt immers vast dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat de verzoekende partij het opleidingsonderdeel in het academiejaar 2014-2015 integraal dient te hernemen – wat een verval van de *prima facie* gunstige beoordeling door de stageplaats van het eerste deel inhoudt -, maar wijst er tegelijk op dat het opleidingsonderdeel stage, niettegenstaande de mogelijke opsplitsing in twee delen van 7 weken, slechts één opleidingsonderdeel is dat in zijn geheel afgelegd en beoordeeld dient te worden. De Raad wijst erop dat het belangrijkste belang van verzoekende partij er dus enkel in kan bestaan om, met behoud van het eerste stagedeel, het tweede deel van de stage af te leggen. Immers, de Raad is van oordeel dat de verzoekende partij volledige prestaties (14 stageweken) moet voorleggen om beoordeeld te kunnen worden (zie *supra*). De Raad stelt tegen deze achtergrond vast dat de verwerende partij toch oog heeft gehad voor de gevolgen en dus de belangen van verzoekende partij, wat blijkt uit inspanningen van de onderwijsinstelling om de verzoekende partij haar stage te laten “voleindigen” in september van het academiejaar 2014-2015 (zie antwoordnota, wat overigens niet formeel betwist wordt door de verzoekende partij), wat impliceert dat verzoekende partij het afgelegde eerste deel van de stage (en de beoordeling) kon meenemen in de globale beoordeling van het opleidingsonderdeel tijdens het academiejaar 2014-2015. De Raad wijst er tegelijkertijd op dat de onderwijsinstelling de andere aangehaalde belangen niet expliciet in overweging diende te nemen daar de gevolgen louter toe te schrijven zijn aan het eigen handelen of het nalaten van de verzoekende partij met name niet volgen van deadlines), waarvan zij zich blijkens haar e-mail van 20 mei 2014 ook rekenschap gaf. In deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat de gevolgen niet van dien aard zijn dat ze door de interne beroepsinstantie expliciet in overweging genomen dienden te worden, te meer daar ze de bestreden beroepsbeslissing niet kennelijk onredelijk maken.

De Raad wijst er echter op dat de verzoekende partij weliswaar uitzonderlijke omstandigheden, bv. moeilijkheden bij het vinden van een geschikte stageplaats voor de tweede stageperiode inroept om de overschrijding te rechtvaardigen, maar deze geenszins aantoon, noch daarvan tijdig melding gemaakt heeft bij de onderwijsinstelling (van wie hij omgekeerd wel verwacht dat zij hem proactief waarschuwt indien deadlines in het kader van de stage in het gedrang komen) en evenmin aannemelijk maakt dat zij hem beletten met aanvaardbare inspanningen een stageplaats te vinden waar hij tijdig zijn tweede, Franstalig stagedeel van 7 weken kon afwerken. Daarbij komt dat deze moeilijkheden in de omstandigheden die het dossier kenmerken naar het oordeel van de Raad niet als overmacht kunnen gekwalificeerd worden. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij de twee opleidingsonderdelen (en dus de vereiste stageperiodes) in het eerste semester van volgend academiejaar kan afleggen zodat zij op relatief korte termijn toch kan afstuderen. De Raad erkent dat de gevolgen van de bestreden beslissingen desondanks aanzienlijk zijn, maar de redelijkheid van de beslissing een pas op 20 mei 2014 geformuleerd stagevoorstel niet goed te keuren, niet in het gedrang brengen. De Raad wijst er ook op dat, ongeacht de oorzaak, de verzoekende partij niet de vereiste 14 weken stage (in een passend taalkader) met het oog op een evaluatie afgelegd heeft zodat zij alleen daardoor al niet kan slagen. In deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat het niet kennelijk onredelijk is dat de verzoekende partij geweigerd werd haar tweede en ‘Franstalige’ stageperiode op te nemen en als gevolg daarvan een score van 0/20 toegekend te krijgen voor de niet (volledig) afgelegde opleidingsonderdelen “Stage marketing” en “Stageverslag en verdediging marketing” – in het kader waarvan het verslag daarenboven laattijdig werd ingediend.

Het middel is ongegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 8 september 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijft behouden.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 2 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/220 - 2 oktober 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
hebbende als raadslieden meester,
kantoor houdende te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 2 oktober 2014.

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij een verdere inschrijving werd geweigerd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de psychologie.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel van 12 september 2014 waarbij verdere inschrijving geweigerd wordt.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2014 een intern beroep in bij facultaire interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie op datum van 19 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij haar bindende studievoorwaarden niet heeft nageleefd doordat zij voor het opleidingsonderdeel '.....' geen credit heeft behaald en doordat de bewijzen van studievoortgang in het studietraject onvoldoende zijn.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 22 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij schrijven zonder poststempel (evenwel door het secretariaat geregistreerd op 18 september 2014) diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Bij schrijven d.d. 25 september 2014 doet de verzoekende partij afstand van haar beroep. De Raad ziet geen redenen om deze afstand niet in te willigen zodat het huidige beroep zonder voorwerp is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 12 september 2014 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 2 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/239 - 2 oktober 2014

Inzake

.....

wonende te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 2 oktober 2014.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving geweigerd werd en tegen de beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de revalidatiewetenschappen en kinesitherapie.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 4 september 2014 waarbij de verdere inschrijving in de opleiding geweigerd wordt wegens het niet-naleven van de opgelegde bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 10 september 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de voorzitter van de examencommissie op datum van 12 september 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep niet ondertekend werd.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 15 september 2014 en per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Bij schrijven d.d. 25 september 2014 heeft de verwerende partij de bestreden beslissing ingetrokken zodat het huidige beroep zonder voorwerp is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 2 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/240 - 2 oktober 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 2 oktober 2014.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 9/20 werd toegekend voor '.....'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de rechten.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij richtte een schrijven aan de opleiding.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 17 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep niet ingesteld en uitgeput. De Raad wijst er immers op dat de verzoekende partij haar intern beroep niet tot de juiste instantie, met name de voorzitter van de examencommissie, heeft gericht zodat het intern beroep niet regelmatig ingesteld, laat staan uitgeput werd. De Raad wijst erop dat conform artikel II.285 Codex Hoger Onderwijs het uitputten van het intern beroep een grondvoorwaarde is voor de ontvankelijkheid van het extern beroep bij de Raad.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examenbeslissing blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 2 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Grootte

Henri Verhaaren

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/247 - 2 oktober 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 2 oktober 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving in de opleiding geweigerd werd en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de industriële wetenschappen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij op grond van het niet-slagen voor een opleidingsonderdeel na voldoende examenkansen de verdere inschrijving in de opleiding geweigerd wordt.

3.2. Verzoekende partij richtte een verzoek betreffende haar uitzonderlijke toelating tot herinschrijving aan de directeur van de centrale Studentenadministratie.

3.3. Bij beslissing van de directeur van de centrale Studentenadministratie op datum van 11 september 2014 werd het verzoek tot uitzonderlijke herinschrijving geweigerd.

De beslissing stelde dat de door verzoekende partij aangebrachte redenen onvoldoende werden bevonden om de inschrijving toe te laten. De beslissing werd bij e-mail van 11 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Verzoekende partij heeft op 11 september 2014 intern beroep ingesteld bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie d.d. 16 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat extra-curriculaire activiteiten (jeugdbeweging) niet aanvaard kunnen worden als omstandigheden die een uitzondering op de weigering zouden rechtvaardigen

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 16 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat de verwerende partij naar aanleiding van het extern beroep bij de Raad de bestreden beslissing heeft ingetrokken en een nieuwe beslissing genomen heeft waarin aangegeven wordt dat de weigering ingetrokken wordt zodat het huidig beroep zonder voorwerp is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 2 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/251 - 2 oktober 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 2 oktober 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van de Coördinator Regelgeving & Klachtenbeheersing genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de accountancy-fiscaliteit.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 4 september 2014 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 11 september 2014 een intern beroep in bij de Coördinator Regelgeving en Klachtenbeheersing van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Coördinator Regelgeving en Klachtenbeheersing op datum van 17 september werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep d.d. 11 september 2014 laattijdig werd ingesteld. Er wordt gesteld dat de examenbeslissing op 5 september 2014 werd meegedeeld zodat het intern beroep ten laatste op 10 september 2014 ingesteld diende te worden.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 19 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de grond van de zaak de regelmatigheid van het intern beroep na.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 september 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 17 september 2014. Verzoekende partij heeft op 22 september 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 23 september 2014.

Het beroep van 20 september 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad gaat ambtshalve na of het intern beroep terecht onontvankelijk verklaard werd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de interne beroepsinstantie het intern beroep onontvankelijk kon verklaren wegens laattijdigheid, maar dat dit niet moest volgens het HOE. Zij stelt ook dat er verzachtende omstandigheden zijn die het overschrijden van de vervalttermijn rechtvaardigen. Zij stelde dat de resultaten pas op 5 september 2014 om 20u vrijgegeven werden zodat zij niemand meer kon raadplegen om advies te krijgen. Zij stelt ook dat zij vanaf 5 september 2014 niet officieel ingeschreven was zodat zij geen toegang meer had tot het elektronisch platform en dus geen informatie kon verwerven. Zij stelt ook dat de website van de verwerende partij tijdens het weekeinde niet beschikbaar was wegens technische problemen. Zij stelde dat zij na het inzagemoment op 8 september 2014 waar zij vragen stelde over de mogelijkheid tot wijziging van de score, naar de ombudsdienst werd doorverwezen, maar dat deze dienst haar niet gewezen heeft op de mogelijkheid tot het instellen van een intern beroep. Zij stelt dat zij na overleg met een advocaat op 10 september 2014 een aangetekend intern beroep heeft verstuurd op 11 september 2014.

Verwerende partij stelt vooreerst dat de decreetgever de vervalttermijn van vijf kalenderdagen voor het instellen van intern beroep op dwingende wijze geformuleerd heeft zodat deze van openbare orde is en dat het HOE niet kan ingeroepen worden tegen artikel II.283, tweede lid Codex Hoger Onderwijs. Zij stelt voorts dat omstandigheden die een overschrijding rechtvaardigen slechts uitzonderlijk worden aangenomen. Zij stelt dat verzoekende partij ondanks de mededeling op vrijdagavond nog steeds de volle vijf kalenderdagen had om een intern beroep in te stellen. Zij stelt voorts dat het feit dat verzoekende partij geen toegang had tot de website en dat de ombuds haar niet ingelicht zou hebben, geen overmacht of andere verzachtende omstandigheid uitmaakt. Zij wijst er ook op dat de beroepsmodaliteiten correct vermeld staan op de examenbeslissing. Zij merkt ook op dat de verzoekende partij na 8 september 2014 stil heeft gezeten en dus niet ten laatste op 10 september 2014 haar intern beroep ingesteld heeft.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Artikel II.283, tweede lid Codex Hoger Onderwijs bepaalt op dwingende wijze de termijn waarbinnen een intern beroep ingesteld moet worden. De vervaltermijn van vijf kalenderdagen gaat in beginsel in op de dag na de dag van de bekendmaking van de examenbeslissing. De vaststelling dat het HOE van verwerende partij een discretionaire ruimte zou laten aan de beroepsinstantie doet daar niets aan af daar de beroepsinstantie niet van de dwingende termijn mag afwijken. Daarbij komt dat de beslissing van de interne beroepsinstantie evenmin tegenstrijdig is met het HOE dat onder de hoofding "Ontvankelijkheidsprocedure" (art. 4.4.4.1) bepaalt dat de coördinator Regelgeving en Klachtenbehandeling, of een gevolmachtigde, het beroep onontvankelijk 'kan' verklaren indien de student het pas na de termijn van vijf kalenderdag heeft aangetekend. Precies door het intern beroep onontvankelijk te verklaren heeft voornoemde coördinator bij toepassing van het HOE in voorliggende casus art. 4.4.4.1 een interpretatie gegeven die in overeenstemming is met art. II.283, tweede lid Codex Hoger Onderwijs. De Raad stelt vast dat niet wordt betwist dat de resultaten op 5 september 2014 meegedeeld werden.

De verzoekende partij roept weliswaar een aantal verzachtende omstandigheden in om de overschrijding te rechtvaardigen. De Raad is van oordeel dat deze omstandigheden een overschrijding niet kunnen rechtvaardigen.

De Raad wijst erop dat de verzoekende partij op de hoogte was van de vervaltermijn via de correcte vermelding van de beroepsmodaliteiten zodat het feit dat de ombuds haar niet geïnformeerd zou hebben over de interne beroepsprocedure de verzoekende partij niet ontslaat van haar plicht om tijdig een intern beroep in te stellen. Ook de eventuele onbeschikbaarheid van de website of het elektronisch platform verandert daar niets aan. De Raad stelt ook vast dat de verzoekende partij na het inzagemoment nog getalmd heeft met het instellen van het intern beroep en pas op 11 september 2014 haar intern beroep effectief via aangetekend schrijven heeft ingesteld.

In deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat de interne beroepsinstantie het intern beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van 4 september 2014 en de beslissing van de Coördinator Regelgeving & Klachtenbeheersing genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 2 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Rolnr. 2014/251 – 2 oktober 2014

Bertel De Grootte

Henri Verhaaren

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Zitting van 16 oktober 2014

Rolnr. 2014/256 - 16 oktober 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 16 oktober 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep aan tegen de weigering tot verdere inschrijving in haar opleiding wegens onvoldoende leerkrediet. Verzoekster vraagt teruggave van haar leerkrediet ten belope van 42 studiepunten.

3. Samenvatting van de feiten

Verzoekster is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor in de rechten.

Het beroep heeft een dubbel voorwerp. Het betreft enerzijds de weigering van verdere inschrijving wegens onvoldoende leerkrediet, en anderzijds een verzoek tot teruggave van leerkrediet ten belope van 42 studiepunten.

Verzoekende partij stelde geen intern beroep in tegen de weigering van verdere inschrijving.

Bij aangetekend schrijven van 22 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Gelet op de stukken die verzoekende partij heeft meegedeeld, heeft de Raad ter voorbereiding van de zitting aan verzoekster toelichting gevraagd omtrent het voorwerp van haar verzoekschrift.

Hieruit is gebleken dat verzoekster niet op de hoogte was dat zij een verzoek met overtuigingsstukken betreffende haar overmacht diende te staven.

Bij schrijven d.d. 12 oktober 2014 heeft verzoekster te kennen gegeven afstand te doen van haar beroep.

De Raad ziet geen reden om deze afstand niet in te willigen zodat het huidig beroep zonder voorwerp is.

BESLUIT

1. De Raad stelt de afstand van het beroep tot nietigverklaring vast.

2. De Raad doet geen uitspraak over de kosten aangezien hij daartoe niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/288 - 16 oktober 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 16 oktober 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de wederantwoordnota en bij deze stukken gevoegde documenten.

De verzoekende partij heeft op 11 oktober 2014 een aanvullende nota ingediend, deze is laattijdig en wordt daarom geweerd uit de debatten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep aan tegen de beslissing van 15 september 2014 van de interne beroepscommissie van de [REDACTED], waarbij het door verzoekster ingestelde beroep deels onontvankelijk en deels ongegrond wordt verklaard, en de bestreden quoteringen van 9/20 voor het opleidingsonderdeel [REDACTED] en 8/20 voor het opleidingsonderdeel *Stage 1* worden bevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

Verzoekster is ingeschreven aan de [REDACTED] als student in de opleiding Bachelor in de pedagogie van het jonge kind.

Het beroep betreft de examenbeslissing van enerzijds 26 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel 'Stage jaar 1' en van anderzijds 4 september 2014 voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]'.

Verzoekster stelde op datum van 6 september 2014 een intern beroep in bij de Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 15 september 2014 werd het intern beroep gedeeltelijk onvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing oordeelde vooreerst ten aanzien van de ontvankelijkheid aangaande het opleidingsonderdeel 'stage 1' dat de examenresultaten hiervoor bekend werden gemaakt op 26 juni 2014, waarbij er voor dit opleidingsonderdeel geen tweede examenkans mogelijk was, zodat het beroep wat dit opleidingsonderdeel betreft laattijdig is en aldus onontvankelijk. Met betrekking tot het intern beroep aangaande het opleidingsonderdeel '[REDACTED]' stelt zij dat de resultaten bekend werden gemaakt per 4 september 2014 waarbij het intern beroep aangetekend per 6 september 2014 tijdig en onvankelijk is.

Wat betreft de grond van de zaak, motiveert de Interne Beroepscommissie onder verwijzing naar de ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel '[REDACTED]', en na het horen van de betrokkenen

en na onderzoek van de gegeven cijfers in de eerste examenkans en de tweede examenkans, dat het oordeel van de docent conform is aan de beoordelingsaanpak zoals beschreven in de ECTS-fiche (een jaaropleidingsonderdeel dat wordt geëvalueerd aan de hand van 3 rapporten en 1 werkstuk (portfolio), waarbij de rapporten tellen voor 70% van de beoordeling van dit opleidingsonderdeel en het werkstuk (portfolio) telt voor 30%, met dien verstande dat indien de student een deelscore van minder dan 9 op 20 haalt voor het werkstuk (portfolio), hij maximaal een quoterings van 9 op 20 kan behalen op het opleidingsonderdeel).

Op het argument van verzoekster als zou de docente haar verbeteringen hebben bevestigd doch haar geen punten aanrekende omdat zij stelde haar deze punten niet te mogen geven, licht de Interne Beroepscommissie toe dat de docente tijdens het feedbackgesprek inderdaad aan verzoekster had duidelijk gemaakt dat haar gemiddelde score voor het opleidingsonderdeel tijdens de 2de examenkans iets hoger lag dan tijdens de 1ste examenkans doch dat zij, ondanks de gemiddelde hogere score, niet geslaagd was omdat haar werkstuk (portfolio) niet voldeed aan de minimale eisen, onder verwijzing naar de ECTS-fiche dat met een score van minder dan 9/20 het immers niet mogelijk is om te slagen voor het opleidingsonderdeel.

De Interne Beroepscommissie stelt dat zij, hoewel zij het verzoekschrift weinig gefundeerd vond, toch de grond van de zaak heeft beoordeeld door na te kijken of de quoterings in redelijkheid gegeven werd, wat zij, na nazicht van de ECTS-fiche, correct heeft beoordeeld zodat zij de quoterings van 9/20 niet onredelijk acht.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 19 september 2014 aan verzoekster overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 25 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Het intern beroep werd op regelmatige wijze ingesteld en uitgeput.

Verwerende partij voert aan dat het verzoekschrift onontvankelijk is bij gebreke aan feitelijke omschrijving van de ingeroepen bezwaren. Aldus omschreven raakt de exceptie aan de grond van de zaak, waarop onderstaand wordt ingegaan.

De decreetgever heeft de vormelijke ontvankelijkheid van een verzoekschrift bij de Raad van slechts twee elementen afhankelijk gesteld, met name het indienen ervan binnen de in artikel II.294, §1 van de Codex Hoger Onderwijs gestelde vervalltermijn, en – krachtens §2 van voormelde bepaling – de ondertekening van het verzoekschrift door de verzoekende partij of haar raadsman.

Het verzoekschrift van verzoekster voldoet aan deze voorwaarden en is derhalve in vormelijke zin ontvankelijk.

De exceptie wordt verworpen.

5. Grond van de zaak

Enig middel

Uit het verzoekschrift kan de Raad – met enige goede wil – afleiden dat verzoekster zich beroept op het redelijkheidsbeginsel, waar zij aan de bestreden beslissing tegenwerpt dat zij het onredelijk vindt om een student “in het mess te laten lopen” (de Raad begrijpt dit naar best vermogen als “in zijn ongeluk te laten lopen”), en zij het eveneens onredelijk acht dat enkel getallen tellen, en “met haar situatie” en met haar hoedanigheid als buitenlandse student geen rekening wordt gehouden.

Argumenten van de partijen

Uit het beroep van verzoekster kan geen andere kritiek op de bestreden beslissing worden afgeleid dan wat de Raad hierboven onder de weergave van het enig middel heeft vermeld.

In de *antwoordnota* repliceert verwerende partij dat het intern beroep van verzoekster erg onduidelijk was, dat de interne beroepscommissie er alles aan gedaan heeft om de tekorten te duiden en dat het huidige beroep bij de Raad onontvankelijk moet worden verklaard op grond van de voorschriften vermeld in artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs.

Beoordeling

Naast de hierboven in herinnering gebrachte vormelijke ontvankelijkheidsvoorwaarden, schrijft artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs voor dat het verzoekschrift minstens een feitelijke omschrijving moet bevatten van de ingeroepen bezwaren. Het is daarbij de wil van de decreetgever geweest dat weliswaar niet wordt vereist dat het verzoekschrift juridisch omlijnde middelen omvat – en dat het dus volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd – maar dat het evident is dat een middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Indien niet aan die vereiste wordt voldaan, kan het beroep niet op ontvankelijke wijze worden aangenomen. De beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling en de rechten van verdediging houden immers in dat de verwerende partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 25).

Verwerende partij moet worden bijgetreden in haar standpunt dat het verzoekschrift aan die vereiste niet tegemoet komt. De Raad moet vaststellen dat het verzoekschrift geen enkele feitelijke toelichting bevat, en dat de kritieken van verzoekster weliswaar in verband lijken te kunnen worden gebracht met het redelijkheidsbeginsel, maar dat op geen enkele wijze wordt aangegeven welke overwegingen van de bestreden beslissing dit rechtsbeginsel, naar oordeel van verzoekster, schenden.

Het valt niet aan de Raad toe om in dergelijk geval de taak van de verzoekende partij op zich te nemen en in het dossier op zoek te gaan naar middelen die aan de bestreden beslissing zouden kunnen worden tegengeworpen, ten ware het middelen betreft die de openbare orde raken, welke de Raad in dit geval niet ontwaart.

Voor de goede orde merkt de Raad ten slotte op dat – nog daargelaten de vraag of dit van aard zou kunnen zijn om de bovenstaande beginselen inzake de ontvankelijkheid terzijde te kunnen schuiven – uit de opmerking van verzoekster dat zij een buitenlandse studente is, niet kan worden afgeleid dat zij om welke reden ook niet in staat zou zijn op een meer omstandig gemotiveerde wijze haar rechten te doen gelden. Uit het dossier blijkt immers dat verzoekster in staat is geweest om zich schriftelijk op zeer uitgebreide wijze te richten tot de stagebegeleider wat de stage-evaluatie Kinderopvang betreft (brief van 17 augustus 2014) en tot de interne beroepscommissie.

Het beroep is onontvankelijk bij gebreke aan middelen.

BESLUIT

1. De Raad verwerpt de vordering.

2. De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/314 - 16 oktober 2014

Inzake

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 16 oktober 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de haar voor het opleidingsonderdeel *Stage 1* een 0/20 werd toegekend, en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

Verzoekster is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor in de pedagogie van het jonge kind.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 4 september 2014 voor het opleidingsonderdeel 'Stage 1' (0/20).

Verzoekster stelde op 9 september 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

In het verzoekschrift op intern beroep worden de gronden tot dat beroep omschreven als "de bezwaren" die "vooral nog niet limitatief – zijn opgenomen" in een aantal voorgaande e-mailberichten. Verzoekster betwist in het intern beroep zowel de quoterings van 8/20 voor de stage die zij initieel heeft ontvangen, als de quoterings van 0/20 die nadien werd vastgesteld.

Bij beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 15 september 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing oordeelde dat het intern beroep niet onontvankelijk was wegens laattijdigheid. In de bestreden beslissing wordt overwogen dat het beroep, in zoverre het gericht is tegen het resultaat 8/20, zoals meegedeeld op 26 juni 2014, laattijdig is daar het

niet binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen, uiterlijk op 1 juli 2014, werd ingesteld. De interne beroepscommissie motiveert dat het opleidingsonderdeel niet herkansbaar is, zodat bij de tweede examenkans automatisch een 0/20 wordt geregistreerd. Verder wordt overwogen dat het intern beroep onontvankelijk is bij gebrek aan uiteenzetting van de ingeroepen grieven.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 24 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 29 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Verzoekster partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de grond van de zaak de regelmatigheid van het intern beroep na.

Het beroep bij de Raad is tijdig ingesteld.

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van huidig beroep van verzoekster wat de vormvereisten betreft, en de Raad ziet geen gronden om dat ambtshalve te doen.

Of de opgeworpen middelen ontvankelijk zijn, hangt samen met de beoordeling ten gronde. Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Verwerende partij werpt op dat huidig beroep moet worden verworpen, daar het intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard *ratione temporis*. Meer bepaald stelt verwerende partij dat het intern beroep werd ingesteld buiten de termijn van vijf kalenderdagen nadat het examencijfer voor het betrokken opleidingsonderdeel – te dezen 8/20 – aan verzoekster werd meegedeeld.

Uit het dossier blijkt dat verzoekster op 9 september 2014 een intern beroep heeft ingesteld tegen *“de ongunstige beslissing, haar bekendgemaakt bij aanvankelijk mailbericht d.d. 26.06.2014 waarbij haar voor wat de stage betreft een quoterings werd toegekend van 8/20, nadien gebracht op 0/20, haar bekendgemaakt bij mailbericht d.d. 4 september 2014”*.

Het examencijfer van 8/20 is terug te vinden op het document waarbij de resultaten van de eerste examenkans worden meegedeeld.

Voor de goede orde wijst de Raad erop dat het van een goede administratie zou getuigen wanneer de puntenlijsten die door de hogeronderwijsinstelling worden gegenereerd, niet alleen een ‘afdrukdatum’ zouden vermelden, maar ook een datum waarop dit stuk tot stand is gekomen en aan de student ter kennis is gebracht, gelet op het mogelijke belang hiervan bij het onderzoek naar de tijdigheid van de verdere procedurestappen. De loutere vermelding van het academiejaar en *“resultaten eerste examenkans”* biedt de Raad en de partijen ter zake onvoldoende houvast.

Te dezen blijkt er tussen partijen evenwel geen discussie over te bestaan dat de mededeling van de examencijfers na de eerste examenkans dateert van 26 juni 2014, aangezien zowel verzoekster als de interne beroepscommissie deze datum hanteren in de interne beroepsprocedure.

De resultatenlijst bevat een vermelding van de beroepsmodaliteiten, zodat aan de voorwaarden van artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet is voldaan om de termijn voor het intern beroep te doen aanvangen.

In de ECTS-fiche voor het opleidingsonderdeel *Stage 1* is met betrekking tot de evaluatie het volgende vermeld:

Tweede examenkans voor dit onderdeel van evaluatie is enkel mogelijk om de schriftelijke verslaggeving in de stagemap te verbeteren of vervolledigen in welbepaalde situaties: de student wordt gunstig beoordeeld voor de observatie, maar de stagemap wordt 'onvoldoende' gequoteerd omwille van onvoldoende schriftelijk uitwerken van de verslaggeving. In het kader van een tweede examenkans kan de student de stagemap grondiger schriftelijk uitwerken, maar verwerft echter geen toegang tot de stagevoorziening. Het proces in de stagevoorziening, dat aan de grondslag van de verslaggeving ligt, kan niet hernomen worden.

Hoewel op de resultatenlijst achter het examencijfer van 8/20 voor het opleidingsonderdeel *Stage 1* staat vermeld "tweede examenkans", lijkt dit te moeten worden begrepen als een generieke mededeling in het licht van voormelde bepaling van de ECTS-fiche, zonder dat op deze plaats per student individueel wordt ingegaan op de vraag of de student aan de voorwaarde van de ECTS-fiche voldoet om toegang tot de tweede examenkans te krijgen.

Die individuele mededeling komt echter wel voor onderaan de resultatenlijst, waar ten aanzien van verzoekster is vermeld: *"Je haalt onvoldoende voor de observatie van de stage, waardoor je niet kan herkansen in de tweede examenkans."* Deze mededeling is voldoende duidelijk, waarbij de student tevens wordt verwezen naar de feedbackgesprekken en de elektronisch beschikbare informatie. Deze mededeling kan verzoekster niet zijn ontgaan.

Op basis hiervan moet worden aangenomen dat verzoekster op 26 juni 2014 wist of behoorde te weten dat zij voor dat academiejaar definitief niet geslaagd was verklaard voor het opleidingsonderdeel *Stage 1* en dat, zo zij de onderliggende beoordeling wenste aan te vechten, de vervaltermijn voor het intern beroep een aanvang had genomen.

De vervaltermijn om de inhoudelijke beoordeling voor het opleidingsonderdeel *Stage 1* te betwisten middels een intern beroep, liep derhalve van vrijdag 27 juni tot en met dinsdag 1 juli 2014, en was reeds lang verstreken toen verzoekster op 9 september 2014 haar intern beroep instelde.

Wat de weergave van een examencijfer van 0/20 voor *Stage 1* na de tweede examenkans betreft, is de Raad van oordeel dat dit cijfer samen moet worden gelezen met de toelichting dat er noch een nieuwe beoordeling, noch een effectieve aanpassing van het examencijfer is geweest.

Het kan worden betreurd dat op de resultatenlijst na de tweede examenkans automatisch een nulscore wordt gegenereerd, al ware het maar omdat een score doet vermoeden dat er een effectieve beoordeling van prestaties is geweest, wat op zijn beurt een deelname aan de tweede examenkans veronderstelt.

Deze materiële vaststelling is evenwel niet van aard om *post factum* te verhelpen aan het gegeven dat aan verzoekster op 26 juni 2014 afdoende duidelijk was meegedeeld dat haar examencijfer toen definitief was vastgesteld, met de hierboven vermelde gevolgen inzake de vervaltermijn voor het intern beroep tot gevolg.

De bestreden beslissing heeft het intern beroep met recht op deze gronden onontvankelijk verklaard *ratione temporis*, wat ertoe leidt dat huidig beroep bij de Raad als ongegrond moet worden afgewezen.

BESLUIT

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/318 - 16 oktober 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 16 oktober 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de wederantwoordnota en bij deze stukken gevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de beslissing van 15 september 2014 van de interne beroepscommissie van de, waarbij het door verzoeker ingestelde beroep deels ongegrond wordt verklaard, en de bestreden quotering van 8/20 voor het opleidingsonderdeel wordt bevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

Verzoeker is ingeschreven aan de als student in de opleiding Bachelor in het bedrijfsmanagement.

Op 2 september 2014 richt verzoeker zich tot de examencommissie, met het verzoek twee tekorten alsnog te delibereren, met name voor en voor *English: finance &*. Het intern beroep is gesteund op de vraag rekening te houden met uitzonderlijke omstandigheden, te weten een langdurige infectie en een sollicitatie bij een bankinstelling.

Voor zover een afzonderlijke beslissing van de examencommissie bestaat met een motivering die meer bevat dan enkel de toegekende quoteringen, blijkt deze zich niet in het dossier te bevinden. Volgens verzoeker heeft de examencommissie als volgt gemotiveerd: "Ziekte van studenten komt frequent voor. Dit is geen uitzonderlijke situatie. Enkel uitzonderlijk zware ziektes zouden in aanmerking kunnen worden genomen." Wel blijkt uit de overige stukken in het dossier dat verzoeker een aangepaste datum voor de tweede examenkans heeft gekregen, en dat hij daarbij voor het opleidingsonderdeel een examencijfer van 11/20 en dus een credit behaalde.

Met een brief van 8 september 2014 richt verzoeker zich vervolgens tot de interne beroepscommissie, waarbij hij het bij de tweede examenkans behaalde examencijfer van 8/20 aanvecht. Verzoeker voert aan dat hij geslaagd is voor omdat hij voor dit vak niet langdurig aan de computer moest studeren, terwijl het opleidingsonderdeel daarentegen wel veel leeronderdelen bevat die via de computer moesten worden verwerkt. Verzoeker voert aan dat hij omwille van zijn medische toestand niet in staat was om met zijn computer te werken.

Bij beslissing van 15 september 2014 verklaart de interne beroepscommissie van verwerende partij het beroep ontvankelijk maar ongegrond. De beroepscommissie overweegt vooreerst

dat verzoeker reeds de mogelijkheid werd geboden om de examens af te leggen op een inhaaldag, waardoor hij meer tijd ter beschikking had om te studeren. Verder wordt gesteld dat de voorgelegde medische attesten niet van aard zijn om het bewijs te leveren van uitzonderlijke omstandigheden, omdat het attest van 2 september 2014 luidt: "de aard van zijn klachten kan invloed gehad hebben op zijn vermogen om zich ten volle te kunnen voorbereiden op zijn examen", wat als te voorwaardelijk wordt beschouwd.

Dit vormt de bestreden beslissing.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Het intern beroep werd op regelmatige wijze ingesteld en uitgeput.

Verwerende partij voert niet aan dat het beroep bij de Raad onontvankelijk zou zijn en de Raad ziet evenmin redenen om daar ambtshalve toe te beslissen.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

a. Ontvankelijkheid van het intern beroep

De vervaltermijn om het intern beroep in te stellen, zoals bepaald in artikel II.283, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs, is van openbare orde. Artikel II.285 van dezelfde Codex stelt het beroep bij de Raad enkel open voor diegenen die voorafgaand het intern beroep hebben uitgeput. De Raad onderzoekt desnoods ambtshalve of aan deze voorwaarden is voldaan.

Partijen zijn het erover eens dat de beslissing die in het raam van de interne beroepsprocedure werd bestreden, de beslissing is van de examencommissie van 3 september 2014. Het betreft een 'examenbeslissing' in de zin van artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs, waarvoor de proclamatie als ijkpunt voor de beroepstermijn wordt aangewezen.

Gegeven de datum van 3 september 2014, doet dit twijfels rijzen omtrent de tijdigheid van het door verzoeker ingesteld intern beroep, dat dateert van 9 september 2014, terwijl de decretale beroepstermijn heeft gelopen van (donderdag) 4 september tot en met (maandag) 8 september 2014.

In het raam van het onderzoek van het dossier werd verwerende partij bevraagd omtrent de datum en mededeling van de beslissing van de examencommissie. In antwoord hierop heeft verwerende partij aan de Raad een schermafdruck overgemaakt. Gelet op de daarop vermelde gegevens en het standpunt dat in de bestreden beslissing is ingenomen, neemt de Raad aan dat de beslissing van de examencommissie op 4 september 2014 werd bekendgemaakt, en het intern beroep derhalve door verzoeker tijdig werd ingesteld.

Ten overvloede stelt de Raad vast dat de eigenlijke beslissing van de examencommissie d.d. 3 september 2014 door geen van partijen wordt voorgelegd, en voor zover het de algemene puntenlijst van verzoeker zou betreffen, hierop geen beroepsmodaliteiten zijn vermeld, zodat er geen document voorligt waaruit de Raad kan afleiden dat de termijn voor het intern beroep op grond van artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet een aanvang heeft genomen.

Het intern beroep was ontvankelijk ingesteld.

b. Ten gronde: enig middel

Uit het verzoekschrift kan de Raad afleiden dat verzoeker zich beroept om een schending van artikel van het studiecontract van verwerende partij en van het redelijkheidsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoeker verwijst naar artikel van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij, zoals vervat in het studiecontract. Deze bepaling luidt als volgt:

De examencommissie kan slechts een tekort delibereren wanneer de school zich tijdens de evaluatieactiviteiten in uitzonderlijke omstandigheden bevond. De student meldt deze uitzonderlijke omstandigheden aan de ombudsmedewerker ten laatste op de werkdag voorafgaand aan de beraadslaging van de examencommissie. De examencommissie motiveert haar beslissing. Opleidingsonderdelen met een quotering lager dan 7 komen niet in aanmerking voor deliberatie. Deze deliberatieregels gelden enkel voor studenten ingeschreven met een diplomacontract of een examencontract met het oog op het behalen van een diploma.

Verzoeker doet gelden dat hij tussen de eerste week van augustus en september te kampen had met een ernstige oogaandoening, waardoor hij niet kon leren of werken op zijn computer en wat volgens verzoeker de aanleiding was voor het tekort voor het opleidingsonderdeel Verzoeker voert aan dat de geboden inhaaldag voor het examen niet volstond om de gevolgen van deze uitzonderlijke omstandigheid te keren.

Verder stelt verzoeker zich vragen bij de afwikkeling van de interne beroepsprocedure, waarbij hij opwerpt dat de beslissing op de dag van de hoorzitting (15 september) reeds was genomen, maar de beslissing hem pas met de post van 24 september werd toegezonden.

In de *antwoordnota* repliceert verwerende partij dat de voorgelegde medische attesten enkel betrekking hebben op kortlopende afwezigheden en dat het gegeven de inhoud van deze attesten niet kennelijk onredelijk was om de tegemoetkoming aan verzoeker te beperken tot het verplaatsen van het examen.

Verwerende partij wijst er ter zake op dat het eerste medisch attest dateert van 22 augustus 2014 en slechts een ongeschiktheid om de lessen bij te wonen bevat voor één dag. Dit attest werd volgens verwerende partij gebruikt voor een opleidingsonderdeel waarvoor verzoeker een credit behaalde op de dag van het inhaalexamen op 1 september 2014.

Het tweede medisch attest dateert van 25 augustus 2014 en is volgens verwerende partij eerder een 'dixitbriefje', waaruit niettemin blijkt dat verzoeker voor 100% ongeschikt is van 25 tot en met 27 augustus 2014. Op basis van dit attest werd het examen voor verdaagd, eveneens naar 1 september 2014.

Het derde attest dateert van 2 september 2014 en verklaart dat verzoeker van 19 augustus tot en met 22 augustus 2014 in behandeling was voor een medische problematiek, en dat "de aard van zijn klachten invloed [kan] hebben gehad op zijn vermogen om zich ten volle voor te bereiden om zijn examen."

In zijn *wederantwoordnota* zet verzoeker de chronologie van de feiten nogmaals uiteen en antwoordt hij op de bedenking van verwerende partij dat geen specialist werd geraadpleegd, dat zijn oogarts niet binnen een korte tijd een afspraak verleent.

Beoordeling

De Raad herinnert eraan dat het hem op grond van artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. Bovendien treedt de Raad als administratief rechtscollege niet opnieuw in de beoordeling van de feiten. De Raad kan er enkel op toezien dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en niet kennelijk onredelijk is.

Uit het dossier blijkt dat verzoeker tijdig conform artikel Studiecontract een verzoek tot deliberatie ingevolge uitzonderlijke omstandigheden heeft ingediend bij de examencommissie. De Raad is van oordeel dat de correct ingeroepen uitzonderlijke omstandigheden in overweging moeten worden genomen, en dat ingeval er niet wordt overgegaan tot het 'delibereren' van het tekort, deze beslissing afdoende moet worden gemotiveerd.

Uit de initiële beslissing van de examencommissie blijkt volgens het intern beroepsschrift van de verzoekende partij dat deze als volgt werd gemotiveerd: "*Ziekte van studenten komt*

frequent voor. Dit is geen uitzonderlijke situatie. Enkel uitzonderlijke zware ziektes zouden in aanmerking kunnen genomen worden.”.

In de thans bestreden beslissing wordt bijkomend gemotiveerd dat de drie ingeleverde medische attesten niet van aard zijn om verzoeker onder de definitie van ‘uitzonderlijke omstandigheden’ te brengen. Deze appreciatie wordt verder onderbouwd door de afweging dat het medisch attest van 2 september 2014 enkel stelt: “de aard van zijn klachten kan invloed gehad hebben op zijn vermogen om zich ten volle te kunnen voorbereiden op zijn examen”, en dat dit zeer voorwaardelijk is. Ten slotte stelt de bestreden beslissing dat zij meent dat voldoende en gepaste tegemoetkoming werd verleend door het inhaalexamen.

Op basis van deze gegevens is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing de grenzen van de redelijkheid niet heeft overschreden door te beslissen dat de aangetoonde medische problematiek niet kan worden beschouwd als een uitzonderlijke omstandigheid. De appreciatie van de feitelijke omstandigheden die door de bestreden beslissing wordt gegeven, vindt afdoende steun in de afwegingen die zijn gemaakt omtrent de datum van de medische attesten alsook de inhoud ervan, en de mogelijkheden van verzoeker om niettemin voor andere vakken (met goed gevolg) een examen af te leggen.

Dienvolgens kan ook niet tot een schending van artikel van het studiecontract worden besloten.

Wat betreft de opmerking in de rand door de verzoekende partij inzake de datum van de bestreden beslissing (15 september 2014) en de latere kennisgeving d.d. 24 september 2014, kan de Raad enkel vaststellen dat de bestreden beslissing tijdig, binnen de vijftien dagen na het indienen van het intern beroepsschrift (9 september 2014), met name op 24 september 2014 heeft ter kennis gebracht aan verzoekende partij conform de decretale regelgeving.

Het middel is ongegrond.

BESLUIT

3. De Raad verwerpt de vordering.

4. De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 oktober te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/326 - 16 oktober 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 16 oktober 2014.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen het opleggen van een bindende voorwaarde voor het academiejaar 2014-2015.

3. Samenvatting van de feiten

Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor of science in de ingenieurswetenschappen.

Het beroep betreft een studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 4 september 2014 waarbij aan verzoeker voor het academiejaar 2014-2015 bindende voorwaarden worden opgelegd, met name dat hij in het academiejaar 2014-2015 de helft van de opgenomen studiepunten dient te behalen opdat hij in het academiejaar 2015-2016 nog opnieuw zou kunnen worden ingeschreven.

Verzoeker stelt bij e-mail en aangetekend schrijven van 15 september 2014 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling. Het ingestelde beroep betreft, vervat in één verzoekschrift, zowel de terugvordering van leerkrediet ten gevolge van overmacht als het ongedaan maken van de voormelde bindende maatregel van studievoortgangsbewaking als het recupereren van een examenkans.

Omwille van het veelvoudig voorwerp van het intern beroep, was de instelling initieel voorbij gegaan aan de vraag tot intrekking van de bindende maatregel van studievoortgangsbewaking.

Voor wat de teruggave van het leerkrediet betreft, werd verzoeker doorverwezen naar de Raad.

Bij aangetekend schrijven van 28 september 2014 dient verzoeker een beroep in bij de Raad, opnieuw met het drievoudig voorwerp zoals hierboven vermeld.

Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 9 oktober 2014 wordt het intern beroep alsnog ontvankelijk en gegrond verklaard wat de bindende voorwaarde van studievoortgangsbewaking betreft. De interne beroepsbeslissing luidt dat, rekening houdende met het verzoekschrift en de bijhorende bewijsdocumenten, uitzonderlijk wordt beslist om "de bindende voorwaarde te laten vallen en uw voorwaarde terug op 'normaal' te zetten".

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 9 oktober 2014 aan verzoeker overgemaakt.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad splitst ambtshalve het voorwerp van het verzoekschrift op tot enerzijds een beroep tegen een studievoortgangsbewakingsmaatregel, thans geregistreerd onder het rolnummer 2014/326, en een verzoek tot teruggave van verloren leerkrediet wegens overmacht, geregistreerd onder het rolnummer 2014/326bis.

Verwerende partij werpt in de antwoordnota op dat het beroep, in zoverre het betrekking heeft op de bindende voorwaarde inzake studievoortgangsbewaking, niet ontvankelijk is bij gebreke aan vooraf ingesteld intern beroep.

Na de neerlegging van de antwoordnota evenwel, heeft verwerende partij bij e-mail van 8 oktober 2014 aangegeven dat wel degelijk een intern beroep met dit voorwerp werd ontvangen. Zoals hierboven is aangegeven, is er daags nadien over geoordeeld in voor verzoeker positieve zin.

In de wederantwoordnota betwist verzoeker met recht dat hij geen intern beroep zou hebben ingesteld. De exceptie wordt verworpen.

Vormvereisten voor het verzoekschrift

Decretaal is er slechts één vormvereiste uitdrukkelijk op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven, namelijk de ondertekening van het verzoekschrift door de verzoekende partij of haar raadsman.

De Raad moet *ambtshalve* vaststellen dat het verzoekschrift niet formeel werd ondertekend door de verzoekende partij, zodat het beroep dient te worden afgewezen als onontvankelijk.

Ter zitting heeft de Raad de aanwezige verzoekende partij gevraagd over dit ambtshalve middel standpunt in te nemen, daarbij tevens wijzend op het gegeven dat het beroep in elk geval zijn voorwerp lijkt te hebben verloren, nu dit onderdeel van verzoekers intern beroep ontvankelijk en gegrond werd verklaard.

De verzoekende partij heeft hieromtrent ter zitting het volgende verklaard:

De verzoekende partij stelt dit samen met de Raad vast en voegt hier verder niets aan toe.

BESLUIT

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/334 - 16 oktober 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 16 oktober 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de hem een verdere inschrijving in de opleiding wordt geweigerd, en tegen de beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk wordt verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor in de biomedische wetenschappen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel van 5 september 2014 waarbij de verzoeker wordt uitgesloten van een verdere inschrijving in deze opleiding, wegens het niet-naleven van de bindende voorwaarden inzake studievoortgang.

Verzoeker stelde op 15 september 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling. In dit intern beroep stelde verzoeker dat er in zijn studentendossier blijkbaar andere voorwaarden waren opgenomen dan deze die hem via e-mail werden meegedeeld. Verder voerde verzoeker aan dat er sprake was van onvoorziene omstandigheden, met name elementen verbonden met zijn gezondheidstoestand.

Bij beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie van 26 september 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing oordeelt enerzijds dat het intern beroep van 15 september 2014 laattijdig werd ingesteld, aangezien de bestreden beslissing in het studentendossier gepubliceerd werd op 5 september 2014 zodat de vervaltermijn van vijf kalenderdagen verstreken is. De interne beroepsbeslissing stelde anderzijds dat het intern beroep niet ontvankelijk daar het niet werd ondertekend.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 29 september 2014 en per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 1 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoeker heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de grond van de zaak na of intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard.

Het beroep bij de Raad is tijdig ingesteld.

Verwerende partij voert niet aan dat het beroep van verzoeker bij de Raad onontvankelijk is. *Ambtshalve* merkt de Raad op dat het eigenlijke verzoekschrift van verzoeker niet zijn handtekening draagt, maar wel wat lijkt te moeten worden beschouwd als een "paraaf". Dit mag verbazen, in hoofde van een verzoeker aan wie reeds met betrekking tot het intern beroep was tegengeworpen dat het wegens gebrek aan handtekening onontvankelijk was. Immers, op grond van artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs is ondertekening van het verzoekschrift bij de Raad op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven.

Aangezien evenwel de bijhorende stukken deel uitmaken van het verzoekschrift, op het verzoekschrift zelf en op de navolgende pagina's een paraaf is aangebracht en de tevens meegedeelde kopie van het verzoekschrift op intern beroep – waarover verder meer – wel de volledige handtekening van verzoeker draagt, neemt de Raad aan dat te dezen op in voldoende mate aan de voorwaarde van handtekening en identificatie van de verzoekende partij is tegemoet gekomen.

5. Grond van de zaak

a. Wat betreft de ontvankelijkheid van het intern beroep ratione temporis

Verwerende partij voert aan dat het beroep van verzoeker minstens ongegrond moet worden verklaard, op grond van de vaststelling dat de interne beroepscommissie terecht de laattijdigheid van het intern beroep heeft vastgesteld.

Verzoeker betwist de laattijdigheid op grond van het argument dat voor de berekening van de beroepstermijn moet worden uitgegaan van de effectieve kennisname van de beslissing.

De Raad wijst erop dat de initiële studievoortgangsbepaling die het voorwerp vormt van het geschil geen examenbeslissing is, een vaststelling die niet zonder invloed is op het verloop van de termijnen. Het is immers enkel ten aanzien van examenbeslissingen dat artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs de proclamatie als ijkpunt voor de beroepstermijn aanwijst. Voor alle andere studievoortgangsbepalingen, zo luidt deze bepaling verder, vangt de beroepstermijn aan de dag na deze waarop de student kennis heeft genomen van de beslissing.

Wat de woordkeuze van de decreetgever betreft, heeft de Raad van State er in twee arresten (RvS 1 juli 2010, nr. 206.215 en RvS 1 juli 2010, nr. 206.216) op gewezen dat de connotatie van 'kennisname' inhoudt dat de geadresseerde daadwerkelijk van de beslissing kennis neemt, lees: ze ontvangt, wat in rechte moet worden onderscheiden van het begrip 'kennisgeving', zijnde de eerste aanbieding van de beslissing aan de geadresseerde.

In dit geval, handelend over een maatregel van studievoortgangsbewaking, gaat de beroepstermijn derhalve pas in de dag nadat verzoeker kennis heeft genomen van de beslissing.

Verwerende partij toont niet aan dat de datum van kennisname die verzoeker zelf heeft opgegeven – met name: 10 september 2014 – onjuist zou zijn. De berekening voor de bepaling van de vervaldatum met het oog op het instellen van het intern beroep die de interne beroepscommissie heeft gemaakt, en die uitgaat van de datum van 5 september 2014, kan dus bij gebreke aan bewijs omtrent de datum van werkelijke kennisname door verzoeker, niet standhouden.

Uitgaande van een daadwerkelijke kennisneming op 10 september 2014, was het door verzoeker op 15 september 2014 ingediende intern beroep tijdig.

De bestreden beslissing is in dat opzicht in strijd met de voormelde bepalingen van de Codex Hoger Onderwijs. Of zulks ook leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing, is afhankelijk van de vraag of ook het tweede motief van de interne beroepscommissie om het intern beroep onontvankelijk te verklaren onjuist was, wat, zoals hieronder zal blijken, niet het geval is.

b. Wat betreft de ondertekening van het intern beroep

Verwerende partij voert aan dat de bestreden beslissing het intern beroep van verzoeker terecht onontvankelijk heeft verklaard, bij gebrek aan ondertekening van het verzoekschrift. Verzoeker gaat op dit verweer niet nader in.

Met uitzondering van de decretaal bepaalde beroepstermijn, behoren de modaliteiten voor het instellen van het intern beroep krachtens artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs tot de bevoegdheid van de hogeronderwijsinstelling.

Te dezen bepaalt artikel, vierde lid van de onderwijs- en examenregeling van de verwerende partij ter zake het volgende:

Het verzoekschrift wordt op straffe van niet-ontvankelijkheid ingediend per aangetekend schrijven. Als datum van het beroep geldt de datum van postmerk van de aangetekende zending. Het omvat op straffe van niet-ontvankelijkheid ten minste:

- *Naam, correspondentieadres en handtekening van de indiener;*
- *Een vermelding van de beslissing waartegen het beroep gericht is met desgevallend toevoeging van relevante stukken;*
- *Een omschrijving van de ingeroepen bezwaren*

Zonder uitspraak te doen over de omvang van de modaliteiten inzake ontvankelijkheid van een intern beroep die de hogeronderwijsinstelling op grond van artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs kan bepalen, stelt de Raad vast dat de ondertekening van het verzoekschrift door de decreetgever zelf als ontvankelijkheidsvoorwaarde is bepaald voor het beroep bij de Raad, zodat hiervan alleszins moet worden aangenomen dat het een aanvaardbare voorwaarde betreft.

Blijkens de stukken die zich in het dossier bevinden, was het verzoekschrift op intern beroep niet door verzoeker ondertekend. In zijn beroep voor de Raad betwist verzoeker dit materieel feit niet. Hij voegt in zijn stukkenbundel wel een exemplaar van het verzoekschrift op intern beroep dat wel ondertekend is, maar dit kan uiteraard het probleem van de niet-ondertekening van het aan de instelling overgemaakte verzoekschrift niet goedmaken.

In die omstandigheden is de Raad van oordeel dat het intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard, wat volstaat om het huidige beroep als ongegrond af te wijzen.

BESLUIT

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/341 - 16 oktober 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 16 oktober 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift en de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten. Verzoeker heeft geen wederantwoordnota neergelegd.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij hij niet werd gedelibereerd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor in TEW.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 12 september 2014 waarbij de verzoeker partij niet werd 'gedelibereerd' voor zijn tekort (7/20) voor het opleidingsonderdeel

Verzoeker stelde op 16 september 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling. In dit intern beroep erkent verzoeker voor het betrokken opleidingsonderdeel een niet-tolereerbaar tekort te hebben behaald. De vraag om dit tekort niettemin te 'delibereren' en alsnog een bachelordiploma toe te kennen, wordt door verzoeker gemotiveerd door verwijzing naar zijn studietraject, zijn intenties inzake de verdere studies en een argument dat betrekking heeft op de gezondheidstoestand van een familielid.

Bij beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie d.d. 26 september 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard, op grond van de vaststelling dat het interne beroepsschrift niet werd ondertekend.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 29 september 2014 en per aangetekend schrijven aan verzoeker overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2014 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de grond van de zaak de regelmatigheid van het intern beroep na.

Het bij de Raad ingestelde beroep is tijdig.

Verwerende partij roept geen exceptie van onontvankelijkheid in en de Raad ziet zijnerzijds evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Met uitzondering van de decretaal bepaalde beroepstermijn, behoren de modaliteiten voor het instellen van het intern beroep krachtens artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs tot de bevoegdheid van de hogeronderwijsinstelling.

Te dezen bepaalt artikel, vierde lid van de onderwijs- en examenregeling van de verwerende partij ter zake het volgende:

Het verzoekschrift wordt op straffe van niet-ontvankelijkheid ingediend per aangetekend schrijven. Als datum van het beroep geldt de datum van postmerk van de aangetekende zending. Het omvat op straffe van niet-ontvankelijkheid ten minste:

- *Naam, correspondentieadres en handtekening van de indiener;*
- *Een vermelding van de beslissing waartegen het beroep gericht is met desgevallend toevoeging van relevante stukken;*
- *Een omschrijving van de ingeroepen bezwaren*

Zonder uitspraak te doen over de omvang van de modaliteiten inzake ontvankelijkheid van een intern beroep die de hogeronderwijsinstelling op grond van artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs kan bepalen, stelt de Raad vast dat de ondertekening van het verzoekschrift door de decreetgever zelf als ontvankelijkheidsvoorwaarde is bepaald voor het beroep bij de Raad, zodat hiervan alleszins moet worden aangenomen dat het een aanvaardbare voorwaarde betreft.

Blijkens de stukken die zich in het dossier bevinden, was het verzoekschrift op intern beroep niet door verzoeker ondertekend. In zijn beroep voor de Raad betwist verzoeker dit materieel feit niet. Verzoeker betwist evenmin dat de bestreden beslissing op die grond tot onontvankelijkheid van het intern beroep kon besluiten.

In die omstandigheden is de Raad van oordeel dat het intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard, wat volstaat om het huidige beroep als ongegrond af te wijzen.

BESLUIT

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/367 - 16 oktober 2014

Inzake

.....
hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 16 oktober 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor in de architectuur.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 9 september 2014 voor het opleidingsonderdeel '.....', waarvoor een examencijfer van 9/20 werd toegekend.

Verzoeker stelde op datum van 15 september 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling. In dit beroep wierp verzoeker zeven middelen op.

Ten eerste stelde verzoeker dat tijdens de begeleidingen tegenstrijdige richtlijnen werden gegeven en er een gebrek was aan duidelijke criteria en richtlijnen voor de uitwerking van het opleidingsonderdeel, waardoor willekeur mogelijk werd.

Ten tweede deed verzoeker gelden dat in de studiegids is vermeld dat er vijf deelevaluaties zullen zijn en dat elke evaluatie van elke module dient te gebeuren door een interne en een externe jury, wat te dezen niet het geval is geweest zodat de jurybeoordeling onregelmatig is. In een derde middel stelde verzoeker dat hij nooit de schriftelijke neerslag van zijn evaluatie voor de verschillende modules heeft ontvangen.

In een vierde middel wierp verzoeker op dat bij de proclamatie in november 2013 zijn resultaat voor de eerste opdracht 11,5/20 bedroeg, terwijl in juni 2014 dit resultaat was

gewijzigd naar 11/20, wat volgens verzoeker onregelmatig is en zijn eindresultaat negatief heeft beïnvloed.

In een vijfde middel beriep verzoeker zich op een schending van het gelijkheidsbeginsel, op grond van het argument dat een aantal studenten een week meer de tijd hadden om hun maquette af te werken.

Het zesde middel van verzoeker had betrekking op een foute weergave van het resultatenoverzicht bij de deliberatie door de examencommissie (weergave van 'niet verworven' in plaats van 'getolereerd' voor), waardoor over verzoekers een verkeerd beeld zou zijn geschapen.

In een zevende middel ten slotte heeft verzoeker opgeworpen dat hij bij de nieuw samengestelde jury van 26 augustus 2014 benadeeld werd, omdat de aanwezige externe juryleden enkel de opdracht van module 4 moesten beoordelen en zij hun referenties moesten putten uit een onreglementaire en in haar objectiviteit geschade jury.

Bij beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 26 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde ten aanzien van het eerste middel dat de bewering dat er tegenstrijdige richtlijnen werden gegeven bij de begeleiding, niet werd aangetoond.

Met betrekking tot verzoekers tweede middel repliceert de interne beroepscommissie dat uit de studiegids niet blijkt dat elke module van '.....' door een interne en externe jury moet worden beoordeeld.

Het derde middel van verzoeker werd verworpen op grond van de overweging dat geen enkele interne regel bepaalt dat er schriftelijke neerslagen van een evaluatie ter hand gesteld moeten worden. Zij stelde dat de verzoeker enkel recht op inzage heeft.

Inzake het vierde middel oordeelde de interne beroepscommissie dat de opmerking dat een meegedeelde 11,5/20 voor de eerste opdracht nadien werd gewijzigd in 11/20 laattijdig is. Zij stelt in subsidiaire orde dat het niet ging om een proclamatie, maar om een loutere mondelinge bekendmaking. Zij werpt ook op dat de docenten de mededeling van de score 11,5/20 ontkennen en dat in het in subsidiaire orde ging om een materiële vergissing die rechtgezet kan worden.

Met betrekking tot het vijfde middel van verzoeker oordeelt de interne beroepscommissie dat het eigen is aan het afnemen van examens dat niet alle studenten op hetzelfde moment examen kunnen afleggen waardoor de ene student meer tijd heeft dan de andere.

Inzake het zesde en zevende middel antwoordt de interne beroepscommissie dat uit de gegevens die werden verstrekt door de docenten blijkt dat de externe juryleden op geen enkele wijze werden beïnvloed doordat de verstrekte informatie werd beperkt, zodat ze op onbevooroordeelde wijze konden oordelen over het ontwerp.

Dit vormt de thans bestreden beslissing. Zij werd bij e-mail en per aangetekend schrijven van 29 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de grond van de zaak na of het intern beroep regelmatig is verlopen.

Het beroep bij de Raad is tijdig ingesteld.

Verwerende partij werpt geen redenen van onontvankelijkheid op en de Raad ziet er ambtshalve evenmin.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Verzoeker beroept zich in een eerste middel (randnummer 2) op de schending van het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoeker doet gelden dat in de studiegids is bepaald dat bij de beoordeling van het opleidingsonderdeel gebruik wordt gemaakt van een interne en een externe jury, en dat dit voorschrift niet is nageleefd bij de jurybeoordeling van de modules. Verzoeker wijst erop dat hij dit middel reeds heeft opgeworpen in een voorgaand intern beroep van 7 juli 2014, waarbij dit middel gegrond is verklaard en de interne beroepscommissie aan de examencommissie heeft opgelegd om een nieuwe beslissing te nemen, die rekening houdt met de gestelde voorwaarde inzake de samenstelling van de jury. In uitvoering van die beslissing, zo betoogt verzoeker, werd hem evenwel enkel toegestaan module 4 te verdedigen voor een nieuw samengestelde (interne en externe) jury, maar niet de andere modules, waardoor het examencijfer voor het gehele opleidingsonderdeel nog steeds niet conform de studiegids tot stand is gekomen.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat naar oordeel uit de tekst van de studiegids niet kan worden afgeleid dat de externe juryleden voor elke module aanwezig moeten zijn, en dat het sinds jaar en dag zo is dat enkel module 4 wordt voorgelegd aan een jury met externe leden.

In zijn *wederantwoordnota* werpt verzoeker aan dit verweer tegen dat in academiejaar 2013-2014 alvast niet met een externe jury werd gewerkt voor module 4, en dat uit de studiegids volgt dat het opleidingsonderdeel als dusdanig – en dus als geheel – wordt beoordeeld door een interne en externe jury, zonder onderscheid naar bepaalde modules.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vooreerst vast dat de ECTS-fiche duidelijk voor wat de evaluatievorm betreft het volgende vermeldt:

"Er worden vijf deelevaluaties voorzien, telkens tijdens een onderwijsperiode en dus buiten de examenperiode.

In functie van het programma en de juiste invulling van de opgaves kunnen sommige deelevaluaties worden samengevoegd.

*Module 1 (.....): 4/18 van totale punten
Module 2 (.....): 1/18
Module 3 (.....): 6/18
Module 4 (.....): 6/18
Portfolio: 1/18"*

Hieruit blijkt dat het opleidingsonderdeel wordt geëvalueerd op basis van vijf onderdelen met een respectievelijk gewicht.

Onder de titel 'jury' vermeldt de ECTS-fiche vervolgens het volgende:

"Dit opleidingsonderdeel maakt gebruik van een interne en een extern jury."

De Raad meent uit de libellering van de ECTS-fiche te kunnen opmaken dat de voormelde bepaling "dit opleidingsonderdeel" aldus dient te worden gelezen dat alle modules door een jury worden beoordeeld, en verwerende partij spreekt dat in haar antwoordnota niet tegen.

Verwerende partij stelt dat verzoeker niet kan worden gevolgd waar hij opwerpt dat de samenstelling van de jury voor alle modules van het betrokken opleidingsonderdeel dezelfde moet zijn.

Voor zover daarmee zou worden bedoeld dat de jury telkens zou moeten bestaan uit dezelfde personen, of uit eenzelfde aantal leden, of steeds dezelfde verhouding tussen interne en externe leden zou moeten kennen, moet worden vastgesteld dat zulks inderdaad niet uit de

voorschriften van de studiegids volgt. Daarin is nergens bepaald dat één en dezelfde jury alle modules moet beoordelen.

Dit is evenwel ook niet de draagwijdte van verzoekers grief. Verzoeker richt zijn pijlen immers niet op de precieze samenstelling van de jury, maar enkel op het feit dat de jury niet voor elke module bestond uit interne én externe leden.

De Raad is van oordeel dat zoals de bepaling uit de ECTS-fiche thans is opgesteld, zij tot gevolg heeft dat het geheel van het opleidingsonderdeel, en dus alle daarin vervatte modules, moet worden beoordeeld door een interne en een externe jury. Deze libellering laat wel ruimte om desgevallend voor alle modules met twee jury's te werken (een interne en een externe), maar niet om voor bepaalde modules geen externe juryleden te betrekken.

De lezing die verwerende partij aan de ECTS-fiche geeft, kan bijgevolg niet worden bijgevalen. De jury, met interne en externe leden – of, zoals gezegd, desgevallend een interne en een externe jury afzonderlijk – is in de ECTS-fiche aangewezen als beoordelaar voor het gehele opleidingsonderdeel, zonder onderscheid naar de onderliggende modules.

Het feit dat alle andere studenten ook door een niet-reglementair samengestelde jury weden beoordeeld, is irrelevant. De Raad wijst er ten overvloede op dat een 'gewoonte' niet *contra legem* door verwerende partij ingeroepen kan worden.

De Raad overweegt ten slotte nog dat de lezing die verwerende partij aan de ECTS-fiche geeft, en die eruit bestaat dat het zou volstaan om een extern jurylid te betrekken bij de beoordeling van één van de modules, ertoe zou leiden dat de opleiding steeds de vrije keuze zou hebben – per academiejaar of zelfs per student – om te beslissen welke module *c.q.* de portfolio mee door een externe zou worden beoordeeld. Dit staat op gespannen voet met de vaststelling dat de verschillende modules en de portfolio een aanzienlijk verschillend gewicht hebben (van 1/18 tot 6/18) in de globale beoordeling van het opleidingsonderdeel.

Door de externe jury(leden) enkel te betrekken bij de beoordeling van module 4, schendt verwerende partij de bepalingen van de ECTS-fiche. Het examencijfer voor het gehele opleidingsonderdeel wordt daardoor gevitieerd. Verzoeker kon dit niet eerder opwerpen, aangezien de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 7 juli 2014, bij het gegrond verklaren van verzoekers voorgaand intern beroep, niet uitdrukkelijk heeft bepaald dat het ten onrechte niet betrekken van externe juryleden enkel ten aanzien van module 4 diende te worden verholpen.

Het onderdeel is gegrond.

De overige middelen dienen niet onderzocht te worden, daar zij niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

BESLUIT

- 1. De beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 26 september 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.**
- 2. De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 24 oktober 2014 een nieuwe beslissing, rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen, in het bijzonder met de vaststelling dat alle modules uit het opleidingsonderdeel 'Ontwerpen 3' beoordeeld moeten worden door een jury met interne en externe leden.**
- 3. De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.**
- 4. De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.**

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Zitting van 23 oktober 2014

Rolnr. 2014/303 - 23 oktober 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

hebbende als raadslieden [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 23 oktober 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij een verdere inschrijving in de opleiding geweigerd werd en tegen de beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de Master of physical land resources.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 12 september 2014 waarbij de verzoekende partij een verdere inschrijving onder diplomacontract in de opleiding voor het academiejaar 2014-2015 geweigerd werd wegens het niet-naleven van bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2014 een intern beroep in bij de Facultaire Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie op datum van 23 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De Facultaire Interne Beroepscommissie stelde dat zij weliswaar kan begrijpen dat de studievoortgang van verzoekende partij moeilijk verliep door een minder gunstige persoonlijke situatie, maar dat zij toch verwachtte dat de verzoekende partij haar studieresultaten in 2013-2014 aanzienlijk zou verbeteren, gelet op het feit dat haar bindende voorwaarden werden opgelegd. Zij stelde vast dat de zwakke academische prestaties bleven aanhouden en zelfs verslechterden daar de verzoekende partij tijdens het academiejaar 2013-2014 geen enkel credit behaalde. Zij stelde dat de promotor van de masterproef van

verzoekende partij een ontoereikende voortgang van het masterproefonderzoek gemeld heeft. Zij stelde ten slotte dat de titularis van het opleidingsonderdeel '.....' gemeld heeft dat de verzoekende partij voor de tweede examenkans een lagere score behaalde dan tijdens de eerste examenkans doordat zij verzaakt had haar rapport binnen de vereiste deadline in te dienen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 25 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt. Bij brief d.d. 29 september 2014 werd een uitgebreidere motivering, bestaande uit een vertaling van het verslag van de zitting van de Facultaire Interne Beroepscommissie d.d. 23 september 2014 overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 26 september 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 23 september 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 25 september 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 26 september 2014.

Het beroep van 26 september 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de gebrekkige studievoortgang te wijten is aan financiële onzekerheid waardoor zij regelmatig diende te werken. Zij verwijst ook naar de situatie van haar familie in het buitenland: ernstige ziekte van haar moeder; de verdwijning van haar jongere broer. Zij stelt dat zij zelfs op de onderwijsinstelling steeds afgeleid was zodat zij zich niet kon concentreren op haar studies. Zij verwijst ook naar haar familiale situatie doordat haar vrouw als PhD-studente regelmatig naar het buitenland moest zodat zij voor de kinderen diende te zorgen. Zij stelde ook dat haar schoonmoeder niet de mogelijkheid had om over te komen om haar bij te staan. Zij erkent ook dat zij beter had moeten communiceren met haar professoren, in het bijzonder met betrekking tot haar thesis. Zij stelt ook dat haar situatie nu beter is en dat zij zich beter zal kunnen focussen op haar studies.

Verwerende partij stelt dat de beslissing steunt op het objectief langzame academische parcours en het feit dat de verzoekende partij geen enkel creditbewijs heeft gehaald in het academiejaar 2013-2014. Zij wijst erop dat de verzoekende partij bijgevolg ook niet voldaan heeft aan de opgelegde bindende voorwaarden. Zij stelt ook dat de verzoekende partij reeds sinds 2009-2010 is ingeschreven in de masteropleiding en nog steeds 40 van de 120 studiepunten moet verwerven. Zij stelt dat de verzoekende partij haar tijdens het academiejaar niet geïnformeerd heeft over de ingeroepen persoonlijke omstandigheden. Zij

stelt evenwel ook dat de persoonlijke omstandigheden echter niet van dien aard zijn dat ze kunnen verklaren waarom de verzoekende partij een gebrekkige studievoortgang vertoonde en a fortiori niet verklaren waarom de bindende voorwaarden niet werden nageleefd. Zij wijst er ook op dat het thans niet de eerste keer is dat verzoekende partij ondermaatse resultaten behaalde. Zij wijst erop dat verzoekende partij de voorgaande academiejaren er niet in geslaagd is om voor de helft van de opgenomen studiepunten credits te behalen.

Wat de grief in verband met de moeilijkheden bij het thesisonderzoek, met name het feit dat het bronnenmateriaal hoofdzakelijk in het Nederlands is, betreft, stelt zij dat deze niet ontvankelijk is daar deze niet in het kader van het intern beroep werd opgeworpen. In subsidiaire orde merkt zij op dat verzoekende partij nooit deze problemen aangekaart heeft bij haar promotor. Zij wijst erop dat verzoekende partij zelf erkent dat zij verzaakt heeft aan contacten met haar promotor.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad kan zijn beoordeling of appreciatie omtrent de waarde of verdiensten van de student niet in de plaats stellen van de instelling maar ziet wel toe of de betwiste beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt. Deze appreciatiebevoegdheid van de Raad is niet anders wat voorliggende studievoortgangsbeslissing betreffende het weigeren van een inschrijving betreft.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Het gegeven dat instellingen werken met in hun reglementering voorafgaandelijk uitgewerkte richtlijnen en beleidsregels wat de invulling van de bindende voorwaarden betreft en de weigering van inschrijving doet daaraan geen afbreuk. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De student dient de instelling wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In casu gebeurt het concretiseren van deze studievoortgangsmaatregelen doordat verwerende partij het dossier van elke student die studievoortgangsproblemen heeft ook daadwerkelijk voorlegt aan een studievoortgangscommissie wat toelaat om zodoende meer individuele opvolging te geven aan dossiers van studenten. Deze manier van werken is zeker lovenswaardig.

In artikel II.264 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd.

In casu stelt de Raad vast dat de verwerende partij een bindende voorwaarde heeft opgelegd aan verzoekende partij nadat zij in het academiejaar 2012-2013 geen 50% van de opgenomen studiepunten heeft behaald. Zij behaalde slechts twintig van de zestig opgenomen studiepunten. Deze bindende voorwaarde luidde, dat verzoekende partij minstens de helft van de opgenomen studiepunten diende te behalen.

Zij behaalde in het betreffende academiejaar echter geen enkele van de opgenomen opleidingsonderdelen (40 studiepunten). De studievoortgangscommissie besliste om de herinschrijving te weigeren op grond van het niet voldoen aan de bindende voorwaarde. De Raad stelt ook vast dat verzoekende partij zich niet heeft verzet tegen het opleggen van deze bindende voorwaarden op het ogenblik dat haar dossier werd voorgelegd aan de studievoortgangscommissie. Verwerende partij steunde haar weigeringsbeslissing tevens op de in vorige academiejaren behaalde resultaten van de verzoekende partij.

De Raad stelt op basis van het dossier vast dat de verzoekende partij reeds sinds het academiejaar 2009-2010 ingeschreven is in een masteropleiding van 120 studiepunten en dat de verzoekende partij na vijf academiejaren nog steeds 40 studiepunten moet verwerven. De

Raad stelt ook vast dat de verzoekende partij reeds tweemaal bindende voorwaarden werden opgelegd zodat de verzoekende partij afdoende gewaarschuwd was dat zij voldoende studievoortgang diende te maken teneinde een weigering voor het academiejaar 2014-2015 te ontlopen. De Raad stelt vast dat verzoekende partij slechts drie opleidingsonderdelen, waaronder de masterproef, opgenomen heeft in het laatste academiejaar. De Raad kan er niet omheen dat de verzoekende partij als bindende voorwaarde kreeg opgelegd voor het academiejaar 2013-2014 dat zij diende te slagen voor minstens de helft (20) van de opgenomen studiepunten (40). Verzoekende partij behaalde echter geen enkele credit en voldeed derhalve niet aan de opgelegde bindende voorwaarde.

De Raad stelt ook vast – dit wordt ook niet betwist door de verzoekende partij – dat verzoekende partij geen enkele voortgang heeft gemaakt in haar masterproef en dat zij totaal niet gecommuniceerd heeft met haar promotor. De Raad stelt ook vast dat verzoekende partij deadlines niet respecteerde waardoor zij een onvoldoende haalde voor een ander opleidingsonderdeel.

Verzoekende partij roept verder in het kader van het extern beroep een aantal bijzondere omstandigheden in op grond waarvan zij de instelling vraagt om de beslissing tot weigering van inschrijving te herzien.

Deze bijzondere omstandigheden betreffen het feit dat bij de voorbereiding van haar thesis zij zich diende te baseren op Nederlandstalig onderzoeksmateriaal wat een zeer grote uitdaging was. Zij roept ook een niet-evidente familiale situatie in. De Raad stelt vast dat uit het dossier blijkt dat de interne beroepscommissie de bijzondere persoonlijke familiale omstandigheden heeft onderzocht niettegenstaande zij opmerkte dat het dossier geen enkel stavingsstuk omvatte.

De Raad is van oordeel op basis van het voorliggende dossier dat de verwerende partij niet onredelijk heeft gehandeld door te stellen dat deze persoonlijke omstandigheden niet van dien aard zijn om het niet-voldoen aan de bindende voorwaarde te verantwoorden. De thans ingeroepen omstandigheden, waarvoor de Raad weliswaar enig begrip kan opbrengen en voor zover deze argumenten ontvankelijk zijn, zijn bovendien niet ernstig bewezen door de verzoekende partij.

Ten overvloede, rekening houdend met de zeer gebrekkige studievoortgang van verzoekende partij de voorbije jaren, is het niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk om deze eerder door de studievoortgangscommissie genomen weigeringsbeslissing te herbevestigen.

Wat het bijkomend element betreft, met name de taalproblemen bij het opstellen van de masterthesis, moet de Raad vaststellen dat deze voor het eerst werden ingeroepen in het extern beroep en bijgevolg niet ontvankelijk zijn. De Raad stelt ten overvloede vast in dit verband dat de verzoekende partij geen stappen heeft ondernomen om hier een oplossing voor te zoeken in samenspraak met de promotor.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De studievoortgangsbewakingsmaatregel van 12 september 2014 en de beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/306 - 23 oktober 2014

Inzake [REDACTED]

Hebbende als raadsman [REDACTED],
met kantoor te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED],
met kantoor te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van mevrouw Jessy Maes werd behandeld op de openbare zitting van 23 oktober 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de studievoortgangscommissie d.d. 12 september 2014 waarbij de verzoekende partij herinschrijving voor de komende drie jaren werd geweigerd en tegen de beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in het Voorbereidingsprogramma Master of Science in de Psychologie, als werkstudent.

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving in de opleiding voor de komende drie academiejaren.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2014 een intern beroep in bij de Facultaire Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie op datum van 22 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde de bestreden beslissing d.d. 12 september 2014 niet te herzien daar de verzoekende partij niet had voldaan aan de bindende voorwaarde die haar

werd opgelegd eerder per 13 september 2013, waarbij zij bij een volgende inschrijving via diplomacontract voor dezelfde opleiding voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten credits diende te verwerven waar zonder zij de inschrijving verder zou worden geweigerd. De Facultaire Interne Beroepscommissie stelt dat de verzoekende partij ook in het academiejaar 2013-2014 voor minder dan de helft van de opgenomen studiepunten credits heeft behaald en bovendien is zij van oordeel dat de bewijzen van studievoortgang in het studietraject van de verzoekende partij ontoereikend zijn.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 22 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 26 september 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 22 september 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 22 september 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per e-mail van 22 september 2014 werd verstuurd. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 23 september 2014.

Het beroep van 26 september 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel en de motiveringsplicht

5.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing op intern beroep niet antwoordt op de door haar aangedragen elementen.

Verwerende partij stelt dat de interne beroepsinstantie als orgaan van actief bestuur niet ertoe gehouden is om op alle aangevoerde elementen in het intern beroep in te gaan. Zij stelt dat het volstaat dat de beslissing steunt op dragende motieven. Zij stelt dat de beslissing van de beroepsinstantie (bevestiging weigering inschrijving voor 3 jaar) gemotiveerd is daar zij verwijst naar de opgelegde bindende voorwaarden uit het academiejaar 2012-2013 en de gebrekkige studievoortgang uit het academiejaar 2013-2014.

Tweede onderdeel

Verzoekende partij werpt op dat zij nergens in de voorgaande communicatie, noch in het OER, werd gewezen op een weigering voor drie academiejaren en dit slechts bij de beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie werd meegedeeld.

Verwerende partij verwijst naar artikel OER 2014-2015 waarin deze maatregel uitdrukkelijk staat aangegeven. Bovendien wijst zij erop dat verzoekende partij dit reeds heeft aangehaald in haar intern beroep, zodat zij er toen reeds van op de hoogte was. Zij wijst er op dat deze mogelijkheid tot herinschrijving na drie academiejaren tijdens de voorgaande academiejaren niet was opgenomen in het OER, wat betekende dat de studenten destijds die een beslissing tot weigering ontvingen, zich onherroepelijk niet meer konden inschrijven voor dezelfde opleiding aan de instelling.

Derde onderdeel

Verzoekende partij haalt ten eerste aan dat zij de bindende voorwaarde reeds meteen kreeg opgelegd bij het einde van het academiejaar 2012-2013 waar zij slechts met de opleiding was gestart per februari 2013 en zij aldus reeds op een half academiejaar werd beoordeeld. Zij stelt bovendien dat deze bindende voorwaarde haar slechts per e-mail werd bekendgemaakt, waarbij zij op dat moment niet de mogelijkheid zou hebben gehad om deze grondig na te lezen en zij bovendien stelt dat dergelijke belangrijke beslissingen beter niet via dergelijk medium worden bekendgemaakt, doch beter via een officiële brief.

Verzoekende partij verwijst naar het cijfer voor het opleidingsonderdeel '.....' van 6/20 waarbij zij meent dat de examinerator zijn regel waarbij ingeval op één van de twee delen minder dan 8/20 wordt gehaald, enkel het laagste cijfer wordt in rekening gebracht voor het totaalcijfer, niet gelijk op iedere student heeft toegepast en dat zij, ingeval de berekeningswijze zoals deze bij andere studenten werd toegepast op haar zou zijn toegepast, zij een totaalcijfer van 10/20 zou dienen bekomen te hebben.

Verzoekende partij kaart de gerezen problemen met de digilessen aan om te wijzen op het feit dat zij slechts zeer kort voorafgaand aan de aanvang van de examens, kennis kon nemen van de digilessen waardoor het voor haar als avondstudent niet haalbaar was een goede voorbereiding te kunnen treffen. Verder wijst de verzoekende partij in diezelfde context naar een moeilijke e-mailcommunicatie met de professoren aangaande het niet kunnen downloaden van de slides van het opleidingsonderdeel '.....' evenals haar vraagstelling in verband met het al dan niet in een vorig academiejaar behaald hebben van een credit voor een taak, waardoor zij evenmin een nuttige voorbereiding voor haar examens kon treffen.

Verzoekende partij geeft zelf aan dat zij, omdat zij net een werkstudent is en al een zekere leeftijd heeft, vaart wou zetten achter haar studie waardoor zij voor het academiejaar 2013-2014 een studiepuntenpakket van 66 studiepunten heeft opgenomen, wat achteraf absoluut niet haalbaar is gebleken.

Verzoekende partij verwijst naar de door haar behaalde hoge cijfers voor haar taken waarmee zij aangeeft competent te zijn voor haar studie. Tevens wijst zij op haar statuut als werkstudent waardoor zij aantoont haar studie ernstig te nemen.

Voorts merkt verzoekende partij aan dat zij sedert juni 2013 in dienst is getreden bij een bank en dat zij ingevolge een verplichte opleiding in juni niet deel kon nemen aan de examens. Ook voor de tweede examenkans, dewelke alsdan haar enige examenkans was, stelt zij zich niet afdoende te hebben kunnen concentreren door omstandigheden.

Zij wijst verder naar haar verhuis in de periode mei/juni 2014 die haar examens en examenvoorbereiding van juni 2014 hebben bemoeilijkt, naast het feit dat haar nota's voor een opleidingsonderdeel hierbij zoek zijn geraakt. Als voorlaatste argument verwijst de verzoekende partij naar haar gezondheidsproblemen.

Als laatste punt wijst zij erop dat zij reeds op 20 augustus een e-mail ontving van de onderwijsinstelling dat zij zich kon inschrijven voor het volgende academiejaar. Na een herinnering per e-mail van 3 september, heeft zij zich ingeschreven via het selfservice

systeem, nu zij er vanuit ging dat haar inschrijving aldus toegelaten was. Zij ontving aansluitend per 15 september en 22 september 2014 een e-mail tot betalingsuitnodiging voor het inschrijvingsgeld voor het academiejaar 2014-2015. Zij stelt slechts op 12 september 2014 vernomen te hebben dat haar inschrijving niet toegelaten was. Intussen stelt verzoekende partij haar studentenkaart en inschrijvingsgetuigschriften ontvangen te hebben.

Verwerende partij wijst er vooreerst op dat verzoekende partij twee academiejaren is ingeschreven aan de instelling in het voorbereidingsprogramma master of science in de psychologie en zij gedurende die twee jaren slechts 30 studiepunten heeft verworven, wat duidt op het gebrek aan studievoortgang. Zij benadrukt dat de weigeringsbeslissing niet alleen steunt op de resultaten van verzoekende partij van het voorbije academiejaar 2013-2014, maar minstens evenzeer op de eerder behaalde studieresultaten in het academiejaar 2012-2013 en het door haar niet voldoen van de bindende voorwaarde na afloop van het academiejaar 2012-2013.

Wat betreft de door verzoekende partij aangehaalde elementen ter verklaring van haar gebrekkige studievoortgang, dan wel de kennelijke onredelijkheid van de bestreden beslissing (argumentatie dat zij voor het opleidingsonderdeel '.....' een 10/20 had moeten behalen, het vermeende probleem met de digilessen, het probleem met het downloaden van slides en onduidelijkheid over haar cijfer voor een eerder gemaakte taak, het feit dat zij voorafgaandelijk aan de bestreden beslissing reeds haar studentenkaart en inschrijvingsgetuigschriften had ontvangen en de mededeling dat verzoekende partij inmiddels zou zijn gestopt met werken om zich ten volle te kunnen concentreren op haar studie) werpt verwerende partij op dat deze onontvankelijk zijn daar ze voor het eerst in het extern beroep voor de Raad werden ontwikkeld, terwijl zij in het kader van het intern beroep hadden kunnen worden aangevoerd.

In subsidiaire orde stelt verwerende partij dat, wat betreft het door de verzoekende partij bekomen cijfer van 6/20 in plaats van 10/20 voor het opleidingsonderdeel '.....', deze voorwaarde en beoordelingsregel op elke student werd toegepast en de uitzonderlijke kwestie waarnaar verzoekende partij verwijst, berust op een fout in de puntenlijst die inmiddels werd rechtgezet. Ook de tijdelijke onbeschikbaarheid van de digilessen is volgens verwerende partij niet relevant daar deze enkel een aanvulling inhouden op het eigenlijke studiemateriaal en aldus geen verplicht studiemateriaal betreffen, en deze reeds voor de eerste zitting ter beschikking werden gesteld, concreet vanaf 15 mei 2014. Wat betreft de problemen bij het downloaden van de slides, stelt zij dat dit door geen enkele andere student werd gemeld en dit te wijten bleek aan de pdf-software of de pc van verzoekende partij. Met betrekking tot de onduidelijkheid omtrent haar bekomen cijfer voor de eerder ingediende taak, meent verwerende partij dat de verzoekende partij niet langs is geweest op de voorziene tijdstippen voor vraagstelling daaromtrent, noch in de eerste zitting noch tijdens de tweede zitting van academiejaar 2012-2013.

Met betrekking tot het feit dat de verzoekende partij voorafgaandelijk aan de bestreden beslissing reeds haar studentenkaart en inschrijvingsdocumenten had ontvangen, erkent verwerende partij dat dit berust op een spijtige vergissing, nu verzoekende partij klaarblijkelijk een foute proclamatiecode had toebedeeld gekregen op haar puntenblad en zo ook in het ICT-systeem. Verwerende partij meent dat dit echter niets afdoet aan de redelijkheid van de bestreden beslissing, evenmin als het argument dat verzoekende partij inmiddels zou gestopt zijn met werken, nu zij dit argument niet had meegedeeld in het kader van haar intern beroep, waardoor de Facultaire Interne Beroepscommissie hiermee geen rekening kon houden.

Wat betreft de verwijzing door verzoekende partij naar haar indiensttreding in juni 2013 en de verplichte opleiding waardoor zij niet kon deelnemen aan de examens en de aangehaalde omstandigheden waardoor verzoekende partij zich evenmin kon concentreren op de tweede zitting van het academiejaar 2012-2013, wijst verwerende partij deze af als onontvankelijk nu de beslissing inzake bindende voorwaarden na afloop van het academiejaar 2012-2013 definitief is geworden nu door verzoekende partij hiertegen geen beroep werd ingesteld. Verwerende partij wijst er hierbij op dat verzoekende partij aangeeft in haar intern beroep dat

zij de e-mail inhoudende de mededeling van de haar opgelegde bindende voorwaarden destijds goed te hebben ontvangen en de inhoud ervan te hebben begrepen.

Aangaande de door verzoekende partij verder aangehaalde verklaringen voor haar gebrekkige studievoortgang tijdens het academiejaar 2013-2014, stelt verwerende partij vooreerst duidelijk dat de verzoekende partij nagelaten heeft om in de loop van het academiejaar haar gezondheidsproblemen mee te delen aan de onderwijsinstelling. Daarnaast stelt zij dat de door verzoekende partij ingeroepen gezondheidsproblemen, niet van dien aard zijn dat zij kunnen verklaren waarom verzoekster slechts 21 van de 66 opgenomen studiepunten heeft verworven, waardoor zij niet heeft voldaan aan de haar opgelegde bindende voorwaarde. Verwerende partij betwist niet dat verzoekende partij een toegewijde werkstudent is en dat zij goede cijfers heeft behaald voor de taken. Ook kan verwerende partij begrip opbrengen voor de verhuisproblematiek in mei-juni 2014, maar zij stelt dat ook deze omstandigheden niet kunnen van aard zijn om het grote gebrek aan studievoortgang te verklaren. Bovendien wijst verwerende partij er op dat een aantal van deze factoren te wijten is aan de eigen keuzes van verzoekende partij.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Algemeen

De Raad herinnert eraan dat hij zijn beoordeling over studievoortgang van een student niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar hij evenwel nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen of dat deze niet kennelijk onredelijk is. Deze appreciatiebevoegdheid van de Raad is niet anders wat voorliggende studievoortgangsbeslissing betreffende het weigeren van een inschrijving betreft.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Het gegeven dat instellingen werken met in hun reglementering voorafgaandelijk uitgewerkte richtlijnen en beleidsregels wat de invulling van de bindende voorwaarden betreft en de weigering van inschrijving doet daaraan geen afbreuk. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De student dient de instelling wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In casu gebeurt het concretiseren van deze studievoortgangsmaatregelen doordat verwerende partij het dossier van elke student die studievoortgangsproblemen heeft ook daadwerkelijk voorlegt aan een studievoortgangscommissie wat toelaat om zodoende meer individuele opvolging te geven aan de dossiers van studenten. Deze manier van werken is zeker lovenswaardig.

In artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd.

In casu werd aan verzoekende partij, gezien zij niet de helft van de studiepunten heeft behaald, in het academiejaar 2012-2013 een bindende voorwaarde opgelegd, met name: voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten een credit behalen. De Raad stelt vast dat verzoekende partij deze bindende voorwaarde niet heeft gehaald. De Raad stelt ook vast dat verzoekende partij deze bindende voorwaarde niet heeft betwist zodat deze beslissing definitief is geworden.

De Raad stelt ten overvloede dat het feit dat een bindende voorwaarde definitief is geworden niet tot gevolg heeft dat de bijzondere omstandigheden, ingeroepen door de verzoekende partij in het kader van het intern beroep op het moment van de weigeringsbeslissing het

daaropvolgende academiejaar, niet moeten in overweging worden genomen bij het nemen van deze weigeringsbeslissing.

Bespreking van het middel in zijn verschillende onderdelen

Wat het *eerste onderdeel* betreft, is de Raad van oordeel dat de interne beroepsinstantie als orgaan van actief bestuur in beginsel niet dient te antwoorden op alle grieven in het intern beroep zodat het volstaat dat de bestreden beroepsbeslissing steunt op dragende motieven. De Raad stelt vast dat studievoortgangsbewakingsmaatregelen vaak het gevolg zijn van een mathematische benadering en beoordeling (het niet voldoen aan de opgelegde bindende voorwaarden; geen credits behaald voor de helft van de opgenomen studiepunten; het meermaals niet-slagen voor een opleidingsonderdeel) daar waar naar het oordeel van de Raad een concrete afweging van belangen en verklaringen van studenten noodzakelijk is in uitvoering van artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs.

De Raad wijst erop dat het doel van artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs er in alle redelijkheid niet in bestaat om studenten, die elementen voorleggen om hun gebrekkige studievoortgang te verklaren, zonder enige afweging of onderzoek van de aangevoerde elementen, onder bewakingsmaatregelen te plaatsen. De Raad wijst erop dat het intern beroep aan studenten toelaat om zich voor hun gebrekkige studievoortgang te komen verantwoorden en verklaringen aan te reiken, wat ook hun pertinentie voor de bestreden beslissing impliceert. Dit is temeer noodzakelijk gezien de instellingen werken zoals reeds aangehaald in het kader van studievoortgangsbewaking op basis van algemene richtlijnen en beleidsregels.

De Raad wijst erop dat deze verklaringen eigen aan elk individueel dossier samen met het objectieve studieparcours door de beroepsinstantie meegenomen moeten worden in de beoordeling en aldus tot uiting moeten komen in de beslissing. Uit de motivering van de beroepsbeslissing blijkt naar het oordeel van de Raad niet afdoende dat de verklaringen van de verzoekende partij werden onderzocht, noch dat zij meegenomen werden bij de beoordeling van de opgelegde maatregel.

De Raad wijst erop dat de interne beroepsinstantie als antwoord op het intern beroep moet uitleggen waarom aangevoerde verklaringen voor een gebrekkige studievoortgang al dan niet in aanmerking genomen kunnen worden om de bewakingsmaatregel, *in casu* een weigering, ongedaan te maken. De Raad wijst er ten overvloede op dat het niet voldoende is dat de verwerende partij zoals *in casu* in het kader van het 'extern' beroep in de antwoordnota de verklaringen gaat beoordelen en beantwoorden daar uit niets blijkt dat de interne beroepsinstantie dit heeft gedaan bij het nemen van de beslissing.

Het eerste onderdeel is gegrond.

Wat het *tweede onderdeel* betreft, is de Raad van oordeel dat in zoverre met dit onderdeel de onwettelijkheid wordt opgeworpen dit onontvankelijk is daar het niet in die zin werd opgeworpen in het intern beroep. De Raad ziet niet in waarom dit niet in het intern beroep kon worden opgeworpen en wijst er ook op dat het niet van openbare orde is. De Raad wijst erop dat deze grief niet voor het eerst op ontvankelijke wijze in het extern beroep bij de Raad opgeworpen kan worden. Desalniettemin voegt de Raad er ten overvloede en louter ter informatie aan toe dat het opleggen van maatregelen inzake studievoortgangsbewaking hun steun moeten vinden in het OER van het academiejaar naar aanleiding waarvan de maatregel wordt opgelegd zodat het niet kan dat een bewakingsmaatregel wordt opgelegd die enkel in het OER 2014-2015 is opgenomen. In de zin van gebrekkige kenbaarheid is het onderdeel wel gegrond daar de verzoekende partij op basis van het OER 2013-2014 naar het oordeel van de Raad niet wist of kon weten dat de weigering voor drie academiejaren zou gelden nu de relevante bepaling van het OER 2013-2014 geen termijn vastlegt. De Raad merkt ten overvloede en louter informatief op dat indien de verwerende partij de huidige bepaling uit het OER 2013-2014 te verregaand vindt, niets belet dat deze interpreteerbare bepaling een passende draagwijdte wordt gegeven.

Het tweede onderdeel is deels ontvankelijk en gegrond.

Wat het *derde onderdeel* betreft, is de Raad van oordeel dat de aangevoerde elementen inzake het cijfer voor het opleidingsonderdeel '.....', inzake de problemen met de digitale leeromgeving, de onbereikbaarheid van professoren en de e-mails inzake uitnodiging tot herinschrijving (waarop door verzoekende partij ingegaan werd) onontvankelijk zijn daar zij niet in het intern beroep werden opgeworpen zodat ze niet voor het eerst op ontvankelijke wijze in het extern beroep bij de Raad opgeworpen kunnen worden. De Raad ziet niet in waarom deze elementen niet in het intern beroep konden worden opgeworpen en stelt vast dat ze niet aan de openbare orde raken. Wat de andere elementen betreft, is de Raad van oordeel dat het aantal opgenomen studiepunten en omstandigheden (verhuis) louter het gevolg zijn van de vrije persoonlijke keuzes van verzoekende partij zelf. Wat de werksituatie en de gezondheidsproblemen betreft, is de Raad van oordeel dat de interne beroepsinstantie deze elementen zoals uiteengezet bij het eerste onderdeel, dient te onderzoeken en aldus mee te nemen in de beoordeling van de studievoortgang van verzoekende partij. Uit niets blijkt dat dit onderzoek gebeurd is.

Het derde onderdeel is deels ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond.

Het middel is deels ontvankelijk en deels gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 oktober 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/311 - 23 oktober 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadslieden
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 oktober 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving in de opleiding geweigerd werd en tegen de beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in TEW

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 12 september 2014 waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving in de opleiding werd geweigerd wegens .

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 december 2014 een intern beroep in bij de Facultaire Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie op datum van 25 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen redenen waren om de beslissing van de studievoortgangscommissie te herzien.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 26 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 29 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 29 september 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 25 september 2014. Verzoekende partij heeft op 26 september 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Uit de stukken blijkt niet dat verzoekende partij eerder kennis heeft gekregen van de beslissing op intern beroep. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 27 september 2014.

Het beroep van 29 september 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij weliswaar afwezig is geweest voor een aantal vakken wegens familiale medische omstandigheden, maar dat de situatie nu beter is. Zij stelt voorts dat haar afwezigheid te wijten was aan het feit dat soms examens samenvielen die niet konden verplaatst worden. Zij stelt dat haar aangeraden werd vakken van het laagste jaar af te leggen. Zij stelt dat zij haar focus heeft gelegd op de zwaardere vakken en dat zij daarvoor geslaagd is. Zij stelt dat zij nog maar 24 studiepunten moet behalen om haar bachelor-diploma te halen.

Verwerende partij stelt dat verwerende partij al twee jaar ingeschreven is in de bachelor in TEW en slechts 48 credits behaald heeft. Zij stelt dat de verzoekende partij in het academiejaar 2013-2014 slechts een zeer beperkte voortgang heeft geboekt doordat zij voor 4 van de 8 opgenomen opleidingsonderdelen niet slaagde. Zij wijst er ook op dat de verzoekende partij slechts 24 van de opgenomen 42 opgenomen studiepunten heeft verworven. Zij stelt ook dat de weigering niet alleen gebaseerd is op de resultaten van het academiejaar 2013-2014, maar ook op het studieverleden waarin verzoekende partij in het academiejaar 2012-2013 slechts slaagde voor 4 van de 10 opgenomen opleidingsonderdelen, en uiteraard aan het niet-voldoen aan de bindende voorwaarde die opgelegd werd na het academiejaar 2012-2013. Zij verwijst naar het feit dat de verzoekende partij reeds 8 examenkansen onbenut liet voor twee opleidingsonderdelen.

Met betrekking tot de ingeroepen omstandigheden werpt verwerende partij op dat de grief aangaande het samenvallen van examens onontvankelijk is daar dit niet werd opgeworpen in het intern beroep. Wat de andere omstandigheden betreft, stelt zij dat de verzoekende partij geen stavingsstukken voorlegt. Zij wijst er ook op dat verzoekende partij nagelaten heeft de familiale omstandigheden tijdens het academiejaar te melden. Zij wijst er ook op dat er evenmin een procedure voor verplaatsing van examens werd aangevraagd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn beoordeling over studievoortgang van een student niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar hij evenwel nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen of dat deze niet kennelijk onredelijk is. Deze appreciatiebevoegdheid van de Raad is niet anders wat

voorliggende studievoortgangsbepaling betreffende het weigeren van een inschrijving betreft.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Het gegeven dat instellingen werken met in hun reglementering voorafgaandelijk uitgewerkte richtlijnen en beleidsregels wat de invulling van de bindende voorwaarden betreft en de weigering van inschrijving doet daaraan geen afbreuk. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere (zowel persoonlijke als studiegerelateerde)omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbepaling. De student dient de instelling wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In casu gebeurt het concretiseren van deze studievoortgangsmaatregelen doordat verwerende partij het dossier van elke student die studievoortgangsproblemen heeft ook daadwerkelijk voorlegt aan een studievoortgangsc commissie wat toelaat om zodoende meer individuele opvolging te geven aan dossiers van studenten. Deze manier van werken is zeker lovenswaardig.

De Raad stelt vast dat aan verzoekende partij de bindende voorwaarde werd opgelegd omdat werd vastgesteld dat zij reeds tweemaal voor één of meerdere opleidingsonderdelen was ingeschreven en geen creditbewijs behaalde. Zij diende naar volgend academiejaar toe voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten credits te verwerven, waaronder de betrokken opleidingsonderdelen. Zij voldeed niet aan deze bindende voorwaarde en heeft ze ook niet betwist.

De Raad merkt op dat het voorwerp van het beroep betrekking heeft op de weigering tot verdere inschrijving in de bachelor in TEW. De Raad stelt op basis van het dossier vast dat de verzoekende partij reeds een aantal academiejaren ingeschreven is geweest bij de verwerende partij. De Raad merkt daarbij op dat de verzoekende partij doorheen haar academisch studietraject wel in twee onderscheiden, maar verwante opleidingen binnen hetzelfde studiegebied ingeschreven was. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in de academiejaren 2012-2013 en 2013-2014 ingeschreven was in de bachelor in TEW. De Raad stelt op basis van het dossier vast dat verzoekende partij tijdens de academiejaren 2012-2013 en 2013-2014 toch 48 van de 96 opgenomen studiepunten behaald heeft, wat neerkomt op 50%.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij voor twee opleidingsonderdelen wel meerdere examenkansen niet heeft benut (afwezigheden) en daarvoor nog steeds geen credit heeft behaald. Dit element moet naar het oordeel van de Raad afgewogen worden tegenover andere elementen uit het studievoortgangsdossier. De Raad stelt op basis van het dossier immers vast dat de verzoekende partij door middel van vrijstellingen en haar verworven credits *prima facie* slechts 18 studiepunten verwijderd is van het behalen van haar bachelordiploma. De Raad is van oordeel dat dit opgeworpen argument relevant is en bij de beoordeling van het voortgangsdossier van de verzoekende partij en door de interne beroepsinstantie betrokken moet worden zodat de bestreden weigeringsbepaling thans als onredelijk voorkomt.

De Raad merkt ten overvloede op dat de interne beroepsinstantie niet kan volstaan met een standaardmotivering en moet uitleggen waarom in de concrete omstandigheden van het dossier, in het bijzonder de beperkte credits die de verzoekende partij nog moet behalen om haar bachelordiploma te halen, toch de verdere inschrijving geweigerd moet worden.

De Raad merkt op dat het argument in verband met het samenvallen van examens niet ontvankelijk is, daar dit niet werd opgeworpen in het kader van het intern beroep en de Raad geen aanwijzingen ziet waarom dit niet eerder kon. Met betrekking tot de andere ingeroepen familiale omstandigheden is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij in gebreke blijft deze aan te tonen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De studievoortgangsbewakingsmaatregel van 12 september 2014 en de beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie d.d. 25 februari 2014 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 oktober 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/320 - 23 oktober 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadslieden
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 oktober 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij een weigering tot verdere inschrijving in de opleiding werd opgelegd en tegen de beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in TEW: handelsingenieur.

Het beroep betreft de beslissing van de studievoortgangscommissie d.d. 12 september 2014 waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving in de opleiding geweigerd wegens het niet-naleven van de bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2014 een intern beroep in bij de Facultaire Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie op datum van 19 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen redenen zijn om de beslissing van de studievoortgangscommissie te herzien.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 25 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 27 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 27 september tegen de beslissing op intern beroep van 19 september 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 25 september 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 26 september 2014.

Het beroep van 27 september 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er geen rekening werd gehouden met haar uitzonderlijke situatie, met name dat zij een student-ondernemer is met een eigen zaak. Zij stelt dat de resultaten te wijten zijn aan haar tijdsindeling daar het steeds moeilijker werd haar werk te combineren met de lessenrooster en de examenregeling. Zij stelt immers dat zij tijdens de zomer van 2014 geconfronteerd werd met een pieklast in haar professionele activiteiten zodat zij bv. voor '.....' slechts 8/20 scoorde door een gebrek aan studiemogelijkheid.

Zij stelt dat zij nooit een buispunt of deliberatie heeft benuttigd. Zij stelt voorts dat het telkens om lichte tekorten gaat en dat ze slaagde voor de meerderheid van haar opleidingsonderdelen. Zij stelt ook dat een uitstel van haar examens niet mogelijk was en dat zij geen speciale regeling als student-ondernemer kon bekomen. Zij stelt dat zij geen luie student is en bovendien nog over meer dan vijftig studiepunten beschikt om haar opleiding te voltooien.

Verwerende partij stelt vooreerst dat een aantal argumenten onontvankelijk zijn daar ze niet in het kader van het intern beroep werden opgeworpen: geen enkel buispunt of een deliberatie nodig gehad; lichte tekort voor één bepaald opleidingsonderdeel, weigering van uitstel examens, weigering van speciale regeling student-ondernemer, leerkrediet van 50 studiepunten. In subsidiaire orde stelt zij dat het argument betreffende buispunt of deliberatie niet ter zake doet. Zij stelt ook dat verzoekende partij niet geweigerd werd wegens een tekort voor één bepaald opleidingsonderdeel, maar omdat zij globaal niet voldoende voortgang maakte en niet voldeed aan haar bindende voorwaarden. Zij stelt ook dat nergens wordt aangetoond dat er uitstel verleend diende te worden en dat ook niet blijkt hoe dit de redelijkheid van de beslissing aantast. Zij stelt ook dat verzoekende partij niet gekozen heeft voor een aangepaste opleiding als werkstudent, hoewel daarover voldoende informatie beschikbaar was. Zij stelt ook dat uit een voldoende leerkrediet geen recht op inschrijving kan geput worden.

Wat de uitzonderlijke omstandigheden betreft, stelt zij dat het aan de verzoekende partij was om voor de start van haar opleiding of haar vennootschap in te schatten of een combinatie haalbaar kon zijn. Zij stelt dat het de verantwoordelijkheid van verzoekende partij is om een haalbaar studieprogramma met het oog op slagen op te stellen. Zij stelt dat verzoekende partij een te zwaar programma in het academiejaar 2013-2014 heeft opgenomen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Het gegeven dat instellingen werken met in hun reglementering voorafgaandelijk uitgewerkte richtlijnen en beleidsregels wat de invulling van de bindende voorwaarden betreft en de weigering van inschrijving doet daaraan geen afbreuk. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De student dient de instelling wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In casu gebeurt het concretiseren van deze studievoortgangsmaatregelen doordat verwerende partij het dossier van elke student die studievoortgangsproblemen heeft ook daadwerkelijk voorlegt aan een studievoortgangscommissie wat toelaat om zodoende meer individuele opvolging te geven aan dossiers van studenten. Deze manier van werken is zeker lovenswaardig.

In artikel II.264 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd.

In casu stelt de Raad vast dat verzoekende partij in het academiejaar 2012-2013 slechts 27 van de 66 studiepunten behaalde en dat bijgevolg haar een bindende voorwaarde werd opgelegd: zij diende voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten credits te behalen. Verzoekende partij behaalde in het academiejaar 2013-2014 slechts 27 van de 69 opgenomen studiepunten en voldeed bijgevolg niet aan de opgelegde bindende voorwaarde. Verzoekende partij heeft het opleggen van de bindende voorwaarde niet betwist waardoor deze beslissing ook definitief is geworden.

De Raad is verder van oordeel dat wat de ingeroepen omstandigheden betreft om de redelijkheid van de weigeringsbeslissing aan te vechten, het middel slechts ontvankelijk is in zoverre de concrete grieven ook in het intern beroep opgeworpen werden. De Raad stelt vast dat behoudens het argument inzake de uitzonderlijke situatie (verwijzende naar haar situatie als student-ondernemer en de werklast) alle andere argumenten nieuw zijn en niet voor het eerst in de procedure voor de Raad opgeworpen kunnen worden. De Raad ziet niet in waarom deze elementen niet eerder in het intern beroep opgeworpen konden worden.

De Raad herinnert er voorts aan dat hij zijn appreciatie over de studievoortgang van de student niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar dat hij wel nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is.

De Raad kan enigszins begrip opbrengen voor het ondernemerschap van verzoekende partij, maar wijst erop dat het louter de verantwoordelijkheid van verzoekende partij is dat zij door haar ondernemingsactiviteiten onvoldoende studievoortgang gemaakt heeft en aldus niet voldeed aan haar bindende studievoorwaarden. De Raad wijst er ook op dat de verzoekende partij zich had kunnen inschrijven in een aangepaste opleiding voor werkstudenten, wat zij echter niet gedaan heeft. In deze omstandigheden is de Raad binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid van oordeel dat de bestreden beslissing niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De studievoortgangsbewakingsmaatregel van 12 september 2014 en de beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/327 - 23 oktober 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadslieden
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 oktober 2014.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving geweigerd werd en tegen de beslissing van de facultaire interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in het schakelprogramma Master in TEW (werkstudenten) en Master in TEW.

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving wegens het niet-naleven van de bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2014 een intern beroep in bij de facultaire interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de facultaire interne beroepscommissie op datum van 19 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen redenen zijn om de beslissing van de studievoortgangsc commissie te herzien.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 25 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Vormvereisten voor het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad, noch door verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs is de ondertekening van het verzoekschrift een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet worden nageleefd.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De studievoortgangsbewakingsmaatregel van 12 september 2014 en de beslissing van de facultaire interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/330 - 23 oktober 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 oktober 2014.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij het leerkrediet van de verzoekende partij verminderd werd met 60 studiepunten.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 (vanaf 20 januari 2012) ingeschreven in de bachelor-na-bachelor buitengewoon onderwijs met creditcontract.

3.2. Bij schrijven van de onderwijsinstelling wordt erkend dat de inschrijving verkeerd werd aangemeld bij de Databank Hoger Onderwijs.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 29 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

In tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt, betreft het hier geen verzoek tot teruggave van leerkrediet wegens overmacht. Het gaat *in casu* immers om een beweging van het leerkrediet waarbij een fout van de onderwijsinstelling aan de grondslag zou liggen.

De Raad wijst er op dat ter uitvoering van artikel IV.93 Codex Hoger Onderwijs voor 'onjuistheden' en 'materiële vergissingen' in leerkredietbewegingen een interne procedure tot rechtzetting moet ingericht worden:

"De hogeronderwijsinstellingen stellen een procedure op betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden die de grondslag vormen voor een studievoortgangsbepaling, een weigering tot inschrijving als vermeld in artikel II.205, of de vaststelling, vermeerdere of vermindering van het leerkrediet overeenkomstig deel 2, titel 4, hoofdstuk 2, afdeling 3.

De stuurgroep vermeld in artikel IV.91 stelt een procedure op betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden, zoals vermeld in het vorige lid, die vastgesteld zijn na het afsluiten van de gegevens van het desbetreffende academiejaar.”

De Raad is op grond van artikel II.285, derde lid Codex Hoger Onderwijs bevoegd om kennis te nemen van beroepen tegen beslissingen betreffende materiële vergissingen en fouten bij leerkredietbewegingen door onderwijsinstellingen of de stuurgroep databank hoger onderwijs.

De Raad stelt vast dat verwerende partij geen procedure heeft ingericht ter uitvoering van artikel IV.93 Codex Hoger Onderwijs. Bij gebreke aan de opname van een interne beroepsprocedure in het OER, is het verzoek van de student bijgevolg ook niet behandeld als een intern beroep en werd er dus ook geen formele interne beroepsbeslissing genomen.

Bijgevolg is wat thans aan de Raad in huidig beroep voorgelegd werd geen beslissing van de bevoegde instantie van de onderwijsinstelling is.

De Raad merkt bovendien op dat onderwijsinstelling haar materiële fout erkent en deze wenst recht te zetten, wat meteen ook het belang van de verzoekende partij in dit beroep in het gedrang brengt.

De Raad stelt tegelijk ook vast dat ondanks het feit dat de onderwijsinstelling haar fout erkent, zij niet zelf deze fout in de databank hoger onderwijs kan rechtzetten daar de termijn voor zulke rechtzettingen met betrekking tot het academiejaar 2011-2012 thans verstreken is. De Raad merkt op dat de onderwijsinstelling conform de Gedragscode DHO wel een oplossing in het voordeel van de verzoekende partij kan bewerkstelligen.

(www.ond.vlaanderen.be/hogeronderwijs/databank/Documenten/Gedragscode_DHO_V1.0.pdf)

De Raad betreurt dat verwerende partij pas in het kader van het extern beroep tot beter inzicht in de problematiek is gekomen, maar stelt desalniettemin vast dat verwerende partij het nodige heeft ondernemen om haar fout recht te zetten. De Raad stelt immers op basis van een schrijven d.d. 21 oktober 2014 vast dat de onjuistheid door DHO op verzoek van de onderwijsinstelling werd rechtgezet.

In deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat het beroep zonder voorwerp is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/363 - 23 oktober 2014

Inzake

.....

hebbende als raadsman
kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 oktober 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota, de aanvullende nota's en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij niet-geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de architectuur.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 9 september 2014 waarbij de verzoekende partij niet-geslaagd werd verklaard, in het bijzonder examenbeslissing over het opleidingsonderdeel 'Ontwerpen 3' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 12 september 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie op datum van 26 september 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep d.d. 12 september 2014 na het verstrijken van de vervaltermijn van vijf kalenderdagen na de kennisgeving en dus laattijdig werd ingesteld daar de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'Ontwerpen 3' reeds genomen werd op 2 juli 2014 en daarop volgend meegedeeld werd in het studentendossier.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 29 september 2014 en per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de grond van de zaak of het intern beroep regelmatig is verlopen.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 26 september 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 29 september 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 30 september 2014.

Het beroep van 3 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad gaat ambtshalve na of het intern beroep terecht onontvankelijk verklaard werd.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar intern beroepsschrift haar intern beroep kadert als een beroep tegen de "*beslissing van de examencommissie die werd meegedeeld dinsdag 9 september 2014 waarbij ik als 'niet-geslaagd' werd beoordeeld voor mijn studie 3de Bachelor. Meer bepaald vraag ik een herziening van de eindbeoordeling van het vak 'Ontwerpen 3'. (9/20)*" (eigen onderlijning).

De Raad is gelet op de formulering van het intern beroep van oordeel dat de verwerende partij het intern beroep terecht kon interpreteren als een louter beroep tegen het resultaat voor het opleidingsonderdeel 'Ontwerpen 3' daar uit de uiteenzetting van de feiten en grieven in het intern beroep op geen enkele wijze blijkt dat de verzoekende partij zich ook richt tegen het niet-delibereren voor het derde jaar van de bacheloropleiding. Uit de ECTS-fiche blijkt voorts dat het opleidingsonderdeel uitgesloten wordt van de tweede examenkans zodat er geen discussie bestaat over het feit dat het resultaat 9/20 definitief werd vastgesteld op 2 juli 2014 (conform artikel, punt 2 Examenregeling van het OER 2013-2014).

De Raad stelt vast dat artikel 6.1. Examenregeling van het OER 2013-2014 voorschrijft dat de resultaten officieel worden meegedeeld in 'mijn studentendossier'. Verzoekende partij heeft evenwel ook een papieren mededeling van haar resultaten ontvangen. Deze heeft enkel een bijkomende informatieve waarde zodat het dus niet relevant is of de beroepsmogelijkheid en -modaliteiten daar al dan niet volledig worden op vermeld.

De Raad stelt vast dat de aanwezigheid van de verplichte vermeldingen inzake de beroepsmogelijkheid en -modaliteiten op het moment van de mededeling van de resultaten in juli 2014 op basis van schriftelijke stukken (bv. schermafdruk uit juli 2014) niet meer nagegaan kan worden. De Raad is er evenwel van overtuigd, mede gelet op de technische verklaring van de ICT-dienst van verwerende partij, dat de website 'mijn studentendossier' met betrekking tot de examenresultaten zo is opgebouwd dat er een variabel deel (de examencijfers zelf) en een vast deel (o.a. mededeling betreffende de beroepsmogelijkheid en de -modaliteiten). Zoals ook uit de neergelegde schermafdruk van 'mijn studentendossier' (*in casu* aangeleverd na de derde examenperiode) voor de verzoekende partij blijkt, is naar het

oordeel van de Raad het vereiste inzake de verplichte vermelding van de beroepsmogelijkheid en –modaliteiten bij de mededeling van de examenresultaten op 'mijn studentendossier' in juli 2014 correct nageleefd.

De Raad stelt op basis van het dossier en de verklaringen immers vast dat het gedeelte van het platform 'mijn studentendossier' met betrekking tot de resultaten (weliswaar bijgewerkt tot de derde examenperiode), in het bijzonder het gedeelte betreffende de vermeldingen onder deze examenresultaten, continu elektronisch beschikbaar was. De verzoekende partij heeft bovendien niet aangevoerd dat het platform niet consulteerbaar was.

De Raad is van oordeel dat in deze omstandigheden het intern beroep d.d. 12 september 2014 terecht onontvankelijk werd verklaard.

Gelet op het feit dat de Raad van oordeel is dat uit het gehele dossier voldoende blijkt dat het vereiste inzake de verplichte vermeldingen inzake de beroepsmogelijkheid en – beroepsmodaliteiten correct werd nageleefd, doet het niet ter zake dat de verzoekende partij verwarrende informatie vanuit de onderwijsinstelling heeft ontvangen, hoewel de Raad dit evenwel betreurt.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissingen en de beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/372 - 23 oktober 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 23 oktober 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten. De identieke versie van de nota van wederantwoord d.d. 14 oktober 2014 wordt wegens laattijdigheid uit de debatten geweerd.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving in de opleiding geweigerd wordt en tegen de beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de rechten.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving wordt geweigerd wegens het niet-naleven van bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 oktober 2014 een intern beroep in bij de Facultaire Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie op datum van 1 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er enkel rekening kan gehouden worden met de omstandigheden die betrekking hebben op het academiejaar 2013-2014. De interne beroepsinstantie stelde dat de ingeroepen familiale omstandigheden geen afbreuk doen aan de vaststelling dat de verzoekende partij de bindende voorwaarde werd opgelegd dat zij voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten credits diende te behalen, in het bijzonder voor de opleidingsonderdelen '[REDACTED]' en '[REDACTED]'. De interne beroepsinstantie stelde vast dat niet aan de voorwaarden werd voldaan, wat niet betwist werd. De interne beroepsinstantie stelde bovendien vast dat de verzoekende partij zes examenkansen voor '[REDACTED]' niet heeft

benut en voor '.....' slechts aan één van de zes examenansen heeft deelgenomen. De interne beroepsinstantie stelde dat zij geen uitzonderlijke omstandigheden ziet die een herinschrijving zouden rechtvaardigen, gelet op het feit dat de verzoekende partij zelf erkende dat het "niet genoeg" was.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 1 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 1 oktober 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 1 oktober 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 2 oktober 2014.

Het beroep van 6 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvereisten

In zoverre de antwoordnota van verwerende partij moet gelezen worden als een exceptie dat het verzoekschrift onduidelijk is, wijst de Raad erop dat het in het licht van II.294,§2 Codex Hoger Onderwijs volstaat dat de verzoekende partij summiere, maar duidelijke feiten en middelen aanbrengt.

De Memorie van Toelichting bij het voormalige Aanvullingsdecreet vermeldt met betrekking tot deze vormvereiste (MvT, *Parl. St.* 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25):

"Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel.

Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen."

De Raad is van oordeel dat het verzoekschrift voldoende duidelijk is zodat de essentie van het verzoekschrift afdoende naar voor komt. De Raad stelt vast dat de verwerende partij toch in staat blijkt om de grieven uit het verzoekschrift te halen zodat zij haar rechten van verdediging heeft kunnen uitoefenen. Het verzoekschrift voldoet *in casu* aan de decretale vereisten.

4. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de beslissing van de studievoortgangsc commissie d.d. 11 september 2014 betreft daar deze door

de devolutieve werking van het intern beroep vervangen werd door de beslissing op intern beroep.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de opgelegde bindende voorwaarden voor de inschrijving in het academiejaar 2013-2014 door omstandigheden niet door haar betwist werden, maar dat ze wel onterecht waren daar zij vlak voor de junizittijd een ongeval heeft gehad waardoor zij zes maanden arbeidsongeschikt was en zij zich dus niet goed kon voorbereiden op de examens. Zij stelt dat zij evenwel toch heeft deelgenomen aan de herexamens in het academiejaar 2012-2013 waardoor zij voor de helft van de studiepunten toch een credit heeft behaald.

Verzoekende partij stelt in wezen dat de interne beroepsinstantie onvoldoende rekening gehouden heeft met de aangedragen persoonlijke en familiale omstandigheden. Zij wijst er vooreerst op dat zij werkstudente is en dat de combinatie met werken niet eenvoudig is. Zij wijst erop dat zij geconfronteerd werd met financiële moeilijkheden en dat zij zelf voor alles moest instaan. Zij stelt ook dat zij door ernstige familiale omstandigheden en overmachtssituaties (ernstige ziekte van twee familieleden, moordbedreigingen ten aanzien van haar persoon) niet heeft kunnen voldoen aan de opgelegde bindende voorwaarden. Zij stelt vervolgens dat ze de zes examenkansen voor '.....' niet heeft kunnen benutten door overmacht. Zij stelt dat zij gewettigd afwezig was met de nodige medische attesten. Zij stelt dat zij voor '.....' slechts aan één van de zes examenkansen door overmacht heeft kunnen deelnemen, waarvoor zij een 9/20 scoorde. Voor de andere examenkansen stelt zij dat zij gewettigd afwezig was met een attest. Zij merkt op dat deze onvoldoende te wijten is aan het feit dat zij haar examen wegens overlapping heeft laten verplaatsen waardoor zij niet zoals alle andere studenten de normale examenvorm (schriftelijk examen van 3 uur) heeft ondergaan, wat volgens haar nadelig was voor haar slaagkansen en ook haar onvoldoende verklaart. Zij merkt immers op dat zij haar examen mondeling zonder enige voorbereidingstijd heeft moeten afleggen.

Verzoekende partij betwist dat zij erkend heeft dat haar inspanningen wegens gebrek aan motivatie onvoldoende waren. Zij stelt dat zij enkel aangegeven heeft dat zij gelet op haar omstandigheden niet meer kon doen dan wat zij gedaan heeft. Zij stelt immers dat zij niet vergeleken mag worden met een persoon die geen problemen heeft gekend. Zij wijst op het belang om haar studies bij verwerende partij voort te kunnen zetten daar het de enige opleiding met avondonderwijs is. Zij stelt dat de gebrekkige voortgang niet het gevolg is van onvoldoende competentie en motivatie, maar louter te wijten is aan de bijzondere familiale, medische en financiële omstandigheden.

Zij wijst erop dat zij voor de examens waaraan zij wel kon deelnemen behoorlijke resultaten behaalt. Zij verwijst voor de omstandigheden naar de verslechterde medische toestand van haar zus in december 2013 (terugkeer longkanker), die reeds enkele jaren aansleepte en waardoor zij moest instaan voor de opvoeding van de kinderen van haar zus. Zij wijst erop dat dit gebeuren een grote psychologische en emotionele impact heeft gehad op haar en haar familie. Zij stelt ook dat zij haar eigen toekomst opzij moest schuiven. Zij stelt dat zij daarna in januari 2014 andere ernstige familiale problemen (moordbedreigingen) heeft gekend waarvoor zij en haar familie genoodzaakt waren zich burgerlijke partij te stellen. Zij wijst erop dat zij daardoor ook niet heeft kunnen deelnemen aan de januarizittijd. Zij stelt dat zij zich daarna wel wat heeft kunnen concentreren en werken aan haar masterproef, maar dat de problemen later terugkwamen en tot ziekte hebben geleid. Zij stelt dat zij zich niet meer kon uitschrijven. Zij stelt dat zij in juni nog slecht nieuws kreeg wat de gezondheid van een ander familielid betreft. Zij wijst er ook op dat zij eveneens voor haar ouders diende te zorgen die

leden onder deze omstandigheden. Zij stelt dat haar gezondheid onder het slechte nieuws ook begon te leiden, wat ertoe geleid heeft dat zij ziek werd tijdens de herexamens. Zij stelt dat zij ondanks een medisch attest dat aantoonde dat zij niet in staat was deel te nemen, toch heeft deelgenomen aan de examens om zo een weigering te ontlopen. Zij stelt dat zij ondanks haar pijn toch voor drie van de zeven opleidingsonderdelen een credit heeft behaald.

Zij stelt ook haar gezondheidstoestand thans verbeterd is en dat haar familiale situatie verbeterd is. Zij stelt dat het behalen van een diploma van zeer groot belang voor haar is. Zij stelt ook dat zij nog maar 37 studiepunten (21 studiepunten voor masterproef) verwijderd is van het behalen van haar masterdiploma. Zij wijst erop dat zij besloten heeft om deeltijds te gaan werken zodat zij zich beter kan concentreren op het voltooien van haar studies. Zij wijst er ook op dat zij nog voldoende leerkrediet heeft.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij reeds sinds 2002-2003 aan haar opleiding bezig is zonder het behalen van het masterdiploma. Zij stelt dat verzoekende partij in het verleden meerdere malen bindende voorwaarden werden opgelegd, met wisselend succes. Zij wijst erop dat de verzoekende partij de opgelegde niet-betwiste en redelijke bindende voorwaarden voor het academiejaar 2013-2014 niet heeft nageleefd. Zij wijst erop dat verzoekende partij slechts 18 van de opgenomen 55 studiepunten behaald heeft. Zij wijst erop dat verzoekende partij bovendien voor meerdere opleidingsonderdelen afwezig blijft tijdens het examen in de eerste en tweede zitting. Zij werpt op dat de verzoekende partij slechts één medisch attest heeft ingediend voor het examen '.....' in de tweede zitting. Zij werpt op dat indien de in het extern beroep aangehaalde omstandigheden zo ernstig waren dat zij daadwerkelijk deelname aan de examens verhinderden, dat het niet onredelijk is te verwachten dat verzoeker dit ook tijdig kan staven aan de hand van de nodige stukken via de geëigende procedure.

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij pas bij haar extern beroep plots en laattijdig medische attesten toevoegt voor de periode 10 juni 2014-20 juni 2014 en de periode 25 augustus 2014-7 september 2014. Zij wijst er ook op dat de verzoekende partij plots in het kader van het extern beroep een medisch attest d.d. 26 september 2014 voorlegt waaruit moet blijken dat zij gedurende het academiejaar 2013-2014 wegens medische redenen en immense stress niet in optimale omstandigheden verlopen is. Zij wijst erop dat een post-factum attest in elk geval niet aanvaard kan worden als bewijs. Zij merkt op dat deze nieuwe elementen, in zoverre zij al aanvaard kunnen worden, de beslissing van de interne beroepsinstantie niet onredelijk kunnen maken daar de interne beroepsinstantie op het moment van beoordeling niet over de bewijzen kon beschikken.

In haar nota van wederantwoord werpt de verzoekende partij dat de onderwijsinstelling wel over deze attesten beschikte. Zij wijst erop dat deze wel werden overgemaakt aan ofwel het secretariaat, ofwel de decaan. Zij werpt op dat zij in het intern beroep heeft aangegeven dat zij de attesten reeds heeft overgemaakt aan het secretariaat of de decaan. Zij stelt ook dat het medisch attest d.d. 26 september 2014 een nieuw element is waarover zij nog niet kon beschikken in het kader van het intern beroep.

Verwerende partij werpt ten slotte ten overvloede op dat de verzoekende partij zich noch bij het inhaalexamen voor '.....', noch in het intern beroep beklagd heeft over de overmacht en overlappingsen, zodat de verzoekende partij verzaakt heeft aan de mogelijkheid daarover te klagen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn beoordeling over studievoortgang van een student niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar hij evenwel nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen of dat deze niet kennelijk onredelijk is. Deze appreciatiebevoegdheid van de Raad is niet anders wat voorliggende studievoortgangsbeslissing betreffende het weigeren van een inschrijving betreft.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Het gegeven dat instellingen werken met in hun reglementering voorafgaandelijk uitgewerkte richtlijnen en beleidsregels wat de invulling van de bindende voorwaarden betreft en de weigering van inschrijving doet daaraan geen afbreuk. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De student dient de instelling wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In casu gebeurt het concretiseren van deze studievoortgangsmaatregelen doordat verwerende partij het dossier van elke student die studievoortgangsproblemen heeft ook daadwerkelijk voorlegt aan een studievoortgangscommissie wat toelaat om zodoende meer individuele opvolging te geven aan dossiers van studenten. Deze manier van werken is zeker lovenswaardig.

In artikel II.246 Codex Hoger onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd.

In casu stelt de Raad vast dat verwerende partij een bindende voorwaarde heeft gekoppeld aan de inschrijving van verzoekende partij voor de masteropleiding in het academiejaar 2013-2014. Verzoekende partij merkt op in haar verzoekschrift dat zij in het academiejaar 2012-2013 ondanks een ongeval wel voor de helft van de studiepunten geslaagd was. Zij stelt dat de studievoortgangscommissie toch bindende voorwaarden heeft opgelegd die zij echter niet heeft betwist omdat zij daar toen niet toe in staat was.

De Raad stelt vast op basis van het dossier dat verzoekende partij zich niet heeft verzet tegen het opleggen van deze bindende voorwaarden op het ogenblik dat de studievoortgangscommissie de beslissing tot het opleggen van bindende voorwaarden heeft genomen. Hierdoor is deze studievoortgangsbeslissing thans definitief geworden. De Raad merkt in dit verband op dat studenten doorgaans pas een beslissing aanvechten wanneer zij worden geweigerd om zich in te schrijven en zij ondergaan de bindende studievoortgangsmaatregel die hen wordt opgelegd het voorgaande academiejaar. Het is aangewezen om reeds op het ogenblik van het opleggen zelf zo nodig te ageren indien men van oordeel is dat de bindende voorwaarde onterecht werd opgelegd of om op dat ogenblik reeds te wijzen op bijzondere omstandigheden.

De Raad stelt ook vast dat uit het dossier blijkt dat – wat door verzoekende partij ook erkend wordt – zij niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarde gekoppeld aan haar inschrijving in het academiejaar 2013-2014.

De Raad stelt verder vast dat de interne beroepsinstantie kennis heeft genomen van de door de verzoekende partij aangedragen persoonlijke en familiale omstandigheden, maar deze als onvoldoende uitzonderlijk heeft beoordeeld om de weigeringsbeslissing te herzien. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar intern beroep een aantal medische stukken over de ziekte van haar zus aanbrengt om de familiale omstandigheden tussen mei en oktober 2013 te staven. De Raad stelt voorts vast dat er een e-mail van een advocaat over een eventuele burgerlijke partijstelling in het intern beroep wordt voorgelegd.

De Raad minimaliseert de familiale omstandigheden, in het bijzonder de ziekte van de zus, niet. Verzoekende partij geeft overigens zelf aan dat het na januari terug beter ging. De Raad stelt vast dat verzoekende partij verwijst naar de doodsb bedreigingen waarvoor zij een burgerlijke partijstelling wenst in te stellen. De Raad stelt evenwel vast dat, hoewel de beweerde feiten ernstig voorkomen, er buiten een intentieverklaring van een advocaat geen enkel stuk (bv. proces-verbaal) wordt voorgelegd om deze bijzondere omstandigheid ook aan te tonen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in het kader van het extern beroep bij de Raad andere medische stukken voorlegt, die niet in de interne beroepsprocedure deel uitmaakten van het dossier waarover de interne beroepscommissie zich heeft kunnen buigen. Verzoekende partij voert weliswaar aan dat de medische attesten betreffende haar afwezigheid in de tweede en derde examenperiode 2013-2014 ingeleverd werden bij het secretariaat, wat behoudens voor één examen door de verwerende partij expliciet betwist wordt, maar zij levert hiervan niet het nodige bewijs.

Verzoekende partij wijst ook op een aantal algemene studiegerelateerde omstandigheden (het feit dat zij werkstudent is; dat zij reeds de masterproef grotendeels heeft voorbereid, dat zij reeds goede resultaten behaald heeft; dat zij nog over voldoende leerkrediet beschikt) en zij wijst op haar verbeterde toekomstige situatie, maar ook deze zijn onvoldoende overtuigend om de weigeringsbeslissing als kennelijk onredelijk te beschouwen, mede gelet op het door haar reeds afgelegde langdurig studietraject.

De Raad is bijgevolg van oordeel dat, gelet op de tijdens het intern beroep voorgelegde beperkte stukken, het niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is dat de ingeroepen omstandigheden door de interne beroepsinstantie als niet in die mate bijzonder werden beoordeeld om ondanks het niet-ervullen van de bindende voorwaarden toch nog toegelaten te worden.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/375 - 23 oktober 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

hebbende als raadslieden [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 23 oktober 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving in de opleiding en tegen de beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de farmaceutische wetenschappen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel van 12 september 2014 waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving in de opleiding wordt geweigerd wegens het niet-naleven van de bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 20 september 2014 een intern beroep in bij de Facultaire Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie op datum van 2 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij geen credit heeft behaald voor het opleidingsonderdeel "[REDACTED]" en ook niet de helft van de opgenomen studiepunten heeft verworven. De Facultaire Interne Beroepscommissie is vervolgens van oordeel dat de ingeroepen medische toestand niet van dien aard was om het niet-slagen te verklaren daar de verzoekende partij op de examens die werden afgelegd voor kennisname van de medische diagnose ook geen credit behaald heeft. Zij stelde voorts dat de onderwijsinstelling er alles

aan gedaan heeft om een passend programma voor de verzoekende partij op diens verzoek mogelijk te maken. Zij stelde ook dat het betreurd moet worden dat de verzoekende partij na de juni-zitting geen enkel initiatief genomen heeft om hulp te zoeken bij de ombudsman of studietrajectbegeleider, hoewel zij kon weten dat het behalen van de bindende voorwaarden zwaar zou zijn. Zij stelde ten slotte dat verzoekende partij erkend heeft dat de opleiding zwaar is. Zij geeft ook aan dat het zwaar zal zijn om het bachelordiploma te behalen en dat de masterjaren nog moeilijker zijn. Zij wijst ook op het beperkte leerkrediet van verzoekende partij en adviseert haar om te heroriënteren naar een opleiding bij een hogeschool.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 3 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 2 oktober 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 3 oktober 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 4 oktober 2014.

Het beroep van 6 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij tijdens de tweede zitting slechts aan examens voor twee van de zeven opleidingsonderdelen kon deelnemen wegens medische redenen. Zij stelt dat het examen voor "....." in de periode viel waarin zij niet aanwezig kon zijn en dat zij de examinerator had ingelicht. Zij verwijst ook naar de overlapping van examens op 20 augustus 2014. Zij wijst ook op de overlappingen in het lessenrooster. Zij stelt dat zij geen contact heeft gezocht met de ombudsman na de eerste zitting omdat zij van oordeel was dat zij haar situatie nog kon rechtekken tijdens de herexamens, maar dit werd echter bemoeilijkt door o.a. medische redenen. Zij stelt ook dat zij zeer gemotiveerd is en dat zij nog slechts 30 studiepunten moet verwerven om haar diploma van bachelor te behalen.

Verwerende partij stelt vooreerst dat verzoekende partij na vijf jaar ingeschreven te zijn geweest voor de opleiding aan een andere onderwijsinstelling en na één jaar inschrijving bij haar nog steeds het bachelordiploma niet behaald heeft. Zij stelt dat de argumenten in verband met de overlapping van examens onontvankelijk zijn daar ze niet in het kader van het intern beroep werden opgeworpen. In subsidiaire orde stelt zij dat de overlappingen bij de examens ook te wijten zijn aan de keuzes van verzoekende partij, die immers nagelaten heeft om een examenverplaatsing aan te vragen. Zij stelt ook dat de overlappingen in de lessenrooster het gevolg zijn van het feit dat op vraag van de verzoekende partij een

studietraject te bekomen dat haar zou toelaten in één jaar het bachelordiploma te halen. Wat de medische redenen betreft, stelt verwerende partij dat de verzoekende partij nagelaten heeft de onderwijsinstelling tijdens het academiejaar te informeren over haar medische problemen. Zij wijst erop dat de verzoekende partij geen medische attesten heeft voorgelegd tijdens de examenperiode en ook geen verplaatsing van het examen heeft aangevraagd. Zij merkt ook op dat de medische reden niet louter en alleen de verklaring vormen voor de tekorten en de afwezigheden tijdens de eerste zitting. Zij wijst er ook op dat een aantal examens van de tweede zitting plaatsvonden voordat de verzoekende partij haar medische diagnose kreeg. Zij stelt dat de medische diagnose voor deze tekorten geen verklaring kan bieden. Zij stelt ook dat verzoekende partij geen verplaatsingen heeft gevraagd voor de twee examens op 20 augustus 2014. Zij stelt ook dat de verzoekende partij zich voor één opleidingsonderdeel niet heeft geregistreerd voor de tweede examenkans zodat de verzoekende partij zelfs niet kon deelnemen aan dat examen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad kan zijn beoordeling of appreciatie omtrent de waarde of verdiensten van de student niet in de plaats stellen van de instelling maar ziet wel toe of de betwiste beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt. Deze appreciatiebevoegdheid van de Raad is niet anders wat voorliggende studievoortgangsbepalingen betreft.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Het gegeven dat instellingen werken met in hun reglementering voorafgaandelijk uitgewerkte richtlijnen en beleidsregels wat de invulling van de bindende voorwaarden betreft en de weigering van inschrijving doet daaraan geen afbreuk. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond. De student dient de instelling wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In casu gebeurt het concretiseren van deze studievoortgangsmaatregelen doordat verwerende partij het dossier van elke student die studievoortgangsproblemen heeft ook daadwerkelijk voorlegt aan een studievoortgangscommissie wat toelaat om zodoende meer individuele opvolging te geven aan dossiers van studenten. Deze manier van werken is zeker lovenswaardig.

De Raad stelt vast dat in artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs en zoals ook blijkt uit de memorie van toelichting bij het Flexibiliseringsdecreet¹, zoals gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten wordt gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). De student engageert zich ten aanzien van een bepaalde instelling om minimaal een bepaalde prestatienorm te halen. Dit wil zeggen te slagen voor de opleidingsonderdelen vermeld in zijn studiecontract. Indien hij deze norm niet haalt, kan de instelling bindende voorwaarden koppelen aan een volgende inschrijving. Pas indien hij na deze 'tweede' inschrijving opnieuw niet voldoet aan de voorwaarden bepaald in zijn studiecontract, kan de instelling hem eventueel een volgende (derde) inschrijving weigeren. Het betreffende artikel is derhalve gradueel opgebouwd en gaat uit van een gedeelde verantwoordelijkheid tussen student en instelling om een redelijke studievoortgang te realiseren. Deze weigering – in tegenstelling tot een onvoldoende leerkrediet welke zondermeer kan leiden tot een weigering in elke instelling en/of opleiding – is gekoppeld aan een specifiek studievoortgangsbeleid van een bepaalde instelling/opleiding en is bijgevolg ook specifiek gebonden aan een instelling en zelfs bepaalde opleiding waarbinnen de maatregelen

¹ Decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, B.S. 12 oktober 2004.

werden opgelegd. Artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs werkt dus in principe niet instellings/opleidingsoverschrijdend.

De Raad heeft reeds eerder geoordeeld dat uit het betreffende artikel van het Flexibiliseringsdecreet, zoals gewijzigd door het decreet van 16 juni 2006, en de memorie van toelichting blijkt dat het opleggen van bindende maatregelen gekoppeld is aan een bepaalde inschrijving in functie van een individueel diplomacontract voor een bepaalde opleiding, en dus ook geen doorwerking heeft voor een gans studiegebied (Besluit nr. 2011/196).

Het globale studietraject van een student kan wel een rol spelen. Artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs bepaalt immers ook dat studenten kunnen worden geweigerd omdat 'manifest het opleggen van bindende maatregelen geen positief resultaat kan teweegbrengen'. Uit eerdere rechtspraak van de Raad blijkt dat in dit verband een vergaande motiveringsverplichting bij de instelling die de weigering van een bepaalde student ook mogelijk zal gronden op het volledige studieverleden van een student. Op die wijze kunnen instellingen ook bepaalde studenten weigeren die zich voor de eerste maal aanmelden bij hun instelling maar tevergeefs al een uitgebreid studietraject hebben afgelegd in andere instellingen.

In casu stelt de Raad vast dat verzoekende partij in het academiejaar 2012-2013 voor het eerst was ingeschreven bij de verwerende partij. Verzoekende partij had wel reeds een studieverleden in een gelijkaardige opleiding aan een andere instelling waar haar op het einde van dat academiejaar een bindende voorwaarde was opgelegd. Deze werd overgenomen door de verwerende partij. Aan de eerste inschrijving bij de verwerende partij werd bij de start door de studievoortgangscommissie dan ook onmiddellijk een bindende voorwaarde gekoppeld, die luidde dat verzoekende partij ten minste voor de helft van de opgenomen studiepunten credits diende te verwerven, waaronder het betrokken opleidingsonderdeel '.....'.

Gezien verzoekende partij niet aan deze bindende voorwaarde heeft voldaan, werd haar in het daaropvolgende academiejaar een inschrijving geweigerd. Verzoekende partij heeft zich niet verzet tegen deze beslissing die dan ook definitief is geworden.

Zoals hoger aangehaald is de Raad van oordeel dat het opleggen van een bindende voorwaarde in de context van artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs altijd gebonden is aan een bepaalde instelling en opleiding en pas kan opgelegd worden indien voorheen binnen die opleiding/instelling de betreffende student geen 50 % behaald heeft van de opgenomen studiepunten (dus in principe pas bij de derde inschrijving).

Hoewel de beroepstermijn voor het instellen van een intern beroep tegen de bij de inschrijving opgelegde bindende voorwaarden thans verstreken is (zelfs bij gebreke aan enige vermelding beroepsmogelijkheid mits toepassing van artikel 35, tweede lid Openbaarheidsdecreet), neemt dit niet weg dat de Raad de opgelegde bindende voorwaarden – waarop de interne beroepsinstantie haar beslissing kennelijk steunt – zelf kan onderzoeken en kan nagaan of deze bewakingsmaatregel in overeenstemming is met de Codex Hoger Onderwijs (artikel II.246 betreft de rechtsgrond die het kader aangeeft waarbinnen hoger onderwijsinstellingen al dan niet de toegang tot het onderwijs kunnen weigeren).

De Raad wijst er wel op dat deze beslissing evenwel niet meer vatbaar is voor een vernietiging, maar dat de bevindingen van de Raad over de rechtsgrond van de opgelegde bindende voorwaarden wel een rol kunnen spelen bij de beoordeling van de redelijkheid van de beslissing om verzoekende partij thans de verdere inschrijving te weigeren. De Raad herhaalt dat de Codex Hoger Onderwijs niet toelaat om bindende voorwaarden op te leggen bij een eerste inschrijving in een bepaalde opleiding bij een onderwijsinstelling, *a fortiori* niet toelaat om studievoortgangsbewakingsmaatregelen opgelegd door andere onderwijsinstellingen over te nemen.

Ter zitting heeft de verwerende partij, na ambtshalve opwerping door de Raad, in dit verband gesteld dat de betrokken bindende voorwaarden in samenspraak met de vorige onderwijsinstelling werden opgelegd. Zij verklaart dat zij het antwoord met betrekking tot de rechtsgrond in verband met de *in casu* opgelegde bindende voorwaarden bij de eerste nieuwe inschrijving bij verwerende partij schuldig moet blijven.

De Raad stelt op basis van voorgaande overwegingen en bevindingen evenwel vast dat de weigering tot verdere inschrijving door de interne beroepsinstantie gesteund wordt op een beslissing tot oplegging van bindende voorwaarden bij de eerste inschrijving. Gelet op het feit dat de bestreden beslissing van de interne beroepsinstantie gesteund wordt op een onwettige bewakingsmaatregel in het studietraject van verzoekende partij, is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing onredelijk is. Met andere woorden, de interne beroepsinstantie kan zich niet tegen de verzoekende partij beroepen op het niet-naleven van de bindende voorwaarden om deze weigering te motiveren.

De studievoortgangsbeslissing kan om hoger aangehaalde redenen niet overeind blijven.

De Raad stelt ten overvloede dat een weigering van een student op grond van zijn studieverleden in een andere instelling wel mogelijk is op grond van artikel II.246 wanneer de instelling 'manifest' aantoonbaar dat het opleggen van een bindende voorwaarde geen zin heeft. De voorliggende beslissing van de verwerende partij werd echter niet gestoeld op deze motivering maar steunde op het feit dat aan een – in feite niet regelmatig opgelegde – bindende voorwaarde niet werd voldaan.

Het middel, ambtshalve aangevuld, is gegrond.

5.2. De overige middelen dienen op dit ogenblik door de Raad niet verder te worden onderzocht gezien ze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De studievoortgangsbewakingsmaatregel van 12 september 2014 en de beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 oktober 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Zitting van 30 oktober 2014

Rolnr. 2014/295 - 30 oktober 2014

Inzake

.....
hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 30 oktober 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

A. Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij het leerkrediet van de verzoekende partij verminderd werd met 28 studiepunten.

B. Verzoekende partij vraagt teruggave van haar leerkrediet ten belope van 28 studiepunten, verloren tijdens het academiejaar 2013-2014, omwille van een overmachtssituatie.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor technisch-commercieel adviseur.

Het beroep betreft de vermindering van het leerkrediet ten belope van 28 studiepunten tijdens het academiejaar 2013-2014.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 19 september 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling tegen de vermindering van 28 studiepunten.

3.3. De interne beroepscommissie nam geen beslissing. Bij e-mail d.d. 23 september 2014 wordt aan de verzoekende partij door de onderwijsinstelling gemeld dat zij niets kan doen en dat verzoekende partij zich maar tot de Raad moet richten.

3.4. Verzoekende partij heeft geen verzoek tot aangepaste examenregeling gericht aan de onderwijsinstelling.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 26 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

In tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt, betreft het hier geen verzoek tot teruggave van leerkrediet wegens overmacht. Immers, uit de artikelen II. 204, §3 en II. 285 Codex Hoger Onderwijs volgt dat de verzoekende partij ingeschreven moet zijn voor de opleidingsonderdelen waarvoor een teruggave wordt beoogd daar er een onmogelijkheid moet bestaan tot deelname aan examenkansen. De Raad merkt ook op dat er nagegaan moet worden of er geen alternatieve examenregeling mogelijk was, wat in elk geval een actuele inschrijving impliceert. Daar de verzoekende partij zich heeft uitgeschreven en de geldigheid van de uitschrijving *an sich* – enkel de omstandigheden, in het bijzonder de tijdigheid en de gevolgen voor haar leerkrediet worden betwist – niet betwist, betreft het hier geen verzoek in de zin van artikel II.285, lid 2 Codex Hoger Onderwijs. In die zin is het beroep onontvankelijk. Ingeval de verzoekende partij meent in haar voorgaande studieloopbaan hoger onderwijs wegens overmacht bepaalde examenkansen niet te hebben kunnen benutten, staat het haar voorts nog vrij om voor deze periodes een verzoekschrift tot teruggave van leerkrediet wegens overmacht in te dienen bij de Raad.

Het gaat naar het oordeel van de Raad *in casu* om een beweging van het leerkrediet (opname studiepunten zonder teruggave na uitschrijving) waaraan een beweerde fout van de onderwijsinstelling ten grondslag zou liggen. Immers, verzoekende partij werpt op dat door onzorgvuldigheid, onredelijkheid en miskennen van het gewekt vertrouwen vanwege de onderwijsinstelling 28 opgenomen studiepunten in het academiejaar 2013-2014 niet werden teruggegeven. Ten overvloede geeft de Raad nog mee dat artikel III.4, §1, derde lid Codex Hoger Onderwijs het volgende bepaalt:

"Het instellingsbestuur legt tevens het tijdstip vast tot waarop het mogelijk is dat bij het voortijdig beëindigen van een opleiding de student uitgeschreven wordt voor het aantal opgenomen studiepunten. De uiterste datum van uitschrijving voor het aantal opgenomen studiepunten bij de voortijdige beëindiging van een opleiding valt voor de eerste examenperiode, vastgelegd voor de desbetreffende opleiding."

De Raad stelt vervolgens vast dat artikel OER 2013-2014 ter uitvoering van bovenstaande Codexbepaling de wijze van uitschrijving (met een aanvulling per departement) heeft geregeld en daarin aangeeft dat er om uit te schrijven met teruggave van leerkrediet een bepaalde reglementaire grensdatum moet gerespecteerd worden. De Raad stelt vast dat deze grensdatum op 7 oktober 2013 werd bepaald. Klaarblijkelijk draait de betwisting over het feit of verzoekende partij al dan niet voor het verstrijken van deze datum door de onderwijsinstelling had moeten uitgeschreven worden zodat de blijvende opname van 28 studiepunten in het leerkrediet als een beweerde "onjuistheid" gekwalificeerd moet worden.

De Raad wijst er op dat ter uitvoering van artikel IV.93 Codex Hoger Onderwijs voor 'onjuistheden' en 'materiële vergissingen' in leerkredietbewegingen een interne procedure tot rechtzetting moet ingericht worden:

"De hogeronderwijsinstellingen stellen een procedure op betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden die de grondslag vormen voor een studievoortgangsbepaling, een weigering tot inschrijving als vermeld in artikel II.205, of de vaststelling, vermeerdering of vermindering van het leerkrediet overeenkomstig deel 2, titel 4, hoofdstuk 2, afdeling 3.

De stuurgroep vermeld in artikel IV.91 stelt een procedure op betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden, zoals vermeld in het vorige lid, die vastgesteld zijn na het afsluiten van de gegevens van het desbetreffende academiejaar."

De Raad is op grond van artikel II.285, derde lid Codex Hoger Onderwijs bevoegd om kennis te nemen van beroepen tegen beslissingen betreffende materiële vergissingen en fouten bij leerkredietbewegingen door onderwijsinstellingen of de stuurgroep databank hoger onderwijs. De Raad stelt vast dat verwerende partij geen procedure heeft ingericht ter uitvoering van artikel IV.93 Codex Hoger Onderwijs. Bij gebreke aan de opname van een interne procedure in het OER, is het verzoek bijgevolg ook niet behandeld als een intern beroep en werd er dus ook geen formele interne beroepsbeslissing genomen. Bijgevolg is wat thans aan de Raad in huidig beroep voorgelegd werd in beginsel geen beslissing van de bevoegde instantie van de onderwijsinstelling waartegen extern beroep bij de Raad openstaat. Het bij de Raad ingestelde beroep is in dat opzicht *prima facie* onontvankelijk. De Raad stelt evenwel vast dat de verwerende partij niet in een formele procedure heeft voorzien, hoewel dit door artikel IV.93 Codex Hoger Onderwijs wordt opgelegd. De Raad stelt vast dat deze verplichting inzake de organisatie van een interne procedure om onjuistheden aan te klagen reeds lange tijd bestaat en oordeelt dat het in gebreke blijven van de onderwijsinstelling om deze procedure te regelen, de rechten van verzoekende partij om een onjuistheid aan te klagen niet mag beperken. Het in gebreke blijven van de verwerende partij kan derhalve niet aan de verzoekende partij worden aangerekend.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op overmacht, de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij door overmacht haar studiepunten verloor, met name door het feit dat het exitgesprek niet tijdig georganiseerd kon worden. Zij stelt dat zij reeds op 4 oktober 2013 telefonisch had gemeld dat zij zich wou uitschrijven, maar dat een exitgesprek pas op 9 oktober 2013 werd georganiseerd. Zij werpt eveneens op dat de grensdatum van 7 oktober 2013 *de facto* tot gevolg heeft dat de student veel eerder moet beslissen zich uit te schrijven om die deadline te halen. Zij merkt ook op dat zij tijdens het exitgesprek duidelijk te kennen heeft gegeven dat het belangrijk was dat zij haar studiepunten terugkreeg. Zij stelt eveneens dat zij onvoldoende en gebrekkig geïnformeerd werd. Tevens stelt zij door de onderwijsinstelling niet gewezen te zijn op het verlies van studiepunten, waardoor zij geen andere beslissing kon nemen met behoud van leerkrediet. Zij stelt dat haar werd toegezegd dat zij een gesprek op 9 of 10 oktober 2013 kon krijgen met behoud van leerkrediet.

Zij stelt dat de onderwijsinstelling onzorgvuldig gehandeld heeft door een meegedeelde wil tot uitschrijving, waarvan zij tijdig op de hoogte was, niet te hebben afgewerkt voor de uiterste uitschrijfdatum met het oog op het vermijden van het verlies van leerkrediet. Zij werpt op dat de uitschrijftermijn onredelijk kort is.

Verwerende partij stelt vooreerst dat verzoekende partij bij haar inschrijving kennis heeft kunnen nemen van alle rechten en plichten (i.e. OER), in het bijzonder van de regels inzake het vroegtijdig uitschrijven. Zij stelt vervolgens dat verzoekende partij niet aantoont dat zij effectief contact heeft gehad met de studentenadministratie op 4 oktober 2013, noch wat de inhoud van dat gesprek was. Zij merkt op dat studenten er in elk geval steeds op gewezen worden dat zij zich fysisch moeten aanbieden op de administratie om zich ook effectief voor de grensdatum uit te schrijven, te meer daar bij een mondelinge uitschrijving de identiteit niet kan vastgesteld worden. Zij stelt dat het ongeloofwaardig is dat geen enkele van de drie personen waarmee het exitgesprek conform de departementale aanvulling van het OER diende gevoerd te worden beschikbaar was, te meer daar verwerende partij goed weet dat een tijdige uitschrijving belangrijk is voor het leerkrediet. Zij stelt dat er tijdens de normale uren steeds iemand aanwezig is die het gesprek kan voeren en de uitschrijving kan afhandelen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat artikel OER 2013-2014 de wijze van uitschrijving (met een aanvulling per departement) heeft geregeld en daarin aangeeft dat er om uit te schrijven met teruggave van leerkrediet een grensdatum moet gerespecteerd worden. De Raad stelt vast dat deze grensdatum op 7 oktober 2013 werd bepaald. Bijgevolg is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij wist of kon weten dat zij zich tijdig diende uit te schrijven om haar leerkrediet terug te krijgen en het zich niet tijdig uitschrijven niet kan toeschrijven aan een beweerde gebrekkige informatie of beweerde toezegging door de onderwijsinstelling. Zij kende of behoorde de gevolgen van het laattijdig uitschrijven te kennen. De Raad stelt ook vast dat de verzoekende partij niet bewijst dat zij andersluidende informatie van de onderwijsinstelling gekregen heeft.

Wat het uitschrijvingsproces betreft, stelt de Raad vast dat de procedure uit het OER luidt als volgt:

"De student die zich voor de opleiding wenst uit te schrijven, heeft eerst een exitgesprek met de studentenbegeleider, het opleidingshoofd of de administratief medewerker. Daarna meldt hij zich aan bij het departementale secretariaat. Hij bevestigt zijn uitschrijving, de niet-deelname aan examens en de gevolgen hiervan op zijn leerkrediet door het ondertekenen van een uitschrijvingsbewijs."

De Raad stelt vast dat het exitgesprek voorafgaand aan de effectieve uitschrijving ook met een administratief medewerker kon gebeuren zodat het de Raad ongeloofwaardig voorkomt dat verzoekende partij – met de vaste wil om zich uit te schrijven – zich niet op 4 of 7 oktober 2013 (dus binnen de deadline) kon uitschrijven bij een administratief medewerker van de onderwijsinstelling. Hoewel de deadline voor een uitschrijving met behoud van leerkrediet (3 weken na de start van het academiejaar) kort voorkomt, is de Raad van oordeel dat deze deadline niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is daar de verzoekende partij toch voldoende tijd heeft gehad om in de praktijk na te gaan of de opleiding of de onderwijsinstelling haar ligt en zich desgewenst op een nuttig tijdstip te kunnen heroriënteren. Het feit dat verzoekende partij zich pas op 10 oktober 2013 (datum van het uitschrijvingsattest waaruit de uitschrijving op dezelfde dag blijkt) uitschreef is dan ook louter aan de verzoekende partij zelf te wijten. Immers, de Raad is van oordeel dat – zelfs indien bewezen zou zijn dat verzoekende partij telefonisch heeft meegedeeld dat zij zich wou uitschrijven, *quod non* – enkel een schriftelijk stuk ondertekend door verzoekende partij rechtsgeldig is, wat elke verwerking door de onderwijsinstelling vóór een schriftelijke bevestiging conform artikel OER uitsluit. Hoewel de partijen op 10 oktober 2013 gedateerde, door het departementshoofd ondertekende, uitschrijvingsattesten voorbrengen, waarin op eer wordt verklaard dat de student zich op dezelfde dag heeft uitgeschreven, ligt geen conform het OER door de student ondertekend uitschrijvingsbewijs voor, waarmee hij zijn uitschrijving bevestigt. De Raad is dan ook van oordeel dat uit het dossier geen elementen blijken die toelaten de uitschrijving van de student voor het verstrijken van de aangehaalde grensdatum te situeren. De vaststelling dat het "studentenportaal" de uitschrijving op 9 oktober 2013 situeert kan naar het oordeel van de Raad niet tot een andere conclusie leiden.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/305 - 30 oktober 2014

Inzake

Hebbende als raadslieden meester, kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 30 oktober 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, en de bij dit stuk toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de weigering tot verdere inschrijving wegens onvoldoende leerkrediet.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de beleidseconomie en de master of economics.

Het beroep betreft de weigering wegens onvoldoende leerkrediet d.d. 12 oktober 2014.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Bij schrijven d.d. 14 oktober 2014 hebben de beide partijen bevestigd dat verzoekende partij is ingeschreven in de master in economische wetenschappen zodat het beroep zonder voorwerp is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/322 - 30 oktober 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 30 oktober 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij een verdere inschrijving voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]' en alle opleidingen waarin dit onderdeel opgenomen is en tegen de beslissing van de directeur van de studentenadministratie waarbij geen afwijkende toelating tot inschrijving werd gegeven.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de politieke wetenschappen en sociologie en de master in de vergelijkende en internationale politiek.

Het beroep betreft de beslissing van de directeur van de studentenadministratie waarbij geen afwijkende (i.e. ongedaan maken studievoortgangsbewakingsmaatregel toelating tot verdere inschrijving wordt gegeven).

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij conform artikel [REDACTED] OER 2014-2015 het intern beroep bij de vicerector studentenbeleid niet ingesteld en uitgeput heeft.

De Raad wijst erop dat het uitputten van het intern beroep bij de onderwijsinstelling conform artikel II.285, tweede lid Codex Hoger Onderwijs een decretaal vereiste is voor een ontvankelijk beroep bij de Raad. Aangezien de verzoekende partij het intern beroep niet heeft ingesteld en uitgeput is het beroep bij de Raad onontvankelijk.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De initiële studievoortgangsbewakingsmaatregel en de beslissing van de directeur van de studentenadministratie d.d. 23 september 2014 blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/333 - 30 oktober 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 30 oktober 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 7/20 werd toegekend voor de opleidingsonderdelen '[REDACTED]' en '[REDACTED]' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de toegepaste informatica.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 9 september 2014 voor de opleidingsonderdelen '[REDACTED]' (7/20) en '[REDACTED]' (7/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 22 oktober 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep laattijdig werd ingesteld. De interne beroepscommissie stelde dat het intern beroep werd ingesteld op 15 september 2014 terwijl de laatste nuttige dag om intern beroep in te stellen 14 september 2014 was. De interne beroepscommissie oordeelde voorts dat er geen overmacht bewezen werd. Zij oordeelde dat, hoewel verzoekende partij problemen met de Bpost servers opwerpt verzoekende partij wist dat de beroepstermijn strikt geïnterpreteerd diende te worden en dat deze niet tot maandag verlengd kon worden. Zij stelde ook dat de verzoekende partij de reglementering kende en ruim de mogelijkheid had om zijn beroep alsnog tijdig in te dienen.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 24 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 29 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de grond van de zaak na of het intern beroep regelmatig is verlopen.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 29 september 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 24 september 2014. Verzoekende partij heeft op 25 september 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 26 september 2014.

Het beroep van 29 september 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad gaat ambtshalve na of de interne beroepscommissie terecht tot het oordeel kwam dat het intern beroep onontvankelijk was.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij door overmacht niet op 14 september 2014 haar intern beroep aangetekend kon versturen. Zij stelt dat de Bpost server in het enige postpunt dat op zondag 14 september 2014 open was, problemen kende. Zij verwijst naar een reactie van Bpost op haar ingediende klacht. Zij stelt ook dat zij van 8 tot 10 september moest werken zodat zij enkel nog op zaterdag of zondag haar beroep kon stellen daar zij op donderdag en vrijdag les volgde.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij wist dat de termijn van 5 kalenderdagen strikt geïnterpreteerd moest worden. Zij stelt dat de verzoekende partij in gebreke blijft de ingeroepen overmacht aan te tonen. Zij stelt dat verzoekende partij niet bewijst dat het voor haar tijdens de beroepstermijn totaal onmogelijk was om zich alsnog naar de post te begeven voor het aantekenen van het beroep. Zij werpt ook op dat werken of les volgen geen overmacht is daar dit niet onvoorzienbaar was. Zij merkt immers op dat de zending niet door verzoekende partij zelf aangetekend moet verzonden worden, maar dat zij derden kan aanstellen om dit te doen.

Wat de technische problemen bij Bpost betreft, stelt verwerende partij dat verzoekende partij niet aantoont dat zij zich op 14 september 2014 om 21.30 uur bij een postpunt zou hebben aangeboden, noch dat om technische redenen de aangetekende zending niet verzonden kon worden. Zij merkt vervolgens op dat indien deze feiten correct zijn, dan moet worden vastgesteld dat verzoekende partij klaarblijkelijk gewacht heeft tot op het allerlaatste ogenblik om beroep aan te tekenen. Zij stelt dat wanneer verzoekende partij tot het laatste moment wacht, een eventueel technisch mankement niet als overmacht kan beschouwd worden daar verzoekende partij eerder had kunnen gaan, temeer daar verzoekende partij op het ogenblik

van het beweerde technische mankement een bewijs van verzending op datum van 14 september 2014 had kunnen krijgen, met dien verstande dat de effectieve verzending slechts zou gebeuren na het oplossen van het mankement.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad merkt vooreerst op dat artikel II.283 Codex Hoger Onderwijs op dwingende wijze bepaald heeft dat een intern beroep moet ingesteld worden binnen een vervaltermijn van vijf kalenderdagen zonder dat deze termijn verlengd kan worden indien de laatste dag van de termijn op een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag valt. De Raad wijst erop dat deze termijn van openbare orde is zodat de onderwijsinstelling daar niet van mag afwijken. Het voorgaande sluit niet uit dat een overschrijding van de vervaltermijn voor het intern beroep aanvaard kan worden indien de verzoekende partij een omstandigheid zoals overmacht of enig andere verschoonbare omstandigheid aantoont.

De Raad stelt vast dat de aangetekende zending waarmee de verzoekende partij haar intern beroep heeft ingesteld een poststempel van 15 september 2014 draagt. Gelet op het feit dat de examenbeslissing op 9 september 2014 werd meegedeeld en dat daarbij de beroepsmogelijkheid en -modaliteiten correct vermeld werden, werd in dat opzicht het intern beroep terecht als laattijdig aangemerkt.

De Raad stelt evenwel vast dat de verzoekende partij een aantal omstandigheden inroept om de overschrijding te rechtvaardigen. De Raad merkt vooreerst op dat de verzoekende partij het recht heeft om haar beroepstermijn maximaal te benutten teneinde haar beroep nuttig te kunnen instellen zodat het wachten tot het laatste nuttige moment, dat de verzoekende partij blijkens het met de onderwijsinstelling uitgewisselde mailverkeer niet onbekend was, om het beroep in te stellen niet uitsluit dat verzoekende partij zich kan beroepen op overmacht of een andere verschoonbare omstandigheid (zie in die zin RvS nr. 183.851 d.d. 5 juni 2008).

De Raad is evenwel van oordeel dat moeten werken in de namiddagshift of privées volgen, alsmede het voorbereiden van een ander beroepsschrift geen overmacht of voorschoonbare omstandigheden zijn, waaruit blijkt dat de verzoekende partij, eventueel met tussenkomst van een derde, niet tijdig zijn beroepsschrift heeft kunnen redigeren en indienen. De Raad is voorts van oordeel dat wat de technische problemen bij het aanbieden van haar aangetekende zending in een postpunt betreft, verzoekende partij vooreerst onvoldoende aannemelijk maakt dat zij ook effectief op 14 september 2014 haar zending heeft proberen aan te bieden. De Raad is bovendien van oordeel dat uit het schrijven van Bpost – dat bovendien niet uitdrukkelijk stelt dat er effectief een probleem was op 14 september 2014 in het betrokken postpunt – duidelijk blijkt dat de verzoekende partij in geval van technische serverproblemen toch een poststempel d.d. 14 september 2014 (waarbij de aangetekende zending evenwel pas na het oplossen van de technische problemen effectief zou verwerkt worden) op haar verzendingsbewijs had kunnen bekomen, wat haar meteen ook het nodige bewijs inzake de tijdigheid van het instellen van het intern beroep had kunnen verschaffen. Ten overvloede merkt de Raad op dat de verzoekende partij ook anderszins niet aantoont zich met het oog op de verzending van het beroepsschrift tijdig in het postpunt te hebben aangeboden en dat de bewering in de wederantwoordnota betreffende de niet-voorlegging van stukken terzake niet tot een andere conclusie voert. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij dit bewijs – los van het eventuele bewijs van de problemen zelf – niet heeft bekomen en ook niet aantoont waarom dit bewijs onmogelijk geweest zou zijn.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van 9 september 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Grootte

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/361 - 30 oktober 2014

Inzake

.....

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 30 oktober 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie waarbij geoordeeld wordt dat verzoekende partij niet geslaagd is en geen toelating krijgt om haar derde masterjaar, in het bijzonder de bijhorende Masterstages aan te vatten.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de geneeskunde.

Het beroep betreft de weigering van toelating tot het derde masterjaar, in het bijzonder tot opleidingsonderdelen 'stages'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2014 een intern beroep in bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Er werd geen beslissing op intern beroep genomen.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij betwist dat de bestreden beslissing een studievoortgangsbeslissing is.

De Raad gaat ambtshalve zijn bevoegdheid na. De Raad stelt vast dat het voorwerp van het beroep betrekking heeft op de weigering om bepaalde opleidingsonderdelen in het academiejaar 2014-2015 op te nemen en aldus af te leggen (uitsluiting van opname in het studieprogramma). De Raad stelt op basis van het studievoortgangsdossier vast dat het *in casu* niet gaat om maatregelen inzake studievoortgangsbewaking (weigering van verdere inschrijving in de opleiding), maar uitsluitend draait om de samenstelling van het individuele jaarprogramma van verzoekende partij, in het bijzonder de opname van opleidingsonderdelen waarvoor de verzoekende partij zich nog niet eerder ingeschreven heeft. De Raad merkt op dat, in zoverre deze beslissing geïnterpreteerd zou worden als een "bijzondere" maatregel van studievoortgang zoals bepaald in artikel OER 2013-2014, deze onwettelijk voorkomt daar op grond van artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs maatregelen van studievoortgangsbewaking enkel betrekking kunnen hebben op het opleggen van bindende voorwaarden voor een inschrijving (wat *in casu* niet het geval is) of een weigering van de verdere inschrijving (nadat eerst bindende voorwaarden zonder succes werden opgelegd of indien uit het studievoortgangsdossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren) en niet op de weigering van toegang tot bepaalde opleidingsonderdelen. De Raad ziet in het dossier geen beslissing tot weigering van verdere inschrijving, te meer daar de verzoekende partij geen gebrekkige studievoortgang vertoont zoals omschreven in de artikelen OER 2013-2014, noch een in voormeld art. bedoelde bijzondere maatregel van studievoortgang, opgelegd aan een individuele student.

De Raad stelt vast dat artikel I.3, 69°, g) Codex Hoger Onderwijs expliciet verwijst naar het weigeren van de opname van opleidingsonderdelen in het diplomacontract waarvoor de student die een geïndividualiseerd traject volgt, zich nog niet eerder heeft ingeschreven.

De decreetgever heeft over de controlebevoegdheid van de Raad in de parlementaire stukken uitdrukkelijk het volgende gesteld:

"Onder meer het principe van volgtijdelijkheid van onderscheiden opleidingsonderdelen, opgenomen in de onderwijsregeling van de instellingen en in het diplomacontract, speelt hierbij een rol. Artikel 2, 25° van het Flexibiliseringsdecreet definieert volgtijdelijkheid als "de door het instellingsbestuur bepaalde regels in zake het gevolgd hebben van of het geslaagd zijn voor een opleidingsonderdeel of opleiding vooraleer een student een examen kan doen over een ander opleidingsonderdeel of een andere opleiding". Dergelijke regels kunnen evenwel tot gevolg hebben dat de studievoortgang van een student in dergelijke mate belemmerd wordt dat hij verplicht wordt om, gelet op de volgtijdelijkheid van één bepaald opleidingsonderdeel, zich voor slechts één opleidingsonderdeel opnieuw in te schrijven voor een extra bijkomend jaar, terwijl de instelling, bijvoorbeeld door het vervroegd samenroepen van de betrokken examencommissie, dit kan vermijden. Uiteraard primeert in principe de algemene regel van de volgtijdelijkheid, tevens gelet op de autonomie van de instellingen. Evenwel kan blijken dat in uitzonderlijke gevallen de principes van volgtijdelijkheid leiden tot een onredelijke weigering tot inschrijving van een student bij wijze van een geïndividualiseerd traject. In dergelijke gevallen is het opportuun, gelet op de bescherming van de rechten van de student, dat een onafhankelijk rechtcollege de betwiste weigeringsbeslissing kan toetsen." (Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2159/1, blz. 68-69).

De Raad stelt op basis van de artikelen OER 2014-2015 vast dat de studenten bij de samenstelling van hun jaarprogramma de regels van de faculteit en in het bijzonder de volgtijdelijkheidsregels moeten naleven. Uit de procedurele toelichting blijkt dat de faculteit geneeskunde ten laatste op 1 december 2014 het voorgestelde programma moet goed- of afkeuren of ambtshalve een studieprogramma oplegt, wat een controle van de volgtijdelijkheidsregels impliceert. De Raad stelt evenwel vast dat ten aanzien van de verzoekende partij door de examencommissie in het academiejaar 2013-2014 een *a priori* beslissing wordt genomen die *de facto* en *de iure* neerkomt op een beslissing in de zin van artikel I.3, 69°, g) Codex Hoger Onderwijs, wat op gespannen voet staat met het uitgangspunt dat een student bij de start van het academiejaar 2014-2015 de kans moet krijgen om zelf een studieprogramma voor te stellen en te laten goedkeuren zodat de Raad

niet anders kan besluiten dan dat met de beslissing van de examencommissie d.d. 12 september 2014 vooruitgelopen wordt op het academiejaar 2014-2015 en de strikte volgtijdelijkheid bevestigd wordt door het programma van verzoekende partij ambtshalve te beperken, *de facto* een weigering tot toegang tot het gehele stagejaar.

De Raad stelt vast dat uit de ECTS-fiches volgt dat bijna voor alle opleidingsonderdelen van de derde fase van de masteropleiding volgtijdelijkheidsvoorwaarden opgelegd zijn of dat de opname *de facto* wordt uitgesloten (bv. "Terugkomdagen stages") op basis van tekorten (i.e. niet-behalen van credits) voor verschillende opleidingsonderdelen. De Raad merkt op dat "....." en "....." – waarvoor verzoekende partij tekorten heeft – op de lijst van opleidingsonderdelen die als voorwaarde voor de strikte volgtijdelijkheid gehanteerd worden, vermeld staan. De Raad stelt vast dat de facultair stagecoördinator binnen de faculteit geneeskunde de bevoegdheid heeft om de toegang tot de stages, *de facto* het gehele stagejaar, gelet op de ruime draagwijdte van en de samenhang tussen volgtijdelijkheidsregels, te beoordelen:

"Bij het vaststellen van de punten in juni wordt door de facultair stagecoördinator beslist wie wel dan niet met stage mag aanvangen. De strenge volgtijdelijkheid maakt dat in principe voor alle OPO's van eerste en tweede studiefase master een creditbewijs behaald moet zijn alvorens met stage mag aangevangen worden, maar uitzonderingen zijn mogelijk. Over starten of niet is vooraf geen uitspraak te doen, elk dossier wordt individueel bekeken in juni."

.....

De Raad stelt vast dat de examencommissie de beleidslijnen inzake afwijkingen van de strikte volgtijdelijkheid op voorstel van de facultair stagecoördinator vastlegt. Immers, een afwijking op de volgtijdelijkheid wordt toegestaan voor tekorten van 8/20 of 9/20 en in zoverre de tekorten niet op meer dan 8 studiepunten betrekking hebben. De Raad stelt vast dat de examencommissie de verzoekende partij niet toelaat om de stages aan te vatten, wat neerkomt op een verbod tot opname van bepaalde opleidingsonderdelen op grond van de regels van strikte volgtijdelijkheid.

De Raad merkt op dat de beslissing van de examencommissie d.d. 12 september 2014, gelet op de nauwe band en noodzakelijke doorwerking, minstens een voorbeslissing (i.e. een definitief griefhoudende beslissing) op een beslissing in de zin van artikel I.3, 69°, g) Codex Hoger Onderwijs uitmaakt, en om deze reden alleen al aanvechtbaar bij de Raad is.

Het bij de Raad ingestelde beroep is voor wat het voorwerp betreft ontvankelijk.

2. *Uitputting interne beroepsmogelijkheden*

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij weliswaar een formeel intern beroep bij de gebruikelijke interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling heeft ingesteld, maar geen enkele reactie heeft ontvangen. De Raad stelt vast dat noch het OER, noch in het bijzonder artikel OER 2014-2015 (cfr. artikel OER 2013-2014) voorzien in een interne beroepsprocedure tegen beslissingen inzake de samenstelling van individuele jaarprogramma's, zoals hiervoor bij het voorwerp aangegeven werd. Dit wordt ook door de verwerende partij in haar antwoordnota bevestigd.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij niet in een formele interne beroepsprocedure heeft voorzien, hoewel dit door artikel II.283 Codex Hoger Onderwijs wordt opgelegd. De Raad stelt vast dat deze verplichting inzake de organisatie van een intern beroep reeds lange tijd bestaat en oordeelt dat het in gebreke blijven van de onderwijsinstelling om een interne beroepsprocedure te regelen, de rechten van verzoekende partij om een onregelmatigheid aan te klagen niet mag beperken. Het in gebreke blijven van de verwerende partij kan derhalve niet worden aangerekend aan de verzoekende partij.

3. *Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad*

Gelet op het ontbreken van een formele interne beroepsprocedure bij verwerende partij is de Raad van oordeel dat de beroepstermijnen voor een extern beroep bij de Raad niet zijn gaan lopen. In deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat het beroep bij de Raad tijdig is ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de rechten van verdediging, het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij een intern beroep heeft ingesteld zonder enige reactie ontvangen te hebben, zonder gehoord te zijn, zonder toelichting te hebben mogen geven en zonder enige beslissing als antwoord op het intern beroep te hebben gekregen. Zij werpt op dat zij hierdoor kan aannemen dat de verwerende partij zich neerlegt bij haar kritieken en dat zij aldus toegang krijgt tot de derde master en zo haar stages mag aanvatten. Zij werpt op dat de verwerende partij haar eigen reglementen niet naleeft en dat aldus haar rechten van verdediging miskend worden door het verlies van een beroepsmogelijkheid.

Verwerende partij voert geen specifiek verweer.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat niet op haar grieven werd geantwoord.

Zij stelt dat haar nooit meegedeeld werd waarom slagen voor '.....' een noodzaak is voor de aanvang van haar stage daar dit nergens aan bod zal komen. Zij stelt eveneens dat '.....' pas in haar stagedeel in februari 2015 aan bod zal komen en dat zij het opleidingsonderdeel tijdens het eerste semester opnieuw kan volgen en het examen kan afleggen in januari 2015. Zij werpt op dat zij geslaagd is voor opleidingsonderdelen die in de andere stagedelen aan bod zullen komen. Zij stelt dat haar de toegang tot de stage niet kan ontzegd worden voor tekorten op opleidingsonderdelen die mijlenver staan van de stageinhoud. Zij stelt dat de enige uitleg die ze kreeg de start van de stages betrof. Zij stelt dat verwerende partij enkel aangaf de voorkeur te geven aan een start in september teneinde een zware combinatie van herexamens en stage te vermijden. Zij stelt dat het haar eigen keuze diende te zijn en dat zij reeds aangetoond heeft meerdere studiepunten aan te kunnen. Zij stelt dat verwerende partij niet motiveert waarom verzoekende partij met twee tekorten op opleidingsonderdelen met beperkt studiegewicht niet mag starten terwijl andere studenten met een tekort op opleidingsonderdelen met groter gewicht, die bovendien een afzonderlijk stagedeel zijn, wel mogen starten.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij via een gesprek met de verantwoordelijke van de stagecentra duidelijk geïnformeerd werd over de redenen van de beslissing en gewezen werd op alternatieve studietrajecten.

Zij stelt vervolgens dat de reële geneeskundepraktijk inhoudt dat een patiënt zich vaak aanbiedt met een multiproblematiek (voorgeschiedenis van meerdere problematieken, interacties tussen verschillende pathologieën). Zij stelt dat daarom een strikte regeling inzake volgtijdsduur wordt ingesteld waarbij eerst voldoende theoretisch-klinische kennis over een breed domein moet verworven worden alvorens aan een stage te kunnen beginnen. Zij stelt dat een grondige algemene kennis van oncologie uit het opleidingsonderdeel "....." noodzakelijk is om de oncologische problematiek in verschillende domeinen goed in de praktijk te kunnen behandelen. Zij stelt dat hetzelfde geldt voor neurologie waarbij heel wat

patiënten in de geriatrie, in trauma, bij postoperatieve verzorging en anesthesie, en rond bevallingen toch nood hebben aan een stagiair die voldoende neurologische kennis heeft.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat zij, met een tekort voor 9 studiepunten, geen toelating kreeg om haar stage aan te vatten terwijl studenten met een tekort van 7 studiepunten dit wel kregen. Zij werpt op dat het niet duidelijk is op basis van welke criteria de beslissing genomen wordt zodat het onderscheid willekeurig is. Zij stelt ook dat de opleidingsonderdelen waarvoor de verzoekende partij een tekort behaalde niet belangrijker zijn dan het opleidingsonderdeel (.....) waarvoor de medestudente een tekort behaalde. Zij stelt dat nergens specifiek aan bod zal komen in de stage terwijl enkel drie weken aan bod zal komen. Zij merkt op dat een student met een tekort voor (7 stp.) wel de zes weken stage mag doen. Zij werpt ook op dat studenten aan een andere universiteit wel vanaf het behalen van 110 studiepunten in de master mogen starten aan het stagejaar zodat zij zich de vraag stelt waarom zij als geslaagde voor 120 van de 129 opgenomen studiepunten niet geschikt zou zijn om de stage aan te vatten.

Verwerende partij stelt dat aan geen enkele student met een tekort van 9 studiepunten een uitzondering toegestaan werd op de volgtijdelijkheidsregel. Wat de andere student betreft, stelt de verwerende partij dat het hier een tekort voor één opleidingsonderdeel en minder studiepunten dan het tekort van verzoekende partij betreft. Wat de verwijzing naar een andere onderwijsinstelling betreft, stelt de verwerende partij dat zij een eigen transparant beleid inzake volgtijdelijkheid mag hanteren.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er geen rekening werd gehouden met de omstandigheden die aan de grondslag liggen van de mindere resultaten en de gevolgen van de weigering. Zij verwijst naar de faalangst en de andere persoonlijke redenen, alsmede naar het feit dat verzoekende partij reeds haar vliegtuigtickets had gekocht. Zij verwijst eveneens naar het feit dat zij een huurcontract heeft afgesloten in Martinique, een stagecontract heeft afgesloten met een lokaal ziekenhuis en bijkomende cursussen heeft gevolgd. Zij werpt op dat een tekort voor twee opleidingsonderdelen niet opweegt tegen een verbod op het opnemen van de stages gelet op de nadelen die dit voor verzoekende partij heeft en de belangen van verwerende partij bij de naleving van volgtijdelijkheid. Zij werpt ook op dat studenten aan een andere universiteit wel vanaf het behalen van 110 studiepunten in de master mogen starten aan het stagejaar zodat zij zich de vraag stelt waarom zij als geslaagde voor 120 van de 129 opgenomen studiepunten niet geschikt zou zijn om de stage aan te vatten. Zij merkt op dat zij 93% van de studiepunten behaald heeft en momenteel 58% voor de masterjaren behaald heeft. Zij stelt dat moet nagegaan worden of verzoekende partij klaar is om de stages aan te vatten en dat dus niet moet beoordeeld worden of verzoekende partij beantwoordt aan vooropgestelde principes, die toch niet consequent nageleefd worden door verwerende partij.

Zij werpt ook op dat zij de nodige competenties inzake heeft verworven daar alle aspecten aan bod kwamen bij de respectieve opleidingsonderdelen over de organen. Zij werpt op dat zij voor deze opleidingsonderdelen geen tekort heeft. Zij stelt dat het opleidingsonderdeel '.....' vooral handelde over hematologie, hematopathologie een beknopte herhaling van de behandeling van borst-, schildklier- en nierkanker. Zij werpt op dat, gelet op het slagen voor de andere opleidingsonderdelen waarin aan bod kwam, zij de nodige begincompetenties heeft voor de stages. Wat '.....' betreft, stelt verzoekende partij dat zij slechts een klein tekort heeft en dat zij voldoende basiskennis heeft om de stage van slechts drie weken te doorlopen. Zij merkt ook op dat zij door een specialist begeleid zal worden en dat zij dit opleidingsonderdeel in januari 2015 opnieuw zal afleggen. Zij stelt dat

dit gelet op haar motivatie en opgedane kennis wel zal lukken. Zij merkt ook op dat zij voor alle hoofdvakken altijd goede punten heeft behaald en dat de opleidingsonderdelen waarvoor een tekort werd behaald niet bijdragen aan de doelstellingen van de master en de stage. Zij werpt ook op dat verwerende partij niet aantoonde dat het slagen voor deze opleidingsonderdelen noodzakelijk is voor het aanvatten van de stage als voor het behalen van de einddoelstellingen van de masteropleiding.

Zij merkt ook op dat de praktijkervaring meer dan het theoretische luik zal bijdragen tot het behalen van de eindcompetentie waarbij het aanvatten van de stage geenszins een risico vormt daar zij genoeg basiskennis heeft en steeds bijgestaan zal worden door een specialist.

Zij wijst ook op de gevolgen voor haar sociaal statuut als student daar ze niet langer voor 27 studiepunten ingeschreven kan zijn en daar zij geen recht op kinderbijslag meer zal genereren en een volledig jaar uit roulatie zal zijn waardoor kennis verloren dreigt te gaan. Zij wijst ook op de psychisch en financiële gevolgen van de beslissing. Zij merkt op dat zij na een maandenlange behandeling voor een ernstige vorm van faalangst de melding krijgt dat zij door twee lichte tekorten een jaar verliest. Ze wijst ook op het feit dat zij door de beslissing een jaar later op de arbeidsmarkt zal komen, minder kansen zal hebben om te specialiseren...

Verwerende partij stelt dat de theoretische kennis wordt getest bij de examens voor de respectieve opleidingsonderdelen en dat bij de stages aangeleerd wordt om deze kennis in de praktijk toe te passen. Zij merkt op dat een stage minder efficiënt zal verlopen met gebrek aan theoretische kennis. Zij merkt ook op dat vanuit ethisch oogpunt een patiënt mag verwachten dat een stagiair nog onervaren is in het toepassen van kennis, maar wel dat de theoretische kennis voldoende gekend moet zijn. Zij merkt ook op dat het geen kijkstages, maar actieve stages zijn. Zij stelt dat ook de stagebegeleiders verwachten dat de studenten voldoende theoretische kennis hebben. Zij werpt op dat dit alles bereikt wordt door de ingestelde volgtijdelijkheidsregels, bekendgemaakt via de ECTS-fiches. Zij stelt ten slotte dat de gemaakte kosten het loutere gevolg zijn van de keuzes van verzoekende partij daar zij toch wist dat zij het risico liep dat zij de stages niet mocht aanvatten.

5.5. De verzoekende partij beroept zich in een vijfde middel op de schending van het vertrouwensbeginsel.

5.5.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij op basis van alle berichten erop kon vertrouwen dat zij haar stagejaar mocht beginnen. Zij stelt dat haar stage op 8 april 2014 (ondanks reeds één tekort) zonder voorbehoud werd goedgekeurd.

Verwerende partij voert geen specifiek verweer.

5.6. Beoordeling van alle middelen gezamenlijk door de Raad

Voorafgaand merkt de Raad op dat, in zoverre de onderscheiden middelen aanvoeren dat er geen antwoord werd gegeven op de grieven uit het intern beroep en dat verzoekende partij haar beroep niet mocht toelichten en dat dit gebrek wijst op een onzorgvuldigheid en op een schending van haar rechten van verdediging, deze grieven steunen op de feitelijke en juridische misvatting dat de verwerende partij een interne beroepsprocedure zou hebben georganiseerd, *quod non* (zie beoordeling ontvankelijkheid). De Raad is van oordeel dat het ontbreken van een interne beroepsprocedure de initiële studievoortgangsbeslissing niet als dusdanig ongeldig maakt. De Raad wijst er ook op dat de verzoekende partij in het kader van het algemeen beginsel inzake de hoorplicht enkel gehoord dient te worden indien de bestreden beslissing steunt op het gedrag van verzoekende partij, wat niet het geval is. De Raad merkt op dat geen enkele bepaling van het OER oplegt dat verzoekende partij bij het nemen van de bestreden beslissing gehoord diende te worden. De Raad merkt eveneens op dat uit het stilzwijgen van verwerende partij niet afgeleid kan worden dat zij akkoord ging met de bezwaren en dat zij het beroep zou inwilligen. Immers, de initiële beslissing blijft in het rechtsverkeer tot deze door verwerende partij hervormd wordt of door de Raad vernietigd wordt.

Ten overvloede merkt de Raad nog op dat de rechten van verdediging ten volle kunnen uitgeoefend worden tijdens de externe jurisdictionele procedure daar de verzoekende partij voor de Raad alle grieven tegen de bestreden beslissing kan aanvoeren die zij nodig acht.

De Raad herinnert er vervolgens aan dat hij zijn beoordeling niet in de plaats mag stellen van de onderwijsinstelling, maar dat hij daarentegen nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is.

De Raad stelt vast dat uit de ECTS-fiches volgt dat voor bijna alle opleidingsonderdelen van de derde fase van de masteropleiding volgtijdelijkheidsvoorwaarden opgelegd zijn of dat de opname *de facto* wordt uitgesloten (bv. "Terugkomdagen stages") op basis van tekorten (i.e. niet-behalen van credits) voor bepaalde opleidingsonderdelen. De Raad stelt vast dat een tekort op één van de opleidingsonderdelen de toegang tot de stages kan uitsluiten en dat de uitsluiting van de verschillende stages doorwerkt naar de overige opleidingsonderdelen uit de derde fase van de masteropleiding. De Raad merkt op dat "....." en "....." vermeld staan op de lijst van opleidingsonderdelen die als voorwaarde voor de volgtijdelijkheid gehanteerd worden. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de volgtijdelijkheidsregels zelf betwist. De Raad is vooreerst van oordeel dat de titularis van een opleidingsonderdeel of andere verantwoordelijken voor een opleiding over ruime autonomie beschikken en ter zake van oordeel kunnen zijn dat het volgen van een opleidingsonderdeel begincompetenties, verworven in andere voorafgaande opleidingsonderdelen op basis van een creditbewijs, vereist.

Binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid acht de Raad het niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk dat voor het volgen van het stagejaar in de opleiding vereist wordt dat studenten voldoende theoretische kennis hebben, wat tot uiting kan komen in creditbewijzen voor opleidingsonderdelen. Wat de specifieke keuze voor de verankering van de opleidingsonderdelen "....." en "....." als directe en indirecte toelatingsvoorwaarde voor het volgen van alle opleidingsonderdelen uit het stagejaar aangaat, merkt de Raad op dat de verantwoording dat stagiairs een voldoende brede theoretische kennis moeten hebben omdat zij bij elke "specifieke" stage (een specifiek opleidingsonderdeel) geconfronteerd kunnen worden met de multiproblematiek van de geneeskundepraktijk redelijk is. Dit volstaat naar het oordeel van de Raad dan ook om voor de betrokken stage-opleidingsonderdelen afzonderlijk strikte volgtijdelijkheidsvoorwaarden op te leggen die deze opleidingsonderdelen omvatten.

De Raad merkt voorts op dat de verzoekende partij wist of behoorde te weten dat zij bij een tekort voor minstens één van de (twee) opleidingsonderdelen geconfronteerd zou worden met een probleem inzake volgtijdelijkheid en het aanvatten van haar stagejaar, gelet op de doorwerking en de strengheid van de volgtijdelijkheid.

Evenwel leidt de combinatie en veelheid aan volgtijdelijkheidsvoorwaarden als gevolg van de tekorten voor *in casu* twee opleidingsonderdelen ertoe dat de verzoekende partij een volledig jaar verliest daar zij ook bijna geen opleidingsonderdelen uit de vierde fase van de opleiding kan opnemen door volgtijdelijkheidsvereisten. De Raad merkt op dat het handhaven van volgtijdelijkheidsregels niet zo absoluut kan zijn dat er in geen geval een uitzondering kan worden toegestaan tenzij de relevante reglementering op gemotiveerde wijze het tegendeel expliciet bepaalt, wat niet het geval blijkt te zijn.

De Raad stelt hierbij vast dat de volgtijdelijkheidsregels door de verwerende partij niet absoluut gehandhaafd worden en dat er in individuele gevallen op basis van een onderzoek van het dossier van afgeweken kan worden (zie *supra*). De Raad stelt vast dat de verwerende partij "tolerantieregels" hanteert waarbij tekorten van 8/20 of 9/20 voor opleidingsonderdelen van niet meer dan 8 studiepunten gezamenlijk getolereerd worden met het oog op toelating tot de stages van de derde fase van de masteropleiding. "Tolerantieregels" kunnen als gedragslijn bijdragen tot eenvormige toepassing van de ruime discretionaire bevoegdheid waarover de onderwijsinstelling beschikt. Deze regels mogen evenwel niet het karakter aannemen van een dermate strakke en absoluut bindende regel dat de inhoud van de te nemen individuele beslissing in wezen reeds van tevoren wordt vastgesteld, meer bepaald

reeds vóór het onderzoek en de beoordeling van álle merites van elke concrete zaak afzonderlijk.

De Raad wijst erop dat een vergelijking met een andere onderwijsinstelling niet relevant is daar elke onderwijsinstelling autonome bevoegdheden ter zake kan uitoefenen. De Raad merkt vervolgens op dat de medestudente die de verzoekende partij aanvoert zich niet in een identieke situatie bevond als zij daar deze slechts een tekort voor een opleidingsonderdeel van 7 studiepunten had terwijl verzoekende partij tekorten had voor een opleidingsonderdeel van 9 studiepunten. De Raad merkt op dat de "tolerantieregels" die verwerende partij hanteert toelaten om studenten in dezelfde situatie (probleem met de strikte volgtijdelijkheid) op een gelijke wijze te behandelen, met name wie aan de tolerantiecriteria voldoet kan nog getolereerd worden. Wie niet aan de objectieve tolerantiecriteria voldoet, wordt niet getolereerd. De Raad is van oordeel dat het aantal studiepunten waarvoor een tekort werd behaald, een pertinent criterium van onderscheid kan zijn daar het toelaat na te gaan in hoeverre de verzoekende partij voldoende beantwoordt aan de doelstellingen en de vereisten van deze fase in de masteropleiding, in het bijzonder in het licht van de toegang tot het stagejaar.

De Raad wijst er vervolgens op dat naast de toepassing van de "tolerantieregels" de bevoegde instanties van de verwerende partij ook de andere mogelijkerwijs relevante elementen van het individueel dossier (bv. bijzondere individuele omstandigheden) in rekening moet nemen. De Raad kan op basis van de aangevochten beslissingen niet vaststellen of en desgevallend hoe dit is gebeurd.

De Raad merkt op dat het afgelegde studieparcours, de inhoud van alle voorgaande opleidingsonderdelen – los van enige volgtijdelijkheid – uit het gehele studieprogramma van de opleiding en de studiegerelateerde gevolgen, met name de studieduurverlenging, en de sociaalrechtelijke en financiële gevolgen van de studiebeperking, eventueel relevante elementen zijn die de bevoegde instantie van de verwerende partij in bevestigend geval in rekening moet brengen bij het al dan niet toestaan van een afwijking op de strikte regels inzake volgtijdelijkheid. Dit betekent vanzelfsprekend niet dat de verwerende partij bij het in overweging nemen van deze elementen de rol van de betrokken volgtijdelijkheidsregels voor de vertaling van de opleidingsdoelstellingen in het opleidingsprogramma, alsmede de verhouding tussen de door volgtijdelijkheid betroffen opleidingsonderdelen niet langer voor ogen moet houden. Veeleer betekent het daarentegen dat de verwerende partij bij het beantwoorden van de vraag in hoeverre de ermee beoogde functie in een specifiek geval een strikte toepassing van de regel onontbeerlijk maakt, de merites van het geval niet buiten beschouwing mag laten. Het betrekken van de relevante kenmerken van het specifieke dossier in deze beoordeling blijkt kennelijk niet te hebben plaatsgevonden in de aangevochten beslissing; minstens blijkt dergelijke overweging niet uit de aan de verzoekende partij meegedeelde aangevochten beslissing, noch uit het deliberatieverslag van de examencommissie. De vaststelling dat de verantwoordelijke voor de stagecentra op 18 september met verzoekende partij de gevolgen van de weigering de stage aan te vatten heeft besproken en hierbij blijkens de antwoordnota oog heeft gehad voor proberen milderer van voor de verzoekende partij nadelige gevolgen van deze beslissing, impliceert niet dat alle relevante gevolgen bij de totstandkoming van de weigeringsbeslissing in ogenschouw zijn genomen.

De Raad is daarentegen van oordeel dat er geen rekening moet gehouden worden met het feit dat verzoekende partij, niettegenstaande de in communicatie van de verwerende partij in het licht van de tekorten van de verzoekende partij vaak beklemtoonde voorwaardelijkheid van de stage, reeds contacten en verbintenissen met haar buitenlandse stageplaats is aangegaan daar dit een vrije keuze van verzoekende partij was en de verzoekende partij de risico's kende van de strikte volgtijdelijkheid in haar specifieke situatie.

De middelen zijn in de aangegeven mate gegrond. De Raad dient bijgevolg niet op alle middelen in extenso te antwoorden daar dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

5.6. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de examencommissie d.d. 12 september 2014 wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 7 november 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/382 - 30 oktober 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 30 oktober 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de directeur van de studentenadministratie waarbij de verzoekende partij geen afwijkende toelating tot verdere inschrijving wordt gegeven en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de architectuur.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij verzoekende partij de verdere inschrijving in de opleiding voor vijf jaar, meegedeeld via het studievoortgangsdossier terwijl de antwoordnota van de verzoekende partij van een periode van drie jaar melding maakt, wordt geweigerd.

3.2. Verzoekende partij richtte op 12 september 2014 een verzoek tot uitzonderlijke toelating tot herinschrijving aan de directeur studentenadministratie.

3.3. Bij beslissing van de directeur studentenadministratie op datum van 19 september 2014 werd het verzoek tot uitzonderlijke herinschrijving geweigerd.

De beslissing stelde dat de door verzoekende partij aangebrachte redenen onvoldoende werden bevonden om de inschrijving toe te laten. De beslissing werd bij e-mail van 19 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Verzoekende partij stelde op datum van 22 september 2014 een intern beroep in bij vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.5. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 3 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de keuze om te trouwen een puur persoonlijke keuze is. De interne beroepsinstantie stelde dat de verzoekende partij gewezen werd op de mogelijke weigering. Zij wijst erop dat ondanks de waarschuwingen de verzoekende partij de laatste twee academiejaren slechts 5 credits behaald heeft en de laatste drie academiejaren slechts 25 credits.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 3 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad leidt uit het verzoekschrift af dat de verzoekende partij op het einde van het academiejaar 2013-2014 een studievoortgangsbewakingsmaatregel, i.e. de weigering tot verdere inschrijving in alle opleidingen voor het academiejaar 2014-2015, opgelegd heeft gekregen.

De Raad stelt vast dat artikel OER 2014-2015 – een gelijkaardige bepaling is ook opgenomen in artikel OER 2013-2014 – bepaalt dat een verzoek tot herinschrijving op grond van bijzondere individuele omstandigheden nadat men voorafgaand geweigerd geweest is, kan ingediend worden. De vraag rijst of deze nieuwe beslissing over de al dan niet toelating tot herinschrijving onder de bevoegdheid van de Raad valt.

Meer bepaald rijst de vraag of het gaat om een studievoortgangsbewakingsmaatregel – de herziening van een eerdere maatregel dan wel een nieuwe maatregel – in de zin van de Codex Hoger Onderwijs. De Raad merkt op dat het verzoek uit artikel OER 2014-2015 zich *in casu* situeert bij de aanvang van het academiejaar 2014-2015, en aldus beheerst wordt door het OER 2014-2015, maar wel een studievoortgangsbeslissing uit het academiejaar 2013-2014, nl. een weigering tot inschrijving, ongedaan kan maken.

De Raad stelt voorts vast dat artikel OER 2014-2015 bepaalt dat een student onder een studievoortgangsbewakingsmaatregel (nl. een weigering tot verdere inschrijving in alle opleidingen zonder beperking in termijn) via een gemotiveerd verzoek op basis van individuele uitzonderlijke omstandigheden een afwijking op de eerder opgelegde weigering tot inschrijving kan bekomen. Naar het oordeel van de Raad impliceert dit *de facto* dat door een willig beroep – het kan immers geen intern beroep in de zin van de artikelen II.283 en II.284 Codex Hoger Onderwijs zijn, wat immers moet leiden tot een eindbeslissing binnen de onderwijsinstelling; dit is niet het geval gelet op de toegang tot de beroepsinstantie (vicerector studentenbeleid) – de directeur studentenadministratie de studievoortgangsbewakingsmaatregel kan bevestigen (weigering van inschrijving – afwijzen van de afwijking) of deze ongedaan kan maken (herinschrijving – toestaan van afwijking).

De Raad stelt vast dat het verzoek tot heroverweging van de inschrijvingsweigering kadert binnen de studievoortgangsbewaking. Het staat immers in duidelijk rechtstreeks verband met een eerder opgelegde studievoortgangsbewakingsmaatregel, waarop een afwijking wordt gevraagd. De beslissing van 19 september 2014, die de weigering tot inschrijving bevestigt, is naar het oordeel van de Raad een studievoortgangsbeslissing, waartegen verwerende partij een interne beroepsmogelijkheid voorziet.

2. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

3. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 3 oktober 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 3 oktober 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 4 oktober 2014.

Het beroep van 6 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij nog maar 25 studiepunten verwijderd is van het behalen van haar masterdiploma. Zij stelt dat haar beperkte studievoortgang te wijten is aan familiale omstandigheden waarvoor zij vaak terug naar haar thuisland diende te keren. Zij stelt ook dat zij in het huwelijk is getreden en moest gaan werken om financiële stabiliteit te creëren. Zij stelt dat haar situatie nu stabiel is door financiële steun van haar vader. Zij wijst ook op het feit dat zij samen met haar vrouw – die eveneens bij verwerende partij in het laatste masterjaar zit en kan afstuderen – in 2014-2015 wil afstuderen. Zij stelt dat indien zij niet mag verder studeren zij waarschijnlijk samen met haar vrouw zal moeten terugkeren naar haar thuisland zonder diploma, waardoor de rechten van haar vrouw om haar studies af te werken worden aangetast. Zij stelt dat zij meer inspanningen zal doen voor haar studies.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij naast de masterproef (25 stp.) ook nog het opleidingsonderdeel '.....' (15 stp.) – waarvoor zij ingeschreven was in de voorbije drie academiejaren, weliswaar onder een verschillende programmacode – dient af te werken. Zij werpt aldus op dat verzoekende partij nog 40 studiepunten verwijderd is van het masterdiploma. Zij stelt voorts dat, hoewel het begrijpelijk is dat verzoekende partij samen met haar echtgenote wenst af te studeren, verzoekende reeds drie jaar de kans heeft gekregen om haar masterprogramma af te ronden. Zij wijst er ook op dat de verzoekende partij reeds tweemaal uitzonderlijk toch nog was toegelaten met de belofte dat zij de intentie had dat jaar af te studeren. Zij stelt dat de verzoekende partij geen gebruik heeft gemaakt van de vele mogelijkheden om haar diploma te behalen. Zij stelt dat het argument om gelijktijdig af te studeren onvoldoende overtuigend is om nog een vierde inschrijving toe te staan.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de studievoortgangsbewaking niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. Daarentegen kan hij wel nagaan of de bestreden beslissingen niet onregelmatig tot stand gekomen zijn en of ze niet kennelijk onredelijk zijn.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij reeds tweemaal uitzonderlijk werd toegelaten tot verdere inschrijving en dat ze nog steeds credits moet verwerven voor de twee opleidingsonderdelen die reeds deel uitmaakten van haar curriculum toen haar voormelde uitzonderlijke toelatingen werden gegeven. Voor deze opleidingsonderdelen schreef verzoeker zich reeds drie achtereenvolgende academiejaren in. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in de twee laatste academiejaren slechts een credit heeft behaald voor één opleidingsonderdeel (5 stp.) en slechts voor 25 stp. in de afgelopen drie academiejaren. De

Raad wijst erop dat verzoekende partij aldus nog steeds 40 studiepunten van afstuderen verwijderd is en sinds het academiejaar 2012-2013 slechts credits voor 5 van 45 studiepunten kon verwerven.

De Raad is van oordeel dat de door de verzoekende partij ingeroepen studiegerelateerde omstandigheden, de familiale en financiële context (voor zover ze al bewezen zouden zijn, *quod non*), alsmede de afstudeermogelijkheid van haar echtgenote niet van dien aard zijn dat ze de beslissing van de vicerector onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk maken, te meer daar ze het gevolg zijn van persoonlijke keuzes van verzoekende partij om de meermaals geboden kansen tot afstuderen niet te grijpen. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing niet belet dat de echtgenote van verzoekende partij haar studies kan afronden.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De studievoortgangsbewakingsmaatregel, de beslissing van de directeur studentenadministratie en de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/392 - 30 oktober 2014

Inzake

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 30 oktober 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de directeur van de studentenadministratie waarbij de verzoekende partij geen afwijkende toelating tot verdere inschrijving wordt gegeven en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor industrieel ingenieur bouwkunde.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij verzoekende partij de verdere inschrijving in de opleiding voor één jaar wordt geweigerd.

3.2. Verzoekende partij richtte op 15 september 2014 een verzoek tot uitzonderlijke toelating tot herinschrijving aan de directeur studentenadministratie.

3.3. Bij beslissing van de directeur studentenadministratie op datum van 19 september 2014 werd het verzoek tot uitzonderlijke herinschrijving geweigerd.

De beslissing stelde dat de door verzoekende partij aangebrachte redenen onvoldoende werden bevonden om de inschrijving toe te laten. De beslissing werd bij e-mail van 19 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Verzoekende partij stelde op datum van 24 september 2014 een intern beroep in bij vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.5. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 1 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij reeds vorig academiejaar 2012-2013 een studievoortgangsmaatregel werd opgelegd waarbij zij een weigering tot verdere inschrijving opliep. De vicerector stelde dat hij deze maatregel toen, gelet op het feit dat verzoekende partij niet formeel geïnformeerd werd over de dreiging van de weigering, werd opgeheven. De vicerector stelde dat dit een uitzonderlijke gunst betrof. De interne beroepsinstantie geeft aan dat in die beslissing uitdrukkelijk werd vermeld dat het *de facto* om een derde inschrijving ging ondanks een CSE van slechts 40%. De interne beroepsinstantie geeft aan dat er ook nog gewezen werd op het belang van een evenwichtig programma en op het belang van contact met de dienst studiebegeleiding daarover. De vicerector stelde dat verzoekende partij opnieuw niet geslaagd is voor vijf opleidingsonderdelen en dat de CSE slechts 38% bedraagt. De vicerector oordeelde dan ook dat er geen reden is om de weigering te herzien.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 1 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad leidt uit het verzoekschrift af dat de verzoekende partij op het einde van het academiejaar 2013-2014 een studievoortgangsbewakingsmaatregel, i.e. de weigering tot verdere inschrijving in alle opleidingen voor het academiejaar 2014-2015, opgelegd heeft gekregen.

De Raad stelt vast dat artikel OER 2014-2015 – een gelijkaardige bepaling is ook opgenomen in artikel OER 2013-2014 – bepaalt dat een verzoek tot herinschrijving op grond van bijzondere individuele omstandigheden nadat men voorafgaand geweigerd geweest is, kan ingediend worden. De vraag rijst of deze nieuwe beslissing over de al dan niet toelating tot herinschrijving onder de bevoegdheid van de Raad valt.

Meer bepaald rijst de vraag of het gaat om een studievoortgangsbewakingsmaatregel – de herziening van een eerdere maatregel dan wel een nieuwe maatregel – in de zin van de Codex Hoger Onderwijs. De Raad merkt op dat het verzoek uit artikel OER 2014-2015 zich *in casu* situeert bij de aanvang van het academiejaar 2014-2015, en aldus beheerst wordt door het OER 2014-2015, maar wel een studievoortgangsbeslissing uit het academiejaar 2013-2014, nl. een weigering tot inschrijving, ongedaan kan maken.

De Raad stelt voorts vast dat artikel OER 2014-2015 bepaalt dat een student onder een studievoortgangsbewakingsmaatregel (nl. een weigering tot verdere inschrijving in alle opleidingen zonder beperking in termijn) via een gemotiveerd verzoek op basis van individuele uitzonderlijke omstandigheden een afwijking op de eerder opgelegde weigering tot inschrijving kan bekomen. Naar het oordeel van de Raad impliceert dit *de facto* dat door een willig beroep – het kan immers geen intern beroep in de zin van de artikelen II.283 en II.284 Codex Hoger Onderwijs zijn, wat immers moet leiden tot een eindbeslissing binnen de onderwijsinstelling; dit is niet het geval gelet op de toegang tot de beroepsinstantie (vicerector studentenbeleid) – de directeur studentenadministratie de studievoortgangsbewakingsmaatregel kan bevestigen (weigering van inschrijving – afwijzen van de afwijking) of deze ongedaan kan maken (herinschrijving – toestaan van afwijking).

De Raad stelt vast dat het verzoek tot heroverweging van de inschrijvingsweigering kadert binnen de studievoortgangsbewaking. Het staat immers in duidelijk rechtstreeks verband met een eerder opgelegde studievoortgangsbewakingsmaatregel, waarop een afwijking wordt

gevraagd. De beslissing van 19 september 2014, die de weigering tot inschrijving bevestigt, is naar het oordeel van de Raad een studievoortgangsbepaling, waartegen verwerende partij een interne beroepsmogelijkheid voorziet.

4. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

5. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 1 oktober 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 1 oktober 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 2 oktober 2014.

Het beroep van 6 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing onvoldoende, minstens onjuist werd gemotiveerd. Zij stelt dat de beslissing ten onrechte aangeeft dat de verzoekende partij reeds geconfronteerd werd met een studievoortgangsbewakingsmaatregel, nl. weigering. Zij werpt op dat deze maatregel werd ingetrokken door de vicerector op 5 oktober 2013. Zij stelt dat er dus geen bindende voorwaarden, noch andere bewakingsmaatregelen werden opgelegd. Zij stelt dat de beroepsinstantie niet onderzocht heeft of het opleggen van bindende voorwaarden een positief resultaat zou kunnen opleveren, minstens kan uit het dossier niet geconcludeerd worden dat het opleggen van zulke maatregel geen positief resultaat zou opleveren.

Verwerende partij stelt dat het feit dat de vicerector de weigeringsbeslissing voor het academiejaar 2013-2014 ingetrokken had, niet wegneemt dat de verzoekende partij wel eerst geconfronteerd werd met een studievoortgangsbewakingsmaatregel, wat voor de nieuwe beslissing als een bezwarend element kan beschouwd worden. Zij stelt dat de mogelijke weigering wegens meermaals niet-slagen voor vijf opleidingsonderdelen na voldoende examenkansen voorafgaand en systematisch duidelijk gecommuniceerd werd zodat de verzoekende partij wist waaraan voldaan moest worden om de opleiding voort te kunnen zetten.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad wijst erop dat artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs toelaat dat de bevoegde instanties van de verwerende partij een weigering tot verdere inschrijving – zelfs zonder eerst bindende voorwaarden op te leggen – mogen opleggen indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van zulke maatregel geen positief resultaat zal opleveren. Het gegeven dat instellingen daarvoor werken met in hun reglementering voorafgaandelijk uitgewerkte richtlijnen en beleidsregels inzake de weigering van verdere inschrijving doet daaraan geen afbreuk. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing verwijst naar een opgelegde maatregel in 2013, maar tegelijk ook naar het feit dat deze maatregel opgeheven werd, de aan de verzoekende partij bij deze opheffingsbeslissing verstrekte informatie en waarschuwing, en de

redenen voor de opheffing, die niet het studietraject van de verzoeker (en de erin door de verzoeker gerealiseerde studievoortgang) betreffen noch de leerdoelstellingen van de betrokken opleidingsonderdelen. De Raad stelt vast dat deze feiten juist zijn. In zoverre de verzoekende partij aanklaagt dat er meteen een weigering werd opgelegd zonder dat eerst bindende voorwaarden werden opgelegd, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing (weigering verdere inschrijving) steunt op het feit dat verzoekende partij opnieuw niet geslaagd is voor vijf opleidingsonderdelen waarvoor zij het voorgaande academiejaar ook niet geslaagd was en op het feit dat zij slechts een cumulatieve studie-efficiëntie van 38% haalt. De Raad is van oordeel dat deze elementen van het dossier afdoende verantwoorden waarom de verzoekende partij geweigerd werd zonder te overwegen of bindende voorwaarden geen positief resultaat zouden opleveren. De Raad wijst erop dat het feit dat verzoekende partij formeel gezien niet onder voortgangsbewaking stond door het opheffen van de weigering, niets afdoet aan haar gebrekkig voortgangsdossier waarmee de bevoegde instantie van verwerende partij rekening kon houden en ten aanzien waarvan de verwerende partij naar het oordeel van de Raad kon afleiden dat het er manifest blijkt van geeft dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. Tot de ondersteuning van deze conclusie dragen de elementen bij die tot de in 2013 opgelegde en vervolgens om formele redenen ingetrokken maatregelen hebben geleid. De Raad is dan ook van oordeel dat de bestreden beslissing afdoende in rechte en in feite gemotiveerd is op basis van het studievoortgangsdossier.

Het middel is ongegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat bij de beroepsbeslissing tot bevestiging van de weigering onvoldoende rekening werd gehouden met de elementen van het dossier: de geboekte studievoortgang, de aangevoerde omstandigheden en de voorgenomen remediëring. Zij wijst erop dat zij wel degelijk – weliswaar beperkte – studievoortgang gemaakt heeft. Zij verwijst naar haar resultaten voor het academiejaar 2013-2014 (47,89%, credits voor 6 opleidingsonderdelen). Zij wijst op het feit dat zij reeds 130 van de 180 studiepunten verworven heeft. Zij stelt dat zij nog over voldoende leerkrediet beschikt. Zij werpt ook op dat de interne beroepsinstantie geen rekening heeft gehouden met de verklaringen voor de beperkte studievoortgang (zwaar studiepakket en familiale spanningen in 2011-2012; financiële afhankelijkheid, werkloosheid vader in 2012-2013 en 2013-2014). Zij wijst er ook op dat zij haar gewijzigde situatie heeft toegelicht aan de vicerector. Zij stelt dat het grote probleem van haar financiële afhankelijkheid van de vader en de emotionele druk die daar vanuit ging van de baan zijn daar zij voltijds in dienst is getreden. Zij stelt dat zij nu financieel en emotioneel onafhankelijk is van haar vader. Zij wijst erop dat zij nu zelfstandig kan gaan wonen en zich ook laat begeleiden door een klinisch psycholoog. Zij stelt dat zij inderdaad grote inspanningen zal moeten leveren op werken en studeren te combineren, maar stelt dat zij dermate gemotiveerd is dat dit zal lukken.

Verwerende partij stelt dat de beperkte studievoortgang onvoldoende is om te kunnen gelden als argument om de weigering op te heffen. Zij stelt dat verzoekende partij een CSE realiseerde van slechts 38% over een periode van vier jaar. Zij wijst erop dat verzoekende partij de afgelopen twee academiejaren respectievelijk slechts 24 en 21 studiepunten behaald heeft. De vermelde persoonlijke en psychische problemen zijn volgens verwerende partij geen voldoende reden voor de beperkte voortgang tijdens het academiejaar 2013-2014. Zij wijst erop dat de verzoekende partij stelselmatig een onrealistisch en onevenwichtig studieprogramma op te nemen, zelfs nadat haar expliciet werd geadviseerd om dit niet te doen. Zij merkt op dat deze keuze bijgedragen heeft tot de zeer beperkte studievoortgang en de structureel lage CSE. Zij merkt ten slotte op dat het argument dat verzoekende partij zeer gemotiveerd is om zijn opleiding af te werken en de positief gewijzigde omstandigheden onvoldoende zijn om nogmaals de weigering op te heffen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de studievoortgangsbewaking niet in de plaats kan stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar hij kan wel nagaan of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of ze niet kennelijk onredelijk is.

De Raad stelt op basis van het dossier vast dat de verzoekende partij er nog in geen enkel van de vier academiejaren waarin zij de betrokken opleiding heeft gevolgd in geslaagd is om voor minstens 50% van de opgenomen studiepunten credits te behalen. De Raad stelt eveneens vast dat de verzoekende partij nog maar 130 credits (met inbegrip van vrijstellingen en toleranties) in vier academiejaren heeft behaald en slechts een CSE van 38% heeft, wat een indicatie van een zeer beperkte studievoortgang over een ruime tijdspanne (vier academiejaren) is. De Raad stelt ook vast dat de verzoekende partij voor vijf opleidingsonderdelen al vier examenkansen heeft kunnen benutten zonder enig succes. Hierbij weze opgemerkt dat de student via zijn studievoortgangsdossier bij elke examenperiode verwittigd is over de met art. II.246 Codex Hoger Onderwijs conforme gevolgen van het niet-slagen ervan na voldoende examenkansen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij verwijst naar familiale (spanningen), psychische en financiële (afhankelijkheid) omstandigheden om de beperkte successen uit de voorgaande academiejaren te verklaren. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij deze omstandigheden niet overtuigend aantoont, maar zelfs indien ze aangetoond zouden zijn, dan zijn ze naar het oordeel van de Raad nog niet van dien aard om de weigering tot verdere inschrijving – bij de bevestiging waarvan duidelijk melding is gemaakt van deze omstandigheden en hun evolutie – onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk te maken.

De Raad is van oordeel dat bij het in acht nemen van de studievoortgang niet enkel rekening kan worden gehouden met de omstandigheden waarin de student zijn studietraject afwerkt, maar ook met de keuzes die deze met betrekking tot zijn studietraject neemt, desgevallend tegen de achtergrond van deze omstandigheden. Verwerende partij wijst terecht op de verantwoordelijkheid die de verzoekende partij op zich heeft genomen voor haar beperkte studievoortgang door haar studieprogramma – zelfs na negatief advies – te overladen, wat zij overigens zelf erkent. Ook het feit dat de verzoekende partij voor vijf opleidingsonderdelen meermaals zonder succes examen heeft afgelegd is niet louter terug te brengen tot de ingeroepen omstandigheden.

De Raad merkt ten slotte op dat een toegenomen motivatie en een voldoende leerkrediet de weigering tot herinschrijving in de opleiding niet kennelijk onredelijk maakt, in het bijzonder in het licht van de gerealiseerde studie-omvang, zelfs rekening houdend met de door de student ingeroepen omstandigheden. De Raad ziet binnen de grenzen van zijn bevoegdheid ook niet in hoe de gewijzigde persoonlijke situatie die belemmeringen voor studievoortgang zou wegnemen. De verzoekende partij neemt zich voor haar resterende bacheloropleiding (i.e. 50 studiepunten) te combineren met een fulltime job. Niettegenstaande de door verzoekende partij beweerde motivatie en de professionele begeleiding die zij heeft ingeroepen, ziet de Raad niet in hoe dit meer garanties zou bieden om de opleiding met gepaste voortgang succesvol af te ronden dan toen zij nog fulltime student was. Immers, de combinatie is zoals verzoekende partij zelf terecht opmerkt, geen evidentie. In deze omstandigheden is het niet onredelijk dat de interne beroepsinstantie de gewijzigde situatie als onvoldoende heeft bevonden om de weigering ongedaan te maken.

Het middel is ongegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De studievoortgangsbewakingsmaatregel, de beslissing van de directeur studentenadministratie en de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/394 - 30 oktober 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 30 oktober 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de directeur van de studentenadministratie waarbij de verzoekende partij geen afwijkende toelating tot verdere inschrijving wordt gegeven en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de communicatiewetenschappen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 11 september 2014 waarbij verzoekende partij de verdere inschrijving in alle opleidingen geweigerd werd wegens het niet-naleven van bindende studievoorwaarden.

3.2. Verzoekende partij richtte op 17 september 2014 een verzoek tot uitzonderlijke toelating tot herinschrijving aan de directeur studentenadministratie.

3.3. Bij beslissing van de directeur studentenadministratie op datum van 23 september 2014 werd het verzoek tot uitzonderlijke herinschrijving afgewezen.

De beslissing stelde dat de door verzoekende partij aangebrachte redenen onvoldoende werden bevonden om de inschrijving toe te laten. De beslissing werd bij e-mail van 23 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Verzoekende partij stelde op datum van 25 september 2014 een intern beroep in bij vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.5. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 2 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de geschetste (familiale) omstandigheden een onvoldoende verklaring voor de mindere studievoortgang van verzoekende partij. De interne beroepsinstantie stelde dat de weigering werd opgelegd op basis van bindende voorwaarden, reeds tweemaal inschrijving gehad voor zes opleidingsonderdelen en een cumulatieve studie-efficiëntie van minder dan 50%.

Zij stelde dat ondanks enige verbetering in de prestaties tussen het eerste en het tweede jaar de studievoortgang onvoldoende bleef. Zij stelde ook dat voor wat de weigering op grond van voldoende examenkansen betreft, de resultaten voor de opleidingsonderdelen duidelijke onvoldoendes vertonen hoewel de verzoekende partij ze reeds tweemaal opgenomen had.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail aan verzoekende partij overgemaakt.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad leidt uit het verzoekschrift af dat de verzoekende partij op het einde van het academiejaar 2013-2014 een studievoortgangsbewakingsmaatregel, i.e. de weigering tot verdere inschrijving in alle opleidingen voor het academiejaar 2014-2015, opgelegd heeft gekregen.

De Raad stelt vast dat artikel OER 2014-2015 – een gelijkaardige bepaling is ook opgenomen in artikel OER 2013-2014 – bepaalt dat een verzoek tot herinschrijving op grond van bijzondere individuele omstandigheden nadat men voorafgaand geweigerd geweest is, kan ingediend worden. De vraag rijst of deze nieuwe beslissing over de al dan niet toelating tot herinschrijving onder de bevoegdheid van de Raad valt.

Meer bepaald rijst de vraag of het gaat om een studievoortgangsbewakingsmaatregel – de herziening van een eerdere maatregel dan wel een nieuwe maatregel – in de zin van de Codex Hoger Onderwijs. De Raad merkt op dat het verzoek uit artikel OER 2014-2015 zich *in casu* situeert bij de aanvang van het academiejaar 2014-2015, en aldus beheerst wordt door het OER 2014-2015, maar wel een studievoortgangsbeslissing uit het academiejaar 2013-2014, nl. een weigering tot inschrijving, ongedaan kan maken.

De Raad stelt voorts vast dat artikel OER 2014-2015 bepaalt dat een student onder een studievoortgangsbewakingsmaatregel (nl. een weigering tot verdere inschrijving in alle opleidingen zonder beperking in termijn) via een gemotiveerd verzoek op basis van individuele uitzonderlijke omstandigheden een afwijking op de eerder opgelegde weigering tot inschrijving kan bekomen. Naar het oordeel van de Raad impliceert dit *de facto* dat door een willig beroep – het kan immers geen intern beroep in de zin van de artikelen II.283 en II.284 Codex Hoger Onderwijs zijn, wat immers moet leiden tot een eindbeslissing binnen de onderwijsinstelling; dit is niet het geval gelet op de toegang tot de beroepsinstantie (vicerector studentenbeleid) – de directeur studentenadministratie de studievoortgangsbewakingsmaatregel kan bevestigen (weigering van inschrijving – afwijzen van de afwijking) of deze ongedaan kan maken (herinschrijving – toestaan van afwijking).

De Raad stelt vast dat het verzoek tot heroverweging van de inschrijvingsweigering kadert binnen de studievoortgangsbewaking. Het staat immers in duidelijk rechtstreeks verband met een eerder opgelegde studievoortgangsbewakingsmaatregel, waarop een afwijking wordt gevraagd. De beslissing van 23 september 2014, die de weigering tot inschrijving bevestigt, is naar het oordeel van de Raad een studievoortgangsbeslissing, waartegen verwerende partij een interne beroepsmogelijkheid voorziet.

2. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

3. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 2 oktober 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 2 oktober 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 3 oktober 2014.

Het beroep van 6 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beslissing van directeur van de studentenadministratie onvoldoende gemotiveerd is.

Zij stelt dat zij duidelijk de omstandigheden tijdens de afgelopen twee academiejaren toegelicht heeft en dat zij tevens aangegeven heeft dat de individuele omstandigheden opgelost zijn. Zij werpt op dat de vicerector onvoldoende formeel antwoordt op deze argumenten. Zij stelt immers dat de beslissing van de vicerector studentenbeleid niet afdoende gemotiveerd is daar deze niet duidelijk aangeeft waarom de aangedragen argumenten een onvoldoende verklaring zouden zijn voor de mindere studievoortgang en aldus geen afwijkende toelating tot verdere inschrijving zouden rechtvaardigen.

Verwerende partij stelt dat duidelijk gemotiveerd werd dat geen van de aangehaalde argumenten voldoende overtuigend waren om aan te nemen dat in de toekomst wel een voldoende studievoortgang geboekt zou worden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad is van oordeel dat, in zoverre het middel gericht is tegen de beslissing van de directeur studentenadministratie, het onontvankelijk is daar dit niet aangevoerd werd in het kader van het intern beroep. Bovendien heeft de interne beroepsinstantie volheid van bevoegdheid. Zij dient de zaak in haar geheel te onderzoeken en te beoordelen. Dit vergt een eigen beslissing en motivering. De Raad verwijst immers naar artikel OER 2013-2014 (thans artikel OER 2014-2015). Daaruit blijkt dat de interne beroepsprocedure bij de vicerector studentenbeleid zonder tussenkomst moet leiden tot een gemotiveerde beslissing inzake de onontvankelijkheid en ongegrondheid van het intern beroep, dan wel een nieuwe beslissing van de beroepsinstantie.

Wat de beslissing van de vicerector studentenbeleid betreft, is de Raad van oordeel dat de interne beroepsinstantie als orgaan van actief bestuur in beginsel niet dient te antwoorden op alle grieven in het intern beroep. Het volstaat dat de bestreden beroepsbeslissing op dragende motieven steunt. Dit verdient echter nuance. De Raad is van oordeel dat studievoortgangsbewakingsmaatregelen het gevolg zijn van een eerder mechanische, mathematisch benaderde, beoordeling. Het niet-voldoen aan opgelegde bindende voorwaarden of *in casu* ook CSE-vereisten, alsmede het niet-slagen voor een opleidingsonderdeel na meerdere examenkansen staan hierbij, anders dan mogelijke door de student aangereikte verklaringen, centraal in de beslissing en haar totstandkoming.

Desondanks moet naar het oordeel van de Raad in het kader van de studievoortgangsbewaking, die ook en vooral in het belang van de student tot studierendement moet bijdragen, voldoende rekening worden gehouden met de bijzondere omstandigheden waarin deze individuele student zich bevindt. Het gegeven dat instellingen, met het oog op voorspelbaarheid voor de student en vanuit een bekommernis om rechtszekerheid, werken met in hun reglementering voorafgaandelijk uitgewerkte richtlijnen en beleidsregels wat de invulling van de bindende voorwaarden en de weigering van inschrijving betreft, doet daaraan geen afbreuk, zo men een beslissing die de student globaal recht doet, en in het licht van de gegeven omstandigheden dan ook niet kennelijk onredelijk is, wil waarborgen.

De Raad wijst erop dat het doel van artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs er niet in bestaat om studenten, die elementen voorleggen om hun gebrekkige studievoortgang te verklaren, zonder enige afweging of onderzoek van de aangevoerde elementen verdere inschrijving te weigeren. De Raad wijst erop dat het intern beroep aan studenten toelaat om zich voor hun gebrekkige studievoortgang te komen verantwoorden en verklaringen aan te reiken, die een toekomstig voldoende studierendement aannemelijk maken. De Raad is van oordeel dat deze verklaringen desgevallend van aard kunnen zijn om de beslissing te beïnvloeden.

In het licht van bovenstaande overwegingen moet afdoende geantwoord worden op alle essentiële elementen die de beroepsbeslissing kunnen beïnvloeden, in het bijzonder op de ingeroepen verklarende omstandigheden voor het onvoldoende studierendement en de wijziging ervan waaruit de waarschijnlijkheid van voldoende studievoortgang blijkt.

De Raad stelt vast dat de vicerector studentenbeleid van oordeel is dat de ingeroepen omstandigheden – die in de beslissing van de beroepsinstantie zijn vermeld en waarvan sommige de studieperiode bij de verwerende partij voorafgaan – een impact kunnen hebben gehad, maar ook dat zij een onvoldoende verklaring bieden voor de mindere studievoortgang. Daarmee komt de beroepsinstantie – weliswaar op summiere, maar afdoende wijze – tegemoet aan de motiveringsvereisten.

Het middel is deels ontvankelijk en ongegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de directeur studentenadministratie niet of op onvoldoende wijze rekening heeft gehouden met haar bijzondere individuele omstandigheden die het gebrek aan studievoortgang en het niet-voldoen aan de bindende studievoorwaarden verklaren.

Zij stelt dat zij gemotiveerd uiteengezet heeft dat haar verminderde studievoortgang te wijten was aan psychische, familiale en financiële omstandigheden waarmee ze de voorbije twee jaren te kampen had. Zij verwijst naar de moeilijke scheiding van haar ouders, de nasleep daarvan en de verslechterde relatie met haar vader als oorzaak van haar depressie. Ze verwijst naar haar depressieve klachten (verminderde concentratie, neerslachtigheid, en ernstig verstoord slaap-waakritme) die een negatieve impact hebben gehad op haar studies. Zij stelt dat zij de faculteit meermaals heeft ingelicht over haar problemen. Zij stelt dat zij reeds in het academiejaar 2012-2013 stappen heeft ondernomen om het probleem te remediëren. Zij stelt dat zij gesprekken heeft gehad met hulpverleners binnen de onderwijsinstelling en dat zij medicatie nam. Ze geeft aan dat zij wegens financiële redenen moest stoppen met deze begeleiding, maar dat zij een beroep heeft gedaan op haar huisarts. Zij geeft aan dat het herstel dat jaar nog moeizaam verliep. Zij stelt dat zij daardoor belet werd in haar studievoortgang, met een bindend studieadvies als gevolg. Zij stelt dat zij zich in 2013-2014 heringeschreven heeft en onmiddellijk hulp heeft gezocht bij het monitoraat omdat haar individuele situatie nog onvoldoende verbetering vertoonde. Zij stelde dat zij tijdens het jaar gewerkt heeft aan haar studiemethode en in behandeling is gegaan bij een therapeute en psychiater. Zij stelt dat de problemen thans opgelost of verminderd zijn zodat zij zich nu krachtiger, energiever en gemotiveerder voelt. Zij stelt dat zij intellectueel sterk

genoeg is gelet op haar hoogbegaafdheid. Zij merkt ook op dat haar financiële situatie thans stabiel is. Zij wijst er ook op dat zij in meer houvast (o.a. kot, studiegenoten en vrienden) gevonden heeft. Zij erkent dat de verbeteringen laat kwamen en dat dat achterstand te groot was om nog in te halen en te voldoen aan de bindende voorwaarden.

Verwerende partij stelt dat er wel met de aangevoerde omstandigheden rekening werd gehouden. Zij stelt dat de beslissing tot afwijkende toelating genomen wordt op basis van enerzijds bijzondere individuele omstandigheden en anderzijds een inschatting van de kansen voor een succesvol afwerken van de opleiding. Zij stelt dat in het licht van de heel beperkte studievoortgang tijdens het academiejaar 2013-2014 de verklaringen van verzoekende partij onvoldoende garanties bieden dat het volgende academiejaar wel voldoende voortgang gemaakt zal worden. Zij werpt op dat verzoekende partij, gelet op het feit dat de problemen reeds op vroege leeftijd aanwezig waren, haar programma had kunnen aanpassen. Zij stelt ook dat hoewel verzoekende partij contact heeft genomen met de studiebegeleiding, dit geen garantie is op succes daar uit de verslagen gebleken is dat de opvolging van adviezen problematisch bleef. Zij wijst er ook op dat het gevoel van verbetering bij verzoekende partij niet bevestigd wordt door de resultaten. Ze wijst erop dat de resultaten van 2013-2014 niet toelieten haar CSE te behalen, wat betekende dat zij een credit diende te behalen voor 51 van de 54 opgenomen studiepunten, terwijl ze slechts voor 22 studiepunten credits behaalde. Zij merkt ook op dat de beweerde remediëring van de problemen nergens wordt aangetoond. Zij merkt op dat het loutere feit van een betere verblijfsomgeving niet van dien aard is dat kan verondersteld worden dat dit tot betere resultaten zal leiden.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad is van oordeel dat, in zoverre het middel gericht is tegen de beslissing van de directeur studentenadministratie, het onontvankelijk is daar de interne beroepsinstantie de volheid van bevoegdheid bezit en de zaak in haar geheel dient te onderzoeken en te beoordelen. De Raad verwijst immers naar artikel OER 2013-2014, dan wel artikel OER 2014-2015 waaruit blijkt dat de interne beroepsprocedure bij de vicerector studentenbeleid zonder tussenkomst moet leiden tot een gemotiveerde beslissing inzake de onontvankelijkheid en ongegrondheid van het intern beroep, dan wel een nieuwe beslissing van de beroepsinstantie. De vicerector studentenbeleid dient aldus een eigen beoordeling uit te spreken over de studievoortgangsbewakingsmaatregel, de weigering tot afwijkende toelating en de bijzondere omstandigheden die de verzoekende partij heeft aangevoerd.

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de studievoortgang van studenten niet in de plaats kan stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. Tegelijk wijst de Raad erop dat hij daarentegen nagaat of de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en of ze niet kennelijk onredelijk zijn.

De Raad stelt vast dat de vicerector studentenbeleid de ingeroepen omstandigheden in overweging heeft genomen en deze als onvoldoende heeft beoordeeld om de weigering ongedaan te maken. Binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid is de Raad van oordeel dat de ingeroepen omstandigheden (familiale en psychische problemen) niet van dien aard zijn dat ze de weigering onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk maken. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij haar psychische omstandigheden kende en dat zij hulp heeft gezocht, wat – ongeacht de redenen – niet voor een duidelijke verbetering in de studievoortgang gezorgd heeft. De Raad is van oordeel dat het, gelet op de door de verzoekende partij bijgebrachte stukken in het dossier die de Raad niet tot het tegendeel kunnen bewegen – niet onredelijk is dat de interne beroepsinstantie aanneemt dat er ook voor de toekomst onvoldoende garanties op een duidelijke voortgang in de opleiding zijn.

Het middel is ongegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De studievoortgangsbewakingsmaatregel, de beslissing van de directeur studentenadministratie en de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 oktober 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Zitting van 13 november 2014

Rolnr. 2014/357 - 13 november 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 13 november 2014.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 12 september 2014 waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving in het schakeljaar wordt geweigerd en tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie d.d. 26 september 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in zowel het schakelprogramma als in de master industriële wetenschappen elektromechanica.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 12 september 2014 waarbij verzoekende partij de verdere inschrijving in het schakelprogramma wordt geweigerd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2014 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 26 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen sprake is van een schending van het recht of van uitzonderlijke omstandigheden die een afwijking van de voorziene procedure noodzaken. De interne beroepsinstantie stelt begrip te hebben voor de persoonlijke situatie van de verzoekende partij maar zij meent dat er onvoldoende elementen in het dossier aanwezig zijn om een succesvolle doorstart in deze opleiding te garanderen. De interne beroepsinstantie stelt dat de verzoekende partij tijdig werd herinnerd aan de ernst van haar studiesituatie doch dat ondanks deze waarschuwing de verzoekende partij verkoos om een inschrijving in het schakelprogramma te combineren met een inschrijving in de master. De interne beroepsinstantie betreurt dat de verzoekende partij in het afgelopen academiejaar mogelijk het schakelprogramma als prioritaire opleiding uit het oog verloor.

De beslissing op intern beroep werd bij schrijven van 29 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 26 september 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 30 september 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per schrijven van 29 september 2014 werd verstuurd.

Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 1 oktober 2014.

Het beroep van 3 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de beslissing op intern beroep betreft.

4. Vormvereisten voor het verzoekschrift

De verwerende werpt op dat het extern beroep van de verzoekende partij dient afgewezen te worden als onontvankelijk nu dit geen middelen zou bevatten doch enkel beweringen en mededelingen.

De Raad wijst er op dat, conform artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs, beroepen ingesteld worden bij wijze van een verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.

De memorie van toelichting bij het voormalige Aanvullingsdecreet vermeldt met betrekking tot deze vormvereiste (MvT, *Parl. St.* 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25):

"Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel.

Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen."

Dit betreft evenwel een minimumvereiste waarbij toch enige soepelheid kan in acht genomen worden. De Raad is van oordeel uit het verzoekschrift van de verzoekende partij een

minimum aan feiten en middelen te kunnen ontwaren. Het verzoekschrift is in dat opzicht ontvankelijk.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt vooreerst dat zij tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven had voor een individueel traject voor 24 studiepunten in het schakelprogramma en voor 19 studiepunten in de master. Zij stelt aan het einde van het eerste semester klierkoorts te hebben opgelopen wat haar studievoortgang heeft bemoeilijkt. Zij stelt daarbij toen niets af te weten van het feit dat men 50% diende te behalen van de opgenomen studiepunten, zij stelt weliswaar voor de master en het schakelprogramma samen wel 50% behaald te hebben. Gelet op het feit dat zij wist dat men voor het schakelprogramma geen studiepunten kon verliezen, heeft zij zich geconcentreerd op de mastervakken.

Verder stelt verzoekende partij dat zij zich tijdens het academiejaar 2013-2014 had ingeschreven voor 17 studiepunten in het schakelprogramma en – aangezien dit onvoldoende studiepunten waren om erkend te worden als student – voor 26 studiepunten in de master. Zij stelt toen wel op de hoogte te zijn gebracht dat zij 50% van de schakeljaarsvakken diende te behalen omdat zij anders desgevallend misschien niet meer zou kunnen inschrijven voor het volgend jaar, waarbij zij stelt melding te hebben gemaakt van haar opgelopen klierkoorts in het voorgaande academiejaar. Verzoekende partij wijst er op dat twee dagen voor aanvang van haar herexamens een hersentumor werd vastgesteld bij haar vader, waardoor zij enkel examens alsnog heeft afgelegd voor haar schakelprogramma teneinde alsnog aan de 50% ratio te proberen komen. Zij geeft aan dat dit gegeven omtrent de diagnose van de hersentumor bij haar vader dermate plots en snel kwam dat zij dit niet heeft vermeld in haar intern beroep.

Verzoekende partij wijst er op wel degelijk studievoortgang te hebben geboekt daar zij voor de master en het schakelprogramma samen wel telkens 50% van de door haar opgenomen studiepunten heeft behaald en dat zij – teneinde haar masterdiploma te behalen – op vandaag nog slechts voor het schakelprogramma vier vakken ten belope van samen 13 studiepunten dient af te leggen en voor het masterprogramma nog enkel het eindwerk ten belope van 20 studiepunten en een opleidingsonderdeel van 2 studiepunten, wat samen nog slechts 35 studiepunten inhoudt.

Verwerende partij werpt ten gronde geen enkel verder verweer op. Zij wijst enkel op haar standpunt dat het extern verzoekschrift onontvankelijk zou zijn daar het geen uiteenzetting van middelen zou inhouden doch enkel beweringen en mededelingen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de studievoortgang van de student niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar dat hij wel nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is. Evenmin kan de Raad in de plaats van de onderwijsinstelling oordelen of er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden die aanleiding kunnen geven tot een afwijking. Ook hier kan de Raad enkel beoordelen of de onderwijsinstelling bij het nemen van de bestreden beslissing de grenzen van de redelijkheid al dan niet heeft overschreden.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval

op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Het gegeven dat instellingen werken met in hun reglementering voorafgaandelijk uitgewerkte richtlijnen en beleidsregels wat de invulling van de bindende voorwaarden betreft en de weigering van inschrijving doet daaraan geen afbreuk. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De student dient de beroepsinstantie wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In artikel II.264 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd.

In casu stelt de Raad vast dat verzoekende partij door de toenmalige hogeschool na het academiejaar 2012-2013 een bindende voorwaarde werd opgelegd: zij diende voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten credits te behalen. Verzoekende partij heeft het opleggen van de bindende voorwaarde niet betwist bij wijze van het instellen van een intern beroep destijds waardoor deze beslissing definitief is geworden.

De Raad komt tot de vaststelling dat de verzoekende partij de opgelegde bindende voorwaarde na het academiejaar 2012-2013 voor het schakelprogrammajaar niet is nagekomen in het academiejaar 2013-2014. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij slechts 4 van de 17 opgenomen studiepunten behaalde.

Met ingang van het academiejaar 2013-2014 werden de masteropleidingen in het studiegebied 'Industriële wetenschappen en technologie' geïntegreerd in de universiteiten. Verzoekende partij was het academiejaar voordien ingeschreven aan de toenmalige hogeschool die de betreffende masteropleiding en het schakelprogramma heeft aangeboden.

De Raad merkt ten overvloede op dat, gezien deze integratie, het doorwerken van deze bindende voorwaarde naar de volgende inschrijving aan de universiteit op grond van artikel II.73 Codex Hoger Onderwijs regelmatig is.

De Raad stelt verder vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift als uitzonderlijke omstandigheid haar medische toestand in het academiejaar 2012-2013 (klierkoorts) aanhaalt en aanvullend in het extern beroep weergeeft dat zij tijdens het academiejaar 2013-2014 net voor de aanvang van de herexamens werd geconfronteerd met de plotse diagnose van een hersentumor bij haar vader, die dermate plots en snel is gekomen dat zij vergeten is dit aan te geven in het kader van haar intern beroep. De Raad is evenwel van oordeel dat wat de ingeroepen omstandigheden betreft om de redelijkheid van de weigeringsbeslissing aan te vechten, het middel slechts ontvankelijk is in zoverre de concrete grieven ook in het intern beroep opgeworpen werden. De Raad oordeelt dat het middel ontvankelijk voorkomt voor wat betreft de gemaakte studievoortgang en de uitzonderlijke omstandigheid van de klierkoorts. Het middel inzake de plotse diagnose van hersentumor bij de vader van verzoekende partij is, hoe ernstig ook, laattijdig en niet ontvankelijk nu zij niet eerder werd aangehaald in het kader van het intern beroep. De Raad heeft alle begrip voor de pijnlijke omstandigheden van de plotse ziekte van haar vader, maar kan er niet omheen dat dit niet werd opgeworpen in het intern beroep. De Raad ziet geen reden waarom dit niet kon.

Het middel inzake de klierkoorts betreft het academiejaar 2012-2013, waarna de verzoekende partij haar bindende voorwaarde kreeg opgelegd dewelke zij toen niet heeft betwist.

De Raad is van oordeel dat het feit dat een bindende voorwaarde definitief is geworden en dus niet meer aangevochten kan worden niet tot gevolg heeft dat bestaande eventuele bijzondere omstandigheden, ingeroepen door de verzoekende partij in het kader van het intern beroep tegen de weigeringsbeslissing het daaropvolgende academiejaar, niet in overweging moeten worden genomen bij het nemen van de weigeringsbeslissing. Immers, de bevoegde instantie moet alle individuele bijzondere omstandigheden van het dossier van de verzoekende partij onderzoeken en in acht nemen bij het opleggen van een weigering tot verdere inschrijving.

De Raad is *in casu* vooreerst van oordeel dat de klierkoorts tijdens het eerste jaar van het schakelprogramma en het studiegerelateerde aspect van het afstuderen relevante elementen zijn die de verzoekende partij heeft aangevoerd in haar beroepsschrift. De Raad stelt vast dat de argumentatie inzake de klierkoorts tijdens het academiejaar 2012-2013, dewelke zowel in het kader van het intern beroep als in het extern beroep voor de Raad opgeworpen werd, redelijk is voor de beoordeling van het studievoortgangsdossier zodat dit element mee moet betrokken worden bij het opleggen van een weigering. Het komt de Raad onredelijk voor dat de beroepsinstantie geen rekening heeft gehouden met dit element, in het bijzonder in samenhang met de studiegerelateerde factoren.

Hoewel aangenomen kan worden dat de verzoekende partij zelf het risico draagt van het feit dat zij voorrang heeft gegeven aan haar masteropleiding, dit element *in casu* moet afgewogen worden tegen de andere aspecten van het dossier. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij tijdens haar schakelprogramma reeds opleidingsonderdelen uit het masterprogramma mocht opnemen waarvoor zij thans ook grotendeels slaagde zodat de verzoekende partij *prima facie* slechts 25 studiepunten (waarvan 20 studiepunten voor het opleidingsonderdeel masterproef) verwijderd is van het behalen van haar masterdiploma. De Raad stelt eveneens vast dat de verzoekende partij *prima facie* 16 studiepunten verwijderd is van het voltooiën van het schakelprogramma, noodzakelijk voor het behalen van haar masterdiploma. De huidige weigeringsbeslissing houdt een weigering tot verdere inschrijving in ten aanzien van het schakelprogramma en niet voor de masteropleiding, maar zonder het (succesvol) afronden van het schakelprogramma kan de verzoekende partij haar masterdiploma niet behalen.

De Raad stelt vast dat de beroepsinstantie onvoldoende rekening heeft gehouden met deze bijzondere studiegerelateerde omstandigheden zodat de weigeringsbeslissing met betrekking tot het schakelprogramma kennelijk onredelijk is.

De Raad merkt in dit verband ten overvloede op dat *in casu* de dubbele inschrijving van verzoekende partij in het schakelprogramma samen met het masterprogramma wat toepassing van bindende voorwaarden betreft mogelijk verwarrend kan zijn en dat de beweegreden van verzoekende partij om voorrang te geven aan de opleidingsonderdelen die betrekking hebben op het schakelprogramma begrijpelijk is, in dat opzicht dat een inschrijving in een schakelprogramma zoals verzoekende partij ook aangeeft niet kan leiden tot verlies van leerkrediet.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van [REDACTED] ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de interne beroepsinstantie d.d. 26 september 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 21 november 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnteriseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/378 - 13 november 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 13 november 2014.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 13 september 2014 waarbij de verzoekende partij aldus geweigerd werd tot verdere inschrijving in de opleiding bachelor in de rechten aan de onderwijsinstelling van verwerende partij en tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de rechten.

Het beroep betreft de weigering tot verdere inschrijving voor het academiejaar 2014-2015.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 10 september 2014 een verzoek tot heroverweging tot volgende inschrijving in

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 30 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij reeds voorheen bindende voorwaarden werden opgelegd dewelke niet uitmondde in positieve resultaten. Zij stelt dat de verzoekende partij in het academiejaar 2012-2013 60 studiepunten opnam en daarvan er slechts 27 verwierf, wat niet de 50% inhoudt, zodat de verzoekende partij voor het academiejaar 2013-2014 een bindende studievoortgangsbewakingsmaatregel opgelegd kreeg, dewelke er in bestond dat de verzoekende partij maximaal 60 studiepunten slechts kon opnemen waarvan de verzoekende partij er minstens 50% diende te behalen, waar zonder zij niet zou toegelaten worden voor een verdere inschrijving voor het academiejaar 2014-2015. De interne beroepsbeslissing stelt dat de verzoekende partij niet de vereiste minimale 50% behaalde, om reden waarvan zij op basis van artikel II.246, 2° Codex Hoger Onderwijs evenals artikel OER de herinschrijving werd geweigerd. Zij stelt verder nota te hebben genomen van het door de verzoekende partij ingediende schriftelijke verzoek tot heroverweging, waarbij zij echter meent dat dit verzoek geen elementen aanreikt die het perspectief op een onmiddellijke verbetering van de studieresultaten en een normale studievoortgang in voldoende mate ondersteunen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 30 september 2014 en per aangetekend schrijven van 2 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat de verwerende partij stelt naar aanleiding van het door de verzoekende partij ingediende extern verzoekschrift bij de Raad, per datum van 23 oktober 2014 de bestreden beslissing d.d. 30 september 2014 heeft ingetrokken en een toelating tot herinschrijving onder studievoortgangsbewaking heeft verleend.

De Raad stelt vast dat dit betekent dat huidig verzoekschrift zonder voorwerp geworden is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterindexeerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/380 - 13 november 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 13 november 2014.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving in de opleiding geweigerd werd en tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de geneeskunde.

Het beroep betreft de weigering tot verdere inschrijving in de opleiding wegens het niet-naleven van de bindende studievoorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2014 een intern beroep in bij de studieloopbaancommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de studieloopbaancommissie op datum van 2 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat na het horen van de verzoekende partij de studieloopbaancommissie van oordeel blijft dat verzoekende partij niet heringeschreven kan worden.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 2 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 2 oktober 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 3 oktober 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 4 oktober 2014.

Het beroep van 6 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvereisten

De verwerende partij werpt op dat het verzoekschrift onontvankelijk is daar het geen middelen zou bevatten.

De Raad wijst erop dat, conform artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs, beroepen ingesteld worden bij wijze van een verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.

De memorie van toelichting bij het voormalige Aanvullingsdecreet vermeldt met betrekking tot deze vormvereiste (MvT, *Parl. St.* 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25):

"Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel.

Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen."

Dit betreft evenwel een minimumvereiste waarbij toch enige soepelheid kan in acht genomen worden. De Raad is van oordeel dat uit het verzoekschrift van de verzoekende partij een middel kan ontwaard worden waaruit volgens de Raad blijkt dat de zij de redelijkheid van de beroepsbeslissing betwist daar zij haar opgeworpen argumenten in het intern beroep weliswaar summier herneemt. Dit volstaat zodat de verwerende partij in staat moet geacht worden om zich te kunnen verdedigen. Het verzoekschrift is in dat opzicht ontvankelijk.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerking

De Raad kan enkel middelen en grieven onderzoeken die in het intern beroep en in het verzoekschrift voor de Raad worden opgeworpen zodat nieuwe middelen, elementen en stukken onontvankelijk zijn. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar nota van wederantwoord nieuwe grieven, elementen en stukken aanvoert die niet in het verzoekschrift

opgenomen waren. De Raad merkt op dat in het kader van de wederantwoordnota geen nieuwe elementen of stukken aangevoerd kunnen worden tenzij deze de verzoekende partij nog niet eerder bekend waren. De Raad ziet evenwel niet in waarom de verzoekende partij deze elementen en stukken niet eerder bij de Raad, *a fortiori* tijdens het intern beroep, kon aanbrenge.

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij niet kon beschikken over haar cursussen daar deze in beslag waren genomen door haar kotbaas. Zij stelt daarnaast dat zij lange tijd ziek is geweest.

Verwerende partij voert geen verweer.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de studievoortgang niet in de plaats kan stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar dat hij evenwel kan nagaan of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen of kennelijk onredelijk is. Dit is niet anders voor weigeringsbeslissingen.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Het gegeven dat instellingen werken met in hun reglementering voorafgaandelijk uitgewerkte richtlijnen en beleidsregels wat de invulling van de bindende voorwaarden betreft en de weigering van inschrijving doet daaraan geen afbreuk. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De student dient de instelling wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In artikel II.264 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd.

In casu stelt de Raad vast dat verzoekende partij in het academiejaar 2013-2014 slechts 28 van de 58 opgenomen studiepunten heeft behaald, wat neerkomt op een rendement van 48% waardoor zij niet heeft voldaan aan de aan haar opgelegde bindende voorwaarde om minstens 50% van de door haar opgenomen studiepunten te verwerven.

Verzoekende partij heeft destijds de aan haar opgelegde bindende voorwaarde niet betwist, waardoor deze beslissing definitief is geworden.

De Raad is van oordeel dat het feit dat een bindende voorwaarde definitief is geworden en dus niet meer aangevochten kan worden niet tot gevolg heeft dat bestaande eventuele bijzondere omstandigheden, ingeroepen door de verzoekende partij in het kader van het intern beroep tegen de weigeringsbeslissing het daaropvolgende academiejaar, niet in overweging moeten worden genomen bij het nemen van de weigeringsbeslissing. Immers, de bevoegde instantie moet alle individuele bijzondere omstandigheden van het dossier van de verzoekende partij onderzoeken en in acht nemen bij het opleggen van een weigering tot verdere inschrijving.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de weigering onredelijk vindt omdat zij niet over haar cursussen kon beschikken doordat deze werden afgenomen door de kotbaas. De Raad is evenwel van oordeel dat deze omstandigheid – voor zover ze al bewezen zou zijn – niet van dien aard is de weigering onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk te maken daar niets belet

dat de verzoekende partij studiegenoten of andere personen kon aanspreken om haar studiemateriaal opnieuw samen te stellen.

Wat de ziekte betreft, stelt de Raad vast dat de beroepsinstantie onvoldoende antwoordt op de ingeroepen medische omstandigheden zodat niet blijkt dat dit element grondig werd onderzocht en meegenomen werd in de beoordeling. Gelet op het voorgaande is de Raad van oordeel dat de weigering thans als onredelijk voorkomt. De Raad merkt op dat de studieloopbaancommissie de ingeroepen omstandigheden in samenhang met studiegerelateerde omstandigheden (met name een tekort van 1 studiepunt, wat neerkomt op een studieprestatienorm van 48%) dient te betrekken bij het beoordelen van de weigering.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de studieloopbaancommissie d.d. 2 oktober 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 21 november 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/389 - 13 november 2014

Inzake

.....

hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 13 november 2014.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving in de opleiding geweigerd wordt en tegen de beslissing van de studieadviseur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de rechten.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de inschrijving in de opleiding voor het academiejaar 2014-2015 geweigerd werd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 september 2014 een intern beroep in bij de studieadviseur faculteit rechten van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de studieadviseur op datum van 30 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de beroepsinstantie zich op basis van het schrijven en het studiedossier van verzoekende partij zich voldoende ingelicht achtte. De beroepsinstantie gaf aan kennis genomen te hebben van de medische problematiek, maar stelt dat er geen perspectief op verbetering merkbaar is. De beroepsinstantie stelde dat er reeds bindende voorwaarden werden opgelegd in het verleden, evenwel zonder succes. De beroepsinstantie gaf aan dat de verzoekende partij in vijf academiejaren slechts 42 studiepunten (van de 180 studiepunten, wat neerkomt op 23%) heeft behaald en een normale studieduur slechts drie

academiejaren vereist. Zij verwees ook naar het niet-succesvolle studieverleden voorafgaand aan de huidige opleiding.

De beroepsinstantie stelde dat verzoekende partij meermaals de mogelijkheid heeft gehad om haar studieprogramma af te stemmen op haar individuele situatie inzake zorg. Zij stelde dat ook de individuele aanpassingsmogelijkheden niet geleid hebben tot een verbetering van de studieresultaten. De beroepsinstantie was eveneens van oordeel dat de verzoekende partij geen aanwijzingen heeft aangevoerd om aan te nemen dat haar huidige situatie of de evolutie van omstandigheden ertoe zouden leiden dat zij thans wel betere resultaten alsook een betere studievoortgang zou boeken.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 30 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 30 september 2014. Verzoekende partij heeft op 1 oktober 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 2 oktober 2014.

Het beroep van 6 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp

De Raad wijst erop dat de beroepsinstantie als heroverwegende instantie volheid van bevoegdheid heeft zodat de beroepsbeslissing in de plaats is gekomen van de initiële beslissing. Het beroep is ontvankelijk in zoverre het gericht is tegen de beslissing d.d. 30 september 2014.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerking

De Raad onderzoekt de grond van de zaak in de interpretatie die zij redelijkerwijs aan het verzoekschrift en daarin vervatte "middelen" kan geven. Immers, het verzoekschrift blijkt bij de uiteenzetting van middelen feiten aan te voeren, die geenszins met enig juridisch middel in verband gebracht wordt. De Raad is zich bewust van het feit dat hij evenwel steeds zelf *in concreto* dient na te gaan of de grieven van de verzoekende partij ook gegrond zijn, maar betreurt het gebrek aan respect voor de Raad en de deloyale procesgang in hoofde van de verwerende partij, die – evenals in andere dossiers – nota's indient die niet concreet antwoorden op de grieven uit het verzoekschrift.

Wat de aangeboden getuigenis van de behandelende arts betreft, is de Raad van oordeel dat hij zich voldoende ingelicht acht op basis van de schriftelijke stukken.

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Standpunt van de verzoekende partij

Eerste onderdeel

Verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel dat de weigeringsbeslissing niet in feite en in rechte afdoende gemotiveerd werd. Zij stelt dat verzoekende partij wel degelijk 50% van de opgenomen studiepunten – volgens haar enkel de studiepunten die zij heeft kunnen opnemen – verworven heeft. Zij werpt op dat enkel de opleidingsonderdelen waaraan zij effectief aan de examens heeft kunnen deelnemen, in aanmerking genomen mogen worden daar de overmachtssituatie – die gewettigd wordt met de nodige attesten – haar niet tot nadeel mag strekken. Zij stelt dat enkel rekening gehouden mag worden met de examens waaraan verzoekende partij effectief heeft kunnen deelnemen en met de daaraan verbonden studiepunten. Zij stelt dat met de opgenomen studiepunten voor de opleidingsonderdelen waarvoor zij geen examen heeft kunnen afleggen, geen rekening gehouden mag worden bij het beoordelen of de bindende voorwaarden nageleefd werden. Zij stelt dat zij aan één examen heeft deelgenomen, met succes, zodat zij een rendement behaalde van 100%. Zij werpt overigens op dat het enkele feit dat zij door overmacht verhinderd werd om meer examens af te leggen, volstaat om haar het recht te geven op een nieuwe inschrijving.

Verzoekende partij stelt dat het motief dat zij in gebreke is gebleven wat de organisatie en haar tijdsindeling betreft geen grond heeft in het dossier en ze meent dat het tegenovergestelde waar is. Zij stelt dat de beroepsinstantie zich niet mag baseren op veronderstellingen over de resultaten die de verzoekende partij behaald zou hebben indien ze examens afgelegd zou hebben.

Verzoekende partij betwist het impliciete motief inzake de intrinsieke mogelijkheden van verzoekende partij om deze opleiding te volgen en haar doorverwijzing naar een andere studie. Zij merkt op dat haar medische toestand ook bij andere opleidingen deelname aan examens zou bemoeilijken. Zij werpt op dat zij bovendien een credit heeft behaald voor de examens waaraan zij heeft kunnen deelnemen. Zij stelt dat zij thans reeds voor 8 van de 14 opleidingsonderdelen uit het eerste bachelorjaar geslaagd is.

Tweede onderdeel

Verzoekende partij stelt dat nergens blijkt dat aan de beroepsbeslissing enig onderzoek of bijzondere feitengaring, *in casu* met betrekking tot de gezondheidstoestand, het karakter van de aandoening, de prognose en behandelingen, is voorafgegaan, noch dat deze elementen bij de beraadslaging betrokken zijn geweest. Zij stelt dat verzoekende partij niet de mogelijkheid werd gegeven om nuttige inlichtingen te verschaffen, noch gehoord werd over haar standpunt. Zij stelt dat onterecht niet werd ingegaan op haar expliciet verzoek om gehoord te worden. Zij stelt dat de beroepsinstantie wel verwijst naar de voorradige gegevens over het studieverleden, maar nergens aandacht besteedt aan de aard en het vermoedelijk tijdelijke karakter van de aandoening.

Derde onderdeel

Verzoekende partij stelt dat zij zich thans in vergelijkbare omstandigheden bevindt als bij de aanvang van het academiejaar 2012-2013 en dat haar toen wel wegens medische overmacht toegestaan werd om zich opnieuw in te schrijven. Zij stelt dat het niet te begrijpen valt waarom verzoekende partij niet dezelfde beleidslijn hanteert.

Standpunt van de verwerende partij

Verwerende partij voert geen enkel specifiek verweer tegen de grieven van verzoekende partij. Zij verwijst enkel naar het globale studieparcours van verzoekende partij:

- 2009-2010: 58 studiepunten opgenomen, waarvan 0 verworven (bewakingsmaatregel: 50% norm);
- 2010-2011: 58 studiepunten opgenomen, waarvan 27 verworven (weigering inschrijving wegens niet-behalen 50% norm; na intern beroep toch toegelaten onder bewakingsmaatregel: 75% norm en beperking programma);
- 2011-2012: 40 studiepunten opgenomen, waarvan 3 verworven (weigering inschrijving wegens niet-naleven opgelegde bindende voorwaarden; na intern beroep evenwel opnieuw toegelaten onder bewakingsmaatregel: 50% norm en beperking programma, erop vertrouwend dat de gezondheidsproblemen van tijdelijke aard zijn);
- 2012-2013: 27 studiepunten opgenomen, waarvan 6 verworven (weigering inschrijving wegens niet-naleven opgelegde bindende voorwaarden, na intern beroep evenwel opnieuw toegelaten onder bewakingsmaatregel: 50% norm en beperking programma, erop vertrouwend dat de gezondheidsproblemen van tijdelijk aard zijn);
- 2013-2014: 21 studiepunten opgenomen, waarvan 6 verworven (weigering inschrijving wegens niet-naleven opgelegde bindende voorwaarden, na intern beroep weigering bevestigd op grond van het feit dat verzoekende partij tijdens de twee voorgaande academiejaren telkens minder dan 50% van de opgenomen studiepunten heeft behaald)

Verwerende partij ontkent niet dat de medische problematiek mede aan de basis ligt van de gebrekkige studievoortgang. Zij erkent dat er medische attestering is van de impact van haar toestand op het studieverloop, maar niet over de impact. Zij betwijfelt of de toestand van dien aard is dat ze een gebrekkige studievoortgang tijdens 5 academiejaren kan rechtvaardigen. Zij verwijst naar het feit dat de problematiek al 72 maanden lang van "tijdelijke" aard is. Zij merkt op dat er geen overtuigend bewijs voorligt van het "tijdelijke" karakter van het gezondheidsprobleem, noch wordt er aangetoond dat het probleem genezen of verbeterd zou zijn.

Zij stelt voorts dat verzoekende partij zelf verantwoordelijk is voor de opname van het aantal studiepunten dat eind oktober definitief is voor de opleidingsonderdelen van het eerste semester en de jaarvakken en eind februari voor de opleidingsonderdelen van het tweede semester. Niet-deelname aan examens voor de opgenomen opleidingsonderdelen – los van het feit of dit door overmacht is of niet – impliceert niet dat de studiepunten niet meer als opgenomen beschouwd dienen te worden. Zij stelt dat verzoekende partij slechts 6 van de opgenomen 21 studiepunten heeft behaald, waardoor zij niet voldeed aan de opgelegde bindende voorwaarden. Zij stelt dat ook de beperking van de belasting in het programma de voorbije academiejaren geen enkel substantiële verbetering in het studiesucces heeft gebracht. Zij stelt dat er onvoldoende aanwijzingen zijn dat de huidige situatie van verzoekende partij of dat de evolutie van de omstandigheden kunnen bijdragen tot een verbetering van haar studieresultaten.

5.1.2. Beoordeling door de Raad over alle onderdelen gezamenlijk

Wat het eerste onderdeel betreft, herinnert de Raad eraan dat hij zijn beoordeling over studievoortgang van een student niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar hij evenwel nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen of dat deze niet kennelijk onredelijk is. Deze bevoegdheid van de Raad is niet anders wat voorliggende studievoortgangsbeslissing betreffende het weigeren van een inschrijving betreft.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Het gegeven dat instellingen werken met in hun reglementering voorafgaandelijk uitgewerkte richtlijnen en beleidsregels wat de invulling van de bindende

voorwaarden betreft en de weigering van inschrijving doet daaraan geen afbreuk. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere (zowel persoonlijke als studiegerelateerde) omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De student dient de beroepsinstantie wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

De Raad stelt vast dat in artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs en zoals ook blijkt uit de memorie van toelichting bij het Flexibiliseringsdecreet, zoals gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006, een gradueel studievoortgangsbewakingssysteem instelt dat uitgaat van een gedeelde verantwoordelijkheid tussen student en instelling om een 'redelijke' studievoortgang te realiseren: een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten); indien deze prestatienorm niet gehaald wordt, kan de instelling bindende voorwaarden koppelen aan een volgende inschrijving; indien een student na deze 'tweede' inschrijving niet voldoet aan de voorwaarden, kan de instelling een volgende (i.e. derde) inschrijving in dezelfde opleiding weigeren.

Het globale studietraject van een student kan echter ook een rol spelen. Artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs bepaalt immers ook dat studenten kunnen worden geweigerd omdat het opleggen van bindende voorwaarden manifest geen enkel positief resultaat kan teweegbrengen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing weliswaar zeer slordig omspringt met de exacte vermelding van de rechtsgrond, maar dat uit het geheel van de beslissing zelf afdoende duidelijk is dat de bestreden beslissing steunt op artikel II.246, §1, 2° Codex Hoger Onderwijs, zoals geconcretiseerd in artikel OER. De Raad merkt daarbij op dat de prestatienorm impliceert dat een credit behaald moet worden voor minstens 50% van de opgenomen studiepunten, zijnde de studiepunten die definitief deel uitmaken van het diplomacontract. De Raad merkt op dat het uiteindelijk de verantwoordelijkheid van de verzoekende partij is om, rekening houdend met beperkingen van de onderwijsinstelling (bv. volgtijdelijkheidsregels, maximaal aantal studiepunten), hierbij weliswaar ondersteund door de verwerende partij om een geïndividualiseerd studieprogramma samen te stellen door het opnemen van opleidingsonderdelen (en de daaraan gekoppelde studiepunten). Het feit dat de verzoekende partij de examenkansen voor de opgenomen opleidingsonderdelen niet benut, heeft niet tot gevolg dat ze uit het diplomacontract van de verzoekende partij geweerd worden. Met andere woorden, het al dan niet kunnen benutten van examenkansen voor opleidingsonderdelen staat los van de opname van studiepunten.

Hierbij dient wel opgemerkt dat studiepunten waarvoor studenten tijdig uitschrijven in de loop van het academiejaar met behoud van leerkrediet binnen de (in uitvoering van artikelen II.204 en III.4 Codex Hoger Onderwijs) op grond van het OER toegelaten data (dat is uiterlijk voor de aanvang van de betreffende examens) wel kunnen in rekening worden gebracht bij het bepalen van de prestatienorm.

Eens het studieprogramma dus definitief is, blijven de studiepunten in principe opgenomen ongeacht de overmachtssituatie die heeft geleid tot het niet opnemen van alle examenkansen. De decreetgever heeft in dit verband wel voorzien in een mogelijkheid tot terugvordering (wat een actieve daad van de belanghebbende student veronderstelt) in het kader van het leerkrediet van opgenomen, maar niet-verworven studiepunten doordat een student wegens overmacht niet alle examenkansen heeft kunnen benutten. De prestatienorm dient zoals overigens door de decreetgever expliciet aangegeven wordt, uit te gaan van het aantal effectief opgenomen studiepunten. De Raad benadrukt in deze dat dit gegeven los staat van het in rekening brengen van eventuele bijzondere omstandigheden *a fortiori* een overmachtssituatie die in het kader van de uitvoering van de studievoortgangsmaatregelen worden ingeroepen door de student en die zoals ook blijkt uit dit dossier vanzelfsprekend in rekening kunnen gebracht worden om eventueel een afwijking toe te staan.

De Raad stelt *in casu* vast dat de verzoekende partij in het academiejaar 2013-2014 21 studiepunten heeft opgenomen, maar er slechts 6 verworven heeft waardoor zij niet aan de opgelegde bindende voorwaarden heeft voldaan, met name een credit behalen voor minstens 50% van de opgenomen studiepunten. De Raad wijst erop dat in voorliggend geval artikel

II.246 Codex Hoger Onderwijs, en het OER van verwerende partij toelaten dat verzoekende partij een verdere inschrijving in de opleiding geweigerd wordt. De Raad wijst er overigens op dat de verzoekende partij ten onrechte de aandacht beperkt tot de opgelegde bindende voorwaarden uit het academiejaar 2013-2014 en het niet-behalen ervan. De Raad wijst er immers op dat uit het geheel van de beroepsbeslissing blijkt dat de beroepsinstantie zich veeleer steunt op het feit dat uit het dossier van de verzoekende partij manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen enkele zin heeft. Immers, de Raad stelt vast dat de verwerende partij veel begrip heeft getoond voor de verzoekende partij door driemaal een weigering wegens de medische problematiek ongedaan te maken en te vervangen door bindende voorwaarden, die dan wel niet gehaald werden door de verzoekende partij. De Raad merkt daarbij overigens op dat verzoekende partij deze bindende studievoorwaarden nooit heeft aangevochten. De Raad stelt vast dat de beroepsinstantie deze mildering thans niet meer wenst te doen.

De Raad stelt vast dat de beroepsinstantie het studieparcours van de verzoekende partij heeft geanalyseerd en tot de jammerlijke vaststelling is gekomen dat het opleggen van bindende studievoorwaarden (m.i.v. een beperkt studieprogramma in functie van de medische problematiek) niet tot positieve resultaten geleid heeft. De Raad stelt vast dat de beroepsbeslissing vermeldt dat de beroepsinstantie naast het studieparcours ook de medische problematiek in acht heeft genomen. De beroepsinstantie is als orgaan van actief bestuur niet verplicht om in detail in te gaan op alle aspecten die de verzoekende partij in haar verzoek aanvoert. Het is niet noodzakelijk dat de beroepsinstantie in detail haar beoordeling van de medische omstandigheden weergeeft in de beslissing. De Raad is van oordeel dat de beroepsinstantie alle nuttige elementen van het individuele dossier bij haar beoordeling betrokken heeft en in alle redelijkheid van oordeel kon zijn dat zij, mede gelet op de specifieke omstandigheden van het studieparcours (studiedossier met meermaals intern beroep op grond van medische problemen tegen weigeringsbeslissing met als resultaat enkel het opleggen van bindende studievoorwaarden), het dossier en de specifieke individuele medische omstandigheden kende of kon kennen.

De Raad is bovendien van oordeel dat de verzoekende partij alle nuttige toelichtingen over haar standpunt in haar verzoek tot heroverweging kon toelichten. De Raad is dan ook van oordeel dat de beroepsinstantie niet diende in te gaan op het expliciete verzoek om fysiek gehoord te worden, te meer daar geen enkel reglementaire bepaling het fysiek horen van verzoekende partij voorschrijft en daar in het kader van het algemeen rechtsbeginsel inzake het hoorrecht de verzoekende partij enkel gehoord dient te worden indien de voorgenomen beslissing steunt op het gedrag van de verzoekende partij (bv. inzake examentuchtfeiten), wat *in casu* niet het geval is. De Raad wijst dienaangaande ten overvloede op eerdere rechtspraak waaruit blijkt dat een fysieke hoorzitting niet is vereist ingeval de kans wordt geboden om alle nuttige elementen bij te brengen in een schriftelijke procedure tenzij het OER die expliciet voorschrijft, wat *in casu* niet het geval is.

De Raad stelt verder vast dat de beroepsinstantie op basis van haar onderzoek van het dossier evenwel van oordeel is dat er, wat de gezondheidsproblemen betreft, geen perspectief op verbetering merkbaar is. De Raad stelt vast dat dit oordeel steun vindt in de medische stukken van verzoekende partij, die ook niet aangeven dat de medische problematiek opgelost of verbeterd is zodat er thans geen aanwijzingen zijn dat de verzoekende partij tijdens het academiejaar 2014-2015 wel passende studievoortgang zal maken. De Raad is bijgevolg van oordeel dat de beroepsinstantie in alle redelijkheid mocht oordelen dat er geen ernstige elementen in het dossier van de verzoekende partij aanwezig waren om aan te nemen dat de verzoekende partij het medisch probleem afdoende onder controle of voldoende geremedieerd heeft om betere studieresultaten in 2014-2015 te bekomen. Immers, het medische probleem "van tijdelijke aard" sleept al meer dan 72 maanden aan zodat de beroepsinstantie in alle redelijkheid kon aannemen dat dit niet plots zou keren in het komende academiejaar.

De Raad merkt in dit verband op dat de bewijsvoering van de aangebrachte bijzondere omstandigheden tot de verantwoordelijkheid van de verzoekende partij behoort die voor de nodige stavingsstukken dient te zorgen: *actori incumbit probatio*.

Weigeringsdossiers zijn veelal feitendossiers welke een beoordeling op dossier vergen en waarin instelling en student wel een gedeelde verantwoordelijkheid hebben. Van de student kan verwacht worden dat hij een goed onderbouwd dossier aanbrengt waaruit eventuele uitzonderlijke omstandigheden en de gewijzigde situatie blijken. De bevoegde instantie van de instelling dient in elk geval in redelijkheid aan te tonen waarom het aangebrachte dossier niet afdoende een afwijking van de gestelde regels verantwoordt.

De Raad is daarbij van oordeel dat de verzoekende partij uit het feit dat voorgaande academiejaren, niettegenstaande telkens op grond van de studieresultaten een weigering kon opgelegd worden, nog wel door de beroepsinstantie aangenomen werd dat zij, gelet op haar medische problematiek, toch afdoende in staat werd geacht om weliswaar onder bindende voorwaarden haar opleiding succesvol af te ronden (i.e. geen weigering), niet ertoe kan leiden dat de verzoekende partij uit dit begrip van de beroepsinstantie een recht op herinschrijving, *a fortiori ad (vitam) aeternam*, kan putten. Immers, de beroepsinstantie dient bij elke weigeringsbeslissing opnieuw na te gaan of bindende voorwaarden niet tot betere studieresultaten kunnen leiden, wat zij ook gedaan heeft. De Raad merkt op dat na het meermaals opleggen van bindende studievoorwaarden zonder substantiële verbetering van het studierendement, en het gebrek aan remediëring of wijziging van de medische problematiek doorheen de vijf studie jaren in de opleiding, de weigering tot verdere inschrijving in de opleiding niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

De Raad merkt voorts op dat de verzoekende partij zich richt tegen overtollige, zoniet onbestaande motieven. De Raad leest nergens in de weigeringsbeslissing, noch is zulke interpretatie redelijkerwijs aannemelijk, dat de beroepsinstantie geoordeeld zou hebben dat de verzoekende partij niet de intrinsieke capaciteiten zou hebben voor de opleiding. Ook de kritiek van de verzoekende partij tegen het motief over de "tijdsbesteding" faalt daar het naar het oordeel van de Raad verwijst naar de geboden kansen aan de verzoekende partij om bij de vaststelling van haar beperkt studieprogramma rekening te houden met een individueel evenwicht tussen studies en zorg, met name haar gezondheidsproblematiek zodat het relevant voorkomt.

Het middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van de studieadviseur d.d. 30 september 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/417 - 13 november 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 13 november 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving in de opleiding werd geweigerd en tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor of science in de diergeneeskunde.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving voor de opleiding werd geweigerd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 september 2014 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 3 oktober 2014 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat, na kennisname van de studievoortgang van de verzoekende partij en de door de verzoekende partij geformuleerde argumenten, uit vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de student weinig vooruitgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden. De commissie stelt akte te nemen van de persoonlijke omstandigheden die de verzoekende partij aangeeft ter rechtvaardiging van haar gebrek aan studievoortgang en onderkent dat die omstandigheden moeilijkheden kunnen veroorzaken bij de studies

doch zij is evenwel van mening dat deze niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie stelt dat uit de studieloopbaan en de gerealiseerde studievoortgang manifest blijkt dat alsnog de toelating geven om in te schrijven met bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. Zij stelt verder dat deze weigering geen eindpunt hoeft te zijn en raadt de verzoekende partij aan om zich te heroriënteren.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 7 oktober 2014 en per aangetekend schrijven van 10 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

De Raad gaat ambtshalve na of het intern beroep terecht ontvankelijk verklaard werd.

Bij zijn onderzoek stelt de Raad vast dat, hoewel het bij het extern verzoekschrift door de verzoekende partij voorgelegd beroepsschrift wel een handtekening bevat, het door de verwerende partij voorgelegde intern beroepsschrift (met ontvangststempel van verwerende partij) geen handtekening bevat. De Raad merkt op dat de verzoekende partij hieromtrent in haar wederantwoordnota – dewelke klaarblijkelijk enkel een kopie betreft van haar intern beroepsschrift waarop dan weer geen handtekening te bemerken valt – geen opmerkingen of betwistingen over dit element formuleert.

De Raad stelt vast dat artikel OER 2013-2014 het volgende stipuleert:

"§2. Het beroep wordt ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat op straffe van onontvankelijkheid per aangetekend schrijven wordt ingediend bij de Rector. Het bevat minstens de identiteit van de betrokken student, de bestreden beslissing(en) en een feitelijke omschrijving van de ingeroepen bezwaren. De student verstuurt tezelfdertijd een elektronische versie van het beroepsschrift ten titel van inlichting via e-mail aan Als datum van het beroep geldt de datum van postmerk van de aangetekende zending.

Het beroep moet zijn ingesteld binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen te rekenen, wat examenbeslissingen betreft, vanaf de kalenderdag na de dag van de proclamatie. Ingeval er geen openbare bekendmaking van de bestreden examenbeslissing heeft plaatsgevonden, wordt de examenbeslissing geacht bekend gemaakt te zijn op de data genoemd in artikel, tweede lid, tenzij de student kan bewijzen dat de examenbeslissing pas op een later moment werd bekendgemaakt.

De vervaltermijn gaat, wat de andere onder §1 vermelde beslissingen betreft, in de kalenderdag na deze waarop de student van de betrokken beslissing kennis heeft genomen.

Indien de laatste dag van de vervaltermijn een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag is, wordt de termijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag waarop de postdiensten open zijn."

De Raad heeft in zijn voorgaande rechtspraak expliciet erkend dat het ondertekenen van het intern beroepsschrift een substantiële formaliteit is daar dit de enige garantie is dat het beroep wel degelijk door de belanghebbende zelf ingesteld is. De Raad merkt op dat dit standpunt erop gericht is om de grenzen van de autonomie van onderwijsinstellingen vast te leggen en aldus de redelijkheid van het ontvankelijkheidsvereiste en de concrete toepassing daarvan in beroepsdossiers te ondersteunen indien het OER daarin voorziet. De Raad merkt op dat het eveneens aan de onderwijsinstelling is om in het OER al dan niet sancties te

koppelen aan het niet-naleven van ontvankelijkheidsvereisten. De Raad merkt op dat, in zoverre het OER de naleving van het vereiste van ondertekening niet op straffe van onontvankelijkheid oplegt, de bevoegde beroepsinstanties het intern beroep bij gebreke aan ondertekening toch ontvankelijk mogen achten. De Raad stelt vast dat het OER enkel de aangetekende zending – niet de ondertekening en dagtekening – als een ontvankelijkheidsvereiste op straffe van onontvankelijkheid heeft opgelegd.

De Raad stelt dan ook vast dat het intern beroep ontvankelijk kon verklaard worden. De verwerende partij kan zich in het extern beroep voor de Raad niet meer op de mogelijke onontvankelijkheid (het gebrek aan ondertekening) beroepen.

De exceptie van onontvankelijkheid wordt verworpen.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 3 oktober 2014. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt dat de verzoekende partij ten vroegste kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 7 oktober 2014. De vervaltermijn gaat in op de eerste dag na de kennisname, *in casu* ten vroegste op 8 oktober 2014.

Het beroep van 11 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan afgeleid worden dat de verzoekende partij zich op een enig middel beroept inzake de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar gebrekkige studievoortgang te wijten is aan bijzondere omstandigheden, nl. heimwee, depressie en angsten, waardoor zij zich niet goed kon concentreren op haar studies. Zij stelt ook dat haar situatie gewijzigd is zodat zij zich nu volledig kan concentreren.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij niet voldeed aan de opgelegde bindende voorwaarden. Zij wijst erop dat verzoekende partij 46 studiepunten heeft opgenomen, maar slechts 15 credits heeft behaald zodat zij niet minstens de helft van de opgenomen studiepunten heeft verworven. Zij stelt ook dat de verzoekende partij weliswaar een aantal omstandigheden heeft aangereikt, maar deze geenszins staft. Zij stelt ook dat er door de verzoekende partij geen bewijzen werden voorgelegd waaruit blijkt dat haar situatie dermate gewijzigd is dat zij thans wel een redelijke studievoortgang zou kunnen maken. Wat de taalproblemen betreft, stelt verzoekende partij dat dit geen struikelblok geweest kon zijn daar de verzoekende partij als buitenlandse studente het verplichte bewijs inzake voldoende taalniveau Nederlands kon voorleggen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn beoordeling over de studievoortgang van een student niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar dat hij evenwel nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is. Deze appreciatiebevoegdheid van de Raad is niet anders wat voorliggende studievoortgangsbeslissing betreffende het weigeren van een inschrijving betreft.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te

weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Het gegeven dat instellingen werken met in hun reglementering voorafgaandelijk uitgewerkte richtlijnen en beleidsregels wat de invulling van de bindende voorwaarden betreft en de weigering van inschrijving doet daaraan geen afbreuk. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De Raad stelt dat bij de beoordeling van een vraag tot inschrijving dient rekening te worden gehouden, enerzijds met de door de verzoekende partij geboekte studievoortgang, eventueel met de omstandigheden die een gebrek aan studievoortgang kunnen verklaren, en anderzijds met de informatie over de wijze waarop verzoekende partij in de toekomst meent een voldoende studievoortgang te kunnen boeken. De student dient de beroepsinstantie evenwel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van haar bijzondere omstandigheden.

In artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd.

Artikel II.246 bepaalt ook dat studenten kunnen worden geweigerd omdat 'manifest het opleggen van bindende maatregelen geen positief resultaat kan teweegbrengen'. Uit eerdere rechtspraak van de Raad blijkt dat in dit verband een vergaande motiveringsverplichting bij de instelling die de weigering van een bepaalde student ook mogelijk zal gronden op het volledige studieverleden van een student.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij slechts voor 15 van de opgenomen 46 studiepunten credits heeft behaald, waardoor zij niet voldeed aan de haar opgelegde bindende voorwaarden (50% norm).

De interne beroepsbeslissing steunde uiteindelijk haar beslissing op het feit dat uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de student weinig vooruitgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of manifest uit de gegevens van het dossier blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, ook werd overschreden.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in het intern beroep een aantal verklarende omstandigheden, die thans ook in het extern beroep worden aangevoerd, heeft aangereikt, maar dat de interne beroepsinstantie van oordeel was dat deze omstandigheden niet van dien aard waren dat zij doen vermoeden dat het opnieuw opleggen van bindende voorwaarden wel nog zinvol is. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet afdoende aantoonde dat haar situatie dermate gewijzigd is dat er meer garanties op succesvolle studievoortgang zijn zodat het de Raad niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk voorkomt dat verzoekende partij een verdere inschrijving in de opleiding geweigerd wordt.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van de institutionele beroepscommissie d.d. 3 oktober 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijft behouden.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/421 - 13 november 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 13 november 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 12 september 2014 waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving tot haar opleiding evenals tot alle andere opleidingen aan dezelfde onderwijsinstelling en tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie d.d. 3 oktober 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor/master in de [REDACTED].

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 12 september 2014.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2014 een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 3 oktober 2014 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de studievoortgangsbewakingsmaatregel ten aanzien van de verzoekende partij vooreerst werd gebaseerd op artikel [REDACTED] OER 2013-2014 en op artikel [REDACTED] OER 2013-2014 en zij verwijst naar de decretale basis daartoe in artikel II.246 §1, 2^oCodex Hoger Onderwijs. De interne beroepsbeslissing maakt een oplijsting van de studievoortgang op naam van de verzoekende partij vanaf haar eerste inschrijving in het academiejaar 2008-2009 evenals een weergave van leerkrediet op naam van de verzoekende partij dewelke '-8' zou inhouden. Verder lijst de interne beroepsbeslissing de verschillende door de verzoekende partij aangehaalde argumenten op.

De institutionele beroepscommissie stelt dat uit vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten sinds haar start in 2008 blijkt dat de verzoekende partij een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het

OER 2013-2014 hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden. De commissie stelt akte te nemen van de persoonlijke omstandigheden die de verzoekende partij aangeeft ter verrechtvaardiging van haar gebrek aan studievoortgang en onderkent dat die omstandigheden moeilijkheden kunnen veroorzaken hebben bij de studies doch zij is evenwel van mening dat deze niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren.

Aansluitend worden door de institutionele beroepscommissie de argumenten opgesomd om de weigering te handhaven. Zij stelt dat de verzoekende partij reeds voor de derde maal werd geweigerd, zo heeft de institutionele beroepscommissie na de eerste weigering in 2011-2012 de verzoekende partij een tweede kans gegeven. Ook het navolgend academiejaar kreeg ze een uitzondering van toelating. Naar aanleiding van het afgelopen academiejaar werd de verzoekende partij echter opnieuw geweigerd nu zij opnieuw niet aan de bindende voorwaarden had voldaan. Zij stelt dat de verzoekende partij aangeeft dat haar engagement bij de studentenvereniging en haar vakantiejob nefast waren voor haar studievoortgang. De institutionele beroepscommissie is echter van oordeel dat de verzoekende partij voldoende kansen heeft gekregen en zij merkt bovendien op dat de verzoekende partij intussen een negatief leerkrediet heeft. De institutionele beroepscommissie is van mening dat uit de studieloopbaan en de gerealiseerde studievoortgang blijkt dat alsnog de toelating geven om in te schrijven met bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. Afsluitend stelt de interne beroepscommissie de student eveneens te weigeren ingevolge haar negatief leerkrediet op basis van artikel OER, dewelke haar decretale basis vindt in artikel II.205 Codex Hoger Onderwijs.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 8 oktober 2014 en per aangetekend schrijven van 14 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De Raad merkt op dat, hoewel de beroepsbeslissing d.d. 20 oktober 2014 geen enkel inhoudelijk verschil vertoont met de beroepsbeslissing d.d. 3 oktober 2014, kan zij evenwel niet gekwalificeerd worden als een louter bevestigende beslissing. Immers, de beroepsbeslissing d.d. 20 oktober 2014 is tot stand gekomen na een nieuw onderzoek van het intern beroep, met kennisname van nieuwe feiten zodat deze nieuwe beslissing in de plaats is gekomen van de eerste beroepsbeslissing. De Raad stelt bijgevolg vast dat de bestreden beslissing d.d. 3 oktober 2014 van de institutionele beroepscommissie uit het rechtsverkeer werd gehaald door de nieuwe beslissing van de institutionele beroepscommissie d.d. 20 oktober 2014.

Hierdoor valt huidige procedure zonder voorwerp.

Ten overvloede merkt de Raad op dat de verzoekende partij geen belang heeft.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar extern beroep enkel de weigering op grond van ontoereikend leerkrediet aanvecht.

De Raad stelt vast dat uit de beslissing op intern beroep blijkt dat verzoekende partij in eerste plaats wordt geweigerd op grond van haar slechte studieprestaties in toepassing van artikel OER. De interne beroepsinstantie stelt vast dat uit de studieloopbaan en de gerealiseerde studievoortgang manifest blijkt dat alsnog toelating geven om in te schrijven met bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. Vervolgens werd gemeld dat ook de stand van het leerkrediet een weigeringsgrond inhoudt. De Raad is het met verwerende partij eens dat verzoekende partij dan ook geen belang heeft om de weigering op grond van onvoldoende leerkrediet aan te vechten. De Raad stelt in dit verband vast dat verzoekende partij is geweigerd op grond van artikel van het OER voor verdere

inschrijving aan 'alle' opleidingen bij de verwerende partij. Dit impliceert dat, gezien dit onderdeel van de interne beroepsbeslissing niet langer wordt aangevochten in het extern beroep bij de Raad, de weigering van inschrijving bij de verwerende partij definitief is. Verzoekende partij zal zo zij een nieuwe inschrijving wenst in het hoger onderwijs zich opnieuw moeten aanbieden bij een andere instelling. Deze instelling zal zelf oordelen of zij op basis van de stand van haar leerkrediet nog kan toegelaten worden.

Voor zover dit extern beroep ook kan gelezen worden als een klacht tegen een materiële vergissing wat de stand van het leerkrediet betreft, merkt de Raad op dat uit de gegevens van het dossier zoals aangegeven door verwerende partij inderdaad blijkt dat de stand van het leerkrediet correct is opgegeven en wel degelijk negatief is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/426 - 13 november 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 13 november 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 11 september 2014 waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving tot de opleiding wordt geweigerd en tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de rechten.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 11 september 2014 waarbij verzoekende partij de verdere inschrijving voor de opleiding wordt geweigerd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2014 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 9 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat, onder verwijzing naar de door de verzoekende partij voorgelegde stukken (vakantiejob juli 2014, attesten OCMW, medisch attest vader d.d. 11 juli 2010 en aanvraag echografie d.d. 26 maart 2014) zij bij de beoordeling enkel kan rekening houden met de in het intern beroepsschrift omschreven omstandigheden die betrekking hebben op het academiejaar 2013-2014. Zij is daarbij van oordeel dat de door de verzoekende partij ingeroepen omstandigheden geen afbreuk doen aan de vaststelling van de aan de verzoekende partij opgelegde bindende voorwaarden voorafgaand aan de inschrijving voor het academiejaar 2013-2014, met name: ten minste slagen voor de helft van het aantal opgenomen studiepunten, waaronder de opleidingsonderdelen '[REDACTED]' en '[REDACTED]'. De commissie stelt vast dat deze bindende voorwaarden niet werden betwist door de verzoekende partij, zodat zij zeer goed op de hoogte was van het feit dat zij betere resultaten

diende te behalen. Niettegenstaande dit gegeven stelt de commissie vast dat er niet voldoende studievoortgang werd geboekt en dat de verzoekende partij niet voldeed aan alle opgelegde bindende voorwaarden, waarbij zij wel slaagde voor de twee opgelegde opleidingsonderdelen doch niet voldeed aan de overige bindende voorwaarden van het moeten slagen voor minstens de helft van de opgenomen opleidingsonderdelen, wat ook niet wordt betwist door de verzoekende partij. De commissie stelt vast dat de verzoekende partij dit academiejaar voor 44 studiepunten had opgenomen waarvan hij slechts voor 19 studiepunten credits heeft verworven. Daarnaast stelt de commissie vast geen uitzonderlijke omstandigheden te zien die een herinschrijving zouden kunnen rechtvaardigen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 10 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

De verwerende partij werpt in haar antwoordnota op dat het extern verzoekschrift van verzoekende partij *ratione temporis* onontvankelijk zou zijn. De verwerende partij stelt dat overeenkomstig artikel II.284, 2° lid Codex Hoger Onderwijs een beslissing op intern beroep aan de student dient ter kennis te worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen, die ingaat op de dag na deze waarop het intern beroep is ingesteld. Zij verwijst daarbij tevens naar artikel OER dewelke diezelfde regel weergeeft. De verwerende partij stelt dat deze termijn van 15 kalenderdagen echter geen vervalt termijn, meer enkel een termijn van orde inhoudt. Zij stelt echter wel dat het feit zoals *in casu* dat de beslissing op intern beroep niet binnen een termijn van 15 kalenderdagen werd ter kennis gebracht aan de verzoekende partij zoals voorzien in de Codex Hoger Onderwijs en in het OER, wel gevolgen heeft voor de verzoekende partij inzake het indienen van een beroep bij de Raad. Onder verwijzing naar artikel II.294 §1 3° lid Codex Hoger Onderwijs en artikel, 3° lid OER, stelt de verwerende partij dat, gelet op het feit dat het intern beroep door de verzoekende partij werd ingediend per 16 september 2014, normaliter een beslissing hierop diende te worden ter kennis gebracht van de verzoekende partij op uiterlijk 1 oktober 2014, bij gebreke waaraan de verzoekende partij uiterlijk op 6 oktober 2014 een extern beroep diende in te dienen desgewenst, wat niet is gebeurd. De beroepsbeslissing werd echter op 9 oktober 2014 genomen en per email van 10 oktober 2014 ter kennis gebracht.

Verwerende partij is derhalve van oordeel dat voorliggend beroep niet onontvankelijk is *ratione temporis* gezien verzoekende partij geen (bewarend) beroep instelde conform artikel II.284, §1 derde lid van de Codex Hoger Onderwijs. Zij wachtte de kennisgeving van de bestreden beslissing af. De bestreden beslissing werd op 10 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt per e-mail en dit is buiten de decretaal toegelaten beslissingstermijn van 15 kalenderdagen, gezien geen latere datum is meegedeeld.

De Raad is echter van oordeel dat het extern beroep van verzoekende partij van 12 oktober 2014 wel degelijk tijdig is ingesteld binnen de vijf kalenderdagen tegen de interne beroepsbeslissing van 10 oktober 2014. De Raad stelt vast dat uit het verzoekschrift blijkt dat het deze interne beroepsbeslissing is die door verzoekende partij wordt aangevochten. In het verzoekschrift staat vermeld "*op 10 oktober 2014 kreeg ik via e-mail de beslissing inclusief de beroepsmogelijkheid en -modaliteiten verstuurd. In ben het niet eens met deze beslissingen omdat:....*"

De Raad heeft reeds meermaals geoordeeld dat het laattijdige karakter van de beslissing op intern beroep deze beslissing op zich niet ongeldig maakt. De Raad oordeelde ook reeds dat

een beroep tegen een laattijdige beslissing niet onontvankelijk is omdat de student nagelaten heeft om een tijdig beroep in te stellen tegen het uitblijven van een beslissing. De decreetgever verplicht niet dat een bewarend beroep wordt ingesteld tegen het uitblijven van een tijdige interne beroepsbeslissing. Dit is wel op eigen risico van de verzoekende partij die in het geval geen beslissing op intern beroep wordt genomen haar recht op een extern beroep verliest. In voorkomend geval werd op 12 oktober 2014 echter een geldige interne beroepsbeslissing genomen. Vermits de termijn van 15 kalenderdagen om een interne beroepsbeslissing te nemen zoals vermeld in artikel II.284 Codex Hoger Onderwijs geen vervaltermijn is. De beroepsbeslissing heeft de beroepstermijn van vijf kalenderdagen opnieuw doen lopen zodat huidig extern beroep tijdig is ingesteld.

De Raad onderzoekt desgevallend bij de grond van de zaak of de beslissing op intern beroep regelmatig is.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 9 oktober 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 10 oktober 2014 – zoals bevestigd door de verzoekende partij - kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per email van 10 oktober 2014 werd verstuurd. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 11 oktober 2014.

Het beroep van 13 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de beslissing op intern beroep betreft.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van artikel OER.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing haar niet werd ter kennis gebracht binnen de termijn van 15 kalenderdagen. Zij stelt dat zij na het verstrijken van deze voorziene termijn, herhaaldelijk contact heeft opgenomen met de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij meent dat het buiten termijn ter kennis brengen van de beslissing op intern beroep een nalatigheid inhoudt van de verwerende partij nu andere studenten wel reeds een beslissing zouden ontvangen hebben, nl. een email met de uitnodiging tot herinschrijving. Zij meent bovendien dat het uitblijven van een tijdige beslissing op intern beroep haar in rechtsonzekerheid brengt.

Verwerende partij stelt dat de beslissing op intern beroep inderdaad buiten de voormelde termijn van 15 kalenderdagen genomen werd en nog later kennis werd gebracht. Zij stelt echter dat deze termijn van 15 kalenderdagen conform artikel II.284 2° lid Codex Hoger Onderwijs, de rechtspraak van de Raad en de rechtsleer, slechts een termijn van orde uitmaakt, waardoor de interne beroepsinstantie over de mogelijkheid beschikte om buiten termijn een beslissing te nemen en deze te betekenen.

Met betrekking tot de opmerking dat dit buiten termijn nemen en betekenen van de beslissing op intern beroep een nalatigheid zou uitmaken in hoofde van verwerende partij, wijst de

verwerende partij erop dat deze herinschrijvingse-mail van de andere student geenszins kan gezien worden als een beslissing van de interne beroepscommissie zodat er bijgevolg geen sprake kan zijn van nalatigheid in haren hoofde.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het laattijdig karakter van een beslissing op intern beroep deze beslissing op zich niet ongeldig maakt gezien de termijn van 15 kalenderdagen geen vervaltermijn betreft.

De Raad heeft er begrip voor dat gezien de ruime toevloed van interne beroepschriften de vrij korte termijn van 15 kalenderdagen in nood wordt overschreden om een degelijk onderzoek te kunnen uitvoeren. Dit is ook de beweegreden geweest van de decreetgever om in het aangepaste artikel II.248 van de Codex Hoger Onderwijs de instelling de mogelijkheid te geven om een latere datum aan te geven ingeval de termijn zou worden overschreden.

De Raad stelt vast dat *in casu* de interne beroepsbeslissing ter kennis werd gebracht op 10 oktober 2014. Dit is ruim drie weken na het ingestelde intern beroep van 16 september 2014.

De Raad betreurt het dat de interne beroepsinstantie niet binnen de decretaal voorziene termijn haar beslissing heeft genomen en deze ter kennis heeft gebracht van de verzoekende partij temeer daar zij daarbij tevens heeft nagelaten om een eventuele latere datum te communiceren aan de verzoekende partij waarop zij dan wel een beslissing op intern beroep zou mogen verwachten. Dit zou verzoekende partij veel minder ongemak hebben gegeven.

Wat betreft de opmerking omtrent het feit dat een andere student wel reeds eerder dan verzoekende partij een beslissing op intern beroep zou hebben ontvangen onder verwijzing naar een email met uitnodiging tot herinschrijving, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij met het bijgevoegde stuk geenszins haar grief bewijst of aantoonst.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en hiermee samenhangend de motiveringsverplichting.

5.2.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij werpt vooreerst hierbij op dat de interne beroepsbeslissing aangeeft dat er enkel rekening kon worden gehouden met de in het verzoekschrift omschreven omstandigheden betreffende het academiejaar 2013-2014, wat volgens de verzoekende partij niet billijk is nu de gezondheidstoestand van haar vader sinds 2010 blijft achteruitgaan. Zij stelt dat de gezondheidstoestand van haar vader momenteel nog steeds wordt onderzocht en betrekking heeft op haar leven en haar geheel van academiejaren. Zij stelt dat haar vader geen inkomen verwerft en bovendien de taal onmachtig is waardoor zij zich genoodzaakt voelt om de zorg geheel over te nemen wat als resultaat gaf dat zij haar studies geen prioriteit kon geven.

Verder stelt de verzoekende partij dat zij slechts in het tweede semester van het academiejaar 2009-2010 haar rechtenstudies heeft aangevat en zij vanaf haar voltijds traject in academiejaar 2010-2011 financieel afhankelijk werd van het OCMW wat op haar een enorme druk uitoefende temeer haar duidelijke voorwaarden tot de financiële steun werden opgelegd, waaronder het uitoefenen van een vakantiejob in de maand juli wat niet te verenigen was met haar nood aan studievoorbereiding voor de tweede examenkans. Verzoekende partij geeft aan dat de interne beroepsbeslissing geen blijk geeft hiermede rekening te hebben gehouden.

Ten tweede stelt de verzoekende partij het niet redelijk te bevinden dat haar de toelating tot verdere inschrijving wordt geweigerd nu zij reeds 2/3den van het totaal aantal studiepunten van de bachelor heeft gehaald, met name 155 studiepunten van de 180 studiepunten. Zij stelt

weldegelijk studievoortgang te hebben geboekt, in het bijzonder in de periode van 2010-2011 en 2012-2013.

Bovendien verwijst de verzoekende partij wederom naar haar te korte voorbereidingstijd voor de herexamenkansen ingevolge haar financiële afhankelijkheid van het OCMW waardoor zij genoodzaakt werd een vakantiejob uit te oefenen tijdens de maand juli 2014. Ondanks deze te korte voorbereidingstijd stipt de verzoekende partij aan toch geslaagd te zijn voor het opleidingsonderdeel waarvoor zij reeds meer dan twee keer was ingeschreven, wat bovendien de voldoening van één van de bindende voorwaarden inhield. Zij geeft ten slotte aan van de bij de bindende voorwaarden opgelegde te behalen studiepunten van 22, zij er 19 van heeft behaald. Hierbij wijst zij op de daarenboven moeilijke omstandigheden van haar tweede zittijd waarbij zij aan één examen niet kon deelnemen ingevolge ziekte doch dewelke zij door verplaatsing naar een later tijdstip evenwel kon voldoen en een vrijstelling kon bekomen. Als laatste punt wijst zij er hierbij op dat de herexamens te snel op elkaar vielen en dat zij bovendien slechts voor het eerst bindende voorwaarden kreeg opgelegd waarbij zij, ingeval deze weigering zou bevestigd worden, de verderzetting van haar studies aan een andere onderwijsinstelling een negatieve impact zou betekenen voor haar studietraject.

Verwerende partij stelt dat gelet op de overwegingen door de interne beroepscommissie en het objectief langzame academisch parcours van verzoekende partij, de beslissing van de interne beroepscommissie niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk voorkomt.

Zij verwijst naar de vaststelling dat de verzoekende partij reeds sedert academiejaar 2009-2010 (vijf academiejaren) ingeschreven is in de opleiding waarvan het modeltraject voor de bacheloropleiding slechts drie jaren betreft en de verzoekende partij tot op vandaag de bacheloropleiding nog niet afgerond heeft, wat als vaststelling het nodige gewicht verdient. Zij stelt bovendien dat de weigeringsbeslissing niet alleen haar grondslag vindt in de resultaten van de verzoekende partij in academiejaar 2013-2014 doch tevens in het niet voldaan hebben deels van de opgelegde bindende voorwaarden. Zij stelt dat de interne beroepscommissie van mening was dat de ingreep van de vader in 2010 geen afbreuk doet aan het niet-naleven van de bindende voorwaarden in 2013-2014. Na een weergave van de voorgelegde stukken in het kader van het intern beroep (attest heelkundige ingreep vader juli 2010, attest echografie d.d. 26 maart 2014 op naam van ene '.....' waarbij de vraag naar relevantie van dit stuk opkomt, doktersattest zonder datum), stelt de interne beroepscommissie dat deze omstandigheden, hoe ernstig ook, en dewelke door verwerende partij niet geminimaliseerd worden, geen stavingsstuk inhouden inzake de verdere verslechtering van de gezondheidstoestand van de vader van de verzoekende partij.

Zij stelt dat alle bovenstaande elementen de bestreden beslissing niet onredelijk maken. Met betrekking tot de uitgeoefende vakantiejob in juli 2014 stemt de verwerende partij dat de verzoekende partij van deze voorwaarde of plicht zoals haar opgelegd door het OCMW, reeds lang voordien gekend was (oktober 2013), zodat deze geen uitzonderlijke omstandigheid kan inhouden. De verwerende partij benadrukt dat niet enkel de studieresultaten van de tweede examenkans in de derde examenperiode, doch tevens deze van het gehele academiejaar, waaronder de eerste en de tweede examenperiode waarbij de verzoekende partij in de eerste examenperiode geen enkele credit behaalde en in de tweede examenperiode slechts één credit behaalde waaromtrent de verzoekende partij geen uitleg of stavingsstuk verschaftte in het kader van het intern beroep. Zij stelt dat slechts nu in het kader van de externe beroepsprocedure, de verzoekende partij medische attesten voorlegt d.d. juni, augustus en september 2014 dewelke niet eerder in de interne beroepsprocedure of tijdens de examenperiode zelf werden beklaagd. Hetzelfde merkt de verwerende partij omtrent de nu aangehaalde opmerking door de verzoekende partij dat de herexamens, meer specifiek deze van 5 en 6 september, te snel elkaar opvolgden, zodat zij meent dat deze opmerking laattijdig is.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval

op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Het gegeven dat instellingen werken met in hun reglementering voorafgaandelijk uitgewerkte richtlijnen en beleidsregels wat de invulling van de bindende voorwaarden betreft en de weigering van inschrijving doet daaraan geen afbreuk. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De student dient de beroepsinstantie wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In casu gebeurt het concretiseren van deze studievoortgangsmaatregelen doordat verwerende partij het dossier van elke student die studievoortgangsproblemen heeft ook daadwerkelijk voorlegt aan een studievoortgangscommissie wat toelaat om zodoende meer individuele opvolging te geven aan dossiers van studenten. Deze manier van werken is zeker lovenswaardig.

In artikel II.264 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd.

In casu stelt de Raad vast dat verzoekende partij na het academiejaar 2012-2013 een bindende voorwaarde werd opgelegd ingevolge artikel OER 2012-2013: zij diende voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten credits te behalen waaronder het betrokken opleidingsonderdeel. Verzoekende partij heeft het opleggen van de bindende voorwaarde niet betwist waardoor deze beslissing ook definitief is geworden.

De Raad stelt dat het feit dat een bindende voorwaarde definitief is geworden niet tot gevolg heeft dat de bijzondere omstandigheden, ingeroepen door de verzoekende partij in het kader van het intern beroep op het moment van de weigeringsbeslissing het daaropvolgende academiejaar, niet moeten in overweging worden genomen bij het nemen van deze weigeringsbeslissing.

De Raad merkt in dit verband op dat studenten doorgaans pas een beslissing aanvechten wanneer zij worden geweigerd om zich in te schrijven en zij ondergaan de bindende studievoortgangsmaatregel die hen wordt opgelegd het voorgaande academiejaar. Het is aangewezen om reeds op het ogenblik van het opleggen zelf zo nodig te ageren indien men van oordeel is dat de bindende voorwaarde onterecht werd opgelegd of om op dat ogenblik reeds te wijzen op bijzondere omstandigheden.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in het academiejaar 2013-2014 weliswaar credits behaalde voor de betrokken opleidingsonderdelen, maar slechts 19 van de 44 opgenomen studiepunten behaalde en bijgevolg niet voldeed aan alle opgelegde bindende voorwaarden.

De Raad is van oordeel dat wat de ingeroepen omstandigheden betreft, deze elementen slechts ontvankelijk zijn in zoverre zij ook in het intern beroep opgeworpen werden. De Raad stelt vast dat de argumentatie inhoudende de medische stavingsstukken voor de periode juni 2014, augustus-september 2014 en de opmerking dat bepaalde herexamens te snel op elkaar volgden, niet voor het eerst in de procedure voor de Raad kunnen opgeworpen worden. De Raad ziet niet in waarom deze elementen niet eerder in het intern beroep opgeworpen konden worden, zodat deze argumenten als onontvankelijk dienen te worden afgewezen, te meer nu ze niet aan de openbare orde raken.

Het tweede middel dat door verzoekende partij wordt ingeroepen voor zover het ontvankelijk is heeft betrekking op de onredelijkheid van de beslissing omdat zij onvoldoende rekening houdt met de aangebrachte omstandigheden. Dit middel bestaat uit twee onderdelen. Wat deze onderdelen betreft en in de mate dat zij ontvankelijk zijn stelt de Raad het volgende:

Het *eerste onderdeel* betreft het feit dat enkel wordt rekening gehouden met de bijzondere omstandigheden die betrekking hebben op het academiejaar 2013-2014. Hierbij wijst verzoekende partij op de slechte gezondheidssituatie van haar vader met de nodige gevolgen op haar studie en haar financieel afhankelijke situatie. De Raad stelt vast dat de beslissing op

intern beroep deze omstandigheden naast zich neerlegt omdat ze haar inziens geen betrekking hebben op het academiejaar 2013-2014 waarin de bindende voorwaarde werd opgelegd. Verder gaat de beslissing niet in op deze situatie.

De Raad stelt in dit verband dat bij het beoordelen of een weigeringsbeslissing die gebaseerd is op het niet-behalen van een concrete bindende voorwaarde gekoppeld aan een bepaald academiejaar, het correct is om in eerste instantie rekening te houden met de specifieke omstandigheden van dat academiejaar om het niet-voldoen te verantwoorden. De Raad merkt wel op dat als deze omstandigheden hun oorsprong vinden in voorgaande jaren zoals *in casu* deze wel dienen in overweging te worden genomen. Verzoekende partij geeft in die zin aan dat de gezondheidstoestand van haar vader al jaren achteruitgaat en dat haar financiële omstandigheden nog steeds voor verwarring en druk zorgen.

De Raad is van oordeel dat uit de beslissing op intern beroep onvoldoende blijkt dat werd rekening gehouden met deze impact op het niet-voldoen van de bindende voorwaarde in het betreffende academiejaar. De Raad spreekt zich niet uit over het feit of de verzoekende partij wel degelijk aantoonde of de toestand van haar vader nog verslechterd is. De Raad spreekt zich ook niet uit over het feit of de financiële situatie waardoor verzoekende partij vanuit het OCMW verplicht wordt om een vakantiejob aan te nemen en waarvan in het dossier stavingsstukken zijn terug te vinden een impact heeft gehad die verantwoorden dat ze slechts ten dele aan de bindende voorwaarde heeft voldaan. De Raad is wel van oordeel dat deze impact op het niet-voldoen aan de bindende voorwaarde moet onderzocht worden door de interne beroepsinstantie, wat onvoldoende blijkt uit de beslissing.

De Raad stelt ten overvloede dat het feit dat verwerende partij in haar antwoordnota hierop antwoord geeft, niet aantoonde dat de interne beroepsinstantie hier voldoende rekening mee heeft gehouden.

Het *tweede onderdeel* betreft het feit dat het niet redelijk is om bij de beslissing geen rekening te houden met het feit dat nog slechts 1/3 van het studietraject dient te worden afgewerkt (*in casu* slechts 25 van de 180 studiepunten nog af te leggen) en dat er reeds een degelijke vooruitgang is geboekt.

De Raad merkt op dat bij het onderzoek naar de omstandigheden ook rekening gehouden moet worden met het volbrachte studietraject. *In casu* werd dit argument in het intern beroep in beperkte mate naar voor gebracht en weliswaar in andere bewoordingen. In het intern beroepsschrift wijst verzoekende partij op het feit dat enkel nog vakken van het derde bachelorjaar moeten worden afgelegd. De Raad stelt vast dat uit de beslissing op intern beroep niet blijkt dat dit gegeven op enige wijze in rekening is gebracht door de interne beroepsinstantie bij het nemen van de weigeringsbeslissing.

Het tweede middel is in zijn twee onderdelen in de aangeven mate gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 9 oktober 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 21 november 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/428 - 13 november 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 13 november 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij haar verdere inschrijving geweigerd werd en tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie d.d. 3 oktober 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 en 2012-2013 ingeschreven in de bachelor of science in de politieke wetenschappen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij verzoekende partij de verdere inschrijving in de opleiding wordt geweigerd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 18 augustus 2014 een intern beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 3 oktober 2014 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat, na kennisname van de studievoortgang van de verzoekende partij en de door haar geformuleerde argumenten, uit vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de verzoekende partij geen vooruitgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden. De commissie stelt akte te nemen van de persoonlijke omstandigheden die de verzoekende partij aanbrengt ter rechtvaardiging van haar gebrek aan studievoortgang, waarbij de commissie onderkent dat deze problemen kunnen veroorzaakt hebben bij de studies, doch is zij evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe

academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie stelt dat de aangehaalde persoonlijke omstandigheden niet werden gestaafd door enig bewijs om de eventuele studievoortgang aannemelijk te maken. De commissie stelt dat de weigering tot inschrijving voor de betrokken opleiding geen eindpunt hoeft te zijn nu deze enkel geldt voor de opleiding politieke wetenschappen, waarbij de commissie de verzoekende partij die nog beschikt over voldoende leerkrediet, aanraadt zich te heroriënteren.

De beslissing op intern beroep werd op onbekende datum aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat desgevallend bij een onderzoek ten gronde na of het intern beroep regelmatig werd ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 3 oktober 2014. Verzoekende partij heeft vermoedelijk op 13 oktober 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits verzoekende partij in haar verzoekschrift aangeeft dat volgens de onderwijsinstelling de interne beroepsbeslissing haar zou toegestuurd per email op haar geblokkeerd universitair e-mailadres doch tevens per aangetekende zending van 7 oktober 2014 waarop de verzoekende partij vaststelt op maandag 13 oktober 2014 nog steeds geen aangetekende zending te hebben ontvangen doch zij op die dag haar extern verzoekschrift opmaakt en per post van 14 oktober 2014 toestuurde aan de Raad met daarbij opgave van de bestreden beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 14 oktober 2014.

Het beroep van 14 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad, noch door verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs is de ondertekening van het verzoekschrift een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet worden nageleefd.

Het bij de Raad ingestelde beroep is om deze reden onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van

deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/432 - 13 november 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 13 november 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 9 september 2014 waarbij de verzoekende partij geweigerd werd tot verdere inschrijving voor haar opleiding en tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie d.d. 7 oktober 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven als werkstudent in het schakelprogramma criminologische wetenschappen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij verzoekende partij haar verdere inschrijving werd geweigerd voor de opleiding.

3.2. Verzoekende partij stelde intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 7 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat zij enkel kan rekening houden met de omstandigheden die in het verzoekschrift omschreven werden met betrekking tot het academiejaar 2013-2014, waarbij de commissie stelt dat de door de verzoekende partij aangehaalde professionele en familiale omstandigheden geen afbreuk doen aan de vaststelling van de reeds aan de student opgelegde bindende voorwaarde bij de herinschrijving in het academiejaar 2013-2014. De commissie stelt dat de verzoekende partij deze bindende voorwaarden niet betwist en dat de verzoekende partij zeer goed op de hoogte was van het feit dat zij betere resultaten diende te behalen. De commissie stelt dat er toch

geen enkele studievoortgang was in het afgelopen academiejaar en de verzoekende partij niet voldeed aan de haar bindende voorwaarden, wat de verzoekende partij aldus ook niet betwist. De commissie stelt geen uitzonderlijke omstandigheden te zien die een herinschrijving zouden kunnen rechtvaardigen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 7 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Vormvoorschriften van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad, noch door verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs is de ondertekening van het verzoekschrift een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet worden nageleefd.

Het bij de Raad ingestelde beroep is om deze reden onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/438 - 13 november 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman,
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 13 november 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 12 september 2014 waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving in de opleiding wordt geweigerd en tegen de beslissing van de facultaire interne beroepscommissie d.d. 19 september 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in het voorbereidingsprogramma tot de master of management evenals in de master of management.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 12 september 2014 waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving in de opleiding wordt geweigerd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 september 2014 een intern beroep in bij facultaire interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de facultaire interne beroepscommissie op datum van 19 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde, na het horen van de verzoekende partij, de argumenten van de verzoekende partij in overweging te hebben genomen, waarbij de facultaire interne beroepscommissie echter van mening is dat er geen redenen zijn, in het licht van artikel OER, om de oorspronkelijke weigeringsbeslissing te herzien.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 25 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 19 september 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 25 september 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per email van 25 september 2014 werd verstuurd. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint normaliter te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 26 september 2014 om te eindigen op 30 september 2014. Zoals tevens aangegeven door de verwerende partij in haar antwoordnota, dient conform artikel 35 Openbaarheidsdecreet op de interne beroepsbeslissing zowel de externe beroepsmogelijkheid als de externe beroepsmodaliteiten correct te worden vermeld, wat *in casu* niet gebeurd is. Ten gevolge hiervan neemt de termijn voor het indienen van een beroep slechts een aanvang vier maanden nadat de betrokkene in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing.

Het beroep van 15 oktober 2014 werd derhalve tijdig ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de beslissing op intern beroep betreft.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij tijd, energie en geld heeft geïnvesteerd in haar studies en dat zij bovendien, zoals moet blijken uit een kritische blik op haar parcours, haar studies weldegelijk ernstig heeft genomen. Zij verwijst naar het gegeven dat zij voor haar master of management opleiding reeds voor 48 studiepunten van de 60 studiepunten (waaronder haar masterproef) aan credits heeft verworven en dat zij voor het voorbereidingsprogramma reeds voor 6 studiepunten van de 12 studiepunten credits heeft verworven evenals een vrijstelling voor een opleidingsonderdeel ten belope van 3 studiepunten zodat haar slechts nog 3 te verwerven credits aan studiepunten resten. Samengeteld meent zij dat zij van de 72 studiepunten die de master en het voorbereidingsprogramma inhouden, reeds 57 studiepunten heeft behaald. Zij stelt slechts nog drie opleidingsonderdelen te moeten afwerken, waarvan twee in de master of management (telkens 6 stp.) waarvoor ze reeds verschillende keren bijna geslaagd was en één in het voorbereidingsprogramma (3 stp.). Zij meent dat de onderwijsinstelling door haar een weigering tot inschrijving op te leggen een beslissing neemt als het 'weggooien van het kind met het badwater', waardoor zij dit geen eerlijke of geen redelijke beslissing vindt.

Verzoekende partij werpt op dat zij reeds eerder een schrijven had gericht omtrent haar uitdagingen of problemen met betrekking tot het behalen van de haar nog drie resterende opleidingsonderdelen. Zij verwijst verder naar de reden waarom zij destijds haar studies aanvatte, waarbij de onderwijsinstelling op vandaag haar droom aan diggelen slaat zonder de gevolgen hiervan voor de verzoekende partij te overwegen.

Verwerende partij stelt dat, na een chronologische weergave van de studieloopbaan van de verzoekende partij en de haar opgelegde bindende voorwaarde dewelke niet werd betwist doch het navolgend academiejaar niet werd voldaan en na verwijzing naar de discretionaire bevoegdheid van de onderwijsinstelling ingevolge de haar toegekende autonomie, de onderwijsinstelling kan overgaan tot het opleggen van studievoortgangsbewakingsmaatregelen conform artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs en artikel OER, op basis van de eerder behaalde studieresultaten van een student, waarbij het de student vrij staat om andere elementen aan te voeren die het bestuur kan in haar beslissing betrekken.

De verwerende partij meent dat er geen sprake kan zijn van een schending van het redelijkheidsbeginsel. Zij stelt dat de verzoekende partij reeds drie academiejaren is ingeschreven in het voorbereidingsprogramma en de opleiding master in management waarbij zij slechts in die tijd voor 54 studiepunten credits heeft verworven, en dat aan dit gegeven het nodige gewicht dient te worden toegekend. Zij wijst er op dat de verzoekende partij in het afgelopen academiejaar 2013-2014 geen enkele studievoortgang heeft geboekt daar waar zij voor de drie opgenomen opleidingsonderdelen (goed voor 15 studiepunten) geen enkele credit heeft verworven. Zij meent dat daarnaast de bestreden weigeringsbeslissing gesteund wordt op de eerdere studieresultaten van de verzoekende partij en de door haar niet voldane opgelegde bindende voorwaarden. Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij in het academiejaar 2011-2012 slechts credits heeft verworven voor 3 van de 6 opgenomen opleidingsonderdelen en dat zij in het academiejaar 2012-2013 slechts credits heeft verworven voor 4 van de 8 opgenomen opleidingsonderdelen.

Verwerende partij merkt op dat een aantal van de aangehaalde grieven waarbij de verzoekende partij haar beperkte studievoortgang wenst te verrechtvaardigen, niet ontvankelijk zijn, met name de grief dat de verzoekende partij reeds 48 van de 60 studiepunten in de master zou hebben verworven evenals 9 van de 12 studiepunten in het voorbereidingsprogramma, waardoor zij haar opleiding reeds bijna zou hebben afgerond. Ingeval de Raad dit middel toch ontvankelijk zou verklaren, meent de verwerende partij bovendien dat dit middel eveneens minstens ongegrond voorkomt nu dit middel geen afbreuk doet aan de redelijkheid van de bestreden beslissing, gelet op het feit dat de verzoekende partij in het afgelopen academiejaar 2013-2014 geen enkele studievoortgang heeft geboekt en de haar definitief opgelegde bindende voorwaarden na afloop van het voorgaande academiejaar 2012-2013 niet heeft nageleefd.

Wat betreft het middelonderdeel of de grief zoals opgeworpen door de verzoekende partij dat de bestreden beslissing niet redelijk zou zijn omdat zij tijd, energie en geld zou hebben gestoken in haar opleiding, meent verwerende partij dat dit middel niet ernstig is nu het volgen van de opleiding en eigen vrije keuze betrof van de verzoekende partij.

Verwerende partij meent dat het middelonderdeel of de grief waar verzoekende partij meent dat zij haar curriculum weldegelijk ernstig heeft genomen, meent de verwerende partij dat deze evenmin ernstig voorkomt. Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij in academiejaar 2013-2014 geen enkele studievoortgang boekte niettegenstaande zij slechts drie opleidingsonderdelen opnam, bovendien merkt de verwerende partij dat het niet correct is dat verzoekende partij bijna slaagde voor de resterende twee vakken van de masteropleiding. Verwerende partij merkt op dat de behaalde cijfers voor deze twee vakken over de drie academiejaren alleen maar de zeer gebrekkige studievoortgang in hoofde van de verzoekende partij bevestigen.

Wat betreft het middelonderdeel of de grief waarbij de verzoekende partij stelt dat zij reeds eerder het afgelopen academiejaar een schrijven richtte aan de studietrajectbegeleider aangaande haar moeilijkheden of problemen rond het behalen van de haar resterende drie

opleidingsonderdelen, haalt de verwerende partij aan dat de onderwijsinstelling op dit schrijven onmiddellijk een antwoordschrijven heeft gericht aan de verzoekende partij met daarin tips om te verhelpen aan deze moeilijkheden, waarop zij stelt dat het aan de verzoekende partij was om deze aangereikte tips ter harte te nemen.

Daar waar de verzoekende partij in haar laatste middelonderdeel of grief aanhaalt dat de onderwijsinstelling door haar weigeringsbeslissing haar droom aan diggelen slaat zonder de gevolgen hiervan voor de verzoekende partij in overweging te nemen, meent de verwerende partij dat ook dit middelonderdeel niet kan weerhouden worden om de bestreden beslissing te niet te doen, onder verwijzing naar het niet behalen van enige studievoortgang in het afgelopen academiejaar 2013-2014, niettegenstaande de haar reeds duidelijke en definitief opgelegde bindende voorwaarden.

Gelet op de weerlegging van de desbetreffende middelonderdelen is de verwerende partij van mening dat noch in het intern beroep noch in het extern beroep elementen worden aangehaald die er toe zouden leiden dat de bestreden beslissing onredelijk zou zijn.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Het gegeven dat instellingen werken met in hun reglementering voorafgaandelijk uitgewerkte richtlijnen en beleidsregels wat de invulling van de bindende voorwaarden betreft en de weigering van inschrijving doet daaraan geen afbreuk. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De student dient de beroepsinstantie wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In casu gebeurt het concretiseren van deze studievoortgangsmaatregelen doordat verwerende partij het dossier van elke student die studievoortgangsproblemen heeft ook daadwerkelijk voorlegt aan een studievoortgangscommissie wat toelaat om zodoende meer individuele opvolging te geven aan dossiers van studenten. Deze manier van werken is zeker lovenswaardig.

In artikel II.264 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd.

In casu stelt de Raad vast dat verzoekende partij na het academiejaar 2012-2013 een bindende voorwaarde werd opgelegd ingevolge artikel OER 2012-2013: zij diende voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten credits te behalen waaronder het betrokken opleidingsonderdeel. Verzoekende partij heeft het opleggen van de bindende voorwaarde niet betwist bij wijze van het instellen van een intern beroep destijds waardoor deze beslissing definitief is geworden.

De Raad stelt dat het feit dat een bindende voorwaarde definitief is geworden niet tot gevolg heeft dat eventuele bijzondere omstandigheden, ingeroepen door de verzoekende partij in het kader van het intern beroep op het moment van de weigeringsbeslissing het daaropvolgende academiejaar, niet moeten in overweging worden genomen bij het nemen van een navolgende weigeringsbeslissing.

De Raad is van oordeel dat wat de ingeroepen omstandigheden betreft om de redelijkheid van de weigeringsbeslissing aan te vechten, het middel slechts ontvankelijk is in zoverre de concrete grieven ook in het intern beroep opgeworpen werden. De Raad noteert dat de verwerende partij stelt dat de aangehaalde grief in het kader van het extern beroep m.b.t. het reeds verworven hebben van 48 van de 60 studiepunten voor de masteropleiding en van 9

studiepunten van de 12 voor het voorbereidingsprogramma waardoor de verzoekende partij meent dat zij haar opleiding bijna heeft afgerond, niet eerder zou zijn aangehaald in het kader van het intern beroep waardoor deze in het kader van huidige externe procedure onontvankelijk zou zijn. De Raad is van oordeel dat de desbetreffende grief wel reeds werd aangehaald in het kader van het interne beroep, weliswaar niet met zoveel of dezelfde bewoordingen maar bij haar opmerking omtrent haar bewijsvoering van het wel degelijk ernstig nemen van haar studies door verwijzing naar de reeds behaalde credits voor een ruim aantal opleidingsonderdelen waaronder de masterthesis. De Raad is van oordeel dat dit middelonderdeel of grief dan ook ontvankelijk voorkomt.

De Raad herinnert er voorts aan dat hij zijn appreciatie over de studievoortgang van de student niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar dat hij wel nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij reeds een inschrijving kent in de door haar gevolgde opleiding sedert academiejaar 2011-2012 en dat zij na drie academiejaren 48 van de 60 studiepunten van de masteropleiding heeft behaald en 9 van de 12 studiepunten van het voorbereidingsprogramma.

De Raad stelt als overige elementen vast dat de verzoekende partij effectief de definitief geworden opgelegde bindende voorwaarde na het beëindigen van het academiejaar 2012-2013 niet is nagekomen waarbij zij bovendien van de opgenomen opleidingsonderdelen in academiejaar 2013-2014, met name 15 studiepunten, zij geen enkele credit heeft behaald. Tevens stelt de Raad vast dat de verzoekende partij enkele omstandigheden aanhaalt ter ondersteuning van haar grief waarbij zij meent dat de weigeringsbeslissing onredelijk zou zijn – dewelke reeds in grote lijnen werden aangehaald in het kader van het intern beroep dewelke door de verwerende partij niet werden aanvaard daar zij stelt geen redenen te zien om de oorspronkelijke weigeringsbeslissing te herzien.

De Raad is van oordeel dat het feit dat verzoekende partij tijd, energie en financiële middelen heeft geïnvesteerd in haar opleiding, en het feit dat verzoekende partij stelt haar studies wel degelijk ernstig te nemen, zeer algemene omstandigheden zijn die op zich niet verantwoorden dat zij niet heeft voldaan aan de opgelegde bindende voorwaarden.

De Raad stelt niettemin vast dat ondanks het gegeven dat verzoekende partij een trage studievoortgang heeft geboekt verzoekende partij op dit ogenblik slechts 12 studiepunten (twee masteropleidingsonderdelen) en 3 studiepunten (opleidingsonderdeel voorbereidingsprogramma) dient af te leggen om het masterdiploma te behalen. De Raad stelt daarbij vast dat verzoekende partij het belangrijkste onderdeel van haar studieprogramma met name de masterthesis – zoals zij ook aangeeft in haar intern en extern beroepschrift – succesvol heeft afgelegd. Zij behaalde op deze masterproef die een studieomvang heeft van 18 studiepunten een zeer behoorlijk cijfer van 13/20. De Raad stelt vast dat er bij de samenstelling van het specifieke studieprogramma klaarblijkelijk geen volgtijdelijkheidsbezwaren werden geopperd daar de verzoekende partij werd toegelaten de masterproef aan te vatten, die zij met succes heeft afgewerkt. De masterproef wordt aanzien als het sluitstuk van een opleiding waarbij de student aantoonbaar wel degelijk over de 'learning outcomes' te beschikken eigen aan een masteropleiding.

De Codex Hoger Onderwijs definieert een masterproef als volgt:

"masterproef : werkstuk waarmee een masteropleiding wordt voltooid. Daardoor geeft een student blijk van een analytisch en synthetisch vermogen of van een zelfstandig probleemoplossend vermogen op academisch niveau of van het vermogen tot kunstzinnige schepping. Het werkstuk weerspiegelt de algemeen kritisch-reflecterende ingesteldheid of de onderzoeksingesteldheid van de student."

De beperkte resterende studiepunten die dienen afgelegd te worden (15 studiepunten wat neerkomt op een studietijd van één trimester voor een normstudent) en in het bijzonder de reeds succesvol afgelegde masterthesis brengen de Raad ertoe om deze weigeringsbeslissing die onvoldoende rekening houdt met dit gegeven als kennelijk onredelijk te beschouwen.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de facultaire interne beroepscommissie d.d. 19 september 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 21 november 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/441 - 13 november 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 13 november 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 11 september 2014 waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving voor haar opleiding werd geweigerd en tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie d.d. 3 oktober 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor of science in de economische wetenschappen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 11 september 2014 waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving tot haar opleiding werd geweigerd ingevolge het niet-behalen van eerder opgelegde bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 september 2014 een intern beroep in bij institutionele beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 3 oktober 2014 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat, na kennisname van de studievoortgang van de verzoekende partij en de door de verzoekende partij geformuleerde argumenten, uit vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de student weinig vooruitgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden. De commissie stelt akte te nemen van de persoonlijke omstandigheden die de verzoekende partij aangeeft ter rechtvaardiging van haar gebrek aan studievoortgang en onderkent dat die omstandigheden moeilijkheden kunnen veroorzaken bij de studies

doch zij is evenwel van mening dat deze niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie stelt dat uit de studieloopbaan en de gerealiseerde studievoortgang manifest blijkt dat alsnog de toelating geven om in te schrijven met bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. Zij stelt verder dat deze weigering geen eindpunt hoeft te zijn en raadt de verzoekende partij aan om zich te heroriënteren.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 3 oktober 2014. Verzoekende partij stelt op 13 oktober 2014 kennis gekregen van deze beslissing per aangetekend schrijven. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 14 oktober 2014.

Het beroep van 15 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Vooreerst benadrukt de verzoekende partij dat zij de motivering voor de ongegrondverklaring van haar intern beroep ten volle begrijpt nu haar laatste jaren aan de universiteit niet ideaal waren, doch zij stelt zich nu echt thuis te voelen en op haar plaats in de richting economische wetenschappen waardoor zij er alles wil aan doen om de richting verder te zetten.

Als eerste argument haalt de verzoekende partij aan overtuigd te zijn de opleiding aan te kunnen. Zij stelt dat de grootste oorzaak van haar beperkte studievoortgang ligt in haar uitstelgedrag. Zij meent daarvoor aan een oplossing te werken daar zij zich hiervoor laat bijstaan door de studentenpsychologen van het adviescentrum voor studenten aan de onderwijsinstelling van verwerende partij. Als tweede oorzaak voor haar beperkte studievoortgang verwijst de verzoekende partij naar de voor haar te vlotte of gemakkelijke doorgang tijdens het middelbaar onderwijs wat een averechts effect had bij aanvang van haar universiteitsstudies.

Ten tweede stelt de verzoekende partij dat zij momenteel een voorlopig GIT-traject volgt dat werd opgesteld in de assumptie dat zij alsnog zou worden toegelaten om haar studies verder te zetten. Zij stelt daarbij actief met haar studies bezig te zijn (alle lessen te volgen,

cursussen aangekocht te hebben, bijles te volgen voor wiskunde en statistiek, deelgenomen te hebben aan tussentijdse proeven, bezig zijn met groepswerken) teneinde haar kansen op slagen te verhogen en dat, ingeval zij alsnog zou geweigerd worden om deze studies verder te zetten, gelet op het gevorderde tijdstip van de voortgang van het eerste semester en haar leerkredietstand, en aldus van richting zou dienen te veranderen, haar slaagkansen in januari bijzonder laag zouden zijn.

Ten derde merkt de verzoekende partij aan dat zij in het laatste academiejaar 2013-2014 30 van 64 opgenomen studiepunten verworven heeft, waardoor zij slechts 2 studiepunten tekort heeft verworven om te voldoen aan de haar opgelegde bindende voorwaarde. Zij verwijst naar de door haar behaalde score in de derde examenperiode voor het opleidingsonderdeel Frans van 9/20 (3 studiepunten) waardoor blijkt dat dit slechts het absolute minieme tekort uitmaakt. Zij stelt bereid te zijn ingeval zij verder zou toegelaten worden, om bindende voorwaarden te aanvaarden zoals bijvoorbeeld het moeten slagen voor alle vakken in januari of in de eerste zitting.

Verwerende partij verwijst naar de drie academiejaren waarin de verzoekende partij zich inschreef bij haar onderwijsinstelling. Vooreerst nam de verzoekende partij in academiejaar 2011-2012 60 studiepunten op en verwierf zij er daarvan voor slechts voor 11 studiepunten credits waardoor zij automatisch bindende voorwaarden kreeg opgelegd. Daarna in het academiejaar 2012-2013 schreef de verzoekende partij zich opnieuw in voor 63 studiepunten waarvan zij slechts credits ten belope van 23 studiepunten verwierf wat haar een weigering tot verdere inschrijving opleverde. Na een intern beroep verkreeg de verzoekende partij alsnog de kans om zich opnieuw in te schrijven, zij het andermaal onder bindende voorwaarden dewelke zij echter niet voldeed in het volgende academiejaar 2013-2014 waarbij zij 64 studiepunten opnam en er slechts voor 30 studiepunten credits verwierf, waardoor zij opnieuw werd geweigerd voor verdere inschrijving. Hierop stelt de verwerende partij dat de commissie van mening was dat het geen zin meer heeft om nogmaals bindende voorwaarden op te leggen.

De verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing is gebaseerd op artikel OER 2014-2015 dewelke de implementatie is van artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs. Zij stelt dat deze bepaling aldus twee hypothesen voorziet waarin het verwerende partij toegelaten is om een inschrijving te weigeren, 1) indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving werden opgelegd of 2) indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. Zij stelt dat de onderwijsinstelling niet verplicht is om deze hypothesen een student te weigeren doch dat zij kan oordelen of er voldoende vooruitzichten zijn op verbetering. Zij verwijst daarbij naar de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de verwerende partij.

Concreet stelt verwerende partij dat de verzoekende partij aldus na academiejaar 2011-2012 reeds automatisch bindende voorwaarden kreeg opgelegd en na academiejaar 2012-2013 een eerste weigering tot verdere inschrijving opliep, die weliswaar na een gevoerd intern beroep werd ongedaan gemaakt en werd vervangen door nieuwe bindende voorwaarden. Zij stelt dat de verzoekende partij aldus meer dan gewaarschuwd was dat zij beter zou moeten presteren doch dat zij duidelijk tot tweemaal niet heeft voldaan aan de opgelegde bindende voorwaarden. Zij stelt dat de studieresultaten van de verzoekende partij weliswaar iets zijn verbeterd maar dat deze nog steeds niet van die aard zijn dat aangenomen mag worden dat zij binnen redelijke termijn voor de opleiding kan slagen.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij aangeeft dat zij zich laat begeleiden voor haar uitstelgedrag doch dat zij hiervan geen stavingstukken voegt noch van de resultaten hiervan. Zij meent dat het in die omstandigheden niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is om een student toe te laten om zich opnieuw in te schrijven, wat bovendien de student niet zou beletten om zich te heroriënteren.

De verwerende partij stelt ook dat het aangeven door de verzoekende partij dat zij intussen wel naar de lessen gaat en actief zou bezig zijn met haar studies, geen afbreuk doet aan het

feit van de absoluut niet goed te noemen studievoortgang noch geeft dit een vooruitzicht op voldoende verbetering.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Het gegeven dat instellingen werken met in hun reglementering voorafgaandelijk uitgewerkte richtlijnen en beleidsregels wat de invulling van de bindende voorwaarden betreft en de weigering van inschrijving doet daaraan geen afbreuk. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De student dient de beroepsinstantie wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In artikel II.264 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd.

Artikel II.246 bepaalt ook dat studenten kunnen worden geweigerd omdat 'manifest het opleggen van bindende maatregelen geen positief resultaat kan teweegbrengen'. Uit eerdere rechtspraak van de Raad blijkt dat in dit verband een vergaande motiveringsverplichting bij de instelling die de weigering van een bepaalde student ook mogelijk zal gronden op het volledige studieverleden van een student.

In casu stelt de Raad vast dat verzoekende partij in het academiejaar 2011-2012 slechts 11 van de 60 studiepunten behaalde en dat bijgevolg haar een bindende voorwaarde werd opgelegd: zij diende voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten credits te behalen. Verzoekende partij behaalde in het academiejaar 2012-2013 slechts 23 van de 63 opgenomen studiepunten en voldeed bijgevolg niet aan de opgelegde bindende voorwaarde waardoor zij een eerste weigering tot verdere inschrijving kreeg opgelegd. Verzoekende partij tekende tegen deze eerste weigeringsbeslissing klaarblijkelijk succesvol intern beroep aan waardoor de eerste weigeringsbeslissing werd teniet gedaan en werd vervangen door nieuwe bindende voorwaarden. In haar navolgende inschrijving voor het academiejaar 2013-2014, waar de Raad vaststelt dat verzoekende partij van de opleiding Toegepaste Economische Wetenschappen naar de opleiding Economische Wetenschappen heroriënteerde, voldeed de verzoekende partij opnieuw niet aan de haar opgelegde bindende voorwaarden, waardoor zij per 11 september 2014 de tweede weigering tot verdere inschrijving verkreeg, dewelke op intern beroep werd bevestigd.

De interne beroepsinstantie steunde uiteindelijk haar beslissing op het feit dat uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de student weinig vooruitgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of manifest uit de gegevens van het dossier blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, ook werd overschreden.

De Raad herinnert er voorts aan dat hij zijn appreciatie over de studievoortgang van de student niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar dat hij wel nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is.

De Raad stelt dat bij de beoordeling van een vraag tot inschrijving dient rekening te worden gehouden, enerzijds met de door de verzoekende partij geboekte studievoortgang, eventueel met de omstandigheden die een gebrek aan studievoortgang kunnen verklaren, en anderzijds met de informatie over de wijze waarop de verzoekende partij in de toekomst meent een voldoende studievoortgang te kunnen boeken.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij reeds na eerder opgelegde bindende voorwaarden na het academiejaar 2011-2012 gewezen werd op het risico tot weigering van verdere inschrijving ingeval zij niet zou voldoen aan de bindende voorwaarden. De Raad stelt vast dat de verwerende partij een eerste maal de weigering heeft ongedaan gemaakt na het academiejaar 2012-2013 mits oplegging van bindende voorwaarden, waardoor het niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is dat de verzoekende partij geweigerd wordt daar zij voor een derde academiejaar op rij minder dan 50% van de opgenomen studiepunten verwerft en bijgevolg geweigerd wordt op basis van het feit dat het afgelegde studietraject doet vermoeden dat het niet langer zinvol is om nog bindende voorwaarden op te leggen.

De Raad neemt akte van de goede voornemens van verzoekende partij, maar is evenwel van oordeel dat deze niet van aard zijn de bestreden weigering onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk te maken. Wat haar voorlopig traject betreft, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij daaruit geen rechten kan putten om toch ingeschreven te worden. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij wist of behoorde te weten dat dit traject precair was en afhankelijk was van haar toelating tot inschrijving. Het is dan ook niet van aard de weigering onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk te maken.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk doch ongegrond is.

De initiële studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 11 september 2014 evenals de beslissing van 3 oktober 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 november 2014 te Brussel.

De voorzitter, De bijzitters,

Karla Van Lint Jean Goossens Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts Nele Laseure

Rolnr. 2014/447 - 13 november 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 13 november 2014.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving in de opleiding geweigerd werd en tegen de beslissing van de Instantie Bijzondere Inschrijvingen en Studievoortgangsbewaking (IBIS) genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de industriële wetenschappen: afstudeerrichting chemie.

Het beroep betreft de weigering tot verdere inschrijving in de opleiding wegens het niet-naleven van bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de Instantie Bijzondere Inschrijving en Studievoortgangsbewaking van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van IBIS op datum van 27 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij niet aan de opgelegde bindende voorwaarden (50% van de opgenomen studiepunten behalen) voldaan had.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 27 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 27 september 2014. De Raad kan op basis van de stukken de tijdigheid van het extern beroep niet nagaan zodat het beroep bij gebrek aan bewijs van het tegendeel in het voordeel van de verzoekende partij tijdig moet beschouwd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beroepsbeslissing niet of onvoldoende rekening houdt met het feit dat zij ziek is geweest. Zij stelt dat de beroepsinstantie haar onderwaardeert en dat het nu te vroeg is om een uitspraak te doen over haar succesansen en resultaten voor het academiejaar 2014-2015. Zij stelt dat er wel voldoende elementen zijn die een doorstart kunnen garanderen. Zij stelt dat zij volledig genezen is. Zij stelt voor om haar toe te laten tot het eerste semester zodat de beroepsinstantie op basis van deze resultaten haar kan beoordelen.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij meermaals er niet in geslaagd is om meer dan de helft van de opgenomen studiepunten te behalen. Zij stelt dan ook dat de beslissing tot weigering niet kennelijk onredelijk is en afdoende gemotiveerd is.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn beoordeling over studievoortgang van een student niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar hij evenwel nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen of dat deze niet kennelijk onredelijk is. Deze appreciatiebevoegdheid van de Raad is niet anders wat voorliggende studievoortgangsbeslissing betreffende het weigeren van een inschrijving betreft.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Het gegeven dat instellingen werken met in hun reglementering voorafgaandelijk uitgewerkte richtlijnen en beleidsregels wat de invulling van de bindende voorwaarden betreft en de weigering van inschrijving doet daaraan geen afbreuk. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De Raad stelt dat bij de beoordeling van een vraag tot inschrijving dient rekening te worden gehouden, enerzijds met de door de verzoekende partij geboekte studievoortgang, eventueel met de omstandigheden die een gebrek aan studievoortgang kunnen verklaren, en anderzijds met de informatie over de wijze waarop verzoekende partij in de toekomst meent een voldoende studievoortgang te kunnen boeken. De student dient de beroepsinstantie evenwel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van haar bijzondere omstandigheden.

In artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd.

In casu werd aan de verzoekende partij de verdere inschrijving in de opleiding voor het academiejaar 2014-2015 geweigerd doordat de verzoekende partij slechts 12 van de 51 opgenomen studiepunten behaald heeft. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij problemen heeft gekend in de loop van het academiejaar 2013-2014 en deze specifieke omstandigheden heeft voorgelegd aan de interne beroepsinstantie. De Raad stelt vast dat de interne beroepsinstantie weliswaar begrip heeft voor de persoonlijke situatie van de verzoekende partij, maar desalniettemin onvoldoende elementen vindt in het dossier van de verzoekende partij om een succesvolle doorstart in de opleiding te verzekeren.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij gedurende haar bijzonder studiecurriculum (zes academiejaren in de bacheloropleiding) *prima facie* slechts 121 studiepunten (van de 311 opgenomen studiepunten, ofwel een rendement van 39%) heeft behaald en *prima facie* dan ook nog steeds 59 studiepunten verwijderd is van haar bachelordiploma. De Raad is van oordeel dat het niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is dat de interne beroepsinstantie het gegeven dat verzoekende partij thans genezen zou zijn als onvoldoende zwaarwichtig heeft bevonden om de verzoekende partij alsnog toe te laten. De Raad merkt bovendien op dat de verzoekende partij de andere bijzondere omstandigheden niet aantoont zodat de argumenten van verzoekende partij niet van dien aard zijn om aan te nemen dat zij thans met meer kans op succes haar opleiding kan vervolgen. In deze omstandigheden is de Raad bijgevolg van oordeel dat het niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is dat de interne beroepsinstantie geen kansen op een succesvolle afronding van de opleiding ziet.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De studievoortgangsbewakingsmaatregel en de beslissing van IBIS genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Zitting van 21 november 2014

Rolnr. 2014/384 - 21 november 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 21 november 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing waarbij de verzoekende partij 0/20 werd opgelegd voor de opleidingsonderdelen '[REDACTED]' en '[REDACTED]' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de toegepaste informatica.

Het beroep betreft de examentuchtsanctie van 5 september 2014 waarbij verzoekende partij voor de opleidingsonderdelen '[REDACTED]' en '[REDACTED]' 0/20 werd opgelegd wegens onregelmatigheden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 september 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 22 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de examentuchtcommissie heeft aangetoond dat slechts een gedeelte van de oplossing voor het onderdeel '[REDACTED]' te vinden was op het internet, dat er bij dit gedeelte nog een cruciale wijziging doorgevoerd moest worden en dat deze wijziging bij alle betrokken studenten hetzelfde was, hoewel er meerdere mogelijkheden waren, dat er bij de twee doorgevoerde wijzigingen (waarvan één volledig juist en identiek; één gedeeltelijk en foutief was). De interne beroepsbeslissing geeft aan dat er bij de gegevens die op internet beschikbaar was nog een belangrijke code toegevoegd moest

worden, maar dat geen van de studenten dit gedaan heeft. De beroepsbeslissing geeft aan dat voor '.....' de gekopieerde oefening van een medestudent op zich niet voldoende was om de examenoefening op te lossen, dat er nog bijkomend denkwerk nodig was en dat alle studenten dezelfde fout gemaakt hebben.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 26 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 22 september 2014. Verzoekende partij heeft op 30 september 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 1 oktober 2014.

Het beroep van 5 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij geen fraude heeft gepleegd daar zij de oefening letterlijk en volledig en dus niet gedeeltelijk van het internet heeft overgenomen zonder iets veranderd te hebben aan de broncode. Zij stelt dat haar medestudenten dezelfde website gebruikt hebben, maar dat zij fysiek gescheiden van elkaar zaten. Zij stelt dat de twee andere onderdelen van het examen '.....' totaal verschillend zijn en dat er ten onrechte alleen gefocust wordt op de schijnbare gelijkenissen. Zij geeft aan dat zij een cruciale wijziging doorgevoerd heeft aan de codering van de in te lezen file.

Voor wat het examen '.....' betreft, stelt zij dat de aangemaakte klassen verschillend waren. Zij stelt dat het aanroepen van de klassen naar verluidt gelijkenissen vertoonde met die van een medestudent. Zij stelt dat dit te wijten is aan een computercrash waardoor zij een volledige back-up heeft gemaakt via de laptop van haar medestudent. Zij stelt dat de code die gelijkaardig is aan die van de medestudent uit één van de bestaande oefeningen gehaald werd, die zij samen met de medestudent heeft gemaakt en voorbereid. Zij stelt dat er voor de oefening geen enkel denkwerk nodig is om tot haar oplossing te komen. Zij stelt dat enkel de implementatie foutief is omdat zij die verkeerdelijk heeft overgenomen uit een oefening zonder de naamgeving te wijzigen. Zij werpt op dat de gelijkenissen zeer klein (10%) zijn en dat de beroepsinstantie tot het oordeel van fraude komt omdat zij focust op de stukken met de gelijkenissen, en de onregelmatigheden bij de twee opleidingsonderdelen als één enkel dossier behandeld heeft en de betrokken docent dezelfde is. Zij stelt dat de beroepsbeslissing

enkel steunt op onzekerheden. Zij werpt op dat tijdens de hoorzitting verklaard geweest zou zijn door de lector dat het normaal is dat er gelijkenissen zijn daar het de juiste oplossing is.

Zij wijst ten slotte op de gevolgen van het feit dat de vermeende onregelmatigheden samen werden behandeld en op het feit dat door een fusie één opleidingsonderdeel thans moeilijker geworden zou zijn.

Verwerende partij stelt dat de beroepsbeslissing in detail laat blijken op welke gronden de beslissing genomen werd en dat er geen sprake is van louter toevalligheden. Er wordt een uitgebreide technische toelichting gegeven om de beweringen van de verzoekende partij tegen te spreken.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad merkt op dat grieven niet voor het eerst in een extern beroep bij de Raad aangevoerd kunnen worden. De Raad merkt vooreerst op dat de grieven in verband met de gezamenlijke behandeling van onregelmatigheden bij de twee opleidingsonderdelen onontvankelijk zijn. Zij werden niet opgeworpen in het kader van het intern beroep. De Raad ziet geen enkele reden waarom dit niet toegelaten of mogelijk zou zijn, te meer daar er een afzonderlijke motivering wordt gegeven voor beide opleidingsonderdelen. De grief inzake de gevolgen van de beroepsbeslissing en de zwaarte van het gefuseerde opleidingsonderdeel is onontvankelijk daar deze niet werd opgeworpen in het intern beroep. De Raad ziet ook geen reden waarom beide grieven niet eerder konden worden opgeworpen.

De Raad stelt vervolgens vast dat de verzoekende partij *in se* de fraude betwist en opwerpt dat er geen elementen zijn die de kwalificatie als fraude ondersteunen. De Raad benadrukt dat hij zijn oordeel over de juiste toedracht van de feiten bij de beoordeling van een examentuchtbeslissing niet in de plaats kan stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad dient er op toe te zien of op grond van de gegevens van het dossier bepaalde feiten redelijkerwijze als bewezen beschouwd kunnen worden en of de onderwijsinstelling de bewezen geachte feiten terecht als examentuchtfeiten kon kwalificeren.

De Raad stelt vast dat het OER examenfraude omschrijft als volgt:

"Elk gedrag van een student in het kader van een examen of de organisatie daarvan waardoor de student het geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt of tracht te maken om een juist oordeel te vormen over de kennis, het inzicht en/of de vaardigheden van zichzelf dan wel van andere studenten."

De Raad merkt onder verwijzing naar het beginsel "*fraus omnia corrumpit*" op dat hoe klein en geïsoleerd een onregelmatigheid ook is, zij automatisch het globale examen van het opleidingsonderdeel aantast. Dat bij andere onderdelen geen onregelmatigheid gepleegd zou zijn leidt niet tot een ander oordeel. De onregelmatigheid is bijgevolg niet beperkt tot een "verdacht" onderdeel van het examen en kan dan ook niet gecompenseerd of getolereerd worden door een onbesproken gedeelte van het examen.

De Raad wijst er echter op dat de vaststelling van de vermeende tuchtfeiten, *in casu* de "gedeelde" oplossingen, zorgvuldig moet gebeuren op basis van een vergelijking tussen de verdachte examens om zo tot een juiste kwalificatie te komen.

De Raad stelt vast dat de interne beroepscommissie op basis van het examentuchtdossier tot het oordeel is gekomen dat er "verdachte" toevalligheden en gelijkenissen bij de afgelegde examens zijn en dat er daarvoor geen plausibele uitleg of overtuigend verweer wordt gegeven door de verzoekende partij. Op basis hiervan besluit de interne beroepscommissie dan dat er wel degelijk onregelmatigheden (het betreft met name het delen van oplossingen en/of het gebruiken van deze gedeelde oplossingen) gepleegd werden.

De Raad stelt vervolgens vast dat de gelijkenissen tussen de betwiste examenonderdelen van de verzoekende partij en bepaalde medestudenten als fraude gekwalificeerd werden omdat ze dermate zwaarwichtig (o.a. gebruik van dezelfde website, dezelfde onvolkomenheden ...) zijn dat ze niet aan het toeval te wijten kunnen zijn.

De Raad stelt vast dat de feiten zorgvuldig werden vastgesteld en dat de feiten *an sich* ook niet betwist worden, enkel de kwalificatie wordt betwist. De Raad stelt vast dat de bevoegde instanties zich steunen op de volgende feiten:

'.....': drie studenten zijn voor de oplossing van de examenoefening vertrokken van dezelfde website; er werden daarna twee kleine identieke wijzigingen aangebracht terwijl twee van de drie studenten slechts kennis hebben van één wijziging, een cruciale wijziging werd door alle studenten niet doorgevoerd waardoor de code foutief is; de studenten breken hun oplossing af op hetzelfde moment in de codering.

'.....': twee studenten maken dezelfde fout, die als atypisch wordt geduid en waarvoor zij zich niet konden steunen op internet.

De Raad wijst erop dat de vaststelling van identieke, atypische fouten, onvolledigheden of wijzigingen bij de betrokken studenten, waarvoor thans in het extern beroep ook geen overtuigende uitleg van verzoekende partij komt, niet kennelijk onjuist is. De Raad wijst er bovendien op dat de gelijkenissen niet volledig moeten zijn zodat kleine verschillen in de oplossing niet verhinderen dat de bevoegde tuchtinstanties in alle redelijkheid tot 'sterke' gelijkenissen op de verdachte onderdelen van de examens van de betrokkenen kunnen besluiten. De Raad merkt eveneens op dat de juistheid van een oplossing niet betekent dat de verzoekende partij niet op een frauduleuze wijze tot de juiste oplossing gekomen is.

Het kan ook redelijk aangenomen worden dat de verzoekende partij en haar verdachte medestudenten bij examens waarbij zij hulpbronnen (*in casu* internet, cursus, etc.) mogen gebruiken, deze hulpbronnen op het examen ook effectief consulteren en quasi-letterlijk overnemen en zodus in vele gevallen tot vergelijkbare oplossingen komen. Dit gegeven sluit in de concrete omstandigheden van het dossier (waarbij identieke wijzigingen zijn aangebracht ten aanzien van de in de hulpbronnen beschikbare code) niet uit dat sterke gelijkenissen tussen de oplossingen *prima facie* toch als een onregelmatigheid gekwalificeerd kunnen worden.

De Raad is van oordeel dat fraude, *in casu* het vermeende delen van een oplossing, niet noodzakelijk op heterdaad vastgesteld moet worden, maar dat de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling redelijkerwijs op basis van meerdere vaststaande feitelijke elementen tot het gemotiveerde oordeel kunnen komen dat er toch sprake is van een feit dat als examentuchtfeit, *in casu* een ontoelaatbare deling van oplossingen, kan gezien worden. Zo kan er examenfraude aangenomen worden indien blijkt dat de oplossing van de concrete examenoefening bij '.....' meer denkwerk vroeg zodat deze niet louter van het internet gekopieerd kon worden (nl. een bijkomende opdracht waarvoor er geen letterlijke overname mogelijk was), en blijkt dat na bewerking van de code identieke (atypische) gelijkenissen in de fouten zitten, en dat voor '.....' er ook gelijkenissen in de twee doorgevoerde wijzigingen (die verzoekende partij bovendien niet blijkt te kennen) en in de beperkte uitwerking van de examens van de verzoekende partij en haar medestudenten zitten waarvoor er geen overtuigende verklaring door de betrokkenen gegeven wordt.

De Raad is op basis van het gehele dossier van oordeel dat de bevoegde instanties in alle redelijkheid konden oordelen dat de aangegeven frappante, atypische en onverklaarde gelijkenissen bij de twee opleidingsonderdelen op meer dan louter toevalligheden steunen. Daarentegen wijzen zij veeleer op een actieve deling van één enkele oplossing bij elk examen, wat examenfraude impliceert. De argumenten van de verzoekende partij dat zij ter voorbereiding van het examen '.....' met een andere medestudent (die ook verdacht wordt van deze fraude) gestudeerd heeft en dat zij door een computercrash een back-up moest maken van de gegevens op de laptop van haar medestudent zijn naar het oordeel van de Raad onvoldoende om te weerleggen waarom zij evenals haar medestudenten een atypische onjuiste oplossing gaf. In deze feitelijke context is de Raad van oordeel dat de kwalificatie van de feiten als "fraude" niet kennelijk onjuist is.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examentuchtbeslissing van 5 september 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 22 september 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/402 - 21 november 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 21 november 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing waarbij de verzoekende partij 0/20 werd opgelegd voor de opleidingsonderdelen '[REDACTED]' en '[REDACTED]' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de toegepaste informatica.

Het beroep betreft de examentuchtsanctie van 5 september 2014 waarbij verzoekende partij voor de opleidingsonderdelen '[REDACTED]' en '[REDACTED]' 0/20 werd opgelegd wegens onregelmatigheden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 21 september 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 29 september 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep onontvankelijk daar het laattijdig werd ingesteld. De interne beroepsinstantie geeft aan dat de verzoekende partij erkend heeft op 5 september 2014 kennis genomen te hebben van de beslissing zodat het intern beroep d.d. 21 september 2014 buiten de vervaltermijn van vijf kalenderdagen werd ingesteld. De interne beroepsinstantie oordeelde voorts dat het intern beroep ook onontvankelijk is wegens het gebrek aan ondertekening door de verzoekende partij zelf of door een raadsman.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 1 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de grond van de zaak na of het intern beroep regelmatig is verlopen.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 29 september 2014. Verzoekende partij heeft op 2 oktober 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 3 oktober 2014.

Het beroep van 5 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad onderzoekt ambtshalve of het intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard.

De Raad stelt vast dat artikel OER 2013-2014 bepaalt dat het intern beroepsschrift op straffe van onontvankelijkheid ondertekend moet worden door de verzoekende partij zelf of door haar raadsman. De Raad is van oordeel dat het ondertekenen van het intern beroepsschrift een substantiële formaliteit is daar dit de enige garantie is dat het beroep wel degelijk door de belanghebbende student zelf ingesteld is. De Raad stelt op basis van de stukken vast dat de interne beroepscommissie bij gebreke aan ondertekening van het intern beroepsschrift terecht het intern beroep onontvankelijk heeft verklaard. De Raad merkt vervolgens op dat het ontbreken van de vereiste handtekening alleen al een afdoende grond tot motivering van de onontvankelijkheid van het intern beroep is zodat het *in casu* niet noodzakelijk is in te gaan op de eventuele laattijdigheid van het intern beroep.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examentuchtbeslissing van 5 september 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van

deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/406 - 21 november 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 21 november 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing waarbij de verzoekende partij 0/20 werd opgelegd voor de opleidingsonderdelen '[REDACTED]' en '[REDACTED]' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de toegepaste informatica.

Het beroep betreft de examentuchtsanctie van 5 september 2014 waarbij verzoekende partij voor de opleidingsonderdelen '[REDACTED]' en '[REDACTED]' 0/20 werd opgelegd wegens onregelmatigheden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 september 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 22 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de interne beroepscommissie aan de hand van het dossier van oordeel is dat voor '[REDACTED]' de oefeningen volledig identiek zijn, dat een nutteloos *style*-element werd toegevoegd en dat de plaats waar de oplossing gepresenteerd werd fout is. De interne beroepsinstantie stelde dat het onwaarschijnlijk is dat drie studenten voor dezelfde besproken wijzigingen (die juist zijn) kiezen. Voor wat '[REDACTED]' betreft, stelde de interne beroepscommissie dat de drie studenten wel een klein stukje code juist hebben

gewijzigd, maar dat ze alle drie toevalligerwijze het belangrijkste stuk zijn vergeten. De interne beroepsinstantie stelde bereid te zijn te aanvaarden dat de drie studenten samen studeerden, maar dat het niet aannemelijk is dat ze alle drie tot *quasi*-identieke fouten in de oplossingen komen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 26 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 22 september 2014. Verzoekende partij heeft op 29 september 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 30 september 2014.

Het beroep van 4 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvereisten voor het verzoekschrift

Artikel II.294, § 2, Codex Hoger Onderwijs vereist dat beroepen ingesteld worden bij wijze van een verzoekschrift waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.

De memorie van toelichting bij het voormalige Aanvullingsdecreet vermeldt met betrekking tot deze vormvereiste (MvT, *Parl. St.* 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25):

"Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel.

Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen."

De Raad heeft in zijn eerdere rechtspraak gepreciseerd dat het decretale vereiste van een verzoekschrift niet toelaat om ongestructureerde dossiers in te dienen. De Raad wijst in dat verband op zijn eerdere rechtspraak waarin geoordeeld werd dat het verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten en de middelen is, afgesloten met een handtekening. De Raad stelt vast dat het verzoekschrift, in die zin geïnterpreteerd, zich beperkt tot één bladzijde. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij weliswaar op de bijgevoegde stukken (bundels) fragmentarisch commentaar en bezwaren formuleert, maar dit voldoet niet aan het door de Raad nochtans zeer soepel gehanteerd minimumvereiste inzake een gestructureerde en heldere uiteenzetting van de feiten en middelen in het verzoekschrift, temeer nu zij niet derwijze met de inhoud van het verzoekschrift *sensu stricto* in verband zijn gebracht dat zij, zelfs bij een ruime interpretatie van de in het verzoekschrift uiteengezette middelen, geacht zouden kunnen worden er deel van uit te maken. De Raad is van oordeel dat de bedoelde

opmerkingen moeten kunnen toelaten er verweer tegen te voeren en de Raad toelaten er de *merites* van te beoordelen. Aan deze voorwaarde is niet voldaan.

De Raad zal zijn onderzoek bijgevolg beperken tot de middelen en grieven die effectief in het verzoekschrift zelf uiteengezet worden.

Het bij de Raad ingestelde verzoekschrift is in de aangegeven mate ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in essentie dat de motivering onjuist is. Zij stelt dat de interne beroepsinstantie onterecht meent dat het intern beroepsschrift contradictorisch is. Zij stelt in wezen dat de beslissing niet afdoende antwoordt op haar verweer en niet steunt op zekerheden zodat er geen elementen zijn die de beslissing kunnen dragen.

Verwerende partij stelt dat de beroepsbeslissing in detail laat blijken op welke gronden de beslissing genomen werd en dat er geen sprake is van louter toevalligheden. Er wordt een uitgebreide technische toelichting gegeven om de beweringen van de verzoekende partij tegen te spreken.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij *in se* de fraude betwist en opwerpt dat er geen elementen zijn die de kwalificatie als fraude ondersteunen. De Raad benadrukt dat hij zijn oordeel over de juiste toedracht van de feiten bij de beoordeling van een examentuchtbeslissing niet in de plaats kan stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad dient er op toe te zien of op grond van de gegevens van het dossier bepaalde feiten redelijkerwijze als bewezen beschouwd kunnen worden en of de onderwijsinstelling de bewezen geachte feiten terecht als examentuchtfeiten kon kwalificeren.

De Raad stelt vast dat het OER examenfraude omschrijft als volgt:

"Elk gedrag van een student in het kader van een examen of de organisatie daarvan waardoor de student het geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt of tracht te maken om een juist oordeel te vormen over de kennis, het inzicht en/of de vaardigheden van zichzelf dan wel van andere studenten."

Daaruit volgt dat ook het onmogelijk maken van een correcte beoordeling van prestaties van andere studenten, zoals het onmogelijk maken van het beoordelen van eigen vaardigheden, als een examentuchtfeit gekwalificeerd kan worden. Met andere woorden, het delen van oplossingen door de student die ze gemaakt heeft, wordt, net als het gebruik ervan, als fraude beschouwd.

In de praktijk is het moeilijk te verifiëren welke student zijn of haar oplossing heeft doorgespeeld aan medestudenten. Dit is evenwel irrelevant voor de kwalificatie, daar elke vorm van delen van oplossingen door twee of meerdere studenten als fraude bestempeld kan worden. De Raad merkt onder verwijzing naar het beginsel "*fraus omnia corrumpit*" op dat hoe klein of geïsoleerd een onregelmatigheid ook is, zij het globale examen van het opleidingsonderdeel aantast. Dat bij de andere onderdelen geen enkele onregelmatigheid gepleegd zou zijn verandert daar niets aan. De onregelmatigheid is bijgevolg niet beperkt tot een onderdeel van het examen en kan dan ook niet gecompenseerd of getolereerd worden door een eventueel onbesproken gedeelte van het examen.

De Raad wijst er echter op dat de vaststelling van de vermeende tuchtfeiten, *in casu* de "gedeelde" oplossingen, zorgvuldig moet gebeuren op basis van een vergelijking tussen de verdachte examens om zo tot een juiste kwalificatie te komen.

De Raad stelt vast dat de interne beroepscommissie op basis van het examentuchtdossier tot het oordeel is gekomen dat er "verdachte" toevalligheden en gelijkenissen bij de afgelegde examens zijn en dat daarvoor geen plausibele uitleg wordt gegeven. Ook een overtuigend verweer door de verzoekende partij ontbreekt. Hier besluit de interne beroepscommissie dat er wel degelijk onregelmatigheden, meer in het bijzonder het delen van oplossingen, gepleegd werden.

De Raad stelt vervolgens vast dat de gelijkenissen tussen de betwiste examenonderdelen van de verzoekende partij en bepaalde medestudenten als fraude gekwalificeerd werden omdat ze dermate zwaarwichtig (o.a. gebruik van dezelfde website, met toevoegingen van identieke foutieve codes, dezelfde onvolkomenheden ...) zijn dat niet in redelijkheid kon worden aangenomen dat ze aan het toeval te wijten zijn.

De Raad stelt vast dat de feiten zorgvuldig werden vastgesteld en dat de feiten *an sich* ook niet betwist worden, enkel de kwalificatie wordt betwist. De Raad stelt vast dat de bevoegde instanties zich steunen op de volgende feiten:

'.....': drie studenten zijn voor de oplossing van de examenoefening vertrokken van dezelfde website; er werden daarna twee kleine identieke wijzigingen aangebracht terwijl twee van de drie studenten slechts kennis hebben van één wijziging, een cruciale wijziging werd door alle studenten niet doorgevoerd waardoor de code foutief is; de studenten breken hun oplossing af op hetzelfde moment in de codering.

'.....': twee studenten maken dezelfde fout, die als atypisch wordt geduid en waarvoor zij zich niet konden steunen op internet.

De Raad wijst erop dat de vaststelling van identieke, atypische fouten, onvolledigheden of wijzigingen bij de betrokken studenten, waarvoor thans in het extern beroep ook geen overtuigende uitleg komt, niet kennelijk onjuist is. De Raad wijst er bovendien op dat de gelijkenissen niet volledig moeten zijn zodat kleine verschillen (bv. stijl) in de oplossing niet verhinderen dat de bevoegde instanties in alle redelijkheid tot 'sterke' gelijkenissen op de verdachte onderdelen van de betrokken examens kunnen besluiten. Het kan ook redelijk aangenomen worden dat verzoekende partij en haar verdachte medestudenten bij examens waarbij zij hulpbronnen (*in casu* internet, cursus, etc.) mogen gebruiken, deze hulpbronnen op het examen ook effectief consulteren en quasi-letterlijk overnemen en zodus in vele gevallen tot vergelijkbare oplossingen komen. Dit gegeven sluit niet uit dat sterke gelijkenissen tussen de oplossingen *prima facie* toch als een onregelmatigheid gekwalificeerd kunnen worden, nu zij de niet van de hulpbron overgenomen delen betreffen.

De Raad is van oordeel dat fraude, *in casu* het vermeende delen van een oplossing, niet noodzakelijk op heterdaad vastgesteld moet worden, maar dat de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling redelijkerwijs op basis van meerdere vaststaande feitelijke elementen tot het gemotiveerde oordeel kunnen komen dat er toch sprake is van een feit dat als examentuchtfeit, *in casu* een ontoelaatbare deling van oplossingen, kan gezien worden. Zo kan er examenfraude aangenomen worden indien blijkt dat de oplossing van de concrete examenoefening bij '.....' meer denkwerk vroeg zodat deze niet louter van het internet gekopieerd kon worden (nl. een bijkomende opdracht waarvoor er geen letterlijke overname mogelijk was), en ook blijkt dat na bewerking van de code identieke (atypische) gelijkenissen in de fouten zitten, en dat voor '.....' er ook gelijkenissen in de twee doorgevoerde wijzigingen en in de beperkte uitwerking van de examens van de verzoekende partij en haar medestudenten zitten waarvoor er geen overtuigende verklaring door de betrokkenen gegeven wordt.

De Raad is op basis van het gehele dossier van oordeel dat de bevoegde instanties in alle redelijkheid konden oordelen dat de aangetoonde frappante, atypische en onverklaarde gelijkenissen op meer dan louter toevalligheden en veeleer op een actieve deling van één oplossing wijzen en dus examenfraude impliceren. De Raad merkt daarbij op dat zelfs indien de verzoekende partij – volgens de verwerende partij de vermoedelijke verspreider van de

gedeelde oplossing – een juiste cruciale wijziging doorvoert en *a fortiori* de gedeelde oplossing kon verklaren, dit gegeven niet uitsluit dat er in alle redelijkheid, gelet op de elementen in het tuchtdossier, aangenomen kan worden dat verzoekende partij deelnam aan de onregelmatigheid. De argumenten van verzoekende partij dat zij ter voorbereiding van het examen '.....' met andere medestudenten (die ook verdacht worden van fraude) gestudeerd heeft en dat zij over te weinig kennis beschikte om de oefening verder uit te werken zijn onvoldoende om te weerleggen waarom zij evenals haar medestudenten een gelijke atypische onjuiste oplossing gaf of waarom zij allen op een identieke plaats bij de uitwerking van hun codering gestopt zijn.

In deze context is de Raad van oordeel dat de kwalificatie van de feiten als "fraude" niet kennelijk onjuist is.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examentuchtbeslissing van 5 september 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 22 september 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/413 - 21 november 2014

Inzake

.....

hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 november 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de weigering tot inschrijving wegens onvoldoende leerkrediet.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor taal- en regiostudies: japanologie.

Het beroep betreft de weigering van inschrijving wegens onvoldoende leerkrediet.

3.2. Verzoekende partij richtte een verzoek tot uitzonderlijke toelating tot herinschrijving aan de directeur studentenadministratie.

3.3. Bij beslissing van de directeur studentenadministratie op datum van 7 oktober 2014 werd het verzoek tot uitzonderlijke herinschrijving geweigerd.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 9 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, betreft de crux van haar beroep geen betwisting van de weigering tot inschrijving wegens onvoldoende leerkrediet. Het gaat *in casu* immers om een beweging van het leerkrediet waaraan een vermeende fout van de onderwijsinstelling ten grondslag zou liggen.

De Raad wijst er op dat in uitvoering van artikel IV.93 Codex Hoger Onderwijs voor 'onjuistheden' en 'materiële vergissingen' in leerkredietbewegingen een interne procedure tot rechtzetting moet ingericht worden:

"De hogeronderwijsinstellingen stellen een procedure op betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden die de grondslag vormen voor een studievoortgangsbepaling, een weigering tot inschrijving als vermeld in artikel II.205, of de vaststelling, vermeerdering of vermindering van het leerkrediet overeenkomstig deel 2, titel 4, hoofdstuk 2, afdeling 3.

De stuurgroep vermeld in artikel IV.91 stelt een procedure op betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden, zoals vermeld in het vorige lid, die vastgesteld zijn na het afsluiten van de gegevens van het desbetreffende academiejaar."

De Raad is op grond van artikel II.285, derde lid Codex Hoger Onderwijs bevoegd om kennis te nemen van beroepen tegen beslissingen betreffende materiële vergissingen en fouten bij leerkredietbewegingen door onderwijsinstellingen of de stuurgroep databank hoger onderwijs.

De Raad stelt vast dat verwerende partij geen procedure heeft ingericht ter uitvoering van artikel IV.93 Codex Hoger Onderwijs. Bij gebreke aan de opname van een interne beroepsprocedure in het OER, is het verzoek van de student bijgevolg ook niet behandeld als een intern beroep en werd er dus ook geen formele beslissing genomen. Het bij de Raad ingestelde beroep is in dat opzicht *prima facie* onontvankelijk.

De Raad stelt evenwel vast dat de verwerende partij niet in een formele procedure heeft voorzien, hoewel dit door artikel IV.93 Codex Hoger Onderwijs wordt opgelegd. De Raad stelt vast dat deze verplichting inzake de organisatie van een interne procedure om onjuistheden aan te klagen reeds lange tijd bestaat en oordeelt dat het in gebreke blijven van de onderwijsinstelling om deze procedure te regelen, de rechten van verzoekende partij om een onjuistheid aan te klagen niet mag beperken. Het in gebreke blijven van de verwerende partij kan derhalve niet aan de verzoekende partij worden aangerekend.

Het bij de Raad instelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerking

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij totaal nieuwe middelen en grieven aanvoert in haar nota van wederantwoord. De Raad wijst erop dat deze middelen en grieven niet voor het eerst in de nota van wederantwoord aangevoerd kunnen worden. De Raad merkt op dat er geen redenen zijn waarom de verzoekende partij deze elementen niet eerder kon aanvoeren zodat ze onontvankelijk zijn. De Raad zal zich beperken tot het onderzoek van de middelen en grieven in het verzoekschrift.

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een fout van de onderwijsinstelling bij de bewegingen in het leerkrediet.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar voorlopige inschrijving in het academiejaar 2011-2012 foutief als een definitieve inschrijving werd beschouwd waardoor studiepunten werden afgetrokken van haar leerkrediet. Zij stelt dat haar voorlopige inschrijving pas definitief zou

worden indien zij vóór 16 januari 2012 haar diploma secundair onderwijs zou voorleggen aan de verwerende partij, wat zij niet gedaan heeft. Zij wijst erop dat zij pas in juni 2012 haar diploma heeft bekomen. Zij werpt op dat de regel dat zij zich vóór 15 december 2011 diende uit te schrijven haar niet-tegenstelbaar, onbekend en in strijd met haar inschrijvingsattest is.

Verwerende partij stelt dat bij gebreke aan tijdige voorlegging van het vereiste diploma de verzoekende partij automatisch werd uitgeschreven. Zij wijst erop dat verzoekende partij op de hoogte was van deze regeling daar dit vermeld stond op haar attest. Zij stelt voorts dat de verzoekende partij zich had kunnen uitschrijven voor 1 december 2011 met behoud van het ingezette leerkrediet, maar dat de verzoekende partij dit geenszins beoogde.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de voorgelegde betwisting in wezen draait om de rechtsgevolgen van de "voorlopige" inschrijving. De Raad is van oordeel dat de inschrijving en de opname van studiepunten uit het leerkrediet weliswaar met elkaar verbonden zijn, maar dat een uitschrijving niet noodzakelijk leidt tot een volledige recuperatie van studiepunten. De Raad merkt vooreerst op dat het risico van een precaire inschrijving in de eerste plaats bij de verzoekende partij berust. De Raad wijst er ook op dat een inschrijving tot gevolg heeft dat de verzoekende partij studiepunten uit haar leerkrediet opneemt. Evenwel heeft een uitschrijving niet automatisch tot gevolg dat de verzoekende partij haar opgenomen studiepunten recupereert.

Wat de regelmatigheid van de inschrijving betreft, stelt de Raad vooreerst vast dat de verzoekende partij op het moment van haar inschrijving niet voldeed aan de decretale toelatingsvoorwaarden tot de bacheloropleiding. Zij werd op grond van een bepaling uit het OER, waarbij studenten die niet over een diploma secundair onderwijs beschikken toch toegelaten worden mits zij voor de start van de examens van het eerste semester het vereiste diploma voorleggen. De Raad is van oordeel dat deze afwijkende, voorwaardelijke toelating past binnen artikel II.179 Codex Hoger Onderwijs.

De Raad merkt vervolgens op dat, zowel de verzoekende partij (uit eigen vrije wil) als de onderwijsinstelling (ambtshalve of reglementair) de mogelijkheid kunnen hebben om een uitschrijving te doen. De Raad wijst er op dat het tijdstip van de uitschrijving gevolgen kan hebben voor de bewegingen inzake het leerkrediet. Immers, artikel III.4, §1 Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat de onderwijsinstelling het laatste tijdstip vastlegt waarop de student bij het voortijdig beëindigen van een opleiding, voor het aantal opgenomen studiepunten met teruggave van leerkrediet uitgeschreven kan worden. De Raad stelt vast dat deze deadline in het OER van de betrokken onderwijsinstelling op 1 december 2011 bepaald werd. Bijgevolg kende de verzoekende partij deze uitschrijvingsregeling en de gevolgen voor haar leerkrediet van een uitschrijving of kon zij deze kennen. Het gegeven dat de verzoekende partij tot 16 januari 2012 haar diploma kon voorleggen, een voorwaarde voor haar definitieve toelating tot de bacheloropleiding, verandert niets aan het feit dat zij al rechtmatig studiepunten uit het leerkrediet kon opnemen en dat zij zich conform het OER voor 1 december 2011 diende uit te schrijven indien zij het behoud van de opgenomen studiepunten uit het leerkrediet beoogde. Dat de niet-tijdige voorlegging van haar diploma met automatische uitschrijving wordt gesanctioneerd, met inbegrip van alle aan deze uitschrijving verbonden gevolgen, leidt niet tot een andere conclusie.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet het nodige heeft gedaan om zichzelf tijdig uit te schrijven teneinde de opgenomen studiepunten te recupereren. Uit niets blijkt dat verzoekende partij enige intentie heeft gehad om zelf, los van de automatische uitschrijving, de inschrijving ongedaan te maken. *A fortiori* blijkt uit niets dat zij zich wou uitschrijven vóór het verstrijken van de deadline voor teruggave van het opgenomen leerkrediet. Het feit dat de onderwijsinstelling zelf ambtshalve de verzoekende partij nadien heeft uitgeschreven in januari 2012 volgt uit het OER. De verzoekende partij werd hieromtrent vooraf geïnformeerd in het attest dat zij heeft ondertekend. De uitschrijving door de onderwijsinstelling en de gevolgen ervan voor het leerkrediet zijn bijgevolg volledig tegenstelbaar aan de verzoekende partij.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/418 - 21 november 2014

Inzake

Hebbende als raadsman,
Met kantoor te,
Waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 november 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing waarbij de verzoekende partij ingevolge fraude een cijfer van 0/20 toegekend kreeg voor de bachelorproef en tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de taal- en regiostudies: sinologie.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing van 12 september 2014 voor het opleidingsonderdeel bachelorproef.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2014 een bewarend intern beroep in en op datum van 19 september 2014 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 6 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat vooreerst in opvolging van het ingediende intern beroep, bijkomende motivering werd opgevraagd bij de betrokken faculteit. Verder verwijst zij naar enkele procedurele opmerkingen omtrent de datum van de betrokken bestreden beslissing (12 september 2014 bekendmaking conform studievoortgangsdossier en '13-

14/sept' verwijst naar de zittijd september), artikel OER inzake openbaarheid, artikel OER inzake examenfraude en artikel OER inzake de samenstelling van de beperkte examencommissie.

Voorts bevestigt de interne beroepsbeslissing dat de reden voor de uitnodiging tot gehoor door de beperkte examencommissie in eerste instantie was ingegeven op basis van een aantal vermoedens van examenfraude waarbij vermoed werd dat de verzoekende partij haar laatste versie van de bachelorproef niet zelf had geschreven. Zij stelt dat deze initiële vermoedens, zoals aangegeven in het emailbericht van Prof. d.d. 18 september 2014, gebaseerd waren op de vaststelling dat de nieuwe versie quasi totaal afweek van de vorige versie (ondanks een 7/20 hiervoor), dat meerdere Chinese karakters werden ingevoerd zonder aanpassing van de fonts, fouten (vooral in de referenties) en een afwijkend voorblad. Tevens werd dit gebaseerd op de vaststelling dat de verzoekende partij in tegenstelling tot haar opdrachten tijdens het jaar en haar eerdere versie van haar bachelorproef, voor de eerste maal de essentie van het beschreven werk correct weergaf. De interne beroepsinstantie bevestigt dat deze vermoedens elk op zich geen voldoende reden zijn om te besluiten tot examenfraude. De interne beroepsinstantie verwijst daarop naar de ondervraging voor de beperkte examencommissie om in detail toe te lichten wat de essentie was van het door de verzoekende partij beschreven werk, waarin de verzoekende partij niet slaagde en de verzoekende partij daarbij haar eerdere foutieve interpretatie zoals in haar eerder ingediende versie en tijdens de oefeningen in het academiejaar weergaf. De interne beroepsbeslissing verwijst tevens naar de gestelde vraag door de beperkte examencommissie hoe de verzoekende partij haar nieuwe versie had aangepakt waarop de verzoekende partij in eerste instantie antwoordde 'zich minstens te hebben laten inspireren door de goede passages uit de vorige versies' en zij naderhand haar antwoord bijstelde na er op gewezen te zijn geweest dat beide versies voor 99% verschillend waren en er quasi geen enkele zin overeenkwam, naar een antwoord dat zij opnieuw gestart was van een 'lege file'. De interne beroepsbeslissing haalt aan dat vooral het feit dat de verzoekende partij niet in staat was om de essentie van het te bespreken werk toe te lichten, niettegenstaande het antwoord hierop beschreven stond in de door haar net ingediende paper, het doorslaggevende argument inhield om te besluiten dat de verzoekende partij deze paper niet zelf had geschreven, waardoor de eerdere vermoedens werden bevestigd. De interne beroepsbeslissing geeft aan dat de examencommissie hierop vaststelde dat deze samenloop van omstandigheden niet op basis van toeval kon gebaseerd zijn waarbij de verzoekende partij tijdens het gehoor voor de beperkte examencommissie evenmin argumenten aanbracht die deze stelling ontkrachten. De interne beroepsbeslissing wijst er op dat de verzoekende partij weldegelijk voorbereid was en zich bewust was van de ernst van de feiten en dat dit bevestigd wordt door het gegeven dat de verzoekende partij reeds voor de bijeenkomst van de beperkte examencommissie een raadsman had aangesteld. De interne beroepsbeslissing stelt dat de samenhang van deze omstandigheden het zeer aannemelijk maakt dat de verzoekende partij het werkstuk niet of niet helemaal zelf had geschreven waarbij zij nogmaals verwijst naar het feit dat de verzoekende partij op generlei wijze afdoende kon duidelijk maken op welke wijze zij of welke concrete aanpak zij gehanteerd had voor het door haar ingediende werkstuk. De interne beroepsinstantie stelt dat de procedure inzake vaststelling van de examenfraude en het opleggen van een sanctie conform het OER werd gevolgd. De interne beroepsinstantie stelt dat de verzoekende partij in het kader van het intern beroep afdoende kansen heeft gekregen om de aanvankelijke vermoedens van de beperkte examencommissie te weerleggen doch zij daarin niet geslaagd is. Zij stelt bovendien dat de examencommissie afdoende gemotiveerd heeft waarom dergelijke sanctie werd opgelegd.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 10 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 10 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 6 oktober 2014. Verzoekende partij stelt op 7 oktober 2014 kennis te hebben genomen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 8 oktober 2014, tot 12 oktober 2014 dewelke echter een zondag betrof waardoor de termijn werd verlengd tot en met maandag 13 oktober 2014.

Het beroep van 10 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerking

Vooreerst is de Raad van oordeel dat nieuwe argumenten in de wederantwoordnota van de verzoekende partij zijn daar de Raad niet inziet waarom ze niet werden aangegeven in het inleidend verzoekschrift, zodat ze niet op ontvankelijke wijze alsnog kunnen worden aangebracht in de wederantwoordnota. Ten overvloede en enkel ter duiding wenst de Raad erop te wijzen dat desbetreffende aangehaalde rechtspraak inzake de rechten van verdediging geenszins betrekking heeft op de verwerende partij.

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de motiveringsplicht, in samenlezing met de beginselen van openbaarheid van bestuur en de rechten van verdediging.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat zij nimmer kennis heeft kunnen krijgen gedurende het intern beroep van de formele initiële beslissing van de examencommissie.

In haar studievoortgangsdossier kreeg zij enkel de score 0/20 te lezen met de aanduiding '(FR)'. Om deze reden stelt zij een bewarend beroep te hebben ingediend teneinde op die manier in de mogelijkheid gesteld te worden de volledige motivering van de examenbeslissing te bekomen, doch zij stelt deze nooit integraal te hebben ontvangen. Zij stelt enkel een email te hebben ontvangen van Prof. [REDACTED] – die tegelijk de promotor van de verzoekende partij was voor de bachelorproef evenals de voorzitter van de betrokken examencommissie – met daarin uittreksels van de beslissing van de examencommissie die echter doorspekt bleek met de persoonlijke en denigrerende mening van de professor, waardoor zij meent dat deze niet neutraal voorkomt. Verzoekende partij wijst erop dat ook de beslissing op intern beroep geen gewag maakt van de formele beslissing van de examencommissie doch dat zij enkel argumenteert op basis van de email van Prof. [REDACTED] met daarnaast een opgevraagde bijkomende motivering van de betrokken faculteit.

Verzoekende partij merkt aan dat de bestreden interne beroepsbeslissing onterecht verwijst naar artikel [REDACTED] OER voor het ontvangen van de formele motivering van de examenbeslissing, nu zij stelt dat zij weldegelijk bij het diensthoofd, volgens haar Prof. [REDACTED], de beslissing heeft opgevraagd. Verzoekende partij stelt dat het bovendien hypocriet voorkomt om, de korte beroepstermijn van vijf dagen indachtig, de studenten te verplichten alsnog een aparte procedure op te leggen om te weten te komen waarom zij een negatieve examenbeslissing ontvingen, waar zij bovendien vooreerst nog de feedbackprocedure dienen te volgen voorafgaand. Verzoekende partij meent dat dit alles een schending van de rechten van verdediging inhoudt, te meer de onderwijsinstelling zich nog een redelijke termijn voorhoudt om de documenten te bezorgen.

Wat betreft de bewering door de verzoekende partij dat zij tijdens de interne beroepsprocedure voornamelijk kennis heeft kunnen nemen van de formele examentuchtbeslissing, wijst de verwerende partij er op dat de verzoekende partij via de email van Prof. [REDACTED] van 18 september 2014 reeds alle inhoudelijke passages uit de beslissing die betrekking hadden op de verzoekende partij had mogen ontvangen, waarbij de verwerende partij voor alle volledigheid alsnog het verslag van de examencommissie d.d. 11 september 2014 voorlegt in het kader van huidige procedure op extern beroep.

Verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota met betrekking tot dit stuk zoals neergelegd door de verwerende partij bij haar antwoordnota, inhoudende het formele verslag van de examencommissie d.d. 11 september 2014, dat deze niet werd ondertekend door alle leden en dat deze bovendien geenszins afdoende gemotiveerd voorkomt.

Verwerende partij bevestigt dat er geen formeel verslag werd opgemaakt van het gehoor voor de beperkte examencommissie doch zij stelt daarbij dat Prof. [REDACTED] na de bijeenkomst van de beperkte examencommissie de voornaamste conclusies heeft doorgestuurd naar alle leden van de examencommissie. Zij stelt bovendien dat deze voornaamste conclusies door één van de leden van de beperkte examencommissie mondeling werden bevestigd en door twee van de leden van de beperkte examencommissie schriftelijk werden bevestigd. Hierbij benadrukt de verwerende partij dat deze conclusies van de beperkte examencommissie aldus niet enkel de mening van Prof. [REDACTED] vertolkten doch deze van de gehele beperkte examencommissie.

Verzoekende partij wijst er in haar wederantwoordnota op dat de e-mail d.d. 18 september 2014 meer argumenten inhoudt dan de argumenten die blijken uit de door de overige leden van de beperkte examencommissie bevestigde argumenten zoals deze werden doorgegeven door Prof. [REDACTED] aan de voltallige examencommissie, waaruit de verzoekende partij concludeert dat de e-mail d.d. 18 september 2014 wel degelijk de eigen mening van Prof. [REDACTED] weergeeft.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad merkt op dat de essentie van het eerste onderdeel van dit middel erop neerkomt dat de verzoekende partij opwerpt dat zij zich niet gedegen heeft kunnen voorbereiden op het instellen van haar intern beroep omdat zij (a) de motivering van de beslissing niet kende; (b) geen afschrift van of inzage in de formele beslissing heeft kunnen bekomen.

De Raad wijst erop dat een formele beslissing een beslissing is die genomen werd door de bevoegde instantie, zoals bepaald in het OER 2013-2014. De Raad wijst er vervolgens op dat de formele motivering van een beslissing in principe verwijst naar de in de beslissing weergegeven redenen voor de beslissing.

De Raad stelt vooreerst vast dat er een formele initiële examentuchtbeslissing (0/20 voor het opleidingsonderdeel) bestaat, *a fortiori* aan haar meegedeeld werd – zoals de verzoekende partij zelf opmerkt – in het studievoortgangsdossier met de code (FR), wat wijst op een examentuchtsanctie. De Raad stelt *in casu* vast dat de artikelen [REDACTED] OER 2013-2014 niet bepalen op welke wijze de examentuchtbeslissingen meegedeeld of betekend moeten worden. In ieder geval is de regeling inzake de mededeling van de examenresultaten niet van toepassing daar de examentuchtbeslissing niet herleid wordt tot het toekennen van een resultaat, maar tevens een beslissing betreffende het al dan niet opleggen van een sanctie omvat. De Raad betreurt dit, maar stelt vast dat verzoekende partij van de beslissing tot het opleggen van een examentuchtsanctie (*in casu* beperkt tot een impact op het examenresultaat voor het opleidingsonderdeel) via haar gevolgen kennis heeft gekregen. Immers, via het overzicht van de door de examentuchtbeslissing beïnvloede examenresultaten (*in casu* voor haar bachelorwerk) kreeg zij kennis van het bestaan van de opgelegde examentuchtsanctie, hoewel de examentuchtbeslissing zelf haar niet als dusdanig werd meegedeeld.

In zoverre de verzoekende partij zich erover beklagt dat zij geen afschrift ontvangen heeft van de bestreden beslissing stelt de Raad vast dat het correct is dat de verzoekende partij het

beraadslagingsverslag met de "formele" beslissing tot het opleggen van de tuchtsanctie door de examencommissie niet ter beschikking werd gesteld en dat zij dus enkel kennis heeft gekregen van het bestaan van de initiële examentuchtbeslissing via een code in het studievoortgangsdossier (met name het gevolg van de beslissing). Hoewel niet aanbevelenswaardig, leidt dit er niet toe dat de beroepsbeslissing vernietigd moet worden. De modaliteit betreffende mededeling tast *in casu* de geldigheid van de beslissing niet aan.

In zoverre de verzoekende partij zich erover beklagt dat zij bij gebreke van betekening van de formele beslissing de formele motieven niet kende en dat zij daardoor gehinderd werd bij het instellen van het intern beroep, merkt de Raad op dat dit er niet toe leidt dat de bestreden beroepsbeslissing onregelmatig is. Deze grief is tevens ongegrond. De formele motiveringsplicht strekt ertoe aan de betrokkene de motieven op grond waarvan de beslissing werd genomen, mee te delen zodat de betrokkene na kan gaan of er aanleiding bestaat om rechtsmiddelen aan te wenden tegen deze beslissing en de betrokkene toe te laten deze desgevallend te ontwikkelen.

Er is echter geen reden om een gebrek aan formele motivering, dat de afwezigheid van de motieven in de meegedeelde beslissing betreft, te sanctioneren indien de motieven waarop de beslissing steunt de betrokkene via andere wegen dan de beslissing hebben bereikt, waarbij het doel van de formele motiveringsplicht (i.e. beoordeling van de noodzaak en het nut om rechtsmiddelen aan te wenden) bereikt werd (RvS. 21 december 2010, nr. 209.903 en RvS. 27 november 2006, nr. 165.126). In dat opzicht stelt de Raad op basis van het dossier (bijlage 2 stukken verwerende partij) vast dat de verzoekende partij weliswaar na aandringen, maar toch binnen de beroepstermijn via een e-mail van de voorzitter van de examencommissie kennis heeft gekregen van de "formele" motieven die tot de examentuchtbeslissing door de examencommissie (i.e. de formele beslissing) hebben geleid, zonder de formele beslissing zelf te ontvangen of er een afschrift van te bekomen. Immers, uit de e-mail d.d. 18 september 2014 blijkt welke motieven door de examencommissie gehanteerd werden. De Raad stelt op basis van het dossier vast dat dit overeenstemt met de motivering in de examentuchtbeslissing: *"De examencommissie vermoedt bewuste fraude omwille van het niet zelf schrijven van de bachelorpaper en stelt sanctie 3 voor."* De Raad merkt op dat de verzoekende partij naast de formele motivering ook kennis kon nemen van de andere elementen in het dossier over de onregelmatigheid, met name de materiële motieven of feitelijke vaststellingen (die door alle leden van de beperkte examencommissie onderschreven werden en niet louter de persoonlijke mening van de promotor zijn). De Raad merkt wel op dat hij in het dossier twee verschillende e-mails kan vinden waarin het verslag van de hoorzitting en de bevindingen van de beperkte examencommissie vermeld staan. De Raad kan niet vaststellen of de kleine verschillen (veeleer toevoegingen die niet raken aan de essentie van de antwoorden van de verzoekende partij en de zuiver feitelijke bevindingen van de commissie, maar die wel een bepaalde scherpe toon aangeven) het gevolg zijn van de suggesties van de andere leden en als zodanig deel uitmaken van het informele verslag, dan wel eigen toevoegingen van de examinerator (tevens voorzitter) zijn in de e-mail aan de verzoekende partij op 18 september 2014, i.e. na de formele beslissing door de examencommissie. De verschillen zijn naar het oordeel van de Raad bovendien niet dermate dat zij een determinerende impact gehad kunnen hebben. Zij wijzigen niets aan de zuiver feitelijke vaststellingen en de verklaringen van de verzoekende partij tijdens de hoorzitting voor de beperkte examencommissie.

In deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat er geen gerechtvaardigde vrees voor partijdigheid in hoofde van de verzoekende partij aantoonbaar is zodat de interne beroepsinstantie kon oordelen dat de procedure regelmatig was verlopen.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij de beslissing niet betekend heeft en herinnert eraan dat de verzoekende partij in ieder geval recht heeft op inzage van de formele beslissing. Dit recht werd miskend. De Raad merkt op dat een individuele beslissing die aan de rechtspositie raakt aan de betrokkene moet betekend worden teneinde de beroepstermijn te laten ingaan. De Raad merkt op dat, in zoverre de beroepsinstantie stelt dat de verzoekende partij de interne procedure inzake openbaarheid van bestuur (artikel OER 2013-2014) had moeten volgen om de formele motivering (en dus de formele beslissing) te verkrijgen, dit klaarblijkelijk berust op onwil van de verwerende partij om haar rechtsplicht tot

actieve betekening na te leven. De niet-betekening van de beslissing zelf heeft enkel tot gevolg heeft dat de beroepstermijn niet kan ingaan. Het gebrek tast daarentegen niet de geldigheid van de beslissing zelf aan. De Raad erkent weliswaar dat de procedure inzake passieve openbaarheid van bestuur erop gericht is aan de belanghebbende student het recht te geven om minstens de bestuursdocumenten, die betrekking hebben op zijn persoon, *in casu* de examentuchtbeslissing, te bekomen, maar dat dit de verwerende partij niet ontslaat van haar mededelingsplicht.

De kritiek van de verzoekende partij dat artikel OER 2013-2014 haar rechten van verdediging schaadt doordat de bestuursdocumenten niet binnen de vervalttermijn voor het instellen van beroep worden aangeleverd, is *in casu* evenwel ongegrond. Zoals reeds werd uiteengezet kende de verzoekende partij de formele motieven van de beslissing. In die zin benadeelt de niet-betekening of het niet via afschrift ter beschikking stellen van de formele beslissing de verzoekende partij *in casu* niet en tast zij, gelet op deze context, de rechten van verdediging niet aan. De Raad merkt overigens op dat indien het middel erin bestaat aan te voeren dat zij gedwongen wordt om een procedure te voeren om de formele motivering te kennen, dit impliceert dat zij in wezen aanvoert dat de beslissing niet formeel gemotiveerd is. Dit bezwaar kan in de interne beroepsprocedure aangevoerd worden en hierop kan door de interne beroepsinstantie geantwoord worden. De Raad wijst er immers op dat de decreetgever de interne beroepsprocedure heeft opgevat als een pad naar meer inzicht in de beslissingen: "*Het beroep geeft in de eerste plaats de kans om de student een beter inzicht te verlenen in de motieven die tot de examen(tucht)beslissing hebben geleid.*" (Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16). Het is dan ook in die zin dat de stijlformule "bijkomende motivering die werd opgevraagd bij de betrokken faculteit" van de beroepsbeslissing naar het oordeel van de Raad moet geïnterpreteerd worden zodat daaraan voor de verzoekende partij geen negatieve conclusies gekoppeld kunnen worden.

De Raad merkt ten overvloede op dat er geen schending van de rechten van verdediging is daar de verzoekende partij bewarend beroep heeft ingesteld bij de beroepsinstantie en haar beroep definitief heeft gemaakt nadat zij kennis heeft gekregen van de motieven waarop de formele niet-betekende beslissing steunde. *De facto* kon zij zich ten volle bij de interne beroepsinstantie verweren tegen de examentuchtbeslissing. Dit blijkt ook uit het intern beroepsschrift. Indien de rechten van verdediging toch in gedrang zouden zijn, *quod non*, dan zijn deze verzekerd in de externe procedure doordat de verzoekende partij alle bezwaren die zij wenst in te brengen tegen de beslissing op intern beroep, voor de Raad kan aanvoeren.

In zoverre de verzoekende partij aanklaagt dat de beroepsinstantie voorbijgaat aan de formele beslissing mist de grief feitelijke grondslag daar de beroepsinstantie volheid van bevoegdheid heeft om het dossier zelf te onderzoeken en daartoe alle informatie te bekomen, wat impliceert dat zij bijkomende motivering (wat verwijst naar de materiële motieven die aan de grond van de formele motieven liggen en dus in het administratief dossier opgenomen zijn, *in casu* de uitwisseling van feitelijke bevindingen inzake de onregelmatigheid tussen de leden van de beperkte examencommissie) kan opvragen om dan zelf op een gemotiveerde wijze de formele beslissing te handhaven ofwel zelf een nieuwe beslissing te nemen. De Raad stelt vast dat de bestreden beroepsbeslissing *in casu* de initiële beslissing (beslissing van de examencommissie) handhaaft op basis van de stukken van het dossier. Uit niets blijkt dat de beroepsinstantie zich niet heeft kunnen buigen over de formele beslissing zoals die blijkt uit het beraadslagingsverslag van de examencommissie (bijlage 2 stukken van verwerende partij). Het argument in de nota van wederantwoord dat het voorgelegde beraadslagingsverslag niet ondertekend is en haar niet tegengeworpen kan worden is niet ernstig daar het verslag in samenhang genomen moet worden met de ondertekende presentielijst van de examencommissie d.d. 11 september 2014, dat verzoekende partij zelf voorlegt. De Raad merkt op dat de formele motivering van een beslissing moet steunen op materiële motieven zodat het de Raad niet vreemd overkomt dat de beroepsinstantie deze elementen uit het dossier (*in casu* de onderschreven uitwisseling van feitelijke bevindingen, i.e. materiële motieven, tussen de leden van de beperkte examencommissie) in haar beoordeling betreft.

Het middel is ongegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het onpartijdigheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er zowel bij het nemen van de initiële examenbeslissing als in het intern beroep onvoldoende rekening werd gehouden met een mogelijke schijn van partijdigheid in hoofde van Prof. Verzoekende partij wijst er op dat Prof. zowel de promotor was bij haar bachelorproef evenals de voorzitter van de betrokken examencommissie, zodat deze ene persoon zowel de vermeende fraude heeft gesignaleerd als er naderhand mee heeft over geoordeeld omtrent het bestaan van de vermeende fraude.

Verzoekende partij werpt op dat er naast feitelijke omstandigheden doorheen het academiejaar ook formele bewijselementen voorliggen inzake de partijdigheid: zij verwijst daartoe naar het gehoor voor de beperkte examencommissie d.d. 29 augustus 2014 waarbij deze beperkte examencommissie bestond uit vier leden, waaronder Prof. als voorzitter van de examencommissie, reden waarom ook de vicedecaan Onderwijs mee heeft gezeteld.

Vooreerst merkt verzoekende partij op dat het gros van de vragen die haar aldaar werden gesteld betrekking hadden op de inhoud van de paper, waardoor Prof. als enig lid van de beperkte examencommissie met kennis van de studies het gesprek heeft geleid waardoor het oordeel van de beperkte examencommissie ontegensprekelijk werd gebaseerd op haar bevindingen.

Verder stelt de verzoekende partij een vijandige houding waargenomen te hebben in hoofde van Prof. tijdens het gehoor. Immers verwijst zij naar het volgende gezegde van de betrokken professor op de vraag waarom alsnu examenfraude werd weerhouden: "*Dat zou toch moeten weten, als hij dit niet weet is hij echt dom en mankeert er iets aan zijn verstand.*"

Ten derde verwijst de verzoekende partij naar sarcastische aanmerkingen in de e-mail van Prof. d.d. 18 september 2014 bij de weergave van uittreksels van de beslissing van de examencommissie.

Verwerende partij stelt dat wat betreft de aangehaalde vooringenomenheid, zij verwijst naar de samenstelling van de beperkte examencommissie waarbij de vicedecaan onderwijs werd opgeroepen ingevolge het gegeven dat Prof. zowel promotor was van de bewuste bachelorpaper als voorzitter van de examencommissie. Zij verwijst voorts naar de schriftelijke en mondelinge bevestiging door de leden van de beperkte examencommissie van de conclusies na hun gehoor van de verzoekende partij zoals dit werd overgemaakt aan de voltallige examencommissie. Bovendien wijst de verwerende partij er op dat de verzoekende partij geen enkele concrete feiten vermeld waaruit dergelijke vooringenomenheid zou moeten blijken en dat dit evenmin blijkt uit de communicatie van Prof. tijdens het academiejaar met de studenten. De verwerende partij wijst er hierbij in haar wederantwoordnota op dat deze door de verwerende partij aangehaalde communicatie bij haar antwoordnota, slaat op de eerste zitting die hier geen onderwerp is en dat dit bovendien communicatie betreft die met meerdere studenten tegelijk werd gevoerd waardoor deze uiteraard neutraal is.

De verwerende partij stelt dat subjectiviteit niet mag worden verondersteld. Zij meent dat evenmin de in eerste instantie terughoudendheid in hoofde van Prof. ten aanzien van de raadsman van de verzoekende partij kan aanzien worden als vooringenomenheid waarbij de verwerende partij benadrukt dat Prof. telkens in het emailverkeer met de verzoekende partij gewezen heeft op haar recht op feedback omtrent de bestreden beslissing, waarbij de verwerende partij er op wijst dat bij eventuele afwezigheid van de studenten, dit evenzeer bijvoorbeeld had kunnen gevraagd worden op elektronische wijze.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat *in casu* de promotor een vermoeden van onregelmatigheid had bij de beoordeling van de bachelorpaper van de verzoekende partij, waarop dit vermoeden werd

voorgelegd aan een beperkte examencommissie, die conform artikel OER de betrokken student heeft gehoord alvorens een beslissing kon worden genomen door de bevoegde instantie. De Raad stelt vast dat artikel OER 2013-2014 bepaalt dat de beperkte examencommissie is samengesteld uit de voorzitter en de secretaris van de voltallige examencommissie samen met de examenombuds als raadgevend lid. De Raad stelt vast dat de promotor van de bachelorpaper eveneens de hoedanigheid heeft van voorzitter van de examencommissie en dus ook van de beperkte examencommissie. De Raad stelt vast dat het OER geen enkele bepaling bevat in geval van dergelijke dubbele hoedanigheid om de onpartijdigheid te bewaken. De Raad stelt ook vast dat de facultaire samenstelling van de examencommissie voor de opleiding van de verzoekende partij niet voorziet in een plaatsvervanger voor de voorzitter. De Raad merkt vooreerst op dat het beginsel van onpartijdigheid van toepassing is op examentuchtprocedures in zoverre daardoor het nemen van een regelmatige beslissing niet verhinderd wordt. De Raad herinnert er aan dat niets er aan in de weg staat dat de persoon die een vermoeden van examenfraude signaleert eveneens deelneemt aan het horen van de partijen (student en examinerator) over de vermeende examenfraude door de beperkte examencommissie en aansluitend het vastleggen van de sanctie gekoppeld aan de fraude, behoudens indien de verzoekende partij op overtuigende wijze de vooringenomenheid aantoonst. Hoewel er mogelijk een schijn van partijdigheid, gelet op de zeer beperkte samenstelling en de bijzondere rol van Prof. daarin, zou kunnen bestaan doordat de examinerator tevens lid is van de beperkte examencommissie die de verzoekende partij hoort, moet deze vrees wel objectief gerechtvaardigd worden. De Raad stelt vast dat de verwerende partij dit schijnbare probleem aangepakt heeft door een extra lid toe te voegen aan de beperkte examencommissie. De Raad is van oordeel dat de concrete omstandigheden rechtvaardigen dat afgeweken wordt van het OER en dat een bijkomend lid wordt toegevoegd teneinde de objectiviteit van de procedure te waarborgen.

De Raad merkt vooreerst op dat de rol van de beperkte examencommissie beperkt is tot het horen van de examinerator en de verzoekende partij. De Raad wijst erop dat conform artikel, lid 2 OER 2013-2014 uitsluitend de examencommissie een sanctie kan opleggen in geval van examenfraude, wat veronderstelt dat de examencommissie moet vaststellen of er al dan niet sprake is van examenfraude, weliswaar op grond van het dossier dat wordt samengesteld door de beperkte examencommissie. De Raad stelt vast dat het OER niet bepaalt dat de beperkte examencommissie een formeel verslag van het horen van de examinerator en student moet maken, maar dat het zorgvuldigheidsbeginsel wel vereist dat de beslissing door de bevoegde instantie *in casu* wordt genomen op basis van de door de examinerator aangedragen feitelijke elementen inzake de onregelmatigheid en het verweer van de verzoekende partij. Met andere woorden, er moet een evenwichtig dossier, waaruit het standpunt van de examinerator en de verzoekende partij blijkt, aan het beslissend orgaan voorgelegd worden.

De Raad wijst erop dat de hoorplicht in tuchtzaken zich er niet tegen verzet dat partijen niet opnieuw gehoord worden door de instantie die de beslissing neemt indien deze laatste instantie, *in casu* de examencommissie, afdoende geïnformeerd wordt over de feiten en het verweer van de verzoekende partij via een verslag van de hoorzitting. De Raad stelt op basis van het dossier vast dat via e-mailverkeer een voorstel van verslag van het horen werd afgestemd tussen de leden. Uit de reacties op de e-mail met het ontwerpverslag blijkt dat de inhoud van het verslag overeenstemt met het correcte verloop en de inhoud van de hoorzitting van verzoekende partij en dat deze niet louter de eigen bevindingen van de opsteller zijn.

De Raad ziet in het dossier geen enkele concrete, ernstige en overtuigende aanwijzing dat de voorzitter (tevens de examinerator) partijdig jegens de verzoekende partij zou zijn. De verzoekende partij toont nergens aan dat de contacten tijdens het jaar negatief verliepen. Het dossier laat het tegendeel blijken. De Raad merkt vervolgens op dat het feit dat er vragen gesteld werden over de inhoud van de paper – die de betrokken promotor (tevens voorzitter van de examencommissie en lid van de beperkte examencommissie) het best kent – niet betekent dat het horen niet objectief is verlopen, te meer daar er nog andere leden deelnamen aan de hoorzitting en deze de bevindingen uit het voorgestelde verslag ondersteunen of zelf suggesties doen voor bijkomende verscherping.

De Raad stelt vast dat de promotor op basis van vormelijke en inhoudelijke elementen het vermoeden heeft geuit dat de verzoekende partij haar paper door een derde (niet-sinoloog) heeft laten schrijven en dat zij dit beschouwd heeft als een gedraging die het vormen van een juist beeld over de kennis, de inzichten en de vaardigheden van de verzoekende partij onmogelijk maakt of poogt te maken. De Raad wijst er vervolgens op dat inzake examentucht de verzoekende partij over haar gedragingen gehoord moet worden. De Raad is *in casu* van oordeel dat de bijzondere aard van de onregelmatigheid (het beweerd laten schrijven van een paper door een derde) noopt tot een hoorzitting die betrekking heeft op de kennis van de inhoud van de paper en de redactiewijze in hoofde van de verzoekende partij zodat de concrete vraagstelling – zoals die blijkt uit de stukken en niet betwist wordt door de verzoekende partij – ook passend is. Uit niets blijkt dat er geen passende vragen gesteld werden. In zoverre de verzoekende partij meent dat de vragen suggestief waren, kan de Raad zich wel voorstellen dat de vragen gericht waren op het detecteren van fraude of verklaringen voor de feitelijkheden. De Raad is van oordeel dat daaruit geen vooringenomenheid blijkt. De Raad wijst erop dat de betrokken examinerator weliswaar een vermoeden heeft geformuleerd, maar dat het vermoeden van fraude kon weerlegd of bevestigd worden door de verzoekende partij in de hoorzitting op basis van de gegeven verklaringen. De Raad stelt vast dat het verslag de antwoorden of verklaringen van de verzoekende partij weergeeft en dat verzoekende partij ook de correctheid van deze vragen en verklaringen, zoals afgelegd ter zitting, niet betwist. Zij betwist enkel het oordeel dat daaraan gekoppeld wordt, wat evenwel in het derde middel onderzocht wordt.

Wat de toegevoegde opmerkingen van de examinerator in de e-mail d.d. 18 september 2014 betreft, is de Raad van oordeel dat ze – hoewel er vragen kunnen rijzen over de opportuniteit ervan -niet van aard zijn om de onpartijdigheid in vraag te stellen. Het formuleren van kritische bedenkingen, *a fortiori* na de beslissing, kan immers niet als partijdigheid bij het nemen van de beslissing beschouwd worden. De Raad acht de houding van de leden van de bevoegde instanties binnen de faculteit ten aanzien van de formele beslissingen en de kennisgeving ervan wel betreuwenswaardig. De Raad merkt nog op dat de uitlating van de examinerator tijdens een gesprek op 18 september 2014 niet wordt aangetoond.

De Raad stelt vast dat de beroepsinstantie de kritische e-mail aan verzoekende partij niet) heeft gebruikt om de beroepsbeslissing te schragen. De Raad wijst erop dat de essentie van de inhoud ervan overeenstemt met het informele verslag, dat via e-mailverkeer tussen de leden van de beperkte examencommissie werd uitgewisseld. De inhoud van het verslag (waarvan de Raad hiervoor de objectiviteit heeft bevestigd) is aldus officieel. Hij en werd als de bevindingen van de beperkte examencommissie bij consensus aan de voltallige examencommissie voorgelegd. Die laatste heeft daarvan kennis kunnen nemen om de initiële beslissing formeel te motiveren (feiten werden bewezen geacht en de derde sanctie werd opgelegd). Zoals de Raad reeds overwogen heeft, is het verslag zoals tot stand gekomen in het e-mailverkeer tussen de leden evenwichtig zodat de interne beroepsinstantie terecht kon oordelen dat de procedure regelmatig is verlopen.

Ten overvloede merkt de Raad op dat de interne beroepsinstantie volledig onafhankelijk van de examencommissie optreedt, het tuchtdossier heeft opgevraagd en onderzocht. Er bestaat geen gerechtvaardigde vrees dat er in hoofde van de vicerector studentenbeleid sprake is van partijdigheid zodat de bestreden beslissing niet is aangetast door partijdigheid.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij nooit fraude heeft gepleegd en dat er noch in de initiële examenbeslissing noch in de beslissing op intern beroep voldoende argumenten ter staving van de fraude worden aangebracht. Verzoekende partij werpt op dat de interne beroepsbeslissing verwijst naar de vage definitie van examenfraude uit artikel, lid 1 OER waaruit volgt dat de bevoegde instantie zich een zeer ruime appreciatiemarge voorbehoudt waardoor een zeer omstandige motivering benodigd is. Zij verwijst naar de

interne beroepsbeslissing die zelf aangeeft dat de aanvankelijke vermoedens elk op zich geen voldoende reden waren om te besluiten tot fraude. Zij geeft daarbij aan dat deze aanvankelijke vermoedens bovendien enkel een weerslag zouden mogen gehad hebben op de hoogte van het te geven resultaat.

Zij haalt aan de hand van de door haar voorgelegde eerste en laatste versie van haar bachelorpaper, de door haar aangebrachte aantekeningen aan die er op wijzen dat zij weldegelijk het te bespreken boek zelf heeft doorgelezen. Bovendien wijst zij er op dat de duidelijke verschillen in de eerste en laatste versie duiden op de gemaakte vooruitgang en het doorlopen denkproces.

Zij stelt dat de interne beroepsinstantie zich slechts op basis van één enkel concreet vermoeden heeft gestoeld voor de vaststelling van de examenfraude, met name het feit dat verzoekende partij bij de vraag tot detailtoelichting van hoe haar laatste versie van de bachelorpaper is tot stand gekomen en wat nu de essentie is van het beschreven werk, een warrig antwoord weergaf. Zij wijst er op dat zij onderworpen werd aan een kruisverhoor, onvoorbereid en met suggestieve vragen vanwege de voorzitter, waardoor zij geen zelfincriminerende antwoorden wenste te geven. Zij meent dat de interne beroepsinstantie onterecht hierbij van mening is dat zij wel zou voorbereid zijn geweest op de hoorzitting door de raadpleging van haar raadsman voordien, te meer gelet op het feit dat zij op zeer korte termijn navolgend een jaar zou gaan verblijven in China.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij de vaststelling van de examencommissie dat zij tijdens het gehoor niet in staat bleek de essentie van het door haar recent ingediende werk kon toelichten, niet weerlegt, niettegenstaande deze vaststelling net het doorslaggevende element bleek voor de vaststelling van de examenfraude door de examencommissie. Zij merkt aan dat de verzoekende onterecht aangeeft als zou de bestreden beslissing gebaseerd zijn op basis van vermoedens, en dat de verzoekende partij onterecht geen onderscheid maakt tussen enerzijds de aanvankelijke vermoedens van fraude die er toe hebben geleid dat het dossier werd voorgelegd aan de beperkte examencommissie en anderzijds de niet-weerlegde vaststelling door de beperkte examencommissie inzake het niet kunnen toelichten van de essentie van het beschreven werk.

Zij stelt dat de voorgelegde bewijzen door de verzoekende partij inzake haar eigen doorlezing van het beschreven werk, niets afdoet aan de vraag in welke mate de verzoekende partij de betwiste versie van de paper zelf heeft opgesteld.

Wat betreft de verwerping door de verzoekende partij als zou de door haar aanstelling van een raadsman voorafgaand aan het gehoor bij de beperkte examencommissie door de examencommissie zou zijn aanzien als een bewijs van fraude, wijst de verzoekende partij er op dat hiermede enkel werd weerlegd als zou de student nietsvermoedend naar het gehoor voor de beperkte examencommissie zou zijn gekomen, doch wel integendeel zij voorbereid was.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert er in eerste instantie aan dat hij zijn oordeel over de juiste toedracht van de feiten bij de beoordeling van examentuchtbeslissingen niet in de plaats kan stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe of op grond van de gegevens van het dossier bepaalde feiten redelijkerwijze als bewezen beschouwd kunnen worden en of de onderwijsinstelling de bewezen geachte feiten terecht als examentuchtfeiten kon kwalificeren.

De Raad is van oordeel dat het bestaan van examenfraude niet noodzakelijkerwijs moet volgen uit een betrapping op heterdaad – wat *in casu*, gelet op de aard van de fraude, onmogelijk lijkt – maar dat het bestaan daarvan ook uit ernstige, samenlopende, vermoedens, die niet ontkracht worden door de verzoekende partij, kan afgeleid worden.

De Raad stelt vast dat de interne beroepsinstantie – in tegenstelling tot wat de verzoekende partij meent – de vermoedens uit het verslag waarop de initiële beslissing steunt niet afwijst.

Zij geeft naar het oordeel van de Raad enkel aan dat elk van de feitelijke vermoedens afzonderlijk onvoldoende waren om het bestaan van de examenfraude aan te nemen. Dit belet volgens de Raad niet dat het geheel van de omstandigheden samengenomen, in het bijzonder het feit dat de verzoekende partij er tijdens de hoorzitting niet in slaagde, wat ze niet betwist, om de essentie van het besproken werk weer te geven, niettegenstaande ze net daarvoor in een door haar ingediende paper de essentie wel kon geven, toeval uitsluiten, zelfs zo men rekening houdt met de door de verzoekende partij aangevoerde stress die het vraaggesprek omtrent het bachelorwerk deed ontstaan.

De Raad is van oordeel dat, alle elementen van het dossier in acht genomen, de interne beroepsinstantie redelijkerwijs kon oordelen dat de verschillende feitelijkeheden – die de juiste beoordeling van de prestaties van verzoekende partij moeilijk kunnen maken – niet louter toevallig zijn. Uit hun samenloop kan afgeleid worden dat er sprake is van examenfraude die erin bestaat een paper niet zelf te hebben geschreven. Het argument dat de feitelijkeheden ook hun weerslag zouden kunnen krijgen in de score voor de paper, doet daaraan niets af. De feitelijkeheden werden immers samen beschouwd met het gebrek aan kennis van de eigen paper. Deze afwezigheid is doorslaggevend voor de kwalificatie van de gedraging van de verzoekende partij waarvan zij blijkt geven.

Ook de pogingen van de verzoekende partij om de bevindingen van de interne beroepsinstantie te weerleggen, falen. De Raad kan immers uit het bijbrengen van een boek met eventuele aantekeningen nooit vaststellen dat de verzoekende partij wel zelf het boek, *a fortiori* voor het maken van de paper, heeft gelezen. Ook de andere stukken (kladversie, Chinese vertaling) tonen niet overtuigend aan dat de verzoekende partij zelf de progressie heeft gemaakt. Ook de verklaring dat de verzoekende partij onvoorbereid – de Raad laat in het midden of de raadpleging van een advocaat ertoe geleid heeft dat de verzoekende partij zich voorbereid zou hebben op de hoorzitting – was kan de Raad niet overtuigen daar de Raad het niet onredelijk acht te verwachten dat de verzoekende partij kort na het inleveren van haar paper nog de essentie daarvan kon uiteenzetten wanneer daarnaar gevraagd wordt tijdens een zitting van de beperkte examencommissie waarvan verzoekende partij op basis van het OER de rol in de examentuchtprocedure behoorde te kennen. Ook het feit dat de verzoekende partij probeerde zelfincriminatie te voorkomen – wat haar volle recht is – en daardoor mogelijk als verwarrend overkwam, is echter geen overtuigende reden om de bevindingen van de interne beroepsinstantie betreffende de vragen omtrent de inhoud van het door verzoekende partij ingediende bachelorwerk in vraag te stellen.

In zoverre de verzoekende partij zich richt tegen de overweging in de beroepsbeslissing over het feit dat zij wel degelijk voorbereid was op de hoorzitting en de ernst van de feiten waarvan zij beticht werd doordat zij voor de hoorzitting reeds een advocaat had aangesteld, is de Raad van oordeel dat het niet gaat om een determinerend motief om tot (een vermoeden van) examenfraude te besluiten, maar dat het louter een antwoord is op een opmerking uit het intern beroepsschrift.

Uit het dossier blijkt naar het oordeel van de Raad afdoende dat de beroepsbeslissing terecht kon oordelen dat door de samenhang van de omstandigheden aannemelijk wordt dat de verzoekende partij niet zelf haar paper heeft gemaakt.

Het middel is ongegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van de interne beroepsinstantie d.d. 6 oktober 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijft behouden.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit f is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/419 - 21 november 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 21 november 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de weigering van verdere inschrijving wegens onvoldoende leerkrediet.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor en master in de industriële wetenschappen en de master in de ingenieurswetenschappen, afstudeerrichting werktuigkunde.

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving wegens onvoldoende leerkrediet.

3.2. Verzoekende partij richtte op 7 september 2014 een verzoek tot uitzonderlijke toelating tot herinschrijving aan de directeur studentenadministratie.

3.3. Bij beslissing van de directeur studentenadministratie op datum van 8 oktober 2014 werd het verzoek tot uitzonderlijke herinschrijving geweigerd.

De beslissing stelde dat verzoekende partij niet in aanmerking kwam voor uitzonderlijke inschrijving.

3.4. Verzoekende partij stelde op datum van 7 oktober 2014 een intern beroep in bij vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.5. Er volgde geen beslissing van de interne beroepsinstantie.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Vormvereisten voor het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs is de ondertekening van het verzoekschrift een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet worden nageleefd.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/424 - 21 november 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 november 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving in de opleiding geweigerd werd en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in bachelor en master in industrial sciences.

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving in de opleiding wegens het meermaals niet-slagen voor vier opleidingsonderdelen en een cumulatieve studie-efficiëntie van minder dan 50%.

3.2. Verzoekende partij richtte op 17 september 2014 een verzoek tot uitzonderlijke toelating tot herinschrijving aan de directeur studentenadministratie.

3.3. Bij beslissing van de directeur studentenadministratie op datum van 28 september 2014 werd het verzoek tot uitzonderlijke herinschrijving geweigerd.

De beslissing stelde dat de door verzoekende partij aangebrachte redenen onvoldoende werden bevonden om de inschrijving toe te laten. De beslissing werd bij e-mail van 28 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Verzoekende partij stelde op datum van 1 oktober 2014 een intern beroep in bij vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.5. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 9 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelde dat de weigeringsbeslissing gesteund is op het feit dat verzoekende partij voor de opleidingsonderdelen ".....", ".....", "....." en "....." na meerdere examenkansen nog steeds geen credit behaald heeft. De beslissing vermeldde ook nog dat verzoekende partij voor deze opleidingsonderdelen niet alle examenkansen heeft benut terwijl zij wist dat zij groot risico liep op een weigering. De beroepsinstantie stelde voorts dat het de loutere verantwoordelijkheid was van de verzoekende partij om haar bacheloropleiding met een masteropleiding te combineren. Zij stelt dat het aan de verzoekende partij was om haar studieprogramma voor het academiejaar 2013-2014 aan te passen indien zij meende dat het overladen was. Zij stelde voorts dat de ingeroepen omstandigheden onvoldoende de gebrekkige studievoortgang kunnen verklaren.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 9 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad leidt uit het verzoekschrift af dat de verzoekende partij op het einde van het academiejaar 2013-2014 een studievoortgangsbewakingsmaatregel, i.e. de weigering tot verdere inschrijving voor het academiejaar 2014-2015, opgelegd heeft gekregen.

De Raad stelt vast dat artikel OER 2014-2015 – een gelijkaardige bepaling is ook opgenomen in artikel OER 2013-2014 – bepaalt dat een verzoek tot herinschrijving op grond van bijzondere individuele omstandigheden nadat men voorafgaand geweigerd geweest is, kan ingediend worden. De vraag rijst of deze nieuwe beslissing over de al dan niet toelating tot herinschrijving onder de bevoegdheid van de Raad valt.

Meer bepaald rijst de vraag of het gaat om een studievoortgangsbewakingsmaatregel – de herziening van een eerdere maatregel dan wel een nieuwe maatregel – in de zin van de Codex Hoger Onderwijs. De Raad merkt op dat het verzoek uit artikel OER 2014-2015 zich *in casu* situeert bij de aanvang van het academiejaar 2014-2015, en aldus beheerst wordt door het OER 2014-2015, maar wel een studievoortgangsbeslissing uit het academiejaar 2013-2014, nl. een weigering tot inschrijving, ongedaan kan maken.

De Raad stelt voorts vast dat artikel OER 2014-2015 bepaalt dat een student onder een studievoortgangsbewakingsmaatregel (nl. een weigering tot verdere inschrijving in alle opleidingen zonder beperking in termijn) via een gemotiveerd verzoek op basis van individuele uitzonderlijke omstandigheden een afwijking op de eerder opgelegde weigering tot inschrijving kan bekomen. Naar het oordeel van de Raad impliceert dit *de facto* dat door een willig beroep – het kan immers geen intern beroep in de zin van de artikelen II.283 en II.284 Codex Hoger Onderwijs zijn, wat immers moet leiden tot een eindbeslissing binnen de onderwijsinstelling; dit is niet het geval gelet op de toegang tot de beroepsinstantie (vicerector studentenbeleid) – de directeur studentenadministratie de studievoortgangsbewakingsmaatregel kan bevestigen (weigering van inschrijving – afwijzen van de afwijking) of deze ongedaan kan maken (herinschrijving – toestaan van afwijking).

De Raad stelt vast dat het verzoek tot heroverweging van de inschrijvingsweigering kadert binnen de studievoortgangsbewaking. Het staat immers in duidelijk rechtstreeks verband met een eerder opgelegde studievoortgangsbewakingsmaatregel, waarop een afwijking wordt gevraagd. De beslissing van 9 oktober 2014, die de weigering tot inschrijving bevestigt, is naar het oordeel van de Raad een studievoortgangsbeslissing, waartegen verwerende partij een interne beroepsmogelijkheid voorziet.

2. *Uitputting interne beroepsmogelijkheden*

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

3. *Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad*

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 9 oktober 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 9 oktober 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 10 oktober 2014.

Het beroep van 13 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel in samenhang met het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. *Argumenten van de partijen*

Verzoekende partij stelt dat zij haar studieprogramma niet had aangepast omdat zij voor een bepaald opleidingsonderdeel enkel examens mocht afleggen zonder deel te nemen aan de lessen, voor een ander opleidingsonderdeel de inroostering gunstig verplaatst werd en omdat zij als buitenlandse student om financiële redenen zo snel mogelijk wou afstuderen. Zij stelt vervolgens dat zij niet vertrouwd was met het systeem van de studievoortgangsbewaking.

Zij stelt dat zij niet slaagde of deelnam aan alle examenkansen voor de betrokken opleidingsonderdelen. Zij werpt op dat zij in het academiejaar 2012-2013 tijdens de derde examenperiode 15 examens moest afleggen, waarvan soms 2 op één dag. Zij stelt dat de hoge druk psychologische problemen voortbracht en dat ze beter een dokter op dat moment had geraadpleegd, maar dat zij dat niet heeft gedaan. Zij stelt dat zij voor de derde examenperiode van het academiejaar 2013-2014 8 examens diende af te leggen, maar dat zij een aantal examenkansen niet heeft aangewend omdat zij zo de druk wou verlichten en de slaagkansen wou verhogen. Zij verwijst hierbij naar een advies van de onderwijsinstelling in 2011-2012. Zij stelde dat zij voor bepaalde opleidingsonderdelen van de bachelor reeds voor de derde keer examen moest afleggen zodat zij daar prioriteit aan moest besteden omdat zij haar bachelordiploma (wegens de bijzondere samenwerking tussen China en de onderwijsinstelling) zeker moest halen, zoniet zouden al haar inspanningen voor niets geweest zijn. Zij stelt dat zij daarom strategisch voor een aantal vakken van de masteropleiding de examenkansen niet heeft benut. Zij stelt ook dat zij voor één opleidingsonderdeel waarvoor zij 'NA' kreeg niet goed wist hoe de evaluatie verliep zodat zij zich niet goed kon voorbereiden en ook onbewust niet heeft deelgenomen aan alle evaluaties.

Verwerende partij stelt vast dat de verzoekende partij in het verzoekschrift voor de Raad, anders dan in het kader van het intern beroep, aangeeft dat zij minder gehinderd werd door overlappingsen en dat zij vrijgesteld was van het bijwonen van seminars door de docent. Tegelijkertijd wijst de verwerende partij er niettemin op dat het feit dat de goedkeuring van een gecombineerde inschrijving (bachelor/master) voor 51 studiepunten (een aantal studiepunten dat geen voltijdse studie-inspanning vertegenwoordigt) niet impliceert dat deze combinatie de verzoekende partij ook geadviseerd werd. Zij wijst erop dat de verzoekende partij zelf op basis van haar ervaring had moeten inschatten of het studieprogramma haalbaar was.

Zij stelt vervolgens dat verzoekende partij het gebrek aan kennis van het systeem van studievoortgangsbewaking niet heeft opgeworpen in het intern beroep. Zij stelt dat het systeem niet fundamenteel verschilt van het systeem van de onderwijsinstelling voor de integratie van de opleiding. Zij stelt dus dat de verzoekende op basis van haar ervaring had kunnen weten hoe de CSE berekend werd en welke impact niet-deelname aan een examen had. Zij stelt ook dat de verzoekende partij zowel in haar studievoortgangsdossier als op de website van beide onderwijsinstellingen voldoende werd geïnformeerd over het systeem van studievoortgangsbewaking.

Zij stelt dat de studievoortgang van verzoekende partij nadelig werd beïnvloed door het feit dat verzoekende partij de voorbije academiejaren geen examen heeft afgelegd voor bepaalde opleidingsonderdelen. Zij werpt op dat de verzoekende partij in het begin van het academiejaar minder studiepunten had kunnen opnemen of zich tijdig had kunnen uitschrijven voor bepaalde opleidingsonderdelen, wat zij niet gedaan heeft. Het feit dat de examenombuds, geconfronteerd met het laattijdige besef van verzoekende partij, heeft geadviseerd om te focussen op bepaalde examens, was het enige realistische advies dat kon gegeven worden. Zij merkt op dat dit evenwel niets afdoet aan het feit dat de niet-benutte examenkansen blijven doorwerken in de studievoortgangsberekening. Zij wijst er ook op dat verzoekende partij er, ondanks de focus op bepaalde examens, niet in slaagde om een credit te behalen voor de masteropleidingsonderdelen. Zij wijst erop dat verzoekende partij slechts aan twee van de examens waaraan zij werd geacht in de derde examenperiode deel te nemen effectief, doch zonder te slagen, heeft deelgenomen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de studievoortgangsbewaking niet in de plaats kan stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar hij kan wel nagaan of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of ze niet kennelijk onredelijk is. Dit is niet anders voor weigeringsbeslissingen.

In artikel II.264 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd. De Raad wijst erop dat artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs toelaat dat de bevoegde instanties van de verwerende partij een weigering tot verdere inschrijving – zelfs zonder eerst bindende voorwaarden op te leggen – mogen opleggen indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van zulke maatregel geen positief resultaat zal opleveren. Het gegeven dat instellingen daarvoor werken met in hun reglementering voorafgaandelijk uitgewerkte richtlijnen en beleidsregels inzake de weigering van verdere inschrijving doet daaraan geen afbreuk. Een instelling moet wel voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond. De student dient de interne beroepsinstantie wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In casu stelt de Raad vast dat de verzoekende partij voor haar masteropleiding tijdens twee academiejaren slechts voor 8 van de over deze twee jaren opgenomen 70 studiepunten credits behaald heeft, waarvan allen in het academiejaar 2013-2014. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in het academiejaar 2012-2013 voor de opgenomen opleidingsonderdelen uit haar masteropleiding geen enkele credit heeft behaald, waardoor zij thans een CSE van lager dan 50% heeft. De Raad stelt eveneens vast dat de verzoekende partij ook voor vier masteropleidingsonderdelen gedurende opeenvolgende academiejaren niet geslaagd is zodat conform artikel§1 OER 2013-2014 verdere inschrijving in de masteropleiding geweigerd werd.

Wat de door de verzoekende partij ingeroepen omstandigheden betreft, is de Raad vooreerst van oordeel dat de argumenten (het systeem van studievoortgangsbewaking was haar onbekend en door gebrek aan informatie over de evaluatie had zij een 'NA' voor een bepaald masteropleidingsonderdeel) die voor het eerst in de externe procedure bij de Raad worden ontwikkeld, niet ontvankelijk zijn. Zij werden immers niet opgeworpen in het intern beroep.

De Raad ziet niet in waarom deze argumenten, die niet de openbare orde betreffen, niet eerder konden worden ontwikkeld.

De Raad stelt vervolgens vast dat verzoekende partij ook inroept om financiële redenen een zwaar studieprogramma te hebben opgenomen en dat zij genooddaakt was om keuzes te maken bij het deelnemen aan examens, waarbij ze de voorkeur gaf aan de opleidingsonderdelen uit de bacheloropleiding. De Raad is van oordeel dat de omvang en de zwaarte van het effectief opgenomen studieprogramma (met inbegrip van de zware examenroosters en mogelijke overlapping in lessenroosters) louter het gevolg zijn van de zuiver persoonlijke keuzes van de verzoekende partij. Zij hebben dan ook niet tot gevolg de weigering onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk, te maken. In zoverre het argument inzake de noodzaak tot het stellen van studieprioriteiten bij het afleggen van examens ontvankelijk zou zijn, *quod non* aangezien er in het raam van het intern beroep niet op gealludeerd is door verzoekende partij, is het ook niet gegrond. Het niet-deelnemen aan bepaalde examens van de masteropleiding met het oog op het stellen van prioriteiten teneinde de kansen op het succesvol afronden van de bacheloropleiding kan, zoals *in casu*, een aanvaardbare strategie zijn. Dit betekent niet dat de onderwijsinstelling geen rekening meer kan en mag houden met het gebrek aan studievoortgang in de masteropleiding. Deze mogelijkheid voor de onderwijsinstelling geldt *a fortiori* indien de verzoekende partij zelf – om financiële redenen – gekozen heeft voor een gecombineerd studieprogramma (hoewel het *de facto* geen voltijds programma is), waarvan zij door eigen ervaring in het academiejaar 2012-2013 kon weten hoe zwaar de combinatie voor haar was.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij voor het overige geen omstandigheden in het extern beroep bij de Raad meer aanvoert waaruit zou kunnen blijken dat de weigeringsbeslissing onvoldoende gemotiveerd is en als onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk, gekwalificeerd zou kunnen worden, in zoverre deze omstandigheden een substantiële toename van het studierendement in redelijkheid aannemelijk zouden kunnen maken.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De studievoortgangsbewakingsmaatregel en de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Rolnr. 2014/424 – 21 november 2014

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/425 - 21 november 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 november 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving in de opleiding geweigerd werd en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving in de opleiding wegens het niet-naleven van de bindende studievoorwaarde, met name slagen voor de masterproef.

3.2. Verzoekende partij richtte op 16 september 2014 een verzoek tot uitzonderlijke toelating tot herinschrijving aan de directeur studentenadministratie.

3.3. Bij beslissing van de directeur studentenadministratie op datum van 1 oktober 2014 werd het verzoek tot uitzonderlijke herinschrijving geweigerd.

De beslissing stelde dat de door verzoekende partij aangebrachte redenen onvoldoende werden bevonden om de inschrijving toe te laten. De beslissing werd bij e-mail van 1 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Verzoekende partij stelde op datum van 8 oktober 2014 een intern beroep in bij vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.5. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 9 oktober 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep onontvankelijk is. De interne beroepsinstantie stelde dat de verzoekende partij conform het OER geacht wordt de dag volgend op de verzending van de beslissing daarvan kennis genomen te hebben. Zij stelde dat de beslissing op 1 oktober 2014 werd verstuurd zodat de termijn voor intern beroep ingaat op 3 oktober om te eindigen op 7 oktober 2014 zodat het intern beroep van 8 oktober 2014 laattijdig is.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 9 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. De Raad gaat ambtshalve bij de grond van de zaak na of het intern beroep regelmatig is verlopen.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 9 oktober 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 9 oktober 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 10 oktober 2014.

Het beroep van 13 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad gaat ambtshalve na of het intern beroep terecht onontvankelijk verklaard werd.

De Raad stelt vast dat de interne beroepsinstantie op grond van artikel OER 2014-2015 het intern beroep als laattijdig afwijst omdat de verzoekende partij geacht werd om op de dag na kennisgeving kennis genomen te hebben van de beslissing van de directeur studentenadministratie.

De Raad wijst erop dat artikel II.283 Codex Hoger Onderwijs op dwingende wijze bepaalt dat het intern beroep moet ingesteld worden binnen een vervaltermijn van 5 kalenderdagen, die, gelet op het feit dat het *in casu* niet om een examenbeslissing gaat, ingaat op de dag na de kennisname van de studievoortgangsbeslissing. De Raad wijst erop dat "kennisname" verder gaat dan het louter meedelen door de onderwijsinstelling en dat dit vereist dat de student zich effectief op de hoogte stelt van de beslissing (RvS nr. 206.215 en 206.216). Zoals de Raad reeds eerder geoordeeld heeft ligt de bewijslast met betrekking tot de laattijdigheid en aldus het startpunt van de vervaltermijn, *c.q.* het ogenblik van kennisname, bij de onderwijsinstelling. Het is immers een onevenredig zware last voor de verzoekende partij om haar op te leggen om een relatief moeilijk te verkrijgen bewijs te leveren van de effectieve persoonlijke kennisname van een e-mail omdat er van haar niet dezelfde waakzaamheid vereist kan worden. Het leggen van de bewijslast bij de onderwijsinstelling, *in casu* de verwerende partij, wordt verantwoord door het feit dat zij op haar initiatief de studievoortgangsbeslissing in ieder geval aan de student moet meedelen. Het bewijs van de eventuele laattijdigheid van het beroep dient zij bij te brengen. Zo beschikt zij steeds over de mogelijkheid om een aangetekende zending met een bewijs van ontvangst te versturen.

Indien de onderwijsinstelling ervoor kiest om haar beslissingen via e-mail aan studenten mee te delen, zal het bewijs van de effectieve kennisname door de student *prima facie* evenwel niet overtuigend door de onderwijsinstelling geleverd kunnen worden zodat er geen vaste datum gegeven kan worden aan het startpunt voor de vervalltermijn voor het intern beroep, wat in het voordeel van de student is.

Gelet op bovenstaande overwegingen kan de Raad het ogenblik van de effectieve kennisname, waarbij de onderwijsinstelling belang kan hebben, niet met zekerheid vaststellen. De Raad herinnert eraan dat de verwerende partij, als een zorgvuldige onderwijsinstelling, vooraf weet of moet weten dat het moment van de effectieve persoonlijke kennisname, die aan de grondslag ligt van de beoordeling van de ontvankelijkheid, ter discussie gesteld kan worden en ambtshalve door de Raad moet worden nagegaan. Zij heeft er dus baat bij zich voldoende te wapenen voor het geval zij de laattijdigheid aan de student wil tegenwerpen in het intern beroep. De Raad merkt op dat daarbij niet met vermoedens, zoals bepaald in artikel OER 2014-2015, gewerkt kan worden daar dit een onredelijke omkering van de bewijslast inhoudt.

De Raad is bijgevolg van oordeel dat het intern beroep onterecht onontvankelijk werd verklaard.

Het ambtshalve middel is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 28 november 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretarissen,
David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/437 - 21 november 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 21 november 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving in de opleiding geweigerd werd en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de industriële wetenschappen.

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving wegens het niet-slagen voor twee opleidingsonderdelen de voorbije academiejaren en wegens een cumulatieve studie-efficiëntie (CSE) van minder dan 50%.

3.2. Verzoekende partij richtte op 23 september 2014 een verzoek tot uitzonderlijke toelating tot herinschrijving aan de directeur studentenadministratie.

3.3. Bij beslissing van de directeur studentenadministratie op datum van 30 september 2014 werd het verzoek tot uitzonderlijke herinschrijving geweigerd.

De beslissing stelde dat de door verzoekende partij aangebrachte redenen onvoldoende werden bevonden om de inschrijving toe te laten. De beslissing werd bij e-mail van 30 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Verzoekende partij stelde op datum van 1 oktober 2014 een intern beroep in bij vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.5. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 9 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de weigering gesteund is op het feit dat de verzoekende partij tijdens het academiejaar 2013-2014 voor de opleidingsonderdelen "....." en "....." – waarvoor zij respectievelijk gedurende de laatste 2 en de laatste 3 academiejaren was ingeschreven – opnieuw niet geslaagd was. Bovendien had verzoekende partij niet aan alle examenkansen voor deze opleidingsonderdelen deelgenomen. De beslissing vermeldt ook nog dat verzoekende partij slechts voor twee opleidingsonderdelen in het academiejaar 2013-2014 een credit behaalde. De interne beroepsinstantie stelde dat de verzoekende partij de voorbije twee academiejaren slechts een CSE van 11% behaalde.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 9 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Vormvereisten voor het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs is de ondertekening van het verzoekschrift een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet worden nageleefd.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De studievoortgangsbewakingsmaatregel, de beslissing van de directeur studentenadministratie en de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Zitting van 27 november 2014

Rolnr. 2014/302 - 27 november 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED],
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 27 november 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken gevoegde documenten.

2. Aangaande de meegedeelde stukken

De Raad stelt vast dat verzoekster navolgend aan haar per aangetekende post ingestuurd verzoekschrift, per e-mail nog bijkomende stukken aan de Raad heeft toegezonden, dewelke zij niet bij haar verzoekschrift had gevoegd en evenmin bij haar wederantwoordnota. Klaarblijkelijk werden deze stukken ook niet overgemaakt aan de verwerende partij.

De Raad verwijst ter zake naar de bepalingen van artikel II.295, §1 van de Codex Hoger Onderwijs:

§1. De verzoeker kan aan het verzoekschrift de overtuigingsstukken toevoegen die hij nodig acht.

De verzoeker kan naderhand slechts bijkomende overtuigingsstukken aan het dossier laten toevoegen, voor zover deze bij de opmaak van het verzoekschrift nog niet aan de verzoeker bekend waren. De verzoeker bezorgt in dat geval onverwijld een kopie van de bijkomende overtuigingsstukken aan het bestuur.

Gelet op het belang van deze bepaling in het licht van de wapengelijkheid tussen de partijen en de rechten van verdediging, kan de Raad op basis van de aangevoerde printerproblemen niet aannemen dat verzoekster in de onmogelijkheid was om de betrokken stukken tijdig aan de Raad en aan de verwerende partij over te maken.

Ter zitting is gebleken dat de verwerende partij deze stukken inderdaad niet ontvangen heeft, en dat zij slechts gedeeltelijk kort voor de zitting ter inzage zijn gegeven. Verwerende partij vraagt de wering van de stukken uit de debatten.

Bijgevolg dient de Raad vast te stellen dat de voormelde stukken, inhoudende weergaves van e-mailverkeer, laattijdig zijn en ambtshalve uit de debatten dienen te worden geweerd.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep aan tegen de examenbeslissing d.d. 4 september 2014 waarbij zij een examencijfer van 9/20 kreeg toegekend voor het opleidingsonderdeel Bachelorproject MW (initieel 6/20, wat een materiële vergissing betrof die later werd rechtgezet) en tegen de beslissing van 22 september 2014 genomen in het kader van het intern beroep, waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

4. Samenvatting van de feiten

Verzoekster is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor

Het beroep betreft de examenbeslissing van 4 september 2014 voor het opleidingsonderdeel Bachelorproject MW (10 studiepunten).

Verzoekster stelde op datum van 8 of 9 september 2014 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 22 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing verwijst vooreerst naar de samenstelling van de quoteringscommissie voor het bachelorproject en de rechtzetting van de materiële vergissing inzake het toegekende cijfer van 6/20 naar 9/20, waaromtrent zij stelt dat dit op het al dan niet slagen van verzoekster geen invloed heeft gehad, aangezien een tekort op dit opleidingsonderdeel niet tolereerbaar is. De interne beroepsbeslissing stelt verder dat de studente van oordeel is dat zij te weinig begeleiding kreeg tijdens het academiejaar zodat zij niet was voorbereid op de vragen die de jury stelde bij de presentatie van haar project. De interne beroepscommissie leidt uit de door de opleiding voorgebrachte documenten af dat verzoekster moeilijk bereikbaar was tijdens het academiejaar en zij zelf niet veel initiatieven ondernam. De bestreden beslissing wijst op het feit dat dit opleidingsonderdeel dient te worden afgelegd in de derde en laatste fase van de opleiding, waarbij mag worden verwacht dat de studenten zelfstandig hun eigen leerproces in handen nemen en begeleiding vragen waar zij dit nodig achten. Zij stelt bovendien dat de opleiding in structurele begeleidingsmomenten voorziet, waarvan verzoekster geen gebruik zou gemaakt hebben, waardoor de interne beroepscommissie van mening is dat verzoekster zich achteraf niet kan beklagen over een gebrekkige begeleiding.

De interne beroepscommissie verwijst verder naar de vaststaande rechtspraak van de Raad waarin wordt gesteld dat een gebrek aan begeleiding geen voldoende grond inhoudt om een negatieve evaluatie om te buigen tot een voor de student gunstige beslissing.

De bestreden beslissing argumenteert ook dat verzoekster vooral ondermaats scoorde op de presentatie van haar project, waarvan de schriftelijke neerslag zowel taalkundig als inhoudelijk te kort schoot. Zij stelt dat verzoekster er tijdens haar presentatie niet in slaagde te overtuigen van een diepgang in haar bachelorproject. De interne beroepscommissie besluit dat het toegekende examencijfer van 9/20 niet kennelijk onredelijk voorkomt, waardoor zij geen redenen ziet om een heroverweging van het resultaat te vragen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 25 september 2014 aan verzoekster overgemaakt.

Dit vormt de thans bestreden beslissing, waartegen verzoekster bij de Raad beroep indient.

5. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekster heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekster diende bij de Raad een verzoekschrift in bij aangetekend schrijven gedateerd op 26 september 2014. Het beroep is gericht tegen de beslissing op intern beroep van 22 september 2014. Verzoekster heeft op 26 september 2014 kennis gekregen van deze beslissing, vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 25 september 2014 werd verstuurd en door de postdiensten bij verzoekster werd aangeboden en afgeleverd op 26 september 2014. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 27 september 2014.

Het beroep van verzoekster werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

6. Grond van de zaak

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoekster zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel in samenlezing met het zorgvuldigheidsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoekster stelt dat zij haar academiejaar slechts op een later tijdstip werkelijk heeft kunnen aanvangen omdat zij op zoek diende te gaan bij wie en voor welke vakken zij zich diende in te schrijven, wie haar lectoren waren, ... waardoor zij een slechte start kende en reeds enige lessen had gemist.

Zij werpt op dat zij er alles aan gedaan heeft om te slagen, doch enkele nadelen heeft ondervonden: zo veranderde zij of diende zij pas eind mei 2014 te veranderen van onderzoeksontwerp ondanks haar reeds gevorderde inspanningen met betrekking tot haar eerste onderzoeksontwerp/scriptie, zo lijdt zij aan dyslexie, zo diende zij tot eind juni stage te volgen, Met betrekking tot de opmerking dat haar bachelorproject te weinig diepgang zou bevatten, argumenteert verzoekster dat dit te wijten is aan het gebrek aan tijd die zij kon spenderen aan haar bachelorproject. Aansluitend merkt zij op dat zij uitstellen heeft verkregen waar zij niet om gevraagd had.

Voorts argumenteert verzoekster enerzijds dat zij geen feedback heeft verkregen omtrent haar eerste onderzoeksontwerp, waarbij al haar voorgestelde momenten tot overleg werden afgewezen. Anderzijds stelt verzoekster wel gebruik te hebben gemaakt van de begeleidingsmomenten; ter zake geeft verzoekster toe te weinig aanwezig te zijn geweest in de lessen, maar zij wijst dit aan het gegeven dat zij haar stage pas later kon beginnen waardoor zij geen stagedagen meer kon missen. Verzoekster benadrukt hieromtrent nog dat zij dit steeds stipt heeft gemeld, met opgave van de reden van haar afwezigheid.

Nog doet verzoekster gelden dat het voor haar niet duidelijk was dat er nog feedback mogelijk was in het tweede semester. Zij stelt weliswaar in de persoonlijke contactmomenten wel tips te hebben gekregen, doch geen feedback op wat zij al had of geschreven had.

Als laatste punt haalt verzoekster aan dat zij slechts één punt tekort komt teneinde te slagen en haar diploma te behalen.

Verwerende partij geeft vooreerst weer dat de verzoekster destijds de overstap maakte van het naar verwerende partij, waar sedert september 2012 de bacheloropleiding werd overgenomen. Zij wijst er op dat de verzoekster tijdens het academiejaar 2013-2014 enkel nog de opleidingsonderdelen 'beroepspraktijk in het academisch voorbereidingsprogramma' (22 studiepunten) en 'bachelorproject MW' (10 studiepunten) diende te behalen. Verwerende partij verwijst naar de verschillende onderdelen van de puntentoekenning voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproject' zoals behaald door verzoekster, die *an sich* door verzoekster niet worden betwist: 12,5/25 voor onderzoeksontwerp; 17,7/37,5 voor scriptie en 13,5/37,5 voor presentatie en verdeding, wat samengeteld neerkwam op 43,70/100, hetzij

een 9/20 en geen 6/20 zoals eerst werd aangegeven en nadien als materiële vergissing werd rechtgezet.

Verwerende partij wijst er verder op dat verzoekster in haar intern beroep eveneens wees op een gebrek aan feedback en begeleiding, grief waarop de interne beroepscommissie in haar beslissing heeft geantwoord. Verwerende partij argumenteert dat verzoekster haar grief steunt op o.a. e-mails aan lectoren die niet zouden zijn beantwoord, op het feit dat zij geen kennis zou hebben gehad van de mogelijkheid tot feedback tijdens het tweede semester, op het feit dat zij geen feedback op haar onderzoeksontwerpen zou hebben ontvangen, enz. Verwerende partij wijst er ter zake op dat verzoekster in gebreke blijft enig concreet bewijs voor te leggen inzake haar beweringen omtrent het gebrek aan begeleiding en feedback, en dat verzoekster dit ook in het intern beroep heeft nagelaten. Verwerende partij meent dat uitzonderlijke omstandigheden inzake de begeleiding of feedback door verzoekster niet worden bewezen.

Ten gronde wijst verwerende partij er op dat verzoekster zelf aangeeft dat zij haar stage slechts later is kunnen starten waardoor zij de eerste lessen inzake methodologie zou gemist hebben. Verwerende partij merkt op dat het voor de methodologisch ondersteuner bovendien bijzonder moeilijk bleek om concrete afspraken te maken met verzoekster, en verwijst hieromtrent naar het mailverkeer tussen beiden. Tevens wijst verwerende partij naar het feit dat er wel degelijk feedback werd verleend, ondanks de moeilijke bereikbaarheid van verzoekster, en dit enerzijds door de methodologisch ondersteuner op 20 december 2013 en anderzijds door de coördinator op 12 december 2013. Verwerende partij brengt onder de aandacht dat verzoekster alsdan haar onderzoeksontwerp indiende op 5 januari 2014, met een verbeterde versie een dag later. Daarna ontving de methodologisch ondersteuner geen enkel bericht meer van verzoekster tot 1 april 2014, wanneer verzoekster hem om een afspraak vroeg, waarbij verzoekster er op werd gewezen dat alle studenten werden uitgenodigd op algemene feedbackmomenten waarvoor verzoekster zich klaarblijkelijk niet had ingeschreven en zij uiteindelijk ook niet aanwezig was. Verder stelt verwerende partij dat de methodologisch ondersteuner eind mei 2014 een contact had met de stagebegeleider van verzoekster, met betrekking tot de wijziging van de stageplaats en het feit dat zij daardoor mogelijk ook een nieuw onderzoeksontwerp zou aanvatten. Plotsklaps krijgt verwerende partij, nog steeds volgens de antwoordnota, daarop per 16 mei 2014 een verdere stand van zaken van verzoekster, zonder dat zij voordien een goedkeuring had gevraagd of verkregen voor haar gewijzigde onderzoeksontwerp... dewelke haar uiteindelijk werd verleend nu zij reeds bezig bleek met haar onderzoek. Verwerende partij leidt hieruit af dat het aldus verzoekster zelf was die moeilijk bereikbaar bleek en zelfs weinig tot geen initiatieven nam om feedback te vragen, waarop verwerende partij verwijst naar de 'studiewijzer bachelorproject MW'.

Bovendien doet verwerende partij gelden dat verzoekster voornamelijk ondermaats scoorde op de presentatie van haar project, zowel schriftelijk als mondeling, waarbij zij er op wijst dat, eveneens volgens de studiewijzer, verzoekster niet kon worden begeleid of voorbereid inzake te verwachten vragen tijdens de mondelinge presentatie en verdediging, daar deze vragen pas op dat ogenblik aan de studenten worden gesteld.

Beoordeling door de Raad

De Raad brengt vooreerst twee principes in herinnering met betrekking tot de omvang van zijn bevoegdheden.

Ten eerste zij eraan herinnert dat de Raad zich op grond van artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs enkel uitspreken over de vraag of de hem voorgelegde beslissing al dan niet een schending inhoudt van een wettelijke of decretale norm, en of het bevoegde orgaan van de hogeronderwijsinstelling heeft gehandeld binnen de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid, met in acht name van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Het valt de Raad binnen de hem toegekende bevoegdheid niet toe deze beoordeling in de plaats van de beroepsinstantie over te doen. Zelfs al valt in voorkomend geval niet uit te sluiten dat een andere beroepsinstantie op basis van dezelfde gegevens mogelijk tot een ander en voor verzoekster gunstiger oordeel zou komen, de Raad is niet zo een

beroepsinstantie en kan verzoekster niet behoeden voor strenge, enkel voor onwettige beoordelingen.

Tweedens wijst de Raad erop dat hijzelf alsook de Raad van State al meermaals hebben overwogen dat het, in beginsel, één zaak is of de student bewezen heeft de van hem verlangde kennis en vaardigheden te bezitten en een andere, wanneer hij die kennis en vaardigheden niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die de student op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Zelfs indien de student aan de hogeronderwijsinstelling terecht het verwijt zou maken niet in de passende begeleidingsmaatregelen te hebben voorzien of niet te hebben toegepast of aangepast, dan kan dat hoogstens betekenen dat de instelling schuld of mede schuld draagt aan het minder gunstige resultaat van de student, maar kan zulks dit resultaat niet meer zo beïnvloeden dat het gunstiger wordt. Om uitzondering te genieten op het beginsel dat falende begeleiding inroepen geen nuttig rechtsmiddel is, is vereist dat verzoekster in staat is om, met de nodige precisie, aan te tonen dat de instelling dermate tekort is geschoten dat het voor verzoekster onmogelijk was om te kunnen slagen. Dat bewijs levert verzoekster, zoals hierna zal blijken, niet.

De Raad stelt vast dat verzoekster de haar toegekende quoterings van 9/20 en de daaraan inherente deelquoteringen voor de onderdelen van de quoterings zoals weergegeven, *an sich* niet betwist, maar enkel verzachtende omstandigheden inroept.

Hoewel de Raad begrip kan opbrengen voor het feit dat verzoekster door de overheveling van de opleiding en de vertragingen bij aanvang van het academiejaar moeilijkheden heeft ondervonden, kunnen die vaststellingen er binnen het hiervoor geschetste beoordelingskader niet toe leiden dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich opdringt. Integendeel is de Raad van oordeel dat uit het administratief dossier blijkt dat het veeleer verzoekster is geweest die onbereikbaar bleef voor overleg of begeleiding. Daarnaast stelt de Raad vast dat de studiewijzer – voor zover nodig – inderdaad aangeeft dat van studenten in de laatste opleidingsfase de nodige zelfstandigheid mag worden verwacht en dat het bachelorproject daarbij het sluitstuk van de opleiding vormt. Naast deze verwachte zelfstandigheid maakte verwerende partij naar het oordeel van de Raad de nodige structurele begeleiding mogelijk en gaf zij bepaalde deadlines aan, teneinde de studenten aan te sturen.

De Raad stelt uit het door verwerende partij voorgelegde e-mailverkeer en de weergave van de feiten vast dat het verzoekster veelal bleek die er niet in slaagde in te gaan op de begeleidingsmomenten. Verzoekster stelde daarop weliswaar andere data, doch de Raad is van oordeel dat verzoekster er in de gegeven omstandigheden niet mocht vanuit gaan dat de begeleiding telkens haar agenda zou aanpassen.

Bovendien herneemt de Raad zijn bedenking dat begeleiding en feedback erin bestaat dat de studenten enerzijds ondersteuning en tips krijgen – dewelke verzoekster *in casu* effectief ook heeft gekregen – maar dat anderzijds verzoekster daarbij als student niet kan verwachten dat zij werkelijk bij de hand wordt gehouden, waardoor het uiteindelijk werkstuk niet meer van de hand van de verzoekster zou zijn maar veeleer van de begeleider. Daarnaast stelt de Raad vast dat de behaalde negatieve score voornamelijk is terug te voeren tot het quoteringsonderdeel van de presentatie en de verdediging, waarbij deze quoterings niet te wijten kan zijn aan een gebrek aan begeleiding of feedback.

Verder dient verwerende partij te worden bijgevalen in het standpunt dat het taalgebruik een relevant en redelijk criterium vormt bij de beoordeling van een bachelorproject.

De Raad kan geen uitzonderlijke omstandigheden vaststellen dewelke de evaluatie negatief zouden hebben beïnvloed waardoor deze niet meer betrouwbaar zou zijn, zodat de Raad van oordeel is dat de beslissing om geen heroverweging van het resultaat door te voeren, niet kennelijk onredelijk is. Het feit dat de verzoekster slechts één punt verwijderd is van haar diploma, kan hieraan geenszins iets wijzigen, nu het bachelorproject naast de beroepspraktijk bij de finaliteit van het door de verzoekster nagestreefde diploma nu eenmaal een cruciale plaats inneemt.

Het middel is ongegrond.

BESLUIT

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 27 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/403 - 27 november 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 27 november 2014.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de daarbij gevoegde stukken.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij hem verdere inschrijving in de opleiding wordt geweigerd.

3. Samenvatting van de feiten

Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving in de opleiding.

Verzoeker stelde geen intern beroep in bij de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling.

Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Een verzoekende partij kan zich slechts op ontvankelijke wijze tot de Raad richten, wanneer zij voorafgaand bij de betrokken instelling het intern beroep heeft uitgeput overeenkomstig artikel II.284 van de Codex Hoger Onderwijs.

Artikel II.285, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs luidt ter zake immers:

"De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbeslissingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure. De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de verzoeken die studenten in uitvoering van artikel II.204 rechtstreeks bij hem indienen om hun leerkrediet aan te passen omdat ze zich in een overmachtsituatie bevonden en de instelling voor hen geen aangepaste examenregeling heeft geboden."

In zijn verzoekschrift maakt verzoeker melding van een studievoortgangsbeslissing van 2 oktober 2014 en een beslissing op intern beroep van 3 oktober 2014. Verwerende partij voert aan dat deze beslissingen haar onbekend zijn. De Raad treft ze evenmin aan in de stukken die hem zijn voorgelegd.

De beslissing waarbij de nieuwe inschrijving werd geweigerd, dateert van 7 oktober 2014. De Raad neemt aan dat het eerder sybillijns opgestelde beroep van verzoeker moet worden begrepen als zijnde gericht tegen die beslissing.

In elk geval evenwel, moet verwerende partij worden bijgevalen in haar exceptie dat verzoekers beroep bij de Raad onontvankelijk is, bij gebreke aan voorafgaande uitputting van het intern beroep. Verzoeker toont inderdaad niet aan dat hij het ter beschikking staande interne beroep heeft ingesteld.

Het beroep is onontvankelijk.

Voor de goede orde en voor wat het dienen kan, stipt de Raad wel aan dat *enerzijds* verzoeker mogelijks door de verwijzing naar de onderwijsregeling van zijn stuk is gebracht, aangezien de beslissing van 7 oktober 2014 voor de interne beroepsprocedure refereert aan de artikelen van de onderwijsregeling, en artikel, §7 van deze tekst wel degelijk betrekking heeft op het beroep bij de Raad, en dat *anderzijds* de Raad al meermaals heeft geoordeeld dat een verwijzing naar beroepsmodaliteiten vermeld in een reglement niet volstaat opdat er sprake zou zijn van een rechtsgeldige kennisgeving in het licht van artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet (zie o.a. RvStvb 12 augustus 2010, nr. 2010/026 en RvStvb. 6 december 2010, nr. 2010/127), zodat de aandacht van partijen erop wordt gevestigd dat de beslissing van 7 oktober 2014 – zoals zij thans voorligt – niet op regelmatige wijze aan verzoeker ter kennis is gebracht en de termijn voor het intern beroep derhalve een aanvang neemt vier maanden nadat verzoeker van deze beslissing in kennis werd gesteld.

BESLUIT

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 27 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/429 - 27 november 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 27 november 2014.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken gevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij haar een weigering van verdere inschrijving in de opleiding wordt opgelegd.

3. Samenvatting van de feiten

Verzoekster is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor in onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving voor de opleiding.

Verzoekster stelde geen intern beroep in bij de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling.

Bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Uit het verzoekschrift van verzoekster blijkt niet dat zij, voorafgaand aan het indienen van haar beroep bij de Raad, het intern beroep bij verwerende partij heeft uitgeput.

In de antwoordnota werpt verwerende partij op dat verzoekster inderdaad heeft nagelaten zulks te doen, wat door verzoekster – die geen wederantwoordnota heeft neergelegd – niet wordt tegengesproken.

Overeenkomstig de artikelen II.284 en II.285 van de Codex Hoger Onderwijs is het uitputten van het intern beroep een voorwaarde om op ontvankelijke wijze een beroep bij de Raad te kunnen instellen.

Verzoeksters beroep is dan ook onontvankelijk.

Voor wat het dienen kan merkt de Raad op dat verzoekster in de initiële beslissing niet op de interne beroepsmogelijkheid is gewezen, wat niet alleen tot gevolg heeft dat verzoeksters procedurele misstap begrijpbaar voorkomt, maar tevens dat *ipso facto* ook de beroepsmodaliteiten onvermeld zijn gebleven, wat ertoe leidt dat de beroepstermijn

overeenkomstig artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet pas aanvangt vier maanden na de kennisgeving van de beslissing, en derhalve nog niet is verstreken.

BESLUIT

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 27 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/448bis - 27 november 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 27 november 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken gevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie van 3 oktober 2014 waarbij verzoeker een verdere inschrijving aan de Universiteit Gent wordt geweigerd.

3. Samenvatting van de feiten

Verzoeker is ingeschreven als student in de opleiding Wijsbegeerte.

De eerste inschrijving van verzoeker als student aan de Universiteit Gent dateert uit 2002. Hij was gedurende drie opeenvolgende jaren ingeschreven in de opleiding kandidaat in de geschiedenis. Daarna was verzoeker gedurende verschillende jaren niet aan verwerende partij ingeschreven.

In het academiejaar 2008-2009 was verzoeker opnieuw aan verwerende partij ingeschreven, ditmaal in de opleiding Bachelor in de Wijsbegeerte. In dat jaar werd voor 41 van de 51 opgenomen studiepunten credits behaald. In het academiejaar 2009-2010 nam verzoeker 70 studiepunten op, waarvoor hij 35 studiepunten aan credits behaalde. Verzoeker nam in het navolgende academiejaar 2010-2011 75 studiepunten op, en behaalde daarvan credits ten belope van 30 studiepunten.

Ten gevolge van dit resultaat werd aan verzoeker de bindende voorwaarde opgelegd dat hij met het oog op het behoud van zijn inschrijving het daaropvolgende academiejaar diende te slagen voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten.

In het academiejaar 2011-2012 behaalde verzoeker deze doelstelling niet: hij nam 60 studiepunten, maar behaalde slechts credits ten belope van 20 studiepunten. Als gevolg van dit resultaat werd de verdere inschrijving van verzoeker geweigerd. Tegen deze beslissing tekende verzoeker intern beroep aan, wat resulteerde in de beslissing dat verzoeker zijn inschrijving kon behouden, mits het voldoen aan bindende voorwaarden.

In het academiejaar 2012-2013 schreef verzoeker zich in voor 65 studiepunten, waarvan 40 in de bacheloropleiding en 25 in de masteropleiding. Verzoeker behaalde hiervoor

respectievelijk credits te belope van 15 en 5 studiepunten. Ten gevolge hiervan werd verdere inschrijving in de opleiding voor het academiejaar 2013-2014 geweigerd. Tegen deze maatregel van studievoortgangsbewaking stelde verzoeker opnieuw beroep in, en andermaal met succes. Hij verkreeg toelating tot inschrijving, doch enkel voor de bacheloropleiding en onder bindende voorwaarden.

In het academiejaar 2013-2014 schreef verzoeker in voor 25 studiepunten, waarbij hij geen enkele credit verwierf. Het gebrek aan studievoortgang brengt verwerende partij ertoe verzoeker een derde maal het recht op verdere inschrijving te weigeren, ditmaal niet enkel voor de opleiding Bachelor in de Wijsbegeerte, maar voor elke opleiding aan de instelling.

Tegen deze beslissing tekende verzoeker opnieuw intern beroep aan. Dit beroep werd verworpen bij beslissing van de institutionele beroepscommissie d.d. 3 oktober 2014. De interne beroepsinstantie stelde dat uit het dossier van verzoeker manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. Zij verwijst naar volgende elementen in het dossier: verzoeker werd voor de derde keer geweigerd; verzoeker werd onder bindende voorwaarden alsnog toegelaten. De bestreden beslissing erkent dat de ingeroepen persoonlijke omstandigheden mogelijk een impact kunnen gehad hebben op de studievoortgang, maar is evenwel van oordeel dat ze niet van dien aard zijn dat ze doen vermoeden dat het opleggen van bindende voorwaarden zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. Verzoeker wordt eveneens geweigerd op basis van een negatief leerkrediet.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 7 oktober 2014 en per aangetekend schrijven van 23 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt. Dit is de thans bestreden beslissing.

Bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2014 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoeker diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2014, gericht tegen de beslissing op intern beroep van 3 oktober 2014. Verzoekende partij heeft op 8 oktober 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoeker vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 9 oktober 2014.

Het beroep van 13 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvereisten van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat verzoeker met een enig verzoekschrift twee verschillende beroepen heeft ingesteld. Het betreft enerzijds een verzoek tot teruggave van leerkrediet en anderzijds een beroep tegen een weigering tot verdere inschrijving in de bacheloropleiding in de wijsbegeerte.

De Raad heeft om redenen van goede rechtsbedeling beslist om beide voorwerpen afzonderlijk te behandelen. Het verzoek tot teruggave van leerkrediet wordt behandeld onder het rolnummer 2014/448.

5. Grond van de zaak

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoeker zich in een enig middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoeker stelt dat de bindende voorwaarden onterecht werden opgelegd werden na het academiejaar 2010-2011. Hij doet gelden dat hij niet zozeer te weinig studiepunten heeft behaald – met name 30 – maar dat hij er teveel had opgenomen, met name 75. Verzoeker werpt ter zake op dat bindende voorwaarden niet opgelegd zouden mogen worden aan studenten die teveel studiepunten opnemen, maar enkel aan degenen die er te weinig behalen. Hij erkent dat hijzelf verantwoordelijk is voor het aantal opgenomen studiepunten, maar stelt dat geen rekening werd gehouden met het feit dat hij een werkstudent was en dat bovendien de opname hem niet werd verhinderd. Verzoeker voert aan dat hij de regeling inzake studievoortgang niet goed kende en dat hij in paniek raakte voor de tweede zit waardoor hij te maken kreeg met stress. Verzoeker stelt ook dat hij ziek werd.

Daarnaast voert verzoeker aan dat hij in het academiejaar 2011-2012 ziek werd tijdens de derde examenperiode, waardoor hij zijn examenkansen niet goed kon benutten. Hij stelt dat hij een ernstig heupprobleem had dat gepaard ging met aanzienlijke pijn, waardoor hij niet goed kon studeren. Verzoeker stelt vervolgens dat hij het financieel zwaar had en zich daardoor niet op zijn studie kon concentreren. Hij werpt op dat een wijziging van examenrooster geen zin had daar hij zich vooral niet kon voorbereiden. Hij merkt evenwel op dat de weigeringsbeslissing ongedaan werd gemaakt.

Nog steeds volgens verzoeker is verwerende partij in haar plichten tekort geschoten door hem toe te staan te veel studiepunten op te nemen en door hem toe te laten vakken op te nemen waarvoor hij niet de nodige competenties heeft, wat een sneeuwbal effect heeft teweeg gebracht. Verzoeker stelt dat hoe meer studiepunten men opneemt, hoe meer risico men loopt onder bindende voorwaarden te vallen.

Verzoeker voert ook aan dat hij vlak voor en na de belangrijkste examens van de derde examenperiode ziek was, zodat hij de examens niet kon afleggen. Hij stelt dat er geen alternatieve examenregeling mogelijk was, daar het einde van de zittijd nabij was en daar hij te maken had met onoverkomelijke werkverplichtingen. Verzoeker meent dat hij daardoor de weigering opliep.

Ten slotte voert verzoeker aan dat de argumentatie van de interne beroepsinstantie onlogisch is. Hij is van oordeel dat zijn huidige toestand van werkstudent niet mag worden vergeleken met zijn voorgaande toestand. Verzoeker vindt het raar dat de interne beroepsinstantie van oordeel is dat hij niet tot betere resultaten zal komen. Hij werpt op dat hij nog slechts 25 dan wel 20 studiepunten is verwijderd van het behalen van het bachelordiploma. Verzoeker argumenteert dat hij op het vorige jaar na steeds minimaal 20 studiepunten heeft behaald heeft en dat zijn studies nu zouden worden beëindigd terwijl hij reeds 225 studiepunten heeft behaald (meer dan een normale bacheloropleiding en slechts 15 minder dan een vierjarige masteropleiding). Verzoeker voert aan dat hij enorme faalangst heeft en dat dit de reden is waarom hij de laatste jaren minder heeft gepresteerd. Hij betoogt dat de angst om te falen verlammend heeft gewerkt, dat hij heeft gepoogd dit te verhelpen met een nieuwe omgeving, maar erkent daarin niet te zijn gelukt. Verzoeker besluit dat de bestreden beslissing alles tenietdoet wat hij de afgelopen zes jaar heeft opgebouwd.

Verwerende partij van haar kant werpt op dat verzoeker de bindende voorwaarden uit 2010-2011 nooit heeft betwist en dat hij heel goed wist dat hij te veel hooi op de vork nam. Verwerende partij verwijst naar de eertijds ingestelde interne beroepen. Zij stelt dat het tot de verantwoordelijkheid van verzoeker behoort om de zwaarte van het studiepakket te bepalen, zolang de grenzen van de opleiding worden gerespecteerd. Zij antwoordt dat het aanlopen tegen een bindende voorwaarde en het niet halen van een bindende voorwaarde in eerste instantie de verantwoordelijkheid is van verzoeker zelf.

Wat het academiejaar 2011-2012 betreft, stelt verwerende partij dat verzoeker voor de meeste examens in de eerste zittijd afwezig bleef, zodat zij uiteindelijk voor alle opleidingsonderdelen herexamens had, waarop verzoeker klaarblijkelijk niet goed was voorbereid, wat hij ook heeft toegegeven in zijn toenmalig intern beroep.

Verwerende partij betoogt verder dat de opgenomen opleidingsonderdelen niet waren onderworpen aan bindende regels inzake volgtijdelijkheid, zodat de inschrijving niet zomaar geweigerd kon worden. Ter zake stelt verwerende partij dat het in eerste instantie de verantwoordelijkheid van de student zelf is om na te gaan of hij al voldoende competenties heeft bereikt om bepaalde vakken met succes te kunnen volgen. Zij verwijst naar de studiefiches en de mogelijkheid om advies te vragen bij de trajectbegeleider, wat verzoeker niet gedaan heeft.

Nog steeds volgens verwerende partij heeft verzoeker heel wat risico genomen door aan geen enkel examen deel te nemen tijdens de eerste zittijd, waardoor hij hoe dan ook slechts één zittijd meer had om de nodige credits te behalen. Zij werpt op dat verzoeker pas helemaal op het einde van de zittijd ziek is geworden, op een ogenblik waarop de meeste examens al voorbij waren, en dat verzoeker voor drie vakken credits moest behalen om aan een nieuwe weigeringsbeslissing te ontsnappen.

Verwerende partij erkent dat de institutionele beroepscommissie inderdaad verwijst naar de studie die verzoeker deed tijdens de academiejaren 2002-2003 t.e.m. 2004-2005, maar zij stelt dat dit niet de voornaamste reden is van de weigering.

Zij wijst erop dat de huidige weigering het gevolg is van de zeer beperkte studievoortgang in zijn nieuwe studie en het gegeven dat verzoeker voor de derde keer op een weigering stoot, maar daar blijkbaar niet de juiste lessen uit heeft getrokken, en van het feit dat verzoeker geen leerkrediet meer over heeft.

Verwerende partij wijst er ter zake op dat de studieresultaten van verzoeker gestaag achteruit gaan en dat hij jaar na jaar minder credits verwerft. Zij wijst er ook op dat verzoeker vaak afwezig is op examens, ondanks de waarschuwingen die hij kreeg omtrent haar prestaties. Verder stelt verwerende partij dat er in de gegeven omstandigheden geen enkele reden voorhanden is om aan te nemen dat het de volgende jaren beter zou gaan en dat verzoeker in de toekomst onder minder stress zal kunnen functioneren en gewoon examens kan afleggen. Zij merkt op dat zelfs met een geringer studieprogramma, verzoeker zijn stresssituatie blijkbaar niet kon beheersen. Verwerende partij wijst er ook op dat verzoeker partij nog wel een substantieel gedeelte van de opleiding moet afwerken: in de bacheloropleiding dient hij nog voor 39 studiepunten credits te behalen, in de masteropleiding behaalde hij momenteel 5 credits, en dient hij dus nog 55 credits te behalen.

Verwerende partij toont ten slotte begrip voor de psychische problemen van verzoeker, maar stelt dat er dus niet veel perspectief is op betere studieprestaties. Zij merkt op dat verzoeker zich niet laat begeleiden voor zijn angstprobleem en dat hij dit probleem ondertussen evenmin voldoende onder controle heeft om het volgende academiejaar terug beter te presteren. Zij wijst erop dat er dus geen zicht op verbetering is en dat het geen zin heeft om verzoeker nog eens toe te laten onder bindende voorwaarden. Verwerende partij besluit dat bindende voorwaarden duidelijk opnieuw diezelfde verlamme stress opleveren, met andermaal een falen tot gevolg.

Beoordeling door de Raad

De raad brengt in herinnering dat hij zich op grond van artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs enkel kan uitspreken over de vraag of de hem voorgelegde beslissing al dan niet een schending inhoudt van een wettelijke of decretale norm, en of het bevoegde orgaan van de hogeronderwijsinstelling heeft gehandeld binnen de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid, met in acht name van de beginselen van behoorlijk bestuur. Dit geldt onverminderd voor beslissingen inzake bewaking van de studievoortgang.

Het valt de Raad binnen de hem toegekende bevoegdheid niet toe deze beoordeling in de plaats van de hogeronderwijsinstelling of haar beroepsinstantie over te doen. Zelfs al valt in voorkomend geval niet uit te sluiten dat een andere beroepsinstantie op basis van dezelfde gegevens mogelijk tot een ander en voor verzoeker gunstiger oordeel zou komen, de Raad is

niet zo een beroepsinstantie en kan verzoeker niet behoeden voor strenge, enkel voor onwettige beoordelingen.

Inzake de bindende voorwaarden uit het academiejaar 2010-2011 moet worden vastgesteld dat verzoeker deze voorwaarden betwist, maar hiertegen geen beroep heeft ingesteld. Voor zover ze thans nog binnen de beoordelingsbevoegdheid van de Raad zouden vallen, blijkt niet dat deze voorwaarden niet regelmatig zouden zijn opgelegd.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het – meermaals – opleggen van de bindende voorwaarden duidelijke signalen heeft gekregen dat hij voldoende studievoortgang moest maken en dat verzoeker daarmee rekening kon – en moest – houden bij het samenstellen van zijn studieprogramma. Ter zake kan niet worden ontkend dat verzoeker verschillende malen een weigering tot verdere inschrijving heeft gekregen; het feit dat deze weigeringsbeslissingen na intern beroep werden hervormd tot inschrijvingen onder bindende studievoorwaarden, doet aan dit signaal geen afbreuk en mocht bij verzoeker redelijkerwijze niet de indruk doen ontstaan dat zijn studievoortgang afdoende was. De Raad stelt vast dat verzoeker de vooropgestelde voorwaarden inzake studievoortgang telkens niet heeft gehaald.

Wat de ingeroepen omstandigheden betreft, is de Raad van oordeel dat ze niet van dien aard zijn dat ze de weigeringsbeslissing onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk maken. Het is de verantwoordelijkheid van enkel verzoeker zelf om een haalbaar studieprogramma samen te stellen. Het feit dat de verzoeker een (te) zwaar studieprogramma opstelt in de hoop de opgelopen studieachterstand zo snel mogelijk in te halen, kan niet aan verwerende partij worden verweten. Het valt immers niet aan de instelling toe om verboden op te leggen, te meer indien het programma de regels van de verwerende partij naleeft, in het bijzonder wat de volgtijdelijkheid betreft. In die zin kan het niet aan verwerende partij worden verweten dat verzoeker opleidingsonderdelen opneemt die *prima facie* nauw verbonden zijn met andere opleidingsonderdelen (eerder in de opleiding) waarvoor hij nog geen credit heeft behaald, indien er geen regel van volgtijdelijkheid bestaat die de opname van het opleidingsonderdeel verhindert.

Ook de ziekte uit het academiejaar 2011-2012 is geen afdoende argument om de bestreden beslissing onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk te maken, te meer daar verzoeker partij zelf verschillende examenkansen uit de eerste zitting zonder enige rechtvaardiging onbenut heeft gelaten. Het feit dat verzoeker al heel wat studiepunten heeft verworven, kan de Raad evenmin doen besluiten dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is, te meer nu verzoeker desondanks nog minstens 39 studiepunten verwijderd is van het bachelordiploma. Verzoeker maakt niet geloofwaardig dat de inschatting van verwerende partij dat niets erop wijst dat verzoeker, gegeven de studiehistoriek zoals hij voorligt, in staat zal zijn om deze studiepunten te behalen, kennelijk onjuist of onredelijk zou zijn.

De interne beroepsinstantie kon naar het oordeel van de Raad op basis van het dossier oordelen dat er geen of alleszins onvoldoende vooruitzichten zijn op betere resultaten in het nieuwe academiejaar, daar er geen overtuigende elementen worden aangevoerd om een verbetering in de psychische toestand aan te tonen. De Raad wijst erop dat het feit dat verwerende partij meermaals weigering ongedaan heeft gemaakt en vervangen door bindende voorwaarden, niet tot gevolg heeft dat verzoeker thans aanspraak kan (blijven) maken op dezelfde mildering door de interne beroepsinstantie.

Het middel is ongegrond.

BESLUIT

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 27 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/463 - 27 november 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 27 november 2014.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken gevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij hem verdere inschrijving in de opleiding wordt geweigerd, en tegen de beslissing van de algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor in Ergotherapie.

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving in de opleiding.

Verzoeker stelde op datum van 13 oktober 2014 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 17 oktober 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing luidt dat de beslissing tot weigering via e-mail werd meegedeeld op 7 oktober 2014 en dat het intern beroep binnen een vervalt termijn van vijf kalenderdagen na de kennisname moet worden ingesteld, wat ten laatste op 12 oktober 2014 kon. De beroepsinstantie oordeelde dat het intern beroep d.d. 13 oktober 2014 laattijdig werd ingesteld.

Uit de aan de Raad overgemaakte stukken blijkt niet wanneer de beslissing op intern beroep aan verzoeker is overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 22 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoeker heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de grond van de zaak de regelmatigheid van het intern beroep na.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoeker diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 17 oktober 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 17 oktober 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 18 oktober 2014.

Het beroep van 22 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

De bestreden beslissing verklaart het intern beroep van verzoeker laattijdig, omdat het werd ingesteld op (maandag) 13 oktober 2014 tegen een beslissing die op (dinsdag) 7 oktober 2014 aan verzoeker zou zijn betekend.

Vooreerst wijst de Raad erop dat de termijnregelingen en hun rechtsgevolgen van openbare orde zijn, wat de Raad ertoe brengt *ambtshalve* vast te stellen dat de beslissing van 7 oktober 2014 houdende weigering tot inschrijving, niet de volledige modaliteiten voor het intern beroep bevat. De beslissing luidt wat dat betreft: "*Conform de bepalingen van art. van de onderwijsregeling kan je binnen [] vijf kalenderdagen na kennisname van deze beslissing beroep aantekenen. Je volgt hierbij de procedure uitgewerkt in de artikelen 52 en 53 van de onderwijsregeling, beschreven in bijlage.*"

Zoals de Raad reeds meermaals heeft geoordeeld, volstaat een verwijzing naar een reglement niet opdat er sprake zou zijn van een rechtsgeldige kennisgeving in het licht van artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet (zie o.a. RvStvb 12 augustus 2010, nr. 2010/026 en RvStvb. 6 december 2010, nr. 2010/127).

De beslissing van 7 oktober 2014 is bijgevolg niet op regelmatige wijze aan verzoeker ter kennis gebracht. Bij ontstentenis van rechtsgeldige kennisgeving, zo wil het voormelde artikel 35 het, neemt de termijn voor het indienen van een beroep een aanvang vier maanden nadat de betrokkene in kennis werd gesteld van de akte of van de beslissing met individuele strekking.

Bovendien moet worden vastgesteld dat verwerende partij geen bewijs voorbrengt van de betekening van de beslissing van 7 oktober 2014, zodat de Raad niet kan vaststellen of de e-mail van 7 oktober 2014 waarvan sprake in de bestreden beslissing, effectief die dag aan verzoeker is verzonden. Nog minder blijkt uit het dossier dat verzoeker er die dag ook effectief kennis heeft van genomen, wat nochtans is vereist opdat de beroepstermijn zou ingaan, aangezien de decreetgever de aanvang daarvan niet van de kennisgeving maar van de kennisname afhankelijk heeft gesteld (RvS 1 juli 2010, nr. 206.215, Rattan en RvS 1 juli 2010, nr. 206.216, Shah).

Op basis van de thans beschikbare stukken kan de Raad derhalve het standpunt van verwerende partij omtrent de laattijdigheid van het intern beroep niet bijvallen, zodat moet worden geoordeeld dat de interne beroepsinstantie het intern beroep ten onrechte onontvankelijk heeft verklaard.

Ten slotte stelt de Raad vast dat zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoeker van de initiële weigeringsbeslissing kennis heeft genomen op (dinsdag) 7 oktober 2014, de beroepstermijn slechts op (woensdag) 8 oktober 2014 is aangevangen, om te eindigen op (zondag) 12 oktober 2014.

Ten aanzien van de beroepen die bij de Raad worden ingesteld, stelt artikel II.294, §1 van de Codex Hoger Onderwijs dat indien de laatste dag van de beroepstermijn een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag is, de termijn wordt verlengd tot de eerstvolgende werkdag waarop de postdiensten open zijn. De Codex Hoger Onderwijs bevat geen gelijkaardige bepaling ten aanzien van de termijnen voor het intern beroep, doch de Raad ziet geen reden om dit voorschrift bij de termijnberekening voor het intern beroep niet *mutatis mutandis* toe te passen. Er anders over oordelen – lees: de vervaldag wordt niet opgeschort – zou betekenen

dat een verzoekende partij zich geconfronteerd zou kunnen zien met een beroepstermijn korter dan vijf kalenderdagen (bijvoorbeeld in het geval van een kennisname op woensdag, met donderdag en vrijdag als nuttige dagen en zaterdag, zondag en een feestdag op maandag); uit de parlementaire voorbereiding kan niet worden afgeleid dat dit de intentie van decreetgever zou zijn geweest.

Derhalve moet de termijn voor het intern beroep te dezen geacht worden te hebben gelopen vanaf (woensdag) 8 oktober 2014 tot en met (zondag) 12 oktober 2014, te verlengen tot de eerste dag waarop de postdiensten geopend zijn, met name (maandag) 13 oktober 2014. Ook in dit opzicht komt het de Raad voor dat de bestreden beslissing het intern beroep van verzoeker ten onrechte onontvankelijk heeft verklaard.

Het ambtshalve middel is gegrond.

BESLUIT

1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.

2. De Raad vernietigt de beslissing van de algemeen directeur d.d. 17 oktober 2014 waarbij het intern beroep van verzoeker onontvankelijk wordt verklaard.

3. De interne beroepsinstantie neemt uiterlijk op 5 december 2014 een nieuwe beslissing op intern beroep, rekening houdend met de overwegingen van dit besluit.

4. De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 27 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/465 - 27 november 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 27 november 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken gevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij haar geen nieuwe inschrijving werd toegestaan.

3. Samenvatting van de feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2007-2008 ingeschreven als student bij verwerende partij, in de academiejaren 2007-2008 en 2008-2009 in de opleiding Bachelor in de biomedische wetenschappen, in het academiejaar 2009-2010 in de opleiding Bachelor in de geneeskunde en sinds het academiejaar 2010-2011 opnieuw in de opleiding Bachelor in de biomedische wetenschappen.

In het academiejaar 2013-2014 behaalde verzoekster voor de tweede maal een tekort voor de opleidingsonderdelen Ten gevolge daarvan wordt haar verdere inschrijving voor deze opleidingsonderdelen geblokkeerd tot het einde van het academiejaar 2014-2015.

Verwijzend naar haar medische situatie, vraagt verzoekster bij e-mail van 26 september 2014 om herziening van de weigering tot inschrijving. Per e-mail van 1 oktober 2014 ontvangt verzoekster blijkbaar een negatief antwoord, aangezien zij op 3 oktober 2014 een verzoek richt aan de vicerector, inhoudend een intern beroep. Bij dit intern beroep wijst verzoekster opnieuw op de ernstige gezondheidsproblemen waarmee zij te kampen heeft. Verzoekster wordt op 9 oktober 2014 gehoord, en zendt op 10 oktober 2014 nog een navolgende e-mail met aanvullende informatie omtrent haar gezondheidstoestand.

Op 16 oktober 2014 beslist de interne beroepsinstantie om de initiële beslissing te handhaven, en dus ook de weigering om verzoekster in de loop van het academiejaar 2014-2015 in te schrijven voor de twee betrokken opleidingsonderdelen.

Deze beslissing is gemotiveerd op grond van de vaststelling dat er een nieuwe medische behandeling was opgestart en dat verzoekster stelde dat voor haar uitgesloten was om onmiddellijk een studietraject op te nemen, zodat het beroep er enkel toe strekte om de mogelijkheid open te houden om, zo de nieuwe behandeling effect zou hebben, toch opnieuw te kunnen starten met de studies vanaf het tweede semester.

Dit vormt de thans bestreden beslissing.

Bij brief van 22 oktober 2014 diende verzoekster een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De bestreden beslissing is gedateerd op 16 oktober 2014. Aangezien uit het dossier niet blijkt op welke datum of via welke weg de beslissing aan verzoekster is betekend, en evenmin wanneer verzoekster er daadwerkelijk kennis van heeft genomen, ziet de Raad geen reden om het beroep *ratione temporis* onontvankelijk te verklaren. Verwerende partij werpt ter zake overigens ook geen exceptie op.

Aangezien het intern beroep regelmatig is uitgeput, ziet de Raad ook geen andere gronden om de ontvankelijkheid van het beroep in vraag te stellen.

5. Grond van de zaak

De Raad begrijpt het beroep van verzoekster aldus dat het is gesteund op het redelijkheidsbeginsel en op de motiveringsplicht.

Uit de uiteenzetting van verwerende partij lijkt te kunnen worden opgemaakt dat de bestreden beslissing steunt op een toepassing van artikel, §§1 en 3 van het onderwijs- en examenreglement. Deze bepalingen luiden als volgt:

"Artikel Weigering van verdere inschrijving op grond van niet-slagen na voldoende examenkansen voor een bepaald opleidingsonderdeel

§1. Algemene principes: derde inschrijving

Aan een student die gedurende twee academiejaren niet slaagt voor eenzelfde opleidingsonderdeel uit een bacheloropleiding, schakelprogramma of een initiële masteropleiding, onder welk contracttype ook, wordt een derde inschrijving geweigerd wanneer hij:

- ofwel niet ten minste 50% cumulatieve studie-efficiëntie heeft behaald voor de individuele jaarprogramma's;*
- ofwel twee academiejaren niet is geslaagd in respectievelijk het eerste jaar met een diplomacontract of een diploma-examencontract met een cumulatieve studie-efficiëntie van minder dan 50% en het tweede jaar met een inschrijving onder de vorm van een creditcontract of credit-examencontract;*

Aan een student die gedurende twee academiejaren niet slaagt voor eenzelfde opleidingsonderdeel in een creditcontract of credit-examencontract, wordt een derde inschrijving voor dat opleidingsonderdeel via een diplomacontract, een creditcontract of een examencontract geweigerd;

Wanneer een student na twee academiejaren niet is geslaagd voor een opleidingsonderdeel in respectievelijk het eerste jaar met een creditcontract of een credit-examencontract, en het tweede jaar met een diplomacontract of een diploma-examencontract gelden de normale regels in verband met de cumulatieve studie-efficiëntie berekend op het jaar van inschrijving in het diplomacontract of diploma-examencontract.

§2. Algemene principes: vierde inschrijving

(...)

§3. Duur van de weigering

Een weigering op basis van §1 geldt voor het eerstvolgende academiejaar.

(...)"

De bestreden beslissing geeft aan dat zij in hoofdzaak is gegrond op zowel een retrospectieve beschouwing van verzoeksters situatie als een prospectieve inschatting van haar slaagkansen in functie van de thans gekende omstandigheden. Aldus wordt verwezen naar de voorliggende gegevens inzake de studievoortgang en naar het feit dat met de niet betwiste medische problematiek reeds rekening is gehouden door het verlenen van faciliteiten omtrent het

spreiden van examens. Verder wordt er akte van genomen dat verzoekster op dit ogenblik opnieuw gaan studeren "niet aan de orde" achtte, omwille van haar gezondheidstoestand.

Artikel 36 van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij luidt als volgt:

"De directeur van de centrale Studentenadministratie kan een student in afwijking van art. toch toelaten tot (her)inschrijving op grond van bijzondere individuele omstandigheden. Dit kan ook zeer uitzonderlijk wanneer het een vierde inschrijving voor eenzelfde opleidingsonderdeel betreft."

Deze bepaling laat een ruime beoordelingsmarge aan de directeur van de centrale Studentenadministratie, en vervolgens aan de interne beroepsinstantie, om het begrip "bijzondere individuele omstandigheden" te beoordelen en *in concreto* geval per geval toe te passen.

Het komt de Raad voor dat er voorzeker gronden kunnen zijn voor een instellingsbestuur om de situatie waarin verzoekster zich bevindt, als "bijzondere individuele omstandigheden" te beschouwen die een afwijking op het algemene principe inzake studievoortgangsbewaking kunnen wettigen. Dit betekent evenwel niet dat er anders over oordelen onwettig zou zijn.

Te dezen overweegt de bestreden beslissing beknopt doch concreet waarom de gestelde voorwaarde niet is vervuld, met name doordat enerzijds de medische problematiek is ondervangen door de toegekende faciliteiten en anderzijds een hernemen van de studies überhaupt niet realistisch blijkt. Deze afweging kan niet kennelijk onredelijk worden genoemd.

Het valt de Raad binnen de hem toegekende bevoegdheid niet toe deze beoordeling in de plaats van de beroepsinstantie over te doen. Gewis valt niet uit te sluiten dat een andere beroepsinstantie op basis van dezelfde gegevens mogelijk tot een ander en voor verzoekster gunstiger oordeel zou komen, maar de Raad is niet zo een beroepsinstantie en kan verzoekster niet behoeden voor strenge, enkel voor onwettige beoordelingen.

Het beroep is niet gegrond.

BESLUIT

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 27 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/470 - 27 november 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadslieden
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 27 november 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken gevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij haar een examencijfer van 6/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel "....." en een examencijfer van 4/20 voor het opleidingsonderdeel "Bachelorproef", en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

Verzoekster is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs (avond).

Het beroep betreft de examenbeslissing van 30 september 2014 voor de opleidingsonderdelen "....." (6/20) en "Bachelorproef" (4/20).

Verzoekster stelde op 11 oktober 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 14 oktober 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing luidt dat de examenresultaten werden meegedeeld op 30 september 2014 en dat het intern beroep pas op 11 oktober 2014 werd ingesteld zodat de vervalltermijn van vijf kalenderdagen werd overschreven en het beroep dus laattijdig is.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 21 oktober 2014 aan verzoekster overgemaakt.

Tegen deze beslissing diende verzoekster een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat de verzoekster bij schrijven d.d. 3 november 2014 afstand doet van haar beroep.

De Raad ziet geen reden om deze afstand niet in te willigen, zodat het huidige beroep zonder voorwerp is.

BESLUIT

1. De afstand wordt ingewilligd.

2. De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïntinventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 27 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/483 - 27 november 2014

Inzake

.....
hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 27 november 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken gevoegde stukken.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen het uitblijven van een beslissing op intern beroep en tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 21 oktober 2013 waarbij de verzoekende partij geen cijfer werd toegekend voor het opleidingsonderdeel 'Ontwerpen 3'.

3. Samenvatting van de feiten

Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor in de architectuur.

Bij examenbeslissing van 9 september 2014 werd aan verzoeker voor het opleidingsonderdeel 'Ontwerpen 3' een examencijfer van 9/20 toegekend.

Verzoeker stelde op datum van 15 september 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling. In dit beroep wierp verzoeker zeven middelen op.

Ten eerste stelde verzoeker dat tijdens de begeleidingen tegenstrijdige richtlijnen werden gegeven en er een gebrek was aan duidelijke criteria en richtlijnen voor de uitwerking van het opleidingsonderdeel, waardoor willekeur mogelijk werd.

Ten tweede deed verzoeker gelden dat in de studiegids is vermeld dat er vijf deelevaluaties zullen zijn en dat elke evaluatie van elke module dient te gebeuren door een interne en een externe jury, wat te dezen niet het geval is geweest zodat de jurybeoordeling onregelmatig is. In een derde middel stelde verzoeker dat hij nooit de schriftelijke neerslag van zijn evaluatie voor de verschillende modules heeft ontvangen.

In een vierde middel wierp verzoeker op dat bij de proclamatie in november 2013 zijn resultaat voor de eerste opdracht 11,5/20 bedroeg, terwijl in juni 2014 dit resultaat was gewijzigd naar 11/20, wat volgens verzoeker onregelmatig is en zijn eindresultaat negatief heeft beïnvloed.

In een vijfde middel beriep verzoeker zich op een schending van het gelijkheidsbeginsel, op grond van het argument dat een aantal studenten een week meer de tijd hadden om hun maquette af te werken.

Het zesde middel van verzoeker had betrekking op een foute weergave van het resultatenoverzicht bij de deliberatie door de examencommissie (weergave van 'niet verworven' in plaats van 'getolereerd' voor Draagstructuur 3), waardoor over verzoekers een verkeerd beeld zou zijn geschapen.

In een zevende middel ten slotte heeft verzoeker opgeworpen dat hij bij de nieuw samengestelde jury van 26 augustus 2014 benadeeld werd, omdat de aanwezige externe juryleden enkel de opdracht van module 4 moesten beoordelen en zij hun referenties moesten putten uit een onreglementaire en in haar objectiviteit geschade jury.

Bij beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 26 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde ten aanzien van het eerste middel dat de bewering dat er tegenstrijdige richtlijnen werden gegeven bij de begeleiding, niet werd aangetoond.

Met betrekking tot verzoekers tweede middel repliceert de interne beroepscommissie dat uit de studiegids niet blijkt dat elke module van 'Ontwerpen 3' door een interne en externe jury moet worden beoordeeld.

Het derde middel van verzoeker werd verworpen op grond van de overweging dat geen enkele interne regel bepaalt dat er schriftelijke neerslagen van een evaluatie ter hand gesteld moeten worden. Zij stelde dat de verzoeker enkel recht op inzage heeft.

Inzake het vierde middel oordeelde de interne beroepscommissie dat de opmerking dat een meegedeelde 11,5/20 voor de eerste opdracht nadien werd gewijzigd in 11/20 laattijdig is. Zij stelt in subsidiaire orde dat het niet ging om een proclamatie, maar om een loutere mondelinge bekendmaking. Zij werpt ook op dat de docenten de mededeling van de score 11,5/20 ontkennen en dat in het in subsidiaire orde ging om een materiële vergissing die rechtgezet kan worden.

Met betrekking tot het vijfde middel van verzoeker oordeelt de interne beroepscommissie dat het eigen is aan het afnemen van examens dat niet alle studenten op hetzelfde moment examen kunnen afleggen waardoor de ene student meer tijd heeft dan de andere.

Inzake het zesde en zevende middel antwoordt de interne beroepscommissie dat uit de gegevens die werden verstrekt door de docenten blijkt dat de externe juryleden op geen enkele wijze werden beïnvloed doordat de verstrekte informatie werd beperkt, zodat ze op onbevooroordeelde wijze konden oordelen over het ontwerp.

Bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2014 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad. Bij besluit nr. 2014/363 d.d. 16 oktober 2014 vernietigde de Raad de bestreden beslissing d.d. 26 september 2014 op grond van volgende overwegingen:

"De Raad is van oordeel dat zoals de bepaling uit de ECTS-fiche thans is opgesteld, zij tot gevolg heeft dat het geheel van het opleidingsonderdeel, en dus alle daarin vervatte modules, moet worden beoordeeld door een interne en een externe jury. Deze libellering laat wel ruimte om desgevallend voor alle modules met twee jury's te werken (een interne en een externe), maar niet om voor bepaalde modules geen externe juryleden te betrekken.

De lezing die verwerende partij aan de ECTS-fiche geeft, kan bijgevolg niet worden bijgevallend. De jury, met interne en externe leden – of, zoals gezegd, desgevallend een interne en een externe jury afzonderlijk – is in de ECTS-fiche aangewezen als beoordelaar voor het gehele opleidingsonderdeel, zonder onderscheid naar de onderliggende modules.

Het feit dat alle andere studenten ook door een niet-reglementair samengestelde jury weden beoordeeld, is irrelevant. De Raad wijst er ten overvloede op dat een 'gewoonte' niet contra legem door verwerende partij ingeroepen kan worden.

De Raad overweegt ten slotte nog dat de lezing die verwerende partij aan de ECTS-fiche geeft, en die eruit bestaat dat het zou volstaan om een extern jurylid te betrekken bij de beoordeling van één van de modules, ertoe zou leiden dat de opleiding steeds de vrije keuze zou hebben – per academiejaar of zelfs per student – om te beslissen welke module c.q. de portfolio mee door een externe zou worden beoordeeld. Dit staat op gespannen voet met de vaststelling dat de verschillende

modules en de portfolio een aanzienlijk verschillend gewicht hebben (van 1/18 tot 6/18) in de globale beoordeling van het opleidingsonderdeel.

Door de externe jury(leden) enkel te betrekken bij de beoordeling van module 4, schendt verwerende partij de bepalingen van de ECTS-fiche. Het examencijfer voor het gehele opleidingsonderdeel wordt daardoor gevitieerd. Verzoeker kon dit niet eerder opwerpen, aangezien de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 7 juli 2014, bij het gegrond verklaren van verzoekers voorgaand intern beroep, niet uitdrukkelijk heeft bepaald dat het ten onrechte niet betrekken van externe juryleden enkel ten aanzien van module 4 diende te worden verholpen.”

In uitvoering van 's Raads besluit heeft de examencommissie op datum van 21 oktober 2014 een nieuwe beslissing genomen, nadat een nieuwe examenjurering werd georganiseerd, waarop verzoeker afwezig bleef.

De examencommissie stelt dat de verzoeker bij aangetekend schrijven d.d. 17 oktober 2014 werd uitgenodigd om documenten neer te leggen op het secretariaat op 20 oktober 2014, maar daarop niet is ingegaan. De examencommissie stelt vervolgens dat verzoeker tegelijkertijd werd uitgenodigd om voor de jury te verschijnen op 21 oktober 2014, maar afwezig is gebleven. Op basis van deze vaststellingen oordeelde de examencommissie dat er geen nieuw cijfer kon worden toegekend.

De beslissing van de examencommissie werd per e-mail van 23 oktober 2014 en bij aangetekend schrijven van dezelfde datum aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 28 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker omschrijft het voorwerp van zijn beroep als zijnde gericht tegen enerzijds “de afwezigheid van een besluit van de interne beroepscommissie tegen uiterlijk 24 oktober 2014” en anderzijds “het besluit van de examencommissie opleiding bachelor Architectuur d.d. 21 oktober 2014”.

Verwerende partij stelt geen opmerkingen te hebben inzake de ontvankelijkheid van verzoekers beroep, en repliceert wat het eerste voorwerp van dat beroep betreft dat er geen reden was om de interne beroepscommissie opnieuw uitspraak te laten doen, onder meer omdat datgene wat de examencommissie te doen stond, rechtstreeks en voldoende duidelijk volgde uit 's Raad besluit nr. 2014/363 van 16 oktober 2014.

Aangezien de ontvankelijkheid van een beroep de openbare orde raakt, merkt de Raad desnoods *ambtshalve* het volgende op.

Verzoeker heeft op 15 september 2014 een intern beroep ingesteld bij de voorzitter van de interne beroepscommissie. De beslissing van dat beroepsorgaan werd vernietigd bij besluit van de Raad van 16 oktober 2014. Er zij voor de goede orde op gewezen dat de initiële beslissing van de examencommissie d.d. 9 september 2014 niet het voorwerp uitmaakte van verzoekers beroep bij de Raad, en dat de Raad de nietigverklaring ervan ook niet heeft uitgesproken. Ten gevolge van het besluit nr. 2014/363 werden de partijen teruggeplaatst in hun respectieve posities vóór de vernietigde beslissing. Het ligt dan in de lijn der verwachtingen dat de volgende handeling van de verwerende partij erin bestaat dat een antwoord wordt gegeven op het nog steeds hangende intern beroep, en dit middels een nieuwe beslissing van het intern beroepsorgaan. Voor die beslissing had de Raad in zijn besluit van 16 oktober 2014 een termijn verleend tot 24 oktober 2014.

Te dezen moet worden vastgesteld dat geen nieuwe beslissing van de interne beroepscommissie tot stand is gekomen. Verwerende partij motiveert die handelswijze in haar

antwoordnota door te stellen dat de Raad de verplichting heeft opgelegd om tot een nieuwe beoordeling te komen, wat een beslissing is die niet door de interne beroepscommissie kan worden genomen, doch enkel door de examencommissie.

Deze redenering kan niet worden gevolgd. Zoals hierboven reeds is aangegeven, vormde de beslissing op intern beroep het enige voorwerp van de voorgaande procedure, en heeft de Raad ook enkel de beslissing van de interne beroepscommissie vernietigd. Dat de Raad bij die vernietiging voorwaarden oplegt zoals bedoeld in artikel II.292, §1 van de Codex Hoger Onderwijs, betekent enkel dat het orgaan dat vervolgens aan zet is, met die overwegingen rekening moet houden, en niet dat de zaak *ipso facto* wordt doorverwezen naar het orgaan dat bevoegd is om zich over de grond van de zaak uit te spreken. Met andere woorden had het op de weg van verwerende partij gelegen om een nieuwe beslissing van de interne beroepscommissie tot stand te laten komen, waarbij dit orgaan zich over verzoekers intern beroep zou uitspreken, rekening houdend met de overwegingen uit 's Raads besluit van 16 oktober 2014.

Overigens volgt de bevoegdheid van de interne beroepscommissie om als eerste tot een nieuwe beslissing te komen ook uit de bevoegdheidsverdeling tussen de interne beroepscommissie en de examencommissie zoals bepaald door het onderwijs- en examenreglement (OER) 2013-2014. Uit artikel (Behandeling van intern beroep Rechtspositieregeling) van het OER 2013-2014 volgt dat de interne beroepscommissie, zodra zij op ontvankelijke wijze wordt gevat, een intern beroep gemotiveerd moet afwijzen of de bestreden studievoortgangsbeslissing moet vernietigen, waarbij een vernietiging van de studievoortgangsbeslissing gepaard kan gaan met het opleggen van voorwaarden waarmee de examencommissie rekening moet houden bij het nemen van een nieuwe beslissing.

Verwerende partij dwaalt derhalve waar zij meent dat de rol van de interne beroepscommissie na het vernietigingsbesluit van de Raad uitgespeeld zou zijn. Het feit dat de beoordelingsruimte van de interne beroepscommissie ten gevolge van de voorwaarden die de Raad bij de vernietiging heeft opgelegd, in mindere of meerdere mate beperkt is, ontslaat de beroepscommissie er niet van formeel tot een nieuwe beslissing te komen.

Dat verwerende partij aldus niet de geëigende weg heeft gevolgd om tot de thans bestreden beslissing te komen, betekent evenwel niet dat verzoeker zich daartegen op ontvankelijke wijze kan verzetten. Daargelaten de vraag of in deze omstandigheden het uitblijven van een nieuwe beroepsbeslissing op zich een aanvechtbare rechtshandeling uitmaakt, moet worden gesteld dat verzoeker geen belang heeft om zich daartegen te keren, aangezien hij met zijn intern beroep beoogde dat de examencommissie zich opnieuw over hem zou uitspreken, rekening houdend met zijn grieven, en hij dat minstens in de feiten ook heeft bekomen.

Het beroep is niet ontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen "de afwezigheid van een besluit van de interne beroepscommissie tegen uiterlijk 24 oktober 2014".

2. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Overeenkomstig artikel II.292, §2 van de Codex Hoger Onderwijs vervalt na vernietiging van de onrechtmatig genomen studievoortgangsbeslissing door de Raad, voor de verzoeker de verplichting om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangsbeslissing genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad, de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad.

3. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 oktober 2014.

Het bij de Raad ingestelde beroep is tijdig ingesteld.

5. Grond van de zaak

Eerste middel

Verzoeker beroept zich in een eerste middel op een schending van het onderwijs- en examenreglement (OER) en van het motiveringsbeginsel in samenhang met het redelijkheidsbeginsel.

Eerste middelonderdeel

Argumenten van de partijen

Verzoeker stelt dat de verwerende partij na het vernietigingsbesluit van de Raad, de examencommissie een nieuwe beslissing heeft laten nemen in strijd met de procedureregels.

Verwerende partij stelt dat de interne beroepscommissie niet instaat voor het nemen van nieuwe studievoortgangsbeslissingen. Zij argumenteert dat de interne beroepscommissie enkel gevat kan worden voor een beroep tegen een studievoortgangsbeslissing en dat de Raad het nemen van een nieuwe studievoortgangsbeslissing oplegde op basis van een nieuwe beoordeling van alle modules van het opleidingsonderdeel door een jury met interne en externe leden. Zij stelt dat zulke beslissing niet door de interne beroepscommissie kan genomen worden.

Beoordeling door de Raad

Ten aanzien van het eerste middelonderdeel heeft de Raad bij de beoordeling van de ontvankelijkheid reeds geoordeeld dat verzoeker bij deze grief geen belang heeft.

Het onderdeel behoeft derhalve geen onderzoek ten gronde meer.

Tweede middelonderdeel

Argumenten van de partijen

Verzoeker betwist het motief (met name dat hij niet kwam opdagen en dat hij de gevraagde documenten niet heeft neergelegd) om hem geen score toe te kennen.

Verzoeker werpt vooreerst op dat hij in een telefonisch onderhoud met de decaan op 20 oktober 2014 en per aangetekend schrijven d.d. 20 oktober 2014 heeft laten weten dat de interne beroepscommissie eerst een beslissing moest nemen en dat de voorgestelde organisatie van de nieuwe examenkans onredelijk is. Verzoeker stelt dat de nieuwe examenkans op onredelijke wijze werd georganiseerd, en wijst op een gebrek aan respect. Verzoeker zet uiteen dat hij per aangetekend schrijven d.d. 17 oktober 2014, ontvangen op 20 oktober 2014, werd uitgenodigd om op 20 oktober 2014 documenten (tekeningen, etc.) neer te leggen op het secretariaat. Hij stelt dat conform artikel, lid 3 van het OER de examinerator tot vijf jaar de werkstukken van verzoekende partij moet bijhouden indien de student een formele klacht heeft ingediend. Verzoeker voert aan dat indien de stukken niet meer beschikbaar zijn, een nieuwe eerlijke jurering onmogelijk is geworden. Ten slotte stelt verzoeker dat van hem ook verwacht werd dat hij op 21 oktober een nieuwe jurering van alle vijf modules zou afleggen, maar dat dit irreëel is daar het ondertussen al bijna twaalf maanden geleden is dat de initiële jurering heeft plaatsgevonden.

Verwerende partij stelt dat zij snel diende te handelen om uiterlijk op 24 oktober 2014 een nieuwe studievoortgangsbeslissing, zoals door de Raad opgelegd werd, te nemen. Zij stelt dat verzoeker op 17 oktober 2014 door de decaan werd ingelicht over de nieuwe jurering op 21 oktober 2014 en de noodzaak om de werkstukken opnieuw in te leveren op 20 oktober 2014, zodat zij zich vanaf dan kon voorbereiden. Zij argumenteert ook dat de datum met de nodige zorg werd vastgesteld, rekening houdend met de agenda's van alle juryleden. Verwerende partij werpt verder op dat verzoeker zich inhoudelijk niet bijzonder moest voorbereiden en dat er geen nieuwe werkstukken moesten worden gemaakt, noch opnieuw theoretische kennis moest worden geassimileerd. Verwerende partij argumenteert ter zake dat enkel de bestaande werkstukken opnieuw zouden worden beoordeeld.

Beoordeling door de Raad

Zoals hierboven reeds is aangegeven, strekte de temporele voorwaarde die door de Raad in het besluit van 16 oktober 2014 werd opgelegd er enkel toe dat de interne beroepscommissie uiterlijk op 24 oktober 2014 tot een nieuwe beslissing op intern beroep diende te komen. Verwerende partij vertrok dan ook vanuit een verkeerde premisse wanneer zij meende dat uiterlijk die dag een nieuwe beslissing van de examencommissie moest worden genomen.

Uit de voorliggende stukken blijkt dat verwerende partij aan verzoeker bij aangetekend schrijven van (vrijdag) 17 oktober 2014, dat blijkens de webtracker van Bpost aan verzoeker werd betekend op (maandag) 20 oktober 2014, ter kennis heeft gebracht dat verzoeker op (dinsdag) 21 oktober 2014 om 09u00 "een nieuwe jury" diende af te leggen "over alle opdrachten van het opleidingsonderdeel 'Ontwerpen 3', voor een interne en externe jury". Verzoeker werd daarbij verzocht "alle documenten (tekeningen/maquettes/draaiboeken) op het studentensecretariaat af te geven op maandag 20 oktober 2014".

Volgens verwerende partij is verzoeker bovendien op 17 oktober 2014 telefonisch op de hoogte gebracht van de essentie van voormeld aangetekend schrijven. In zijn wederantwoordnota bevestigt verzoeker dit telefonisch onderhoud, al zijn er tussen partijen duidelijk verschillen wat de precieze inhoud en teneur van dit telefoongesprek betreft, zoals blijkt uit de brief van verzoeker d.d. 20 oktober 2014 alsook uit de wederantwoordnota.

In de mate dat de timing van verwerende partij (bijkomend) is ingegeven door de (on)beschikbaarheid van bepaalde van haar personeelsleden of medewerkers, is de Raad van oordeel dat dit geen wettig motief kan vormen om inderhaast te handelen en verzoeker aan al te korte termijnen te onderwerpen. Dit geldt in het bijzonder nu er, zoals reeds gesteld, geen enkele dwingende reden was om uiterlijk op 24 oktober 2014 tot een nieuwe beslissing ten gronde te komen.

In tegenstelling tot wat verwerende partij in haar antwoordnota voorhoudt, is de Raad van oordeel dat verzoeker uit de brief van 17 oktober 2014 niet in redelijkheid verondersteld kon worden op te maken dat hij zich "niet bijzonder diende voor te bereiden" voor de beoordeling van 21 oktober 2014. Integendeel stelt deze brief een volledig nieuwe juryproef over alle opdrachten in het vooruitzicht, waaruit eerder moet worden afgeleid dat de beoordeling in haar geheel wordt hernomen.

De tweede bestreden beslissing schendt het redelijkheidsbeginsel door verzoeker telefonisch op 17 oktober en schriftelijk via de op 20 oktober ontvangen brief in kennis te stellen van de nieuwe jurybeoordeling op 21 oktober 2014, nu de aldus gegeven termijn kennelijk onredelijk kort is. Zelfs indien het zo zou zijn dat van verzoeker niet veel meer werd verwacht dan zijn aanwezigheid en enige duiding ten aanzien van de jury – wat verwerende partij thans in essentie lijkt aan te voeren – dan nog is voor een dergelijke voorbereiding de verleende termijn onredelijk.

De tweede beslissing lijkt bovendien op gespannen voet te staan met artikel, derde lid van de onderwijs- en examenregeling van verwerende partij. Deze bepaling schrijft voor dat examenkopijen, inclusief werkstukken, gedurende vijf jaar moeten worden bewaard wanneer de student een formele klacht heeft ingediend. Verzoeker bevindt zich ontegensprekelijk in een dergelijk geval. Door verzoeker in de brief van 17 oktober 2014 te verzoeken "alle documenten (tekeningen/maquettes/draaiboeken) op het studentensecretariaat af te geven op maandag 20 oktober 2014", geeft verwerende partij minstens de indruk dat zij zich niet op haar voormelde bewaarplicht zal laten aanspreken, waarbij het onduidelijk is of zij daarmee aangeeft niet meer over deze stukken te beschikken, dan wel het gemakshalve aan verzoeker overlaat om die stukken te verzamelen. In elk geval belast verwerende partij verzoeker met een opdracht die zijzelf ter harte moet nemen.

Het past dan ook dat verwerende partij bij de nieuwe oproeping van verzoeker aangeeft over welke te beoordelen stukken zijzelf nog beschikt, dat zij verwerende partij in voorkomend geval een realistische termijn geeft om ontbrekende stukken indien mogelijk aan te vullen en dat zij zich, wanneer bepaalde te beoordelen stukken niet meer voorhanden zijn, beraadt over de rechtsgevolgen daarvan bij het nemen van een nieuwe examenbeslissing.

Het tweede middelonderdeel is gegrond. Het komt daarbij in de huidige stand van zaken evenwel niet aan de Raad toe om aan verwerende partij te bevelen aan verzoeker een bewijs

van bekwaamheid van de Bachelor Architectuur af te leveren; dit onderdeel van de vordering dient te worden afgewezen.

Tweede middel

In wat kan worden beschouwd als een tweede middel, vraagt verzoeker de Raad *in fine* van zijn verzoekschrift om tevens uitspraak te doen over de acht middelen die verzoeker eerder had opgeworpen in de zaak 2014/367. Deze middelen zijn evenwel niet opgenomen in het verzoekschrift.

Middelen die worden opgeworpen bij wege van eenvoudige verwijzing naar een ander beroep zijn in principe niet ontvankelijk (o.a. RvS 22 januari 1988, nr. 29.196, Michiels en RvS 8 oktober 1997, nr. 68.728, Petitjean et Frères sa). Deze regel kan uitzondering lijden voor middelen die de verzoeker in een voorgaand verzoekschrift heeft opgeworpen, mits dat verzoekschrift is bijgevoegd (R. Stevens, *Raad van State. Afdeling Bestuursrechtspraak. 2. Het procesverloop*, Brugge, die Keure, 2007, 77, nr. 113). Aan deze dubbele voorwaarde is te dezen voldaan.

Daarnaast evenwel, moeten de aldus ingeroepen middelen door de verzoekende partij ook worden betrokken op het voorwerp van het voorliggende beroep, en mag de behandeling ervan niet tot gevolg hebben dat de Raad vooruitloopt op een beslissing die het bestuur toekomt. Evident moet verzoeker ten slotte ook over een actueel belang beschikken bij het inroepen van deze middelen.

Het ware treffelijk geweest indien verzoeker in dat licht concreet had aangeduid welke middelen uit zijn verzoekschrift van 4 oktober 2014 hij meent in de huidige stand van de zaak nog dienstig te kunnen betrekken bij onderhavig beroep. Nu verzoeker zulks niet heeft gedaan, overloopt de Raad de acht grieven die verzoeker bij wege van verwijzing aanhaalt. Verwerende partij gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad.

Een *eerste middel* had betrekking op het voorwerp van het intern beroep, dat door verwerende partij verkeerdelijk werd omschreven als zijnde gericht tegen de examencommissie Master Interieurarchitectuur, terwijl het de bacheloropleiding betrof. In de huidige procedure is deze materiële vergissing niet begaan, zodat het middel zonder voorwerp is.

In een *tweede middel* had verzoeker opgeworpen dat er niet bij alle modules van het opleidingsonderdeel Ontwerpen 3 gebruik was gemaakt van een interne en externe jury. Uit de thans bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij hieraan tegemoet was gekomen, in uitvoering van 's Raads besluit nr. 2014/367. Zij zal dat opnieuw moeten doen bij het hernemen van de beoordeling. Ook dit middel is zonder voorwerp.

In een *derde middel* wierp verzoeker op dat het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel zijn geschonden doordat er door verschillende begeleiders tegenstrijdige richtlijnen werden gegeven. De Raad begrijpt het middel aldus dat verzoeker zich beroept op een gebrekkige begeleiding. Zoals zowel de Raad als de Raad van State al meermaals hebben overwogen is het, in beginsel, één zaak of de student bewezen heeft de van hem verlangde kennis en vaardigheden te bezitten en een andere, wanneer hij die kennis en vaardigheden niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die de student op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Zelfs indien de student aan de hogeronderwijsinstelling terecht het verwijt zou maken niet in de passende begeleidingsmaatregelen te hebben voorzien of te niet te hebben toegepast of aangepast, dan kan dat hoogstens betekenen dat de instelling schuld of mede schuld draagt aan het minder gunstige resultaat van de student, maar kan zulks dit resultaat niet meer zo beïnvloeden dat het gunstiger wordt. Om uitzondering te genieten op het beginsel dat falende begeleiding inroepen geen nuttig rechtsmiddel is, is vereist dat verzoeker in staat is om, met de nodige precisie, aan te tonen dat de instelling dermate tekort is geschoten dat het voor verzoeker onmogelijk was om te kunnen slagen. Dit bewijs wordt door verzoeker *in casu* niet geleverd, zodat het middel niet gegrond is.

Een *vierde middel* had betrekking op het examencijfer voor de eerste opdracht "3G", waarvan verzoeker aanvoert dat er bij de proclamatie in november 2013 een score van 11,5/20 werd meegedeeld, terwijl in juni 2014 een 11/20 werd toegekend. Ten gevolge van verzoekers beroep dient deze module opnieuw te worden beoordeeld door een jury, thans met interne en externe leden, zodat een nieuwe deelcijfer voor deze module tot stand moet komen. Het middel kan niet tot vernietiging leiden.

In een *vijfde middel* deed verzoeker gelden dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden doordat voor een behouden gebleven tolerantie een verkeerde codering was aangegeven op het rapport, waardoor de examencommissie heeft gedelibereerd op basis van een verkeerd beeld van verzoekers resultaten. Het middel komt, onder meer gelet op het gebrek aan verweer door verwerende partij, gegrond voor. Het kan evenwel geen ruimere vernietiging bieden dan deze welke de Raad bovenstaand reeds heeft besloten, en de examencommissie zal, nadat een nieuw examencijfer voor het opleidingsonderdeel Ontwerpen 3 tot stand is gekomen, rekening houden met de juiste cijfers voor de andere opleidingsonderdelen.

Een *zesde middel* steunde op het gelijkheidsbeginsel, dat verzoeker geschonden achtte omdat bepaalde studenten meer tijd hadden om een werkstuk in te leveren. Het is vaste rechtspraak van de Raad dat studenten in het hoger onderwijs in principe niet in een concurrentiële positie tegenover elkaar staan, zodat een afwijkende behandeling van een of meer andere studenten (een hogere quotering, meer beschikbare tijd, enz.) in de regel geen invloed heeft op de quotering van de student die de ongelijkheid aanvoert, en hem evenmin een recht verleent om hoger te worden gequoteerd. Verzoeker voert geen elementen aan waarom er hier anders zou moeten worden geoordeeld, zodat het middel niet tot nietigverklaring kan leiden.

In een *zevende middel* steunde verzoeker zich op een schending van zijn inzagerecht. In het licht van de openbaarheid van bestuur moet verzoeker toegang krijgen tot alle elementen die deel uitmaken van zijn dossier, met inbegrip van – zo deze bestaan – schriftelijke evaluatiefiches. De rechten van verdediging zijn te dezen niet in het geding. Verzoeker overtuigt de Raad er niet van dat hij op basis van de mondelinge evaluatie na elke jury – waarvan het bestaan niet wordt betwist – onvoldoende in staat was om zich voor te bereiden, zodat dit middel niet tot nietigverklaring kan leiden.

Het *achtste middel* had betrekking op de onafhankelijkheid en objectiviteit van de externe juryleden. Aangezien een nieuwe jurybeoordeling voor alle modules dient te worden gemaakt, is het middel voorbarig.

BESLUIT

1. Het beroep is in de aangegeven mate ontvankelijk en gegrond.

2. De Raad vernietigt de beslissing van de examencommissie d.d. 21 oktober 2014 waarbij aan verzoeker geen nieuw examencijfer wordt toegekend voor opleidingsonderdeel Ontwerpen 3.

3. De examencommissie neemt uiterlijk 19 december 2014 een nieuwe beslissing over het opleidingsonderdeel Ontwerpen 3, waarbij zij erover waakt dat 1) verzoeker een redelijke termijn krijgt om zich voor te bereiden op de jurybeoordeling, 2) zijzelf zorgt draagt voor het bijebrengen van alle documenten (tekeningen/maquettes/draaiboeken) die moeten worden beoordeeld, 3) zij in voorkomend geval aan verzoeker meedeelt over welke van deze documenten zij niet meer beschikt, en 4) de vijf modules worden beoordeeld door een interne en externe jury.

4. De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep

dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 27 november 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Zitting van 4 december 2014

Rolnr. 2014/328 - 4 december 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 4 december 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij stelt beroep aan te tekenen tegen een studievoortgangsbepaling d.d. 20 september 2014 waarbij de verzoekende partij geweigerd werd een bepaald of bepaalde opleidingsonderdelen op te nemen in haar diplomacontract en tegen een beslissing van 21 september 2014 dewelke volgens verzoekende partij genomen werd in het kader van het intern beroep.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2014-2015 ingeschreven in de bachelor in de biomedische laboratoriumtechnieken.

Het beroep betreft de weigering tot opname van een of een aantal opleidingsonderdelen in het diplomacontract van de verzoekende partij die een geïndividualiseerd traject wenst te volgen en waarvoor de verzoekende partij zich nog niet eerder heeft ingeschreven.

3.2. Verzoekende partij stelt een intern beroep te hebben ingediend.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 29 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Verzoekende partij stelt een intern beroep te hebben ingesteld waarop hij, na een studievoortgangsbepaling van 20 september 2014 reeds op 21 september 2014 een beslissing zou hebben ontvangen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij één en ander inzake procedures of aanvragen met elkaar dooreen haalt.

Uit het dossier kan de Raad uitmaken dat de verzoekende partij in eerste instantie een verzoek tot combi-GIT heeft ingediend op datum van 20 september 2014, teneinde een traject te kunnen aanvatten tijdens academiejaar 2014-2015 aangevuld met de twee opleidingsonderdelen ('.....' en '.....') die zij nog dient te hernemen van het academiejaar 2013-2014, zijnde haar eerste modeltraject in haar huidige opleiding van bachelor in de biomedische laboratoriumtechnieken.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij op 21 september 2014 bericht ontvangt om haar studieprogramma-aanvraag te herzien daar zij niet in aanmerking komt voor een combi-GIT. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij op 23 september 2014 een nieuwe studieprogramma-aanvraag indient die wordt goedgekeurd. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij op 26 september 2014 een bespreking heeft waarbij haar de mogelijkheid wordt toegelicht om een afwijking op de regels van volgtijdelijkheid aan te vragen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij reeds op 30 september 2014 een extern verzoekschrift indient bij de Raad. De Raad stelt vast dat verzoekende partij op 5 oktober 2014 een klacht indient bij de opleidingsvoorzitter, wat geen correcte wijze is voor het indienen van een aanvraag tot afwijking op de volgtijdelijkheid. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niettemin alsnog de toelating krijgt tot afwijking van de volgtijdelijkheid waarna zij haar 'klacht' intrekt.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij nadien nog twee aanvragen tot afwijkingen indient, waarbij behoudens voor één opleidingsonderdeel alle gevraagde afwijkingen worden toegekend. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij akkoord ging en op 21 oktober 2014 een gewijzigd studieprogramma heeft ingediend, wat wordt goedgekeurd.

Op 21 oktober 2014 meldt de verzoekende partij aan de Raad dat zij haar beroep zou wensen in te trekken met de vraag of dit kan. De Raad laat thans in het midden of de verzoekende partij daarmee effectief een expliciete afstand van haar beroep voor ogen had daar zij dit ondanks expliciet verzoek niet heeft bevestigd. Het is de Raad ook niet duidelijk of de verzoekende partij met haar beroep het niet-toestaan van een afwijking voor dat ene opleidingsonderdeel betwist.

De Raad merkt in ieder geval op dat er geen intern beroep werd ingesteld of uitgeput heeft. Om deze reden alleen al dient huidig extern beroep bij de Raad als onontvankelijk te worden afgewezen. Immers, het uitputten van een intern beroep is een decretale grondvoorwaarde voor het instellen van een extern beroep bij de Raad.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 december 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/368 - 4 december 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 4 december 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten. De antwoordnota werd tijdig bij de Raad ingediend zodat deze op basis van de Codex Hoger Onderwijs niet uit de debatten geweerd moet worden. De verzoekende partij toont niet aan dat haar rechten van verdediging geschaad werden, te meer daar zij een nota van wederantwoord heeft ingediend.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 8/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in bedrijfsmanagement, afstudeerrichting logistiek management.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 11 september 2014 voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]' (8/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2014 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 22 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de aard van de vraagstelling en de manier waarop het antwoordblad ingevuld diende te worden redelijk is en dat er geen fouten werden gemaakt bij de verbetering. De interne beroepscommissie wijst erop dat, hoewel tijdens de lessen gewerkt werd met een kopie van een AED waarbij grijze zones gemarkeerd zijn als niet in te vullen voor de betrokken vraag, de verzoekende partij ook met andere instrumenten, *in casu* een

applicatie, moet kunnen werken daar er ook naar verwezen werd in het lesmateriaal. Zij wijst er ook op dat ook bij de applicatie indien de verzoekende partij de juiste aangifte kiest, enkel nog de relevante blanco velden verder ingevuld kunnen worden.

De interne beroepscommissie is voorts op basis van het dossier van oordeel dat bij de betrokken examenvraag op kennis en vaardigheden uit meerdere hoofdstukken van het lesmateriaal beroep moet gedaan worden. De interne beroepscommissie geeft aan dat zowel bij de examenkopij als bij het modelantwoord het maximaal te behalen punten vermeld werd zonder dat wordt aangegeven met welke puntenaftrek elke fout bestraft wordt. De interne beroepscommissie stelt vast dat de verzoekende partij vijf ernstige fouten heeft gemaakt bij het invullen van de aangifte waarvoor telkens één punt werd afgetrokken. Zij wijst er daarbij op dat deze fouten in het werkveld niet aanvaard zouden worden. De interne beroepscommissie is bijgevolg van oordeel dat het examen van verzoekende partij conform de modelantwoorden verbeterd werd.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 26 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 22 september 2014. Verzoekende partij heeft op 29 september 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 30 september 2014.

Het beroep van 3 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in essentie dat de examenvraag betreffende EAD op onredelijke wijze verbeterd werd doordat elke fout als zwaar werd beschouwd en bestraft werd met de aftrek van één punt waardoor zij vijf punten verloor. Zij stelt dat zij slechts 5 van de 50 in te vullen vakjes verkeerdelijk of niet ingevuld heeft. Zij stelt vervolgens dat de examenvraag een onredelijk groot gewicht (33%) had in de globale score, terwijl de leerstof maar op 1 van 12 hoofdstukken betrekking had. Zij stelt dat zij normaal steeds een kopie kreeg van de EAD wat het makkelijker maakt om het in te vullen maar dat er op het examen sprake was van een applicatie. Zij erkent dat zij foutief had aangegeven dat er een ladinglijst was, maar zij werpt op dat deze fout op papier groot is, maar dat deze in de praktijk bij een applicatie nooit gemaakt kon worden daar de applicatie dit zelf zou invullen. Zij stelt dan ook dat dit vak nooit aanwezig had mogen zijn op het examen indien met uitgaat van een applicatievorm en niet

van een papieren EAD. Zij erkent voorts dat zij het vak 38 leeg had gelaten daar zij van oordeel is dat uit de opgave niet bleek dat de 20.000 kg roofing als netto gewicht beschouwd kan worden, hoewel het zeker als bruto gewicht geldt. Zij stelt dat het zonder zekerheid over het netto gewicht te hebben dit gewicht gelijkstellen met het bruto gewicht en aldus invullen een nog grotere fout zou zijn. Zij werpt ten slotte op dat niet al haar fouten groot genoeg zijn om er telkens een punt voor af te trekken.

Verwerende partij stelt dat de vraag, met name een douaneaangifte in te vullen, kaderde binnen de te behalen competenties van de opleiding en dat de vraagstelling wel degelijk verband hield met meerdere hoofdstukken uit de cursus. Zij merkt ook op dat, gelet op de eindcompetentie 'in de gepaste vorm communiceren', het een verkeerde inschatting was te denken dat een kopie van een EAD zou worden aangeleverd. Zij merkt ook op dat op de examenvraag dezelfde vakken met dezelfde vermeldingen genoteerd werden als deze die weergegeven worden op het blad dat gebruikt werd tijdens de lessen. Zij stelt dat aan de hand van de bijkomende uitleg die verschaft wordt, getoetst werd of de verzoekende partij erin slaagt om uit de aangereikte documentatie de relevante informatie te halen. Zij stelt dat terecht de ernst van de fouten in rekenschap gebracht werd door telkens een punt in mindering te brengen. Zij merkt op dat verzoekende partij haar fouten weliswaar erkent, maar ten onrechte minimaliseert. Zij stelt dat een analyse van de fouten tot de conclusie leidt dat geen enkele werkgever genoeg zou nemen met een op dergelijke wijze ingevuld formulier.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de verdiensten van de verzoekende partij niet in de plaats kan stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad gaat evenwel na of de bestreden beslissingen niet onregelmatig tot stand zijn gekomen en of ze niet kennelijk onredelijk zijn.

De Raad wijst er vooreerst op dat een docente ruime autonomie heeft bij het opstellen van een examen zodat zij vrij haar vraagstelling, het relatieve gewicht van vragen en de wijze waarop de vragen dienen beantwoord te worden kan bepalen voor zover daarbij de grenzen van de redelijkheid niet worden overschreden. De Raad acht het *in casu* niet kennelijk onredelijk dat de te behalen punten voor één examenvraag een gewicht van 33% in het totaal aantal te behalen punten vertegenwoordigt, te meer daar blijkt dat de examenoefening peilt naar kennis en vaardigheden uit meerdere hoofdstukken van het lesmateriaal.

De Raad is voorts van oordeel dat het feit dat een examenoefening uitgaat van een formulier op een applicatie niet betekent dat de verzoekende partij misleid of gehinderd werd bij het correct invullen van het formulier op basis van de veronderstelde kennis. De Raad stelt vast dat het invulformulier op de examenkopij niet wezenlijk verschilt van wat de verzoekende partij tijdens de lessen heeft gebruikt. De Raad is dan ook van oordeel dat de vraagstelling niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

Wat de bestraffing van de fouten betreft, stelt de Raad vast dat maximaal 8 punten met de examenoefening behaald konden worden indien zij foutloos werd afgelegd. De Raad stelt vast dat uit een vergelijking tussen het modelantwoord en de examenkopij blijkt dat er vijf fouten of onvolledigheden op 50 in te vullen vakjes kunnen vastgesteld worden. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een 3/8 wordt toegekend. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij slechts twee van de vijf afgetrokken punten voor de Raad betwist. De Raad stelt vast dat het modelantwoord uitgaat van een globale beoordeling. De Raad kan aannemen dat een beoordeling van een examenoefening globaal is zodat daarbij geen rekenkundige optelling van de correct ingevulde vakjes moet leiden tot een cijfer indien blijkt dat er ernstige fouten gemaakt worden. Indien uit de verbetering van de gemaakte oefening blijkt dat de verzoekende partij bepaalde kennis en competenties waarnaar gepeild wordt, onvoldoende bezit dan is het naar het oordeel van de Raad niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk om deze in de cijfermatige beoordeling te laten doorwegen door een puntenaftrek. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij voor de fout inzake de ladingslijst en de niet-vermelding van het netto gewicht twee punten werden afgetrokken omdat het zware fouten zouden zijn. De Raad stelt vast dat de docente deze strenge aftrek heeft verantwoord onder verwijzing

naar het werkveld, waar deze invulling van het formulier ook niet getolereerd zou worden. De Raad wijst erop dat een strenge verbetering daarom nog niet onredelijk is.

Het argument inzake de vormgeving van de EAD tegen de puntenaftrek betreffende de ladingslijst kan de Raad niet tot een ander oordeel brengen. Immers, de verzoekende partij moet ongeacht het format op basis van haar kennis en vaardigheden de relevante informatie op een gepaste plaats in benoemde vakjes kunnen opnemen en verwerken. Het feit dat er onduidelijkheid zou bestaan over het netto gewicht kan de Raad ook niet overtuigen daar uit de oefening blijkt dat het gaat om roofig op rollen zonder enige vermelding van verpakking zodat redelijkerwijs uit de oefening blijkt dat het gewicht als bruto en netto waarde hetzelfde is en bovendien het minder risico inhoudt op onderschatting om het netto en bruto als gelijk te beschouwen, wat in het werkveld een algemeen aanvaarde werkwijze is. Binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid is de Raad van oordeel dat de docente niet op een onredelijke wijze, laat staan kennelijk onredelijke wijze het examen van verzoekende partij verbeterd heeft.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 december 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/457 - 4 december 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 4 december 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving in de opleiding geweigerd werd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de makelaardij.

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving in de opleiding wegens het niet-naleven van bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 september 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 9 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat in het geval van verzoekende partij nagegaan werd of er uitzonderlijke omstandigheden waren tijdens de academiejaren 2012-2013 en 2013-2014 waarin de verzoekende partij telkens geen 50% behaalde van de opgenomen studiepunten. De interne beroepscommissie oordeelde dat het neergelegde dossier van verzoekende partij onvoldoende aantoonde en bewijst dat er sprake was van uitzonderlijke omstandigheden die geleid hebben tot de gebrekkige studievoortgang. Zij stelt ook dat het dossier onvoldoende

laat blijken welke initiatieven ondernomen zullen worden om in de toekomst betere resultaten te behalen. De interne beroepscommissie neemt akte van het op 24 september 2014 toegevoegd medisch attest van de huisarts. De interne beroepscommissie stelde vast dat het attest, dat *post facum* opgemaakt werd, een ruime periode bestrijkt zonder dat in het attest verwezen wordt naar de impact van de medische toestand op de studies en oordeelde bijgevolg dat het stuk onvoldoende aantoont dat er uitzonderlijke omstandigheden waren. De interne beroepscommissie stelde dat de aanbevelingen van personen die achten dat de verzoekende partij de kans moet krijgen haar studie af te maken niet aantonen dat er uitzonderlijke omstandigheden zijn die een impact hebben gehad op de studievoortgang de afgelopen academiejaren.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 14 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 9 oktober 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 15 oktober 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 16 oktober 2014.

Het beroep van 20 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich richt tegen de initiële beslissing d.d. 23 september 2014. De Raad merkt evenwel op dat de beroepsbeslissing in de plaats is gekomen van de initiële beslissing door de devolutieve werking van het intern beroep zodat het extern beroep tegen de oorspronkelijke beslissing onontvankelijk is.

Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de formele motiveringsplicht, in samenhang met de rechten van verdediging en het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel dat de ongunstige beslissing omtrent de inschrijving enkel een vage algemene en onduidelijke mededeling bevat zonder enige concrete motivering omtrent de studiesituatie en medische omstandigheden. Zij stelt dat dit erkend werd in de beroepsbeslissing. Zij stelt dat er geen omstandige motivering was op het moment van het nemen van de initiële beslissing en dat dit dus niet achteraf rechtgetrokken kan worden. Zij werpt op dat de interne beroepscommissie niet anders had mogen doen dan vaststellen dat de initiële beslissing niet gemotiveerd was en dat de motivering van de interne beroepscommissie laattijdig is.

Zij stelt in een tweede onderdeel dat zij door het ontbreken van de motivering van de eerste beslissing geen goed verweer heeft kunnen voeren. Zij stelt dat zij ook geen enkel verweer heeft kunnen voeren tegen de aangevulde motieven door de interne beroepscommissie. Zij stelt dat zij ook nooit de mogelijkheid heeft gehad om duiding te geven omtrent haar medische situatie.

Zij stelt in een derde onderdeel dat de bestreden beslissing een aantal fouten bevat. Zo merkt zij op dat de lijst van attesten inzake werkonbekwaamheid niet door haar werden opgesteld, maar rechtstreeks voortvloeien uit haar patiëntendossier. Zij stelt ook dat de data in de lijst betrekking hebben op de afgiftedatum en niet op de periode van ongeschiktheid.

Verwerende partij stelt dat de Interne Beroepscommissie het argument inzake de gebrekkige motivering deels is gevolgd. Zij stelt echter dat de interne beroepscommissie na kennisname van het ingediende dossier en de verschillende standpunten, het dossier heeft beoordeeld en haar beslissing terdege heeft gemotiveerd. Zij wijst erop dat de interne beroepscommissie aangegeven heeft dat de bewijsstukken aangaande de twee vorige academiejaren ontbreken alsook dat uit niets blijkt welke initiatieven zullen ondernomen worden tot het behalen van betere resultaten.

Zij stelt vervolgens dat de rechten van verdediging van de verzoekende partij allerminst geschonden worden. Zij wijst er integendeel op dat de interne beroepscommissie nog kennis genomen en geoordeeld heeft over het medisch attest dat de verzoekende partij pas aanbracht naar aanleiding van het gesprek met het diensthoofd op 24 september 2014.

Zij stelt eveneens dat grieven tegen de initiële studievoortgangsbeslissing niet meer relevant zijn door de devolutieve werking van het intern beroep.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat gelet op haar specifieke medische omstandigheden de beslissing tot weigering kennelijk onredelijk is. Zij stelt dat de gevolgen dermate verregaand zijn dat ze niet in verhouding staan tot de manier waarop de procedure gevoerd wordt. Zij werpt op dat zij geen invloed heeft gehad op de aangeboren afwijking, maar wel geconfronteerd wordt met het gevolg voor haar studieparcours.

Verwerende partij stelt dat de medische attesten die in het dossier bijgevoegd waren onderzocht werden. Zij stelt dat door de interne beroepscommissie werd vastgesteld dat deze attesten dateerden van het academiejaar 2011-2012, of meer dan 2 jaar voor het huidige academiejaar. Zij stelt dat de medische attesten allesbehalve recent waren alsook dat het overzicht dat overgemaakt werd door de verzoekende partij zelf was opgemaakt. Zij stelt dat de verzoekende partij geïnformeerd was over de documenten die noodzakelijk waren, in het bijzonder een bevestiging door de behandelende arts van de langdurige ziekte en de impact die de ziekte gehad heeft op de gevolgde studies. Zij stelt dat zelfs het laattijdig ingediende recentere attest in aanmerking genomen werd, maar als onvoldoende werd beoordeeld bij gebrek aan verklaring over de impact op de studies van verzoekende partij.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er onvoldoende is ingegaan op de concrete feiten, dan wel dat deze onzorgvuldig zijn beoordeeld.

Zij wijst op het niet-aanstellen van een controlearts bij twijfels over de aangebrachte medische problematiek. Zij stelt dat zij zoveel mogelijk heeft aangeleverd binnen het medisch

kader, rekening houdende met het medisch beroepsgeheim. Zij wijst ook op een medisch attest inzake "atrial fibrillation" dat niet vermeld werd. Zij stelt dat ten onrechte het medisch verslag van de twee laatste jaren in twijfel wordt getrokken.

Verwerende partij stelt dat het beroep van verzoekende partij grondig bestudeerd werd en dat bij de besluitvorming alle aangebrachte elementen in aanmerking werden genomen. Zij merkt op dat er geen enkele reden bestond om een controlearts aan te stellen en dat zij ook niet over de vereiste bevoegdheid beschikt. Zij merkt ten slotte op dat de medische attesten niet in twijfel worden getrokken, maar wel de relevantie met betrekking tot de gebrekkige studievoortgang.

5.4. Beoordeling door de Raad over alle middelen gezamenlijk

De Raad merkt vooreerst op dat het eerste onderdeel van het eerste middel onontvankelijk is daar het gericht is tegen de initiële studievoortgangsbeslissing. De Raad wijst erop dat eventuele gebreken in de formele motivering van deze beslissing niet meer relevant zijn daar de beslissing van de interne beroepscommissie integraal in de plaats is gekomen van de eerste beslissing door de devolutieve werking van het intern beroep.

De Raad wijst er vervolgens op dat de verzoekende partij in het kader van haar intern beroep de mogelijkheid heeft gehad om haar grieven tegen de eerste beslissing uiteen te zetten en daaraan alle nodige (medische) bewijsstukken te voegen. De Raad merkt ten overvloede op dat de verzoekende partij in haar intern beroep geen schending van de formele motiveringsplicht, noch van de rechten van verdediging met betrekking tot de eerste beslissing heeft ingeroepen zodat deze grieven in het extern beroep bij de Raad onontvankelijk zijn daar ze niet aan de openbare orde raken en er geen reden is waarom ze niet eerder opgeworpen konden worden.

Wat het tweede middelonderdeel van het eerste middel, nl. een schending van de rechten van verdediging, betreft wegens een "aanvullende motivering" in de beslissing van de interne beroepscommissie waartegen verzoekende partij zich niet kon weren, wijst de Raad erop dat noch het OER, noch een decretales of ander reglementaire bepaling voorschrijft dat er een tegensprekelijk debat gevoerd moet worden over alle stukken en standpunten in het intern beroep. De Raad wijst erop dat het volstaat dat de verzoekende partij al haar grieven en haar dossier heeft kunnen voorleggen aan de beroepsinstantie. De rechten van verdediging zijn verzekerd in de procedure voor de Raad zodat de verzoekende partij desgevallend elk bezwaar kan uiten tegen de interne beroepsbeslissing in een externe procedure bij de Raad. De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de studievoortgang van de student niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar dat hij wel nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is. Evenmin kan de Raad in de plaats van de onderwijsinstelling oordelen of er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden die aanleiding kunnen geven tot een afwijking. Ook hier kan de Raad enkel beoordelen of de onderwijsinstelling bij het nemen van de bestreden beslissing de grenzen van de redelijkheid al dan niet heeft overschreden.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De student dient de interne beroepsinstantie wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In artikel II.264 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd. Daarnaast voorziet het decreet in een mogelijkheid van weigering in geval manifest uit het dossier blijkt dat het opleggen van nog bindende voorwaarden geen zin heeft.

In casu stelt de Raad vast dat de verzoekende partij geweigerd werd wegens het niet-naleven van de bindende prestatienorm 50%. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij uitzonderlijke omstandigheden heeft aangevoerd. De Raad stelt vast dat de interne beroepscommissie kennis heeft genomen van het dossier en de ingeroepen medische omstandigheden en geoordeeld heeft dat de stukken in het dossier onvoldoende zijn als bewijs dat de medische problematiek een impact heeft gehad op de studievoortgang en eveneens geoordeeld heeft dat er geen elementen worden aangebracht dat het komende academiejaar betere resultaten behaald zullen worden.

De Raad leest in het verzoekschrift dat verzoekende partij opwerpt dat er verregaande gevolgen zouden zijn die onevenredig zouden zijn ten opzichte van de administratieve procedure. De Raad stelt evenwel vast dat de verzoekende partij niet concreet aangeeft welke precieze gevolgen de weigering voor haar met zich meebrengt. In zoverre deze grief moet geïnterpreteerd worden als een aanklacht tegen het feit dat de verzoekende partij een interne procedure moet doorlopen waarbij haar individuele omstandigheden en stukken negatief beoordeeld worden, is het enkel aan de verzoekende partij om zelf een overtuigend dossier samen te stellen en voor te leggen aan de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling.

De Raad wijst er vervolgens op dat het zorgvuldigheidbeginsel niet zover gaat dat de bevoegde instantie van de onderwijsinstelling verplicht zou zijn om een controlearts de medische omstandigheden te laten verifiëren en zich daarop te steunen, in het midden gelaten of daarvoor enige wettelijke grondslag bestaat. De Raad wijst erop dat het aan de verzoekende partij toekomt om een duidelijk dossier ter ondersteuning van de ingeroepen omstandigheden en de aanneembare impact op de studievoortgang aan de bevoegde instanties voor te leggen zodat deze daarover kunnen oordelen. Niets belet evenwel dat de interne beroepsinstantie advies zou inwinnen, hoewel zij daartoe niet verplicht is. De Raad is *in casu* van oordeel dat de stukken in het dossier van het intern beroep duidelijk zijn of dat het ook duidelijk is dat er bewijsstukken ontbreken voor de relevante studieperiode zodat er in alle redelijkheid geen enkele noodzaak voor de interne beroepscommissie was om zich bijkomend te laten adviseren. Het is immers aan verzoekende partij om de impact van haar medische problematiek op haar studievoortgang tijdens de betrokken academiejaren te duiden en toe te lichten op het daartoe aangewezen moment, met name ten laatste tijdens het instellen van het intern beroep. Het is bijgevolg niet aan de interne beroepsinstantie om tijdens de procedure de verzoekende partij te informeren over haar beoordeling van het ingediende dossier en de overtuigingswaarde van de stukken om de verzoekende partij toe te laten nieuwe of bijkomende stukken voor te leggen, te meer indien vooraf afdoende duidelijk was wat er voorgelegd diende te worden.

De Raad is dan ook van oordeel dat de verzoekende partij niet de mogelijkheid gegeven diende te worden om haar omstandigheden bijkomend toe te lichten daar zij daartoe reeds de mogelijkheid heeft gehad in de schriftelijke procedure van het intern beroep. De Raad stelt vast dat het OER niet voorschrijft dat verzoekende partij fysiek gehoord diende te worden. De Raad wijst erop dat het *in casu* niet gaat om een examentuchtzaak zodat de verzoekende partij in het licht van het algemeen beginsel inzake de hoorplicht ook niet bijkomend diende gehoord te worden.

De Raad stelt vast dat de interne beroepsinstantie het dossier heeft onderzocht en tot de vaststelling is gekomen dat er geen overtuigende medische attesten met betrekking tot de academiejaren 2012-2013 en 2013-2014 voorliggen – wat niet wordt betwist door verzoekende partij – zodat het niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is dat de interne beroepsinstantie oordeelde dat er geen uitzonderlijke omstandigheden zijn. De Raad merkt op dat het niet *expressis verbis* vermelden van een stuk in de bestreden beslissing niet betekent dat het bewuste stuk niet in het dossier zat dat door de interne beroepscommissie werd onderzocht en beoordeeld. Bovendien merkt de Raad op dat het stuk op geen enkele wijze een verband legt tussen de medische omstandigheid en het afgelegde studieparcours. Het is niet onredelijk dat de interne beroepsinstantie minder belang hecht aan de medische stukken van voor het academiejaar 2012-2013 daar uit de voorgelegde stukken blijkt dat de aandoening met succes werd behandeld.

De Raad stelt vast dat de interne beroepscommissie kennis heeft genomen van het medisch attest d.d. 22 september 2014 en dat stuk op zijn waarde heeft beoordeeld. De Raad stelt daarbij vast dat de interne beroepscommissie van oordeel is dat het vijf jaren dekkende attest onvoldoende duidelijk maakt in welke mate de medische problematiek een impact heeft gehad op de studievoortgang van verzoekende partij. De Raad kan er niet omheen dat het voormeld medisch attest geen duidelijk verband legt met het gebrek aan studievoortgang, hoewel de verzoekende partij volgens de verwerende partij vooraf werd geïnformeerd over welke stukken zij diende voor te leggen om haar individuele medische omstandigheden te staven, wat niet door de verzoekende partij betwist werd.

Het feit dat de verzoekende partij thans in het extern beroep bij de Raad bijkomende medische stukken voorlegt maakt de bestreden beroepsbeslissing evenmin onredelijk daar de interne beroepsinstantie er geen kennis van heeft kunnen nemen en er dus ook geen rekening mee heeft kunnen houden. De verzoekende partij had de mogelijkheid om haar dossier inzake uitzonderlijke omstandigheden beter te staven in het kader van de hele procedure bij de verwerende partij.

Wat het derde onderdeel van het eerste middel betreft, stelt de Raad vast dat de lijst waarnaar verwezen wordt een opsomming bevat van data met daarna de opmerking "Werkonbekwaamheidsattest" zonder dat deze attesten door de verzoekende partij voorgelegd werden. De Raad merkt op dat deze lijst niet door een arts ondertekend werd en bovendien geen verduidelijking biedt over de periode van ongeschiktheid. In deze omstandigheden ziet de Raad niet in waarom de beroepsbeslissing zich op foutieve data gesteund zou hebben, te meer daar de verzoekende partij niet het tegendeel laat blijken. De Raad ziet op basis van het dossier geen overtuigende argumenten die aantonen dat de interne beroepscommissie onzorgvuldig en kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

De middelen zijn in al hun onderdelen ongegrond.

Ter informatie wijst de Raad erop dat elke onderwijsinstelling beschikt over een autonome bevoegdheid beschikt om een student al dan niet toe te laten rekening houdende met zijn studieverleden.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 december 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/471 - 4 december 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 4 december 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de politieke wetenschappen.

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving aan de universiteit wegens het feit dat uit het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen enkel positief resultaat zal opleveren.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2014 een intern beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 20 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat uit een vergelijking van het aantal opgenomen en verworven studiepunten sinds 2014 blijkt dat de verzoekende partij geen enkele studievoortgang heeft geboekt en dat de norm voor het beoordelen van de vraag of het nog nuttig is om bindende studievoorwaarden met kans op betere studieresultaten op te leggen, overschreden werd. De interne beroepsinstantie stelde vast dat de verzoekende partij nog slechts één opleidingsonderdeel (masterproef) diende af te leggen, maar was van oordeel dat de ingeroepen persoonlijke omstandigheden niet van aard waren om aan te nemen dat er bij een nieuwe inschrijving wel voldoende studievoortgang gemaakt zou worden. De interne beroepsinstantie stelde immers vast dat verzoekende partij sinds het academiejaar 2008-2009 nog enkel de masterproef diende af te leggen en na 2008-2009 slechts tweemaal de

masterproef zonder succes heeft ingediend (augustus 2013 en 2014). De interne beroepsinstantie is van oordeel dat de verzoekende partij voldoende kansen heeft gekregen.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 24 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 24 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 20 oktober 2014.

Het beroep van 24 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij enkel nog de masterproef dient af te leggen nadat zij de combinatie met het volgen van een andere opleiding onderschat had. Zij verwijst voor de latere academiejaren naar persoonlijke problemen (burn-out) waardoor zij een gebrek aan ambitie, werklust en inspiratie had. Zij stelt echter dat zij het laatste academiejaar wel degelijk vooruitgang heeft geboekt. Zij stelt dat zij nog steeds gedreven is om te slagen.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij al zeven jaar bezig aan haar masterproef. Zij merkt op dat sinds de eerste weigering verzoekende partij beweerd heeft dat de masterproef zich in een eindfase bevindt, evenwel steeds zonder oplevering of slechts in zeer onvolkomen vorm. Zij stelt dat het opleggen van bindende voorwaarden dan ook geen enkele zin meer heeft.

Zij werpt op dat de ingeroepen persoonlijke omstandigheden in het extern beroep niet ontvankelijk zijn daar ze niet in het intern beroep werden aangevoerd. Zij merkt ook op dat ze niet bewezen worden. Zij merkt ten slotte op dat herwonnen werklust, ambitie en inspiratie niet tot een positief resultaat geleid heeft tijdens de twee voorgaande jaren waarin de meesterproef werd ingeleverd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de studievoortgang van de student niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar dat hij wel nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is. Evenmin kan de Raad in de plaats van de onderwijsinstelling oordelen of er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden die aanleiding kunnen geven tot een afwijking. Ook hier kan de Raad enkel beoordelen of de onderwijsinstelling bij het nemen van de bestreden beslissing de grenzen van de redelijkheid al dan niet heeft overschreden.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De student dient de interne beroepsinstantie wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In artikel II.264 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd. Daarnaast voorziet het decreet in een mogelijkheid van weigering in geval manifest uit het dossier blijkt dat het opleggen van nog bindende voorwaarden geen zin heeft.

In casu stelt de Raad vast dat de verzoekende partij geweigerd werd wegens het niet-naleven van de bindende voorwaarden en het feit dat zij na voldoende examenkansen nog steeds niet geslaagd is voor haar masterproef. De verwerende partij is hierbij van oordeel dat het opnieuw opleggen van bindende voorwaarden geen zin meer heeft op dit ogenblik. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij sedert het academiejaar 2008-2009 zeker 14 examenkansen heeft gehad om haar masterproef (het enige opgenomen opleidingsonderdeel) met succes af te leggen. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in het academiejaar 2012-2013 haar masterproef heeft ingediend in de tweede zitting en een score van 7/20 behaalde. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in het academiejaar 2013-2014 haar masterproef heeft ingediend in de tweede zitting en een score van 8/20 behaalde.

Hoewel de Raad van oordeel is dat het feit dat een student enkel nog de masterproef moet afleggen een gewichtige studiegerelateerde bijzondere omstandigheid is waarmee door de bevoegde instantie van de onderwijsinstelling rekening moet gehouden worden bij de beoordeling van het studievoortgangsdossier en het al dan niet opleggen van een weigering, is de Raad *in casu* evenwel van oordeel dat het niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is dat de verzoekende partij, niettegenstaande het feit dat ze zeer dicht zit bij het behalen van een masterdiploma, geweigerd wordt. De Raad stelt immers vast dat verzoekende partij al zeven academiejaren lang er niet in slaagt om een credit te behalen voor haar masterproef, het enige nog af te leggen opleidingsonderdeel. De Raad benadrukt tevens dat de masterproef een van de belangrijkste opleidingsonderdelen is van een masteropleiding waarbij een student aantoont de noodzakelijke leerresultaten te hebben verworven eigen aan een masteropleiding. De Raad merkt daarbij ook op dat het argument van verzoekende partij dat zij toch vooruitgang heeft geboekt niet van aard is om de beslissing onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk te maken daar een score van 8/20 in plaats van een 7/20 geen vooruitgang is in het licht van de vereiste studievoortgang, met name het voldoende verwerven van opgenomen studiepunten.

De Raad merkt voorts op dat de andere ingeroepen argumenten onontvankelijk zijn daar ze niet in het intern beroep werden opgeworpen. De Raad merkt op dat ze niet aan de openbare orde raken en ziet eveneens geen reden waarom ze niet eerder konden worden opgeworpen. Ten overvloede merkt de Raad op dat de persoonlijke omstandigheden en het feit dat deze nu opgelost zouden zijn ook niet worden aangetoond.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van de institutionele beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 december 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/472 - 4 december 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 4 december 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving in dezelfde opleiding geweigerd werd en tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de gemeenschappelijke bachelor in EW, TEW en handelsingenieur.

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving in de opleiding wegens het niet-naleven van bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 20 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat uit een vergelijking van het aantal opgenomen en verworven studiepunten blijkt dat verzoekende partij zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm waaruit moet blijken dat het dossier manifest aantoonde dat het opleggen van bindende studievoorwaarden geen positieve resultaten zal opleveren, werd overschreden. De interne beroepsinstantie oordeelde dat de ingeroepen persoonlijke omstandigheden niet van dien aard zijn dat ze doen vermoeden dat het opleggen van bindende voorwaarden zinvol is en de studievoortgang in het nieuwe jaar beter zal zijn. De interne beroepsinstantie wijst erop dat verzoekende partij weliswaar aan de examens deelneemt, maar geen dermate goede cijfers behaalt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 20 oktober 2014.

Het beroep van 25 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de initiële studievoortgangsbepaling betreft. Door de devolutieve werking van het intern beroep is de beroepsbeslissing volledig in de plaats gekomen van de oorspronkelijke beslissing.

Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in wezen dat er onvoldoende rekening werd gehouden met de door haar ingeroepen persoonlijke omstandigheden. Zij stelt dat haar situatie meer was dan het zich niet goed in haar vel voelen. Zij stelt dat zij het psychologisch zwaar had en dat niets zin had. Zij werpt op dat zij haar niet heeft kunnen bewijzen de afgelopen jaren. Zij merkt op dat deze moeilijke periode nu voorbij is. Zij biedt aan om de eerste semesterexamens mee te laten doen om haar opnieuw te beoordelen op haar capaciteiten en motivatie. Zij stelt vervolgens dat de studie voor haar als vrouw, bovendien van vreemde origine, belangrijk is.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij duidelijk niet voldaan heeft aan de opgelegde bindende voorwaarde. Ze wijst erop dat de verzoekende partij in twee jaar studies amper 12 van de 117 opgenomen studiepunten heeft behaald. Zij merkt op dat verzoekende partij de ingeroepen omstandigheden en een wijziging daarvan niet staft aan de hand van stukken.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de studievoortgang van de student niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar dat hij wel nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is. Evenmin kan de Raad in de plaats van de onderwijsinstelling oordelen of er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden die aanleiding kunnen geven tot een afwijking. Ook hier kan de Raad enkel beoordelen of de onderwijsinstelling bij het nemen van de bestreden beslissing de grenzen van de redelijkheid al dan niet heeft overschreden.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de

gegevens eigen aan de zaak. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De student dient de interne beroepsinstantie wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In artikel II.264 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd.

In casu stelt de Raad vast dat de verzoekende partij geweigerd werd wegens het niet-naleven van bindende voorwaarden. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in twee academiejaren slechts 12 van de 117 opgenomen studiepunten heeft verworven. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij daarvoor een aantal persoonlijke omstandigheden inroept (psychische problemen), maar deze geenszins aantoonst. Wat het argument in verband met haar culturele positie als vrouw betreft, is dit eveneens geen argument om de weigering in het gedrang te brengen. De Raad is op basis van het dossier van oordeel dat het niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is dat de verzoekende partij een verdere inschrijving geweigerd wordt.

Wat het aanbod van de verzoekende partij om haar capaciteiten en motivatie tijdens de eerste examenperiode te bewijzen betreft, wijst de Raad erop dat de verwerende partij enkel op basis van het bestaande studievoortgangsdossier en de door de verzoekende partij aangebrachte verklaringen moet oordelen of een weigering opgelegd kan worden zonder dat de verzoekende partij de kans moet geboden worden om zich opnieuw te bewijzen, wat als zodanig het opleggen van een weigering onmogelijk maakt.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van de institutionele beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 december 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/478 - 4 december 2014

Inzake

.....
hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadslieden, kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 4 december 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving in de opleiding geweigerd werd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor en master

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving in de masteropleiding wegens het niet-naleven van de bindende studievoorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 oktober 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 21 oktober 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat conform het OER 2013-2014 het intern beroep moet ingesteld worden binnen een vervaltermijn van vijf kalenderdagen, die ingaat de dag na deze van de proclamatie of bij ontstentenis van een proclamatie na deze van de kennisname van de beslissing. De interne beroepsinstantie stelde vast dat het intern beroep op 16 oktober 2014 werd ingesteld en besluit dat dit buiten de vervaltermijn is.

De beslissing op intern beroep werd op 21 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 27 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de grond van de zaak de regelmatigheid van het intern beroep na.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 27 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 21 oktober 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 21 oktober 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 22 oktober 2014 om ten vroegste te eindigen op 26 oktober 2014. Gelet op het feit dat de laatste dag van de vervaltermijn een zondag is en gelet op artikel II.294 Codex Hoger Onderwijs, wordt de termijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag, met name 27 oktober 2014.

Het beroep van 27 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad onderzoekt ambtshalve als aanvulling op de opgeworpen middelen of het intern beroep terecht als onontvankelijk werd afgewezen.

De Raad stelt vast dat de interne beroepsinstantie het intern beroep d.d. 16 oktober 2014 onontvankelijk heeft verklaard wegens laattijdigheid. De Raad stelt vervolgens vast dat de weigering via het elektronisch platform werd meegedeeld op 11 september 2014. De Raad wijst erop dat, indien de interne beroepsinstantie zich op de onontvankelijkheid van het intern beroep beroept, zij dit met de nodige bewijselementen dient te staven. De Raad herinnert er ook aan dat artikel II.283 Codex Hoger Onderwijs voorschrijft dat het startpunt van de vervaltermijn wordt bepaald door het moment van kennisname van de beslissing, behoudens in het geval van een examenbeslissing.

De Raad wijst er vervolgens op dat "kennisname" verder gaat dan het louter meedelen door de onderwijsinstelling en dat dit vereist dat de student zich effectief op de hoogte stelt van de beslissing (RvS nr. 206.215 en 206.216). Zoals de Raad in vaste rechtspraak reeds eerder geoordeeld heeft, ligt de bewijslast ter zake bij de onderwijsinstelling. Het is immers een onevenredig zware last voor de verzoekende partij om haar op te leggen om een relatief moeilijk, zoniet een onmogelijk te verkrijgen bewijs te leveren van de effectieve persoonlijke kennisname van een elektronisch meegedeelde weigering van verdere inschrijving in de opleiding. Het leggen van de bewijslast inzake laattijdigheid bij de onderwijsinstelling, *in casu* de verwerende partij, wordt verantwoord door het feit dat zij op haar initiatief de studievoortgangsbepaling in ieder geval aan de student moet meedelen. Het bewijs van de eventuele laattijdigheid van het intern beroep kan zij dan ook eenvoudig bijbrengen door haar vertrouwde met zulke processen en zij heeft er bovendien het meeste belang bij. De Raad herinnert eraan dat de verwerende partij, als een zorgvuldige onderwijsinstelling, vooraf weet of moet weten dat het moment van de effectieve persoonlijke kennisname, die aan de grondslag ligt van de beoordeling van de ontvankelijkheid, ter discussie gesteld kan worden

en dat zij zich dus afdoende moet wapenen voor het geval zij dit aan de student wil tegenwerpen in het intern beroep. Zo beschikt zij steeds over de mogelijkheid om een aangetekende zending met bewijs van ontvangst of een vorm van elektronische kennisgeving waarbij de verzoekende partij op een actieve, authentieke, identificeerbare en verifieerbare wijze de persoonlijke kennisname van de beslissing bevestigt alvorens toegang tot de beslissing te hebben. De Raad acht het bovendien aangewezen – zonder dat dit impact heeft op de wettigheid – dat, gelet op de verschillende startpunten van de vervaltermijn, examenbeslissingen en bewakingsmaatregelen op voldoende wijze van elkaar onderscheiden worden om eventuele verwarring te vermijden en het afzonderlijk karakter en het belang van beide beslissingen te bevestigen.

Indien de onderwijsinstelling ervoor kiest om weigeringen via elektronische mededeling aan de verzoekende partij kenbaar te maken, zal zij *prima facie* het bewijs van de effectieve kennisname door verzoekende partij meestal niet overtuigend kunnen leveren zodat er geen vaste datum gegeven kan worden aan het startpunt voor de vervaltermijn voor het intern beroep, wat in het voordeel van de student is. De Raad merkt daarbij op dat de onderwijsinstelling zich niet kan steunen op een vermoeden dat de verzoekende partij effectief kennis genomen zou hebben van de weigering omdat ze tesamen met de examenbeslissing werd meegedeeld. *A fortiori* kan door verwerende partij niet vermoed worden dat het moment van kennisgeving samenvalt met het moment van de effectieve persoonlijke kennisname, wat een onredelijke omkering van de bewijslast is.

De Raad merkt vervolgens op dat de begrijpbare pogingen van de verwerende partij om via e-mailverkeer het in gebreke blijven van haar bevoegde instanties om bewijzen te verzamelen thans recht te trekken, niet kan slagen. Uit het e-mailverkeer blijkt niet dat de verzoekende partij kennis heeft genomen van de bestreden beslissing zelf, wat een absolute voorwaarde is om de vervaltermijn te laten ingaan. De Raad merkt vervolgens ten overvloede op dat feitelijke kennis van de gevolgen (*in casu* het feit dat verzoekende partij problemen ondervond bij haar pogingen om zich opnieuw in te schrijven) van de weigeringsbeslissing niet betekent dat verzoekende partij kennis had van de beslissing tot weigering zelf, wat een absolute voorwaarde is om de vervaltermijn te laten ingaan.

Gelet op bovenstaande overwegingen en de vaststelling dat het bewijs van de effectieve persoonlijke ontvangst van de kennisname van de beslissing, de onderwijsinstelling kan vrijwaren van een ontvankelijk intern beroep, is de Raad van oordeel dat het aan de verwerende partij is om aan te tonen dat het ingestelde beroep laattijdig is door het overtuigend bewijs van de datum van effectieve kennisname van de beslissing door de verzoekende partij aan te brengen, wat zij *in casu* nalaat.

De Raad is van oordeel dat uit het dossier niet blijkt dat het intern beroep laattijdig werd ingesteld zodat de beslissing tot onontvankelijkheid wegens laattijdigheid niet op goede gronden in stand kan blijven en vernietigd dient te worden.

Het middel, ambtshalve aangevuld, is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

6. Verzoek tot voorlopige inschrijving

Het verzoek tot voorlopige inschrijving van de verzoekende partij dient in de huidige stand van de procedure niet te worden ingewilligd. Het komt in eerste instantie toe aan het bevoegde orgaan van de verwerende partij om binnen de in het beschikkend gedeelte van huidig besluit bepaalde termijn een nieuwe beslissing te nemen over de grond van het intern beroep en aldus over het recht op herinschrijving.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 12 december 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïntariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 december 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/479 - 4 december 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 4 december 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving in de instelling wegens het herhaaldelijk niet-naleven van bindende studievoorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 20 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de studente sinds de start van haar studies een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden. De interne beroepsinstantie erkende dat de verzoekende partij in het verleden en het voorbije jaar inderdaad heel wat te verwerken kreeg, maar zij oordeelde dat die omstandigheden niet van dien aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. Zij stelde dat verzoekende partij reeds voor de vierde maal geweigerd wordt. Zij stelde dat de verzoekende partij na de eerste weigering in 2010-2011 geoordeeld heeft dat de student een tweede kans verdiende. Zij stelde echter dat verzoekende partij sindsdien opnieuw zeer beperkte studievoortgang maakte en er in de academiejaren 2011-2012 en

2012-2013 opnieuw niet in slaagde aan de bindende voorwaarden te voldoen. Zij stelt dat de interne beroepsinstantie toen telkens zeer mild was geweest in de hoop dat de studente het bachelordiploma zou behalen. Zij stelde dat de verzoekende partij in het academiejaar 2013-2014 opnieuw geweigerd wordt omdat ze opnieuw niet aan de bindende voorwaarden voldeed. Zij geeft aan dat verzoekende partij maar één examen aflegde over de zittijden heen en geen enkele credit behaalde. Zij stelde begrip te hebben voor de omstandigheden, maar stelde dat verzoekende partij voldoende kansen heeft gekregen om studievoortgang te boeken. Zij is bijgevolg van oordeel dat uit de het dossier manifest blijkt dat alsnog de toelating geven om in te schrijven met bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 20 oktober 2014.

Het beroep van 25 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat vele gebeurtenissen en beproevingen haar aandacht vroegen en onbewust doorheen de jaren levenslust en energie hebben opgezogen. Zij stelt ook dat zij sinds de zomer ook in een emotionele crisis is verzeild geraakt. Zij stelt dat zij hiervoor hulp zoekt en haar levensstijl zal aanpassen. Zij geeft aan dat zij heel wat werk aan haar jongere zus zal overlaten. Zij stelt ook dat er gunstige verbetering is in haar gezondheid en het werk van haar man. Zij stelt dat zij desnoods haar studieprogramma nog verder zal inperken.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij zich al 11 opeenvolgende jaren inschreef voor de bacheloropleiding en dat haar studieverloop zeer grillig is en meer downs dan ups kent. Ze wijst erop dat de verzoekende partij na afloop van het academiejaar 2009-2010 reeds bindende voorwaarden opgelegd werden zodat zij gewaarschuwd was dat ze beter zou moeten presteren. Zij merkt op dat deze waarschuwing geen nuttig effect heeft gehad daar verzoekende partij het daaropvolgende academiejaar 2010-2011 andermaal slecht presteerde waardoor ze een eerste maal tegen een weigeringsbeslissing aanliep, zij het enkel voor de betrokken opleiding. Zij stelt dat deze weigering na intern beroep gemilderd werd naar bindende studievoorwaarden, die niet gehaald werden. Zij stelt dat hetzelfde scenario zich nogmaals herhaalde in de academiejaren 2012-2013. Zij stelt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen zin heeft en dat nogmaals blijkt uit de prestaties tijdens het academiejaar 2013-2014 waarbij slechts één examen afgelegd werd en geen enkele credit werd behaald ondanks een lichter studieprogramma opnam. Zij stelt dat verzoekende partij telkens met een nieuwe verklaring voor haar slechte prestaties komt en telkens wijst ze erop dat haar situatie

verbeterd is ten opzichte van het voorgaande jaar. Zij stelt dat de interne beroepsinstantie in het verleden veel begrip heeft getoond, maar dat in deze omstandigheden uit het dossier van verzoekende partij manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren zodat het geen zin heeft om haar nogmaals onder bindende voorwaarden toe te laten tot de inschrijving. Zij werpt op dat verzoekende partij tot vier maal toe kansen kreeg zonder succes. Zij kan wel begrip opbrengen voor de beweerde emotionele crisis, maar moet aan de andere kant vaststellen dat niets erop wijst dat ze die crisis – waarvan ze overigens geen enkel bewijs aanbrengt – ondertussen voldoende overwonnen heeft om haar studies met een redelijke kans op slagen te hernemen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de studievoortgang van de student niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar dat hij wel nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is. Evenmin kan de Raad in de plaats van de onderwijsinstelling oordelen of er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden die aanleiding kunnen geven tot een afwijking. Ook hier kan de Raad enkel beoordelen of de onderwijsinstelling bij het nemen van de bestreden beslissing de grenzen van de redelijkheid al dan niet heeft overschreden.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De student dient de interne beroepsinstantie wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In artikel II.264 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd. Daarnaast voorziet het decreet in een mogelijkheid van weigering in geval manifest uit het dossier blijkt dat het opleggen van nog bindende voorwaarde geen zin heeft.

In casu stelt de Raad vast dat de verzoekende partij geweigerd werd wegens het herhaaldelijk niet-naleven van bindende voorwaarden waardoor de verwerende partij van oordeel was dat manifest uit het dossier blijkt dat het opleggen van nog nieuwe bindende voorwaarden thans geen zin meer heeft.

De Raad wijst er vervolgens op dat de verzoekende partij uit het feit dat voorgaande academiejaren, niettegenstaande telkens op grond van haar resultaten een weigering kon opgelegd worden, nog wel door de beroepsinstantie aangenomen werd dat zij, gelet op haar ingeroepen problematiek, toch afdoende in staat werd geacht om weliswaar onder bindende voorwaarden haar opleiding succesvol af te ronden (i.e. geen weigering), niet ertoe kan leiden dat de verzoekende partij uit dit begrip van de beroepsinstantie een recht op een herinschrijving, *a fortiori ad vitam aeternam*, kan putten. Immers, de beroepsinstantie dient bij elke weigeringsbeslissing opnieuw na te gaan of bindende voorwaarden niet tot betere studieresultaten kunnen leiden en of de persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij gewijzigd zijn, wat zij ook gedaan heeft. De Raad merkt op dat na het meermaals opleggen van bindende studievoorwaarden zonder substantiële verbetering van het studierendement, en het gebrek aan impact van beweerde remediëring van de persoonlijke omstandigheden op de studievoortgang, de weigering tot een verdere inschrijving *an sich* niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij geen enkele credit behaald heeft in het academiejaar 2013-2014. De Raad stelt vast dat verzoekende partij al elf academiejaren ingeschreven is in een opleiding en nog steeds niet het bachelordiploma behaald heeft. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij slechts uitzonderlijk erin geslaagd is om de helft van de opgenomen studiepunten te behalen.

De Raad stelt tevens vast dat de verzoekende partij inroept dat zij tijdens haar studieparcours kampte met een emotionele crisis en daarnaast ook andere persoonlijke omstandigheden inroept. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij deze crisissituatie evenals de andere omstandigheden niet ernstig aantoon. Bovendien zijn ze niet van aard om de zeer trage studievoortgang te verklaren. De Raad stelt bovendien vast dat er geen overtuigende elementen worden aangebracht om aan te nemen dat het in het academiejaar 2014-2015 beter zal gaan met haar studievoortgang. Loutere voornemens van verzoekende partij volstaan naar het oordeel van de Raad niet om de weigeringsbeslissing in het gedrang te brengen. Gelet op het voorgaande is de Raad van oordeel dat de beslissing van de interne beroepsinstantie om de verzoekende partij te weigeren niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van de institutionele beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 december 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/482 - 4 december 2014

Inzake

.....

hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 4 december 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving in de opleiding geweigerd werd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor en master in de rechten.

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving in de opleiding wegens het niet-naleven van bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 21 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er bij de beoordeling geen rekening kan worden gehouden met omstandigheden uit voorgaande academiejaren (sterfgeval dat heeft geleid tot niet-benutting van examenkansen), noch met toekomstige omstandigheden (o.a. beperkt aantal nog af te leggen opleidingsonderdelen).

De interne beroepsinstantie stelde dat verzoekende partij de haar opgelegde bindende voorwaarden niet heeft nageleefd, met name het slagen voor een bepaald opleidingsonderdeel. Zij stelde dat verzoekende partij evenwel wist welke bindende voorwaarden haar opgelegd waren, in het bijzonder met betrekking tot het opleidingsonderdeel ".....". Zij stelde dat verzoekende partij noch de voorwaarden, noch de niet-naleving ervan heeft betwist. Zij stelde in antwoord op de grief dat het examen zeer streng beoordeeld wordt, dat zij niet bevoegd is om haar beoordeling in de plaats van de docent te stellen. Zij stelde tenslotte dat de verzoekende partij niet geloofwaardig is in haar standpunt dat de meesterproef al ver gevorderd is, aangezien uit navraag bij de promotor blijkt dat deze geen weet heeft van een bijna afgeronde definitieve versie. Zij oordeelde dan ook dat de verzoekende partij in gebreke blijft uitzonderlijke omstandigheden aan te tonen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 21 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 27 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 27 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 21 oktober 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 21 oktober kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 22 oktober 2014 om desgevallend te eindigen op 26 oktober 2014. Gelet op het feit dat de laatste dag van de vervaltermijn in deze hypothese een zondag is en gelet op artikel II.294 Codex Hoger Onderwijs, wordt de vervaltermijn desgevallend verlengd tot de eerstvolgende werkdag, met name 27 oktober 2014.

Het beroep van 27 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp

De Raad stelt vast dat door de devolutieve werking van het intern beroep de beslissing van de interne beroepscommissie in de plaats is gekomen van de initiële beslissing zodat het beroep in zoverre het gericht is tegen de initiële beslissing onontvankelijk is.

Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel, in samenhang met het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel in wezen dat het opleggen van bindende voorwaarden voor het opleidingsonderdeel "....." onrechtmatig was en dat de weigeringsbeslissing zelf dus grondig gemotiveerd moet worden, wat volgens de verzoekende partij nagelaten werd. Zij wijst daarbij op het onrechtmatige karakter door te benadrukken dat verzoekende partij in feite slechts twee examenkansen effectief heeft benut. Zo stelt zij

dat ze de beide examenansen voor "....." tijdens het academiejaar 2011-2012 niet heeft benut wegens persoonlijke omstandigheden (nl. de ziekte en het overlijden van de vader van haar partner). Zij wijst op haar band met de overledene en op het feit dat zij haar partner in deze moeilijke periode diende te ondersteunen. Zij merkt op dat de termijn om uit te schrijven voor het opleidingsonderdeel reeds verstreken was, maar dat zij wegens de omstandigheden haar programma verlicht heeft door niet deel te nemen aan examenansen, waaronder voor het betrokken opleidingsonderdeel. Zij stelt ten slotte dat zij pas voor het eerst echt deelnam aan de examenansen in het academiejaar 2012-2013 (scores 8/20 en 9/20).

In een tweede onderdeel stelt verzoekende partij dat de interne beroepsinstantie de verklaringen van verzoekende partij betreffende haar masterproef verkeerd begrepen heeft. Zij verduidelijkt dat verzoekende partij een credit heeft behaald voor het eerste deel, met name opleidingsonderdeel 'Masterproef I' en dat zij, hoewel zij officieel het tweede deel 'Masterproef II' niet kon opnemen doordat zij nog niet voor alle vakken uit de bacheloropleiding, *in casu* '.....', een credit had behaald, toch reeds begonnen is met de redactie van haar masterproef, wat niet belet kan worden. Zij stelt dat enkel de formele indiening belet wordt, waardoor zij ook geen werk heeft ingediend bij de promotor.

In een derde onderdeel stelt verzoekende partij dat het onredelijk is haar te weigeren na het niet-slagen voor '.....' na vier examenansen daar zij om als master af te studeren nog slechts drie opleidingsonderdelen ten belope van 31 studiepunten moet afwerken: (1) '.....' uit de bacheloropleiding; (2) '.....', wat zij ten gevolge van volgtijdelijkheid niet kon opnemen; (3) 'Masterproef II', wat zij ten gevolge van volgtijdelijkheid niet kon opnemen. Zij stelt dat, gelet op de weigering en de moeilijkheden om aan een andere onderwijsinstelling de opleiding nu nog af te ronden, de studievoortgang alleen maar verder vertraagt. Zij wijst erop dat verzoekende partij voor alle andere opleidingsonderdelen geslaagd is wat aantoonde dat er wel degelijk voldoende kansen op studiesucces zijn. Zij merkt ook op dat zij nog voldoende leerkrediet bezit. Zij werpt op dat de interne beroepsinstantie deze elementen niet heeft meegenomen in de beoordeling van haar dossier.

Verwerende partij stelt dat aan de vaststelling dat verzoekende partij drie academiejaren ingeschreven is geweest voor '.....' zonder een credit te behalen, het nodige gewicht moet toegekend worden. Zij wijst erop dat de weigeringsbeslissing haar grondslag vindt in het niet voldoen aan de bindende voorwaarden, in het bijzonder voor het opleidingsonderdeel '.....'.

Zij stelt dat, indien de ingeroepen persoonlijke omstandigheden in het academiejaar 2012-2013 werkelijk van dien aard waren dat ze de deelname aan beide examenansen verhinderden, het niet onredelijk is te verwachten dat verzoekende partij daarvan ook tijdig deze omstandigheden aantoonde. Zij merkt op dat verzoekende partij in haar extern beroep wel stukken voegt, maar dat die niet aan de interne beroepsinstantie zijn voorgelegd zodat deze daar ook geen rekening mee kon houden bij het nemen van haar beslissing.

Verwerende partij stelt dat de beslissing niet steunt op een verkeerde premisse en dat zij de verklaringen van verzoekende partij heeft geverifieerd bij de promotor, die bevestigd heeft dat er nog geen definitieve teksten werden voorgelegd.

Verwerende partij stelt ten slotte dat de motivering van de bestreden beslissing duidelijk en afdoende is daar de verzoekende partij uit de beslissing kan afleiden dat de grieven van het intern beroep werden weerlegd. Zij merkt op dat de juridische en de feitelijke gronden voor de beslissing afdoende werden vermeld in de beslissing.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de studievoortgang van de student en de hem daarmee verband houdende opgelegde studievoortgangsbewakingsmaatregelen (i.e. een beslissing waarbij de inschrijving wordt geweigerd) niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. Daarentegen gaat de Raad wel na of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of zij niet kennelijk onredelijk is.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende bevoegdheid om bindende voorwaarden op te leggen, i.e. een inschrijving te weigeren, heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat de uitoefening van deze bevoegdheid een onderzoek en beoordeling van elk concreet geval inhoudt. Bij de beoordeling van de verdiensten van de zaak houdt men rekening met de gegevens die deze kenmerken. Bij de uitoefening van zijn controlebevoegdheid toetst de Raad of de instelling bij het nemen van de studievoortgangsbeslissing, i.c. de studievoortgangsbewakingsmaatregel, in voldoende mate rekening heeft gehouden met de specifieke omstandigheden waarin de student zich bevond. Het is echter aan de student de interne beroepsinstantie tijdig en onderbouwd kennis te geven van voormelde omstandigheden.

De Raad stelt vast dat artikel II.246, § 2 Codex Hoger Onderwijs (zoals ook blijkt uit de memorie van toelichting bij het Flexibiliseringsdecreet¹, zoals gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2006), het opleggen van bindende studievoorwaarden voor onder diplomacontract ingeschreven studenten koppelt aan een minimaal te bereiken studierendement. De bepaling laat toe de in § 1, 1° bedoelde maatregelen van studievoortgangsbewaking op te leggen aan een student die geen relatieve studieprestatie behaalt, welke erin bestaat na een academiejaar minimaal 50 % van de opgenomen studiepunten waarop het diplomacontract betrekking heeft, te verwerven).

Een student engageert zich ten aanzien van een bepaalde instelling tot een minimale prestatienorm, die verband houdt met het slagen voor de in zijn studiecontract opgenomen opleidingsonderdelen. Het niet bereiken van deze norm laat de instelling toe bindende voorwaarden te koppelen aan een volgende inschrijving om aldus de studievoortgang te bewaken.

Indien een student na de 'tweede' inschrijving niet voldoet aan de bindende voorwaarden, kan de instelling een volgende (derde) inschrijving eventueel weigeren.

In casu stelt de Raad vast dat verzoekende partij de opgelegde bindende voorwaarden (50% norm + credits behalen voor twee opleidingsonderdelen uit de bacheloropleiding, waaronder '.....') na het academiejaar 2012-2013 niet heeft betwist. Bijgevolg zijn zij definitief geworden, en dus. niet meer vatbaar voor vernietiging. verzoekende partij heeft de opgelegde bindende voorwaarden deels niet nageleefd. Zij behaalde in het academiejaar 2013-2014 geen credit voor het opleidingsonderdeel '.....' uit de bacheloropleiding.

Niettegenstaande verzoekende partij reeds gedurende drie academiejaren vruchteloos voor '.....' is ingeschreven, waarbij zij tijdens het eerste academiejaar door persoonlijke omstandigheden beweert haar examenkansen niet te hebben kunnen benutten, stelt de Raad vast dat zij nog slechts drie opleidingsonderdelen ten belope van 31 studiepunten (waaronder 'masterproef II' en '.....' dat zij nog niet in haar studieprogramma kon integreren) moet afleggen om zowel haar bachelor- als masterdiploma te behalen. Voor het behalen van het bachelordiploma ontbreekt een credit voor '.....'.

De Raad stelt vast dat de in het intern beroep aangehaalde omstandigheden de interne beroepsinstantie niet tot de beslissing hebben gevoerd de weigeringsbeslissing op te heffen.

De Raad stelt echter vast dat verwerende partij geen of onvoldoende rekening houdt met de specifieke omstandigheden van de zaak (inzonderheid de studiegerelateerde omstandigheid dat het tekort voor één opleidingsonderdeel de inschrijving en het afstuderen in de bachelor- en masteropleiding onmogelijk maakt) en het feit dat uit het dossier niet manifest blijkt dat verzoekende partij geen redelijke kans maakt om een credit te behalen voor het opleidingsonderdeel '.....', nu haar laatste score voor het opleidingsonderdeel 9/20 bedroeg.

Rekening houdend met de omstandigheden van het dossier, waarop de Raad acht mag slaan, merkt de Raad de weigeringsbeslissing als kennelijk onredelijk aan, in zoverre zij onvoldoende oog heeft voor de specifieke merites van de zaak.

¹ Decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, B.S. 12 oktober 2004.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 12 december 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 december 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/484 - 4 december 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 4 december 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving wordt geweigerd aan de onderwijsinstelling en tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie d.d. 20 oktober 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor of science in de criminologische wetenschappen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 10 september 2014 waarbij verzoekende partij de verdere inschrijving aan de onderwijsinstelling van verwerende partij wordt geweigerd.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 20 oktober 2014 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat, na kennis te hebben genomen van de studievoortgang van de student en van de argumenten zoals geformuleerd in haar beroepsschrift, de verzoekende partij een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt gelet op de vergelijking van het aantal verworven studiepunten met de opgenomen studiepunten, en dat bovendien de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden. De interne beroepsinstantie stelt akte te

nemen van de persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij en zij erkent dat deze omstandigheden problemen kunnen veroorzaakt hebben bij de studies doch de interne beroepsinstantie is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat het opleggen van bindende voorwaarden wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De interne beroepsbeslissing haalt aan dat de verzoekende partij in de afgelopen drie academiejaren enkele examens aflegde, zonder succes nu zij slechts één credit behaalde. De interne beroepsinstantie stelt begrip te hebben voor de aangehaalde omstandigheden dewelke de verzoekende partij staft met bewijsstukken doch de interne beroepsinstantie meent dat studeren aan haar onderwijsinstelling op dit ogenblik voor de verzoekende partij niet de juiste keuze is. De interne beroepsbeslissing geeft aan dat uit de studieloopbaan en de gerealiseerde studievoortgang blijkt dat alsnog de toelating geven om in te schrijven met bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren waardoor zij het beroep als ongegrond afwijst. Afsluitend haalt de interne beroepsinstantie aan dat de weigering tot inschrijving aan haar instelling geen eindpunt hoeft te zijn nu deze enkel voor haar onderwijsinstelling geldt waardoor de verzoekende partij aan andere hogeronderwijsinstellingen wel kan toegelaten worden. Onder verwijzing naar het afdoende leerkrediet van de verzoekende partij, raadt de interne beroepsinstantie de studente aan deze kansen te grijpen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 22 oktober 2014 en per aangetekend schrijven van 24 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Vormvereisten voor het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs is de ondertekening van het verzoekschrift een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet worden nageleefd.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van de interne beroepsinstantie d.d. 20 oktober 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 december 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/485 - 4 december 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 4 december 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving wordt geweigerd en tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie d.d. 20 oktober 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor en master in de wiskunde, evenals in de SLO.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel d.d. 12 september 2014 waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving wordt geweigerd voor alle opleidingen aan de onderwijsinstelling van verwerende partij.

3.2. Verzoekende partij stelde op ongekende datum een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 20 oktober 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat beroepsschriften overeenkomstig artikel OER 2013-2014 op straffe van onontvankelijkheid moeten aangetekend en ondertekend worden ingediend binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen, te rekenen wat examenbeslissingen betreft, vanaf de kalenderdag na de proclamatedatum. Zij stelt dat de proclamatie dateert van 12 september 2014, waardoor de student ten laatste op 17 september 2014 haar beroepsschrift aangetekend diende te versturen. De interne beroepsinstantie stelt de student alsnog uitzonderlijk het voordeel van de twijfel te geven wat betreft de kennisname van de weigering, maar zij stelt dat het beroepsschrift niet per

aangetekende post werd verstuurd nu dit via een niet-aangetekende zending is toegekomen op het rectoraat op 13 oktober 2014, waardoor deze onontvankelijk is.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 22 oktober 2014 en per aangetekend schrijven van 24 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de grond van de zaak de regelmatigheid van het intern beroep na.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 20 oktober 2014. Verzoekende partij stelt per 22 oktober 2014 per email op de hoogte te zijn gesteld van de beslissing op intern beroep doch dat de aangetekende zending met de betekening van de beslissing op intern beroep haar op datum van 26 oktober 2014 nog niet gekend was.

Of de verzoekende partij ook effectief op 22 oktober 2014 kennis nam van de beslissing, kan de Raad niet ambtshalve nagaan en *in casu* bewijst de verwerende partij ook niet, noch betwist zij de tijdigheid van het extern beroepsschrift bij de Raad.

De aangetekende zending inhoudende de betekening van de bestreden beslissing werd in ontvangst genomen door verzoekende partij op 31 oktober 2014.

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 1 november 2014.

Het beroep van 28 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad onderzoekt ambtshalve of de interne beroepsinstantie terecht het intern beroep als onontvankelijk heeft afgewezen.

i. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij haalt aan dat zij twee jaar geleden eveneens een intern beroep heeft ingediend doch evenmin per aangetekende zending en zij daarbij toen hierop niet werd gewezen.

Verder stelt de verzoekende partij in vraag waarom de interne beroepsinstantie bevestigt haar intern beroep ontvangen te hebben (zowel in digitale vorm als op papier). Verzoekende partij werpt op dat de interne beroepsinstantie zich beroept op een techniciteit in de regel die er toe bedoeld zou zijn om als student te kunnen aantonen dat men een intern beroep weldegelijk heeft ingediend ingeval de universiteit dit zou ontkennen. Verzoekende partij stelt dat *in casu* een regel om de student te beschermen, net tegen de student wordt gebruikt.

De verwerende partij werpt op, onder verwijzing naar artikel II.285 Codex Hoger Onderwijs, dat de verzoekende partij, opdat zij haar beroep bij de Raad ontvankelijk zou kunnen indienen, moet gebruik gemaakt hebben van de interne beroepsprocedure en dit op een

ontvankelijke wijze. De verwerende partij wijst er op dat dit *in casu* niet het geval zou zijn, en dit om twee redenen.

Vooreerst stelt zij dat artikel OER vastlegt dat een intern beroep bij een ter post aangetekend schrijven dient te worden ingesteld en dat deze vormvoorwaarde op straffe van onontvankelijkheid van het intern beroep staat voorgeschreven. Verwerende partij wijst er op dat de verzoekende partij hieraan niet heeft voldaan nu zij haar intern beroep heeft ingediend per gewone brief.

Ten tweede wijst de verwerende partij er op, onder verwijzing naar artikel II. 283, 2° Codex Hoger Onderwijs, dat het intern beroep bovendien laattijdig werd ingediend door de verzoekende partij en ook daarom als onontvankelijk diende te worden afgewezen, hoewel dit niet werd opmerkt door de interne beroepsinstantie. Verwerende partij haalt aan dat de bestreden beslissing bekend werd gemaakt tegelijk met de proclamatie, met name op datum van 12 september 2014. Hoewel, zo geeft verwerende partij zelf aan, zij niet kan aantonen wanneer de verzoekende partij kennis heeft genomen van de bestreden beslissing, stelt zij dat de verzoekende partij minstens kennis had van de bestreden beslissing op datum van 26 september 2014 nu zij haar intern beroepsschrift op die datum dateert. Het intern beroep werd echter slechts per 13 oktober 2014 ontvangen door verwerende partij, zodat dit volgens haar laattijdig is. Verwerende partij voegt er daarbij aan toe dat het feit dat de interne beroepsinstantie deze onontvankelijkheid niet heeft vastgesteld in haar beslissing, hieraan geen afbreuk doet, nu dit de openbare orde raakt en daardoor evenzeer door de Raad dient te worden nagegaan en vastgesteld.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Hoewel de decreetgever de onderwijsinstellingen een ruime autonomie verleent om de vorm van het intern beroep vast te leggen, waaruit volgt dat de onderwijsinstellingen in het OER – al dan niet met sancties – onontvankelijkheidsvereisten kunnen vastleggen, meent de Raad dat deze autonomie niet onbegrensd is zodat hij toezicht houdt op de redelijkheid van het OER en op de wijze van toepassing van onontvankelijkheidsvereisten in concrete zaken.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij geen aangetekende zending heeft gebruikt om haar intern beroep in te stellen en dat de interne beroepsinstantie het intern beroep vervolgens heeft afgewezen wegens onontvankelijkheid op basis van het feit dat het intern beroepsschrift niet per aangetekende zending werd ingediend conform artikel OER.

Artikel OER 2013-2014 stelt als volgt:

"Het beroep wordt ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat op straffe van onontvankelijkheid per aangetekend schrijven wordt ingediend bij de Rector. Het bevat minstens de identiteit van de betrokken student, de bestreden beslissing(en) en een feitelijke omschrijving van de ingeroepen bezwaren. De student verstuurt tezelfdertijd een elektronische versie van het beroepsschrift ten titel van inlichting via e-mail aan Als datum van het beroep geldt de datum van postmerk van de aangetekende zending."

De Raad wijst erop dat het vormvereiste van een aangetekende zending erop gericht is aan de akte van rechtsingang voor het intern beroep een vaste datum te geven en aldus bij te dragen aan de rechtszekerheid en behoorlijke rechtsbedeling (met name zekerheid en bewijsvoering over het – tijdig – instellen van het intern beroep). De Raad wijst er evenwel op dat door het opleggen van de sanctie uit het OER – waaraan de interne beroepsinstantie op basis van de bepaling uit het OER niet voorbij kan gaan – een overdreven formalisme wordt ingesteld met betrekking tot het intern beroep indien uit de omstandigheden van het dossier blijkt dat aan de doelstelling van het vereiste toch is voldaan. De Raad is dan ook van oordeel dat de (automatische) sanctie uit het OER *in casu* onrechtmatig is daar zij daarmee kan leiden tot overdreven formalisme en een onredelijke beperking van de rechtsingang tot het intern beroep. Immers, het verbinden van een zware sanctie aan de miskennis van een vormvereiste, die *de facto* volledig los is gekomen van de doelstelling waarvoor ze is ingesteld, beperkt de toegang tot het intern beroep op onevenredige wijze.

De Raad heeft in het verleden reeds geoordeeld dat, ingeval een verzoekende partij er voor kiest om haar intern beroep in te dienen in een vorm die niet door het OER wordt bepaald, de verzoekende partij de bewijslast draagt dat haar intern beroep in beginsel zowel tijdig, volledig als naar behoren ter kennis is gebracht van de bevoegde instantie. De Raad merkt evenwel op dat in geval het geen examenbeslissing betreft, de bewijslast inzake de tijdigheid van het intern beroep afhankelijk is van het voorhanden zijn van het bewijs van de kennisname van de initiële weigeringsbeslissing. De Raad stelt evenwel vast dat de interne beroepsinstantie in de interne beroepsbeslissing zelf erkend heeft dat er geen bewijs van de kennisname door de verzoekende partij voorhanden is zodat het startpunt van de vervaltermijn voor het intern beroep niet vastgesteld kan worden, wat in het voordeel van de verzoekende partij is.

Verwerende partij werpt in haar antwoordnota de laattijdigheid van het intern beroep op. Zoals de Raad reeds eerder geoordeeld heeft ligt de bewijslast met betrekking tot de laattijdigheid en aldus het startpunt van de vervaltermijn, *c.q.* het ogenblik van kennisname, bij de onderwijsinstelling. Het leggen van de bewijslast bij de verwerende partij wordt verantwoord door het feit dat zij op haar initiatief de beslissing in ieder geval aan de student moet meedelen. Het bewijs van de eventuele laattijdigheid van het beroep dient zij dan ook bij te brengen. Zo beschikt zij steeds over de mogelijkheid om een aangetekende zending met een bewijs van ontvangst te versturen.

Het feit dat de verzoekende partij haar intern beroepsschrift dagtekent op 26 september 2014 verschaft *an sich* geen vaste datum aan de kennisname van de beslissing door de verzoekende partij. De Raad herinnert eraan dat de verwerende partij vooraf weet dat het moment van de effectieve persoonlijke kennisname, die aan de grondslag ligt van de beoordeling van de ontvankelijkheid, ter discussie gesteld kan worden en ambtshalve door de Raad moet worden nagegaan. Zij heeft er dus baat bij zich voldoende te wapenen voor het geval zij de laattijdigheid aan de verzoekende partij wil tegenwerpen. Gelet op de bovenstaande overwegingen kan de Raad het precieze ogenblik van de effectieve kennisname, waarbij de onderwijsinstelling belang heeft, niet met zekerheid vaststellen. Dit is in het voordeel van de verzoekende partij.

De Raad stelt op basis van het dossier vast dat de ontvangst van het intern beroep door de interne beroepsinstantie bevestigd werd met een datumstempel (13 oktober 2014). De Raad stelt eveneens vast dat het intern beroepsschrift gericht is aan de juiste instantie en *prima facie* ook volledig is. In deze omstandigheden ziet de Raad geen reden om het intern beroep onontvankelijk te verklaren.

Het intern beroep werd *an sich* onterecht onontvankelijk verklaard. De Raad merkt op dat een vernietiging op deze grond niet in het belang is van verzoekende partij daar de Raad vaststelt dat de interne beroepsinstantie zich in de bestreden beroepsbeslissing – niettegenstaande de afwijzing van het intern beroep als onontvankelijk – ook reeds heeft uitgelaten over de grond van de zaak. Het is in het belang van alle partijen dat de Raad zich ook buigt over de grond van de zaak.

5.2. Uit het verzoekschrift kan afgeleid worden dat de verzoekende partij zich beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.2.2. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij wijst in eerste instantie op het feit dat zij nog maar 60 studiepunten (waarvan 6 voor het bachelordiploma en 54 voor het masterdiploma met daarin 6 voor de gelijklopende SLO) verwijderd is van het behalen van drie diploma's. Zij wijst er ook op dat het gaat om 30 studiepunten voor de masterproef.

Zij wijst ook op de moeilijke familiale en financiële omstandigheden (vechtscheiding, depressie vader, overlijden grootvader, zelf gaan werken) drie jaar geleden waardoor zij behoudens haar stage niet veel examens met succes heeft kunnen afleggen. Zij erkent dat zij een gebrek aan motivatie had. Voor twee jaar geleden roept zij in dat zij de gelet op haar

financiële situatie de voorkeur heeft gegeven aan werken in plaats van aan het ene opleidingsonderdeel waarvoor zij ingeschreven was. Voor één jaar geleden wijst zij op het feit dat zij pas laat mocht inschrijven en dat zij twee opleidingsonderdelen uit het eerste semester had opgenomen waarin groepswerken gemaakt moesten worden, waarvoor zij reeds te laat was. Zij stelt dat zij daardoor haar motivatie verloor. Zij merkt evenwel op dat wat zij nog moet behalen haalbaar is en dat zij gemotiveerd is om als leraar wiskunde aan de slag te kunnen gaan in de toekomst.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de studievoortgang van de student niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar dat hij wel nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is. Evenmin kan de Raad in de plaats van de onderwijsinstelling oordelen of er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden die aanleiding kunnen geven tot een afwijking. Ook hier kan de Raad enkel beoordelen of de onderwijsinstelling bij het nemen van de bestreden beslissing de grenzen van de redelijkheid al dan niet heeft overschreden.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De student dient de interne beroepsinstantie wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In artikel II.264 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd. Daarnaast voorziet het decreet in een mogelijkheid van weigering in geval manifest uit het dossier blijkt dat het opleggen van nog bindende voorwaarden geen zin heeft.

In casu werd een weigering opgelegd op grond van de vergelijking van het aantal opgenomen en verworven studiepunten waaruit volgens de interne beroepsinstantie blijkt dat verzoekende partij de afgelopen twee academiejaren geen studievoortgang heeft geboekt en dat aldus uit het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positieve resultaten zal opleveren. De Raad stelt vast dat de interne beroepsinstantie kennis heeft genomen van de ingeroepen persoonlijke omstandigheden, maar deze als onvoldoende zwaarwichtig beoordeeld heeft om toch nog een nieuwe inschrijving toe te staan daar er geen garanties zijn op betere studieresultaten.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geweigerd wordt voor alle opleidingen aan de instelling. Dit betekent dat zij noch haar bacheloropleiding, noch haar masteropleiding, noch haar SLO opleiding, die allen reeds in een ver stadium zijn afgewerkt, kan voleindigen. De Raad stelt vervolgens vast dat verzoekende partij studiegerelateerde omstandigheden heeft opgeworpen in het intern en extern beroep. De Raad is van oordeel dat het feit dat verzoekende partij nog slechts een beperkt aantal studiepunten moet behalen om haar bachelordiploma te behalen een relevante factor is die uitdrukkelijk moet meegenomen worden in de beoordeling door de interne beroepsinstantie. De Raad merkt op dat dit eveneens geldt voor twee andere diploma's die verzoekende partij nog kan behalen, in het bijzonder voor haar SLO. Gelet op het feit dat de SLO, waarvoor ook nog slechts 6 studiepunten behaald moeten worden, juridisch niets waard is zonder het onderliggende masterdiploma (cfr. artikel II.112 §3 Codex Hoger Onderwijs), dient deze bijzonderheid van het studieparcours van verzoekende partij ook expliciet meegenomen te worden in de beoordeling van de interne beroepsinstantie. Onvoldoende blijkt dat verwerende partij deze omstandigheden in aanmerking genomen heeft zodat de bestreden beslissing thans als onredelijk voorkomt.

Het middel is gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de interne beroepsinstantie d.d. 20 oktober 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 12 december 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 december 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/489 - 4 december 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 4 december 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is niet ingeschreven in een onderwijsinstelling, maar wenst zich opnieuw in te schrijven voor het academiejaar 2014-2015 in de opleiding bachelor in de geneeskunde.

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving in de opleiding nadat zij twee jaar gestopt was wegens het niet-naleven van bindende voorwaarden uit het jaar 2010-2011.

3.2. Verzoekende partij stelde een willig beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 20 oktober 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de verzoekende partij een beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden. De interne beroepsinstantie was van mening dat de door de verzoekende partij ingeroepen omstandigheden niet van dien aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. Zij stelde dat de verzoekende partij te weinig concrete argumenten aangeeft om

haar te overtuigen van een betere studievoortgang. Zij stelt dat verzoekende partij met geen enkel stuk haar studievoortgang aan de staft. Zij stelt dat zij niet kan nagaan of de werkregelingen verzoekende partij in staat zullen stellen de lessen en practica in de opleiding intensief te volgen met het oog op studievoortgang.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 24 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 oktober 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 30 oktober 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 20 oktober 2014. Verzoekende partij heeft op 27 oktober 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 28 oktober 2014.

Het beroep van 30 oktober 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij erkent haar zwak studieverleden maar wijst erop dat zij ondertussen twee jaar gaan werken is. Zij vraagt een nieuwe kans. Zij stelt dat zij als voorbereiding op de hervatting van haar studies in het tweede semester van het academiejaar 2013-2014 een aantal opleidingsonderdelen van de opleiding biomedische wetenschappen aan een andere onderwijsinstelling heeft gevolgd en ook credits heeft behaald. Zij stelt dat zij op het familielandbouwbedrijf werkt en dat zij een gepaste werkregeling zal vinden teneinde de opleiding te kunnen volgen.

Verwerende partij stelt dat het studieverloop van verzoekende partij op zijn minst grillig kan worden genoemd. Zij stelt dat de institutionele beroepscommissie het intern beroep niet kon inwilligen daar er geen enkel bewijs voorlag dat verzoekende partij zich op studievlak had herpakt en opnieuw beter presteerde. Zij stelt ook dat het in het intern beroep geenszins duidelijk was of de werkomstandigheden wel van die aard zijn dat ze combineerbaar zijn met de studie geneeskunde, waar voor veel opleidingsonderdelen de aanwezigheid en actieve participatie vereist is waardoor deze studie maar zeer moeilijk combineerbaar is met werk. Zij stelt ook dat het niet duidelijk of de aangegeven persoonlijke omstandigheden zo zijn geëvolueerd dat ze een goede studievoortgang niet meer in de weg staan. Zij stelt dat de interne beroepsinstantie geen enkele zekerheid had dat de situatie zo was gewijzigd dat zij thans wel een redelijke studievoortgang zou kunnen maken. Zij merkt op dat verzoekende partij in haar extern beroep thans wel bewijzen van haar studieprestaties aan de voorlegt, maar deze waren de interne beroepsinstantie niet bekend zodat zij er ook geen

rekening mee kon houden. Zij stelt dat wat de werksituatie betreft, de verzoekende partij ook geen enkele verduidelijking verschaft en uit niets blijkt dat haar werk combineerbaar is met studies.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de studievoortgang van de student niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar dat hij wel nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is. Evenmin kan de Raad in de plaats van de onderwijsinstelling oordelen of er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden die aanleiding kunnen geven tot een afwijking. Ook hier kan de Raad enkel beoordelen of de onderwijsinstelling bij het nemen van de bestreden beslissing de grenzen van de redelijkheid al dan niet heeft overschreden.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende beoordelingsbevoegdheid om in de concrete gevallen die zich voordoen bindende voorwaarden op te leggen en een inschrijving te weigeren heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat dit impliceert dat elk geval op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak. Een instelling moet voldoende rekening houden met de bijzondere omstandigheden (zowel van persoonlijke als studiegerelateerde aard) waarin de student zich bevond bij het nemen van de betreffende studievoortgangsbeslissing. De student dient de interne beroepsinstantie wel tijdig en onderbouwd in kennis te stellen van deze omstandigheden.

In artikel II.264 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd. Daarnaast voorziet het decreet in een mogelijkheid van weigering in geval manifest uit het dossier blijkt dat het opleggen van nog bindende voorwaarde geen zin heeft.

In casu stelt de Raad vast dat de verzoekende partij na het academiejaar 2010-2011 tegen een weigering tot verdere inschrijving in de opleiding is aangelopen wegens het niet-naleven van de bindende studievoorwaarden. De Raad stelt *prima facie* vast dat de verzoekende partij deze weigeringsbeslissing toen niet (met succes) heeft aangevochten waardoor ze definitief is tenzij de bevoegde instelling ze uiteraard na een willig beroep mildert of intrekt. De Raad stelt *in casu* vast dat de verzoekende partij in het begin van het academiejaar 2014-2015 zich opnieuw wenste in te schrijven in de opleiding bij de verwerende partij nadat zij twee jaar gaan werken was, maar dat het willig beroep van de verzoekende partij afgewezen werd, na de omstandigheden opnieuw te hebben onderzocht, waardoor de weigering tot verdere inschrijving andermaal bevestigd werd.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar intern beroep aangeeft dat het niet-behalen van de bindende voorwaarden te wijten was aan persoonlijke omstandigheden zonder dat zij deze evenwel concretiseert en bewijst. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij eveneens aangeeft dat zij klaar is om de opleiding opnieuw te volgen. Zij verwijst daarvoor naar behaalde credits in het tweede semester van 2013-2014 voor de opleiding biomedische wetenschappen aan de zonder dat zij daarvan bewijzen voorlegt in de interne beroepsprocedure. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar intern beroep aangeeft dat zij maatregelen heeft getroffen voor haar werk teneinde de voltijdse opleiding te kunnen volgen, zonder dit evenwel te concretiseren en aan te tonen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar extern beroep haar werksituatie verduidelijkt en ook de bewijzen inzake haar resultaten aan de voorlegt. De Raad merkt evenwel op dat deze elementen niet in het intern beroep voorlagen zodat de interne beroepsinstantie er geen rekening mee kon houden bij het nemen van haar beslissing. In deze omstandigheden is het niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk dat de weigering bevestigd werd.

De Raad merkt louter ter informatie op dat niets belet dat de verzoekende partij nog dit academiejaar een nieuw willig beroep aan de bevoegde instantie richt met het verzoek om de bestreden beslissing te heroverwegen op basis van nieuwe en duidelijke stukken en

argumenten. De Raad merkt trouwens ter informatie op dat hij in eerdere rechtspraak heeft geoordeeld dat het geenszins evident is dat, wanneer er een aanzienlijke tijd verlopen is tussen het academiejaar waarin de beslissing tot weigering van verdere inschrijving (*in casu* 2010-2011) en het academiejaar waarin de nieuwe beslissing na willig beroep wordt genomen (*in casu* 2014-2015), geen rekening wordt gehouden met dit tijdsverloop zelf en met de mogelijk positieve evolutie in de tussentijd en de motivatie om toch nog een diploma te behalen (RvStvb. nr. 2013/259).

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van de institutionele beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 december 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/496 - 4 december 2014

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 4 december 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving werd geweigerd en tegen het uitblijven van de beslissing in het kader van het intern beroep.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor/master in de rechten.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving wordt geweigerd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 oktober 2014 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 5 november diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad tegen de initiële studievoortgangsbewakingsmaatregel en tegen het uitblijven van een tijdige beslissing in het kader van het door haar ingestelde intern beroep d.d. 17 oktober 2014.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat op 31 oktober 2014 een beslissing op intern beroep genomen werd waarbij het intern beroep ontvankelijk en gegrond werd verklaard, zodat deze beslissing in de plaats is gekomen van de initiële studievoortgangsbepaling waardoor huidig extern beroep zonder voorwerp is komen te vallen en de verzoekende partij ook geen belang meer heeft.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 december 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Grootte

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/498 - 4 december 2014

Inzake

.....
hebbende als raadsman,
met kantoor te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman,
met kantoor te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 4 december 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie d.d. 28 oktober 2014, genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 als werkstudent ingeschreven in het Voorbereidingsprogramma Master of Science in de Psychologie.

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving in de opleiding voor de komende drie academiejaren.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2014 een intern beroep in bij de Facultaire Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling tegen de eerdere beslissing van de studievoortgangscommissie d.d. 12 september 2014 waarbij de verzoekende partij de weigering tot verdere inschrijving in de opleiding voor de drie komende academiejaren kreeg opgelegd.

3.3. Bij beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie op datum van 22 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde de bestreden beslissing d.d. 12 september 2014 niet te herzien daar de verzoekende partij niet had voldaan aan de bindende voorwaarde die haar op 13 september 2013 werd opgelegd. Volgens de bindende voorwaarde diende zij bij een

volgende inschrijving via diplomacontract voor dezelfde opleiding voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten credits diende te verwerven. Indien zij niet aan deze voorwaarde kon voldoen zou haar een verdere inschrijving worden geweigerd. De Facultaire Interne Beroepscommissie stelt dat de verzoekende partij ook in het academiejaar 2013-2014 voor minder dan de helft van de opgenomen studiepunten credits heeft behaald. Zij is daarenboven van oordeel dat de bewijzen van studievoortgang in het studietraject van de verzoekende partij ontoereikend zijn.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 22 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2014/306 d.d. 23 oktober 2014 vernietigde de Raad de bestreden beslissing d.d. 22 september 2014 op grond van volgende overwegingen:

"Wat het eerste onderdeel betreft, is de Raad van oordeel dat de interne beroepsinstantie als orgaan van actief bestuur in beginsel niet dient te antwoorden op alle grieven in het intern beroep zodat het volstaat dat de bestreden beroepsbeslissing steunt op dragende motieven. De Raad stelt vast dat studievoortgangsbewakingsmaatregelen vaak het gevolg zijn van een mathematische benadering en beoordeling (het niet voldoen aan de opgelegde bindende voorwaarden; geen credits behaald voor de helft van de opgenomen studiepunten; het meermaals niet-slagen voor een opleidingsonderdeel) daar waar naar het oordeel van de Raad een concrete afweging van belangen en verklaringen van studenten noodzakelijk is in uitvoering van artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs.

De Raad wijst erop dat het doel van artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs er in alle redelijkheid niet in bestaat om studenten, die elementen voorleggen om hun gebrekkige studievoortgang te verklaren, zonder enige afweging of onderzoek van de aangevoerde elementen, onder bewakingsmaatregelen te plaatsen. De Raad wijst erop dat het intern beroep aan studenten toelaat om zich voor hun gebrekkige studievoortgang te komen verantwoorden en verklaringen aan te reiken, wat ook hun pertinentie voor de bestreden beslissing impliceert. Dit is temeer noodzakelijk gezien de instellingen werken zoals reeds aangehaald in het kader van studievoortgangsbewaking op basis van algemene richtlijnen en beleidsregels.

De Raad wijst erop dat deze verklaringen eigen aan elk individueel dossier samen met het objectieve studieparcours door de beroepsinstantie meegenomen moeten worden in de beoordeling en aldus tot uiting moeten komen in de beslissing. Uit de motivering van de beroepsbeslissing blijkt naar het oordeel van de Raad niet afdoende dat de verklaringen van de verzoekende partij werden onderzocht, noch dat zij meegenomen werden bij de beoordeling van de opgelegde maatregel.

De Raad wijst erop dat de interne beroepsinstantie als antwoord op het intern beroep moet uitleggen waarom aangevoerde verklaringen voor een gebrekkige studievoortgang al dan niet in aanmerking genomen kunnen worden om de bewakingsmaatregel, in casu een weigering, ongedaan te maken. De Raad wijst er ten overvloede op dat het niet voldoende is dat de verwerende partij zoals in casu in het kader van het 'extern' beroep in de antwoordnota de verklaringen gaat beoordelen en beantwoorden daar uit niets blijkt dat de interne beroepsinstantie dit heeft gedaan bij het nemen van de beslissing.

Het eerste onderdeel is gegrond.

Wat het tweede onderdeel betreft, [...] . Desalniettemin voegt de Raad er ten overvloede en louter ter informatie aan toe dat het opleggen van maatregelen inzake studievoortgangsbewaking hun steun moeten vinden in het OER van het academiejaar naar aanleiding waarvan de maatregel wordt opgelegd zodat het niet kan dat een

bewakingsmaatregel wordt opgelegd die enkel in het OER 2014-2015 is opgenomen. In de zin van gebrekkige kenbaarheid is het onderdeel wel gegrond daar de verzoekende partij op basis van het OER 2013-2014 naar het oordeel van de Raad niet wist of kon weten dat de weigering voor drie academiejaren zou gelden nu de relevante bepaling van het OER 2013-2014 geen termijn vastlegt. De Raad merkt ten overvloede en louter informatief op dat indien de verwerende partij de huidige bepaling uit het OER 2013-2014 te verregaand vindt, niets belet dat deze interpreteerbare bepaling een passende draagwijdte wordt gegeven.

Het tweede onderdeel is deels ontvankelijk en gegrond.

Wat het derde onderdeel betreft, [...] . Wat de andere elementen betreft, is de Raad van oordeel dat het aantal opgenomen studiepunten en omstandigheden (verhuis) louter het gevolg zijn van de vrije persoonlijke keuzes van verzoekende partij zelf. Wat de werksituatie en de gezondheidsproblemen betreft, is de Raad van oordeel dat de interne beroepsinstantie deze elementen zoals uiteengezet bij het eerste onderdeel, dient te onderzoeken en aldus mee te nemen in de beoordeling van de studievoortgang van verzoekende partij. Uit niets blijkt dat dit onderzoek gebeurd is.

Het derde onderdeel is deels ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond."

3.6. In opvolging van het vernietigingsbesluit nr. 2014/306 d.d. 23 oktober 2014 heeft de interne beroepsinstantie op datum van 28 oktober 2014 een nieuwe beslissing getroffen. De Facultaire Interne Beroepscommissie stelt, na een overzicht van de gegeven toelichting door de verzoekende partij ter zitting, te beraadslagen over het dossier en de gegeven toelichting waarbij zij tot het besluit komt dat:

" Overwegende alle elementen uit het dossier, in het bijzonder:

- **de bindende voorwaarden opgelegd op het einde van het academiejaar 2012-2013;**
- **aan deze voorwaarden niet werd voldaan op het einde van het academiejaar 2013-2014;**
- **er na 2 academiejaren slechts 30 van 186 opgenomen studiepunten werden behaald;**
- **de persoonlijke (psychologische) situatie van de student en het begrip dat de commissie hiervoor opbrengt;**

besluit de commissie de beslissing van de examencommissie (12 september 2014) te bevestigen en de herinschrijving voor dezelfde opleiding te weigeren.

Op dit ogenblik heeft de commissie onvoldoende elementen om te kunnen aannemen dat het succesvol en binnen een redelijke termijn afronden van de opleiding Master Psychologie mogelijk is. Het studierendement is te laag, ook na rekening te hebben gehouden met de motivatie die hiervoor werd aangeleverd door de student.

De commissie wenst uitdrukkelijk te benadrukken dat dit geen definitief einde van het studietraject hoeft te betekenen. Wanneer er zich gewijzigde omstandigheden hebben voorgedaan kan de student een schriftelijk en gemotiveerd dossier indienen waaruit deze gewijzigde omstandigheden blijken, met de vraag of een herinschrijving mogelijk is."

De beslissing van de interne beroepsinstantie werd per e-mail van 31 oktober 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 4 november 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de decretale bepalingen heeft zij thans tegen een nieuwe beslissing in opvolging van een vernietigingsbesluit door de Raad, rechtstreeks beroep aangetekend. De Raad gaat bij het onderzoek van de grond van de zaak de regelmatigheid van het gevoerde intern beroep na.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 november 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 28 oktober 2014. Verzoekende partij stelt op 31 oktober 2014 in kennis te zijn gesteld van de bestreden beslissing per e-mail. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 1 november 2014.

Het beroep van 4 november 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de beslissing op intern beroep van 28 oktober 2014 betreft.

Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het motiveringsbeginsel, ambtshalve aangevuld met een middel inzake de onregelmatigheid van het intern beroep.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat, onder verwijzing naar de verschillende door haar in het verhoor aangebrachte elementen inzake haar studievoortgang, waaronder een gevoegd verslag van haar behandelend psycholoog, de bestreden beslissing deze elementen enkel vermeldt of opsomt maar dat deze niet *in concreto* aanhaalt waarom deze onvoldoende zouden zijn om aan te nemen dat verzoekende partij niet succesvol zou kunnen zijn. Verzoekende partij werpt op dat de verwerende partij zich beperkt tot nietszeggend formalisme waardoor zij inhoudelijk geen antwoord krijgt om de beslissing te kunnen begrijpen en dat deze bestreden beslissing bovendien flagrant ingaat – zonder enige toelichting hieromtrent in de bestreden beslissing – tegen het gevoegd verslag van de behandelend psycholoog in.

Verwerende partij stelt dat de motiveringsplicht niet inhoudt dat de Facultaire Interne Beroepscommissie er toe zou gehouden zijn om op alle argumenten te antwoorden die door verzoekende partij in de loop van de interne beroepsprocedure zouden zijn naar vorgebracht, zij herhaalt dat zij immers een orgaan van actief bestuur is en geen administratief rechtscollege, zodat het volstaat dat de opgegeven motieven de beslissing kunnen dragen.

Verwerende partij meent dat de bestreden beslissing afdoende formeel en materieel werd gemotiveerd conform de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel II.281 Codex Hoger Onderwijs en dat de bestreden beslissing binnen de grenzen van de redelijkheid ligt. Zij stelt dat de bestreden beslissing de verzoekende partij toelaat duidelijk af te leiden waarom zij werd geweigerd, immers stelt de bestreden beslissing – na vaststelling van het niet voldoen aan de opgelegde bindende voorwaarden en de beperkte studievoortgang (30 credits behaald op 186 opgenomen studiepunten) – dat, in acht genomen de persoonlijke (psychologische) situatie van de verzoekende partij, de Facultaire Interne Beroepscommissie van oordeel is dat er enerzijds onvoldoende elementen zijn om te kunnen aannemen dat het succesvol en binnen een

redelijke termijn afronden van de opleiding mogelijk is en anderzijds dat het studierendement te laag is, ook na rekening te hebben gehouden met de motivatie die verzoekende partij hiervoor aanleverde. Zij meent dat dit geenszins een stijlformule inhoudt, nu er werd rekening gehouden met alle elementen uit het dossier.

Wat betreft de opmerking door de verzoekende partij dat de bestreden beslissing zonder enige uitleg ingaat tegen het voorgelegde verslag van de psycholoog, wijst verwerende partij er op dat dit verslag van de psycholoog dateert van 30 oktober 2014, terwijl de bestreden beslissing dateert van 28 oktober 2014. Het verslag werd wellicht door verzoekende partij in het kader van het intern beroep aan de Facultaire Interne Beroepscommissie overgemaakt n.a.v. de vraag van de commissie om bewijs te brengen van haar psychologische behandeling. Zij meent dat geen sprake kan zijn van een gebrekkig motivering, aangezien dit verslag slechts werd overgemaakt na het tussenkomen van de beslissing.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Opnieuw herinnert de Raad eraan dat hij zijn beoordeling over de studievoortgang van een student en de ermee verband houdende studievoortgangsbewakingsmaatregelen (i.e. de weigering tot verdere inschrijving), niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. Hij gaat daarentegen na of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of zij niet kennelijk onredelijk is. De appreciatiebevoegdheid van de Raad is niet anders wat voorliggende studievoortgangsbeslissing met betrekking tot het weigeren van een inschrijving betreft.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende bevoegdheid om bindende voorwaarden op te leggen, i.e. een inschrijving te weigeren, heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak – en in het bijzonder in het voorgaande vernietigingsbesluit nr. 2014/306 van 23 oktober 2014 – gesteld dat de uitoefening van deze bevoegdheid een onderzoek en beoordeling van elk concreet geval inhoudt. Bij de beoordeling van de verdiensten van de zaak houdt men rekening met de gegevens die deze kenmerken. Bij de uitoefening van zijn controlebevoegdheid toetst de Raad of de instelling bij het nemen van de studievoortgangsbeslissing, i.c. de studievoortgangsbewakingsmaatregel, in voldoende mate rekening heeft gehouden met de specifieke omstandigheden waarin de student zich bevond. Het is echter aan de student de interne beroepsinstantie tijdig en onderbouwd kennis te geven van voormelde omstandigheden.

De Raad benadrukt opnieuw dat hij evenmin in de plaats van de onderwijsinstelling kan of mag oordelen of er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden die aanleiding zouden kunnen geven, c.q. geven, tot een afwijkende maatregel. Hij kan slechts beoordelen of de onderwijsinstelling bij het nemen van de bestreden beslissing met betrekking tot voornoemde omstandigheden de grenzen van de redelijkheid niet kennelijk overschreed.

De Raad stelt vast dat artikel II.246, § 2 Codex Hoger Onderwijs het opleggen van bindende studievoorwaarden voor onder diplomacontract ingeschreven studenten koppelt aan een minimaal te bereiken studierendement. De bepaling laat toe de in § 1, 1° bedoelde maatregelen van studievoortgangsbewaking op te leggen aan een student die geen relatieve studieprestatie behaalt, welke erin bestaat na een academiejaar minimaal 50 % van de opgenomen studiepunten waarop het diplomacontract betrekking heeft, te verwerven. Indien een student vervolgens niet voldoet aan de bindende voorwaarden, kan de instelling een volgende inschrijving eventueel weigeren.

In casu werd aan verzoekende partij, omdat zij niet de helft van de opgenomen studiepunten behaalde, in het academiejaar 2012-2013 een bindende voorwaarde opgelegd. Zij diende voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten een credit te behalen. Verzoekende partij slaagde er niet in de in deze bindende voorwaarde vervatte norm te bereiken.

Wat de beweerde schending van het motiveringsbeginsel betreft, herhaalt de Raad zijn eerder oordeel dat de interne beroepsinstantie als orgaan van actief bestuur in beginsel niet dient te antwoorden op alle in het kader van het intern beroep bijgebrachte grieven. Het volstaat dat de bestreden beroepsbeslissing steunt op dragende motieven. De Raad stelt vast dat

studievoortgangsbewakingsmaatregelen vaak het gevolg zijn van een mathematische benadering en beoordeling (het niet voldoen aan de opgelegde bindende voorwaarden; geen credits behaald hebben voor de helft van de opgenomen studiepunten; het meermaals niet-slagen voor een opleidingsonderdeel). De Raad erkent de relevantie van dergelijke leidraad bij het nemen van de beslissing. Zij doet evenwel geen afbreuk aan de noodzaak van een concrete gevals specifieke afweging van belangen en verklaringen van studenten bij de toepassing van artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs.

Artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs heeft niet tot doel studenten, die elementen voorleggen om hun gebrekkige studievoortgang te verklaren, zonder voldoende afweging of onderzoek van de aangevoerde elementen, onder bewakingsmaatregelen te plaatsen. In dit verband stipt de Raad de mogelijke draagwijdte van de studievoortgangsbewakingsbeslissingen aan. Het intern beroep laat studenten toe zich voor hun gebrekkige studievoortgang te verantwoorden en verklaringen aan te reiken die een voldoende toename van de studievoortgang aannemelijk maken. Naarmate instellingen in het kader van studievoortgangsbewaking sterker terugvallen op algemene richtlijnen en beleidsregels neemt de relevantie van aandacht voor de mogelijke betekenis van gevals specifieke omstandigheden toe. Dit geldt ook voor de pertinentie van de specificiteiten van de context van de bestreden beslissing bij de beoordeling van de redelijkheid ervan.

De Raad wijst erop dat voormelde verklaringen eigen aan elk individueel dossier samen met het objectieve studieparcours door de beroepsinstantie meegenomen moeten worden in de beoordeling. Tevens dienen zij in de beslissing aldus tot uiting te komen.

In het kader van de beoordeling van de motivering van de nieuwe beslissing stelt de Raad vast dat uit de stukken van het dossier blijkt dat de Facultaire Interne Beroepscommissie op 28 oktober 2014 zitting heeft gehouden omstreeks 14u waarbij ze de verzoekende partij heeft gehoord. Op dezelfde datum heeft de Facultaire Interne Beroepscommissie omstreeks 15u30 door middel van een email van als volgt verzocht aan de verzoekende partij:

"Beste

De interne beroepscommissie zou graag bijkomende bewijsstukken willen om haar beslissing op te baseren.

*Mag ik u daarom vragen om een geldig **medisch attest** aan ons te bezorgen.*

De commissie zal – na ontvangst van het document – haar beslissing z.s.m. aan u meedelen.

..."

Uit dit e-mailbericht vanwege de Facultaire Interne Beroepscommissie volgt dat de Facultaire Interne Beroepscommissie zich na het horen van de student klaarblijkelijk onmiddellijk beraden heeft over het dossier op basis van de gegevens waarover zij toen beschikte. Daarna besliste zij bijkomende bewijsstukken nodig te hebben om haar beslissing ten gronde te kunnen nemen. Zij heropende de debatten teneinde deze bewijsstukken op te vragen. In de vraag werd uitdrukkelijk aangegeven aan de verzoekende partij dat de interne beroepscommissie *na ontvangst* van dit bijkomend opgevraagd document, haar beslissing zou meedelen.

De Raad stelt vast dat in voormelde e-mail aan de verzoekende partij een medisch attest wordt opgevraagd zonder opgave van termijn om deze in te leveren en met de mededeling dat na ontvangst van dit document, de interne beroepscommissie haar beslissing zo spoedig mogelijk zou meedelen.

De verzoekende partij heeft een attest van haar behandelend psycholoog voorgelegd op datum van 31 oktober 2014 omstreeks 11u. Daarna werd zij door de Facultaire Interne Beroepscommissie bedankt voor het bezorgen van deze informatie (e-mail van omstreeks 14u30). Kort daarna, diezelfde dag nog, zijnde 31 oktober 2014 omstreeks 16u24 werd de beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie van 28 oktober 2014 aan verzoekende partij meegedeeld.

De Raad stelt vast dat de Facultaire Interne Beroepscommissie vooreerst op 28 oktober 2014 vaststelt dat zij haar beslissing nog niet kan nemen, waarop zij een attest opvraagt zonder opgave van inleveringstermijn, waarna de verzoekende partij binnen een redelijke termijn van nog geen drie dagen dit stuk bekomt en bezorgt aan de Facultaire Interne Beroepscommissie, maar dat laatstgenoemde klaarblijkelijk, niettegenstaande de heropening van de debatten door haarzelf, haar beslissing – gedateerd op 28 oktober 2014 – aanhoudt en betekent per 31 oktober 2014. De verwerende partij maakt geen melding betreffende het verzochte en ontvangen stuk.

De Raad is van oordeel dat de interne beroepsprocedure in die zin het motiveringsbeginsel schendt. Zij maakt in haar overwegingen geen melding van de betekenis die zij verleende aan de gezondheidssituatie van de verzoekende partij in het bijzonder op basis van het opgevraagde en ingediende verslag noch inzake de acht die zij heeft geslagen op het werkstatuut van de verzoekende partij.

De Raad ziet niet waar de beslissing verduidelijkt waarom de gegeven verklaringen omtrent de beperkte studievoortgang en de gewijzigde situatie (zoals blijkt uit het ingediende stuk) onvoldoende zijn en niet toelaten een voldoende studievoortgang in het komende academiejaar te verwachten. De weigeringsbeslissing tot herinschrijving kan in die zin niet stand houden.

Het middel, zoals ambtshalve aangevuld, is gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwens- en het rechtzekerheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat het manifest onredelijk is om zonder enige motivering een duidelijk verslag van de psycholoog te negeren en tegen te spreken. Zij meent dat dit bovendien tevens onzorgvuldig is te meer de Raad in zijn voorgaand vernietigingsbesluit de verwerende partij heeft aangemaand om op deze elementen te antwoorden.

Verder stelt verzoekende partij dat het onredelijk is en tegelijk een schending van de rechtszekerheid om op geen enkele manier te reppen over de duur van de opgelegde weigering, te meer de Raad in zijn voorgaand vernietigingsbesluit gesteld heeft dat de weigering voor drie academiejaren niet kon verwacht worden.

Verwerende partij verwijst naar artikel II.246 Codex Hoger Onderwijs en artikel 84 OER 2013-2014 en de autonomie/discretionaire bevoegdheid daaromtrent van de onderwijsinstelling. Verder merkt de verwerende partij aan dat het betrokken verslag van de psycholoog dateert van 30 oktober 2014 waar echter de Facultaire Interne Beroepscommissie de bestreden beslissing reeds trof per 28 oktober 2014. Zij stelt dat niets de verzoekende partij belette om een verslag mee te brengen naar de zitting doch dat zij dat heeft nagelaten, waardoor de commissie er geen rekening mee kon houden en stelt zij dat het verslag enkel kan dienen als bewijs van de verklaring van de verzoekende partij dat zij in behandeling is bij een psycholoog, zoals gevraagd tijdens de zitting. Daarnaast benadrukt de verwerende partij echter dat dit niet wegneemt dat de Facultaire Interne Beroepscommissie weldegelijk rekening heeft gehouden met de psychologische problemen van verzoekende partij, doch dat zij van mening is, na alle elementen van het dossier in overweging te hebben genomen, dat er onvoldoende elementen aanwezig zijn om te kunnen aannemen dat verzoekende partij in staat is om de opleiding succesvol en binnen een redelijke termijn af te ronden. Verwerende partij haalt aan dat de volgens de Facultaire Interne Beroepscommissie het studierendement alsnog te laag is, ondanks de persoonlijke en psychologische redenen die hiervoor worden gegeven.

Wat betreft de opgeworpen onredelijkheid en schending van de rechtszekerheid daar waar de bestreden beslissing niet zou reppen over de duur van de weigering en de opmerking daaromtrent in het vernietigingsbesluit van de Raad, merkt de verwerende partij op dat de

Facultaire Interne Beroepscommissie bij het nemen van de bestreden beslissing heeft gemaakt van het OER 2013-2014 waarin geen bepalingen zijn opgenomen betreffende de termijn met als gevolg dat zij zich hierover evenmin uitspreekt. Zij stelt dat het OER 2013-2014 bij een weigering tot herinschrijving vooropstelt dat de student zich onherroepelijk niet meer kan inschrijven voor dezelfde opleiding bij de onderwijsinstelling, doch dat zij, rekening houdende met de opmerking hieromtrent in het vernietigingsbesluit van de Raad, hierbij heeft gesteld als volgt:

"De commissie wenst uitdrukkelijk te benadrukken dat dit geen definitief einde van het studietraject hoeft te betekenen. Wanneer er zich gewijzigde omstandigheden hebben voorgedaan, kan de student een schriftelijk en gemotiveerd dossier indienen waaruit deze gewijzigde omstandigheden blijken, met de vraag of een herinschrijving mogelijk is."

Gelet op al deze elementen meent de verwerende partij dat de bestreden beslissing niet als kennelijk onredelijk kan worden beschouwd

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Gelet op het gegrond bevonden eerste ambtshalve aangevuld middel, kan de beoordeling van het tweede middel niet tot een ruimere vernietiging leiden, zodat de Raad zich niet verder dient uit te spreken over het tweede middel.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 28 oktober 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 12 december 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen. De interne beroepsinstantie neemt deze beslissing, nadat de verzoekende partij ten laatste op 10 december 2014 al dan niet bijkomende overtuigingsstukken die zij nuttig acht voorlegt aan de interne beroepsinstantie.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 december 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/504 - 4 december 2014

Inzake [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

hebbende als raadslieden [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 4 december 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in schakelprogramma en de master in de psychologie.

Het beroep betreft de weigering van verdere inschrijving in de opleiding wegens het niet-naleven van de bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 30 oktober een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 5 november 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelde vast dat de verzoekende partij geïnformeerd was over de op haar rustende bindende studievoorwaarden (op 13 september 2013 ontvangen mail) en over de toelatingsvoorwaarden tot de buitenlandse stage, met name slagen voor alle bachelorvakken. De interne beroepsinstantie stelde vast dat verzoekende partij wist dat herinschrijving pas mogelijk was na bekendmaking resultaten van de tweede zit. De interne beroepsinstantie stelde vast dat de brief van verzoekende partij geen elementen van uitzonderlijke omstandigheden bevat waardoor er voor "[REDACTED]" geen credit behaald kon worden. De interne beroepsinstantie stelde ook dat de verzoekende partij zich niet meer kan

beroepen op feiten die voorafgaan aan het academiejaar 2013-2014 daar de beslissing tot het opleggen van bindende voorwaarden niet betwist werd en dus definitief is.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 7 november 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 10 november 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad onderzoekt de regelmatigheid van het intern beroep bij de grond van de zaak.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 10 november 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 5 november 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 7 november 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 8 november 2014.

Het beroep van 10 november 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en het OER.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij heeft in een eerste onderdeel een aantal bezwaren bij de motieven van de bestreden beslissing. Zij stelt dat zij haar examen voor het vak '.....' heeft afgelegd zodat zij niet vroegtijdig tijdens de herexamens vertrokken is naar Bolivië. Zij stelt vervolgens dat voor het vak dat zij niet afgelegd heeft geen bindende voorwaarde werd opgelegd. Zij stelt dat zij veel inspanningen heeft moeten leveren om op buitenlandse stage te kunnen gaan. Zij stelt dat er een miscommunicatie was over de timing van het versturen van haar motivatiebrief.

Zij stelt in een tweede onderdeel dat de afwezigheid van de ombudspersoon op de zitting van de interne beroepscommissie mogelijk nadelig heeft gewerkt.

Zij stelt vervolgens in een derde onderdeel dat er geen rekening werd gehouden met de verbetering in haar studievoortgang en dat zij haar eerste master in psychologie op 9 studiepunten na heeft afgerond. Zij merkt ook op dat zij, behoudens voor één opleidingsonderdeel, slaagde in eerste zit voor de opgenomen opleidingsonderdelen uit het eerste masterjaar. Zij stelt dat het opleidingsonderdeel '.....' een buisvak is, maar dat zij geenszins heeft erkend dat het een onoverkomelijke klip zou zijn. Zij stelt dat zij voor dit vak meer tijd nodig heeft dan voor andere vakken om zich voor het examen voor te bereiden, maar dat dit moeilijk voor haar was omdat ze tijdens het jaar diende te werken om voor haar studies in te staan. Zij stelt dat dit ene vak haar belet om haar bijna afgeronde studie te hervatten. Zij werpt op dat een medestudente wel een vierde keer kon inschrijven voor het

opleidingsonderdeel. Zij stelt ook dat zij voor het komende academiejaar 2014-2015 terug thuis gaat wonen zodat zij zich zonder financiële zorgen kan concentreren op haar studies.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij irrelevante argumenten aanvoert die niets te maken hebben met de weigering: met name het vertrek naar Bolivia voor het einde van de tweede zitting en voor de proclamatie, de al dan niet aanwezigheid op de examens van de opleidingsonderdelen waarop de bindende voorwaarde van toepassing was, het al dan niet zonder veel voorbereiding naar Bolivia vertrokken zijn, terwijl daar een uitvoerige selectieprocedure aan is voorafgegaan, de laattijdigheid van de gevraagde motivatiebrief.

Zij stelt dat artikel van het OER enkel bepaalt dat de facultaire ombudspersoon uitgenodigd wordt voor de zitting zonder dat de aanwezigheid van deze persoon wordt verplicht gesteld. Zij merkt ook op dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de afwezigheid van de ombudspersoon, die overigens slechts een raadgevende stem zou hebben gehad, enige invloed heeft gehad op de bestreden beslissing.

Zij werpt ook op dat de grief in verband met de toelating van een medestudente tot een vierde inschrijving voor het betrokken opleidingsonderdeel onontvankelijk is daar het niet werd opgeworpen in het intern beroep. Ten overvloede merkt zij op dat er uit die gunst geen rechten geput kunnen worden op een vierde inschrijving in hoofde van de verzoekende partij. Zij betwist niet dat verzoekster gemotiveerd is. Zij wijst er echter op dat de bindende voorwaarden slechts gedeeltelijk werden nageleefd. Zij merkt op dat verzoekende partij nog een lange weg af te leggen heeft vooraleer zij haar masterdiploma kan behalen. Zij stelt dat verzoekende partij in het schakelprogramma na drie academiejaren nog steeds twee opleidingsonderdelen ten belope van in totaal 15 studiepunten moet afwerken. Zij stelt dat verzoekende partij om haar masterdiploma te behalen nog drie opleidingsonderdelen van het eerste jaar (9 studiepunten) en alle opleidingsonderdelen van het tweede jaar, inclusief de masterproef met succes af te leggen. Zij werpt op dat verzoekende partij een zeer belangrijk opleidingsonderdeel ten belope van 9 studiepunten al drie academiejaren meesleept, met als hoogste resultaat 6/20 (in de tweede zitting van het academiejaar 2013-2014 behaalde verzoekster slechts 3/20).

Verwerende partij merkt in verband met het oplossen van haar financiële zorgen door thuis te gaan studeren op dat verzoekende partij haar thuisomgeving in haar motivatie zelf als een moeilijke omgeving om te studeren omschrijft. Zij stelt dat verzoekende partij reeds zes examenkansen heeft gekregen voor het bewuste opleidingsonderdeel, waarvan zij er slechts drie heeft benut, en waarbij de resultaten van de wel afgelegde examens zeer laag zijn. Zij stelt dat, hoewel begrip kan opgebracht worden voor de moeilijke combinatie van werken en studeren, het niet kennelijk onredelijk is dat de interne beroepsinstantie hierin geen uitzonderlijke omstandigheden zag die verklaren waarom na drie academiejaren nog steeds geen credit werd verworven voor het opleidingsonderdeel ".....".

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de studievoortgang van de student niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar dat hij wel nagaat of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is. Dit is niet anders voor weigeringsbeslissingen.

Inzake de door het decreet aan de instelling toegekende bevoegdheid om bindende voorwaarden op te leggen, i.e. een inschrijving te weigeren, heeft de Raad reeds in eerdere rechtspraak gesteld dat de uitoefening van deze bevoegdheid een onderzoek en beoordeling van elk concreet geval inhoudt. Bij de beoordeling van de verdiensten van de zaak houdt men rekening met de gegevens die deze kenmerken. Bij de uitoefening van zijn controlebevoegdheid toetst de Raad of de instelling bij het nemen van de studievoortgangsbeslissing, i.c. de studievoortgangsbewakingsmaatregel, in voldoende mate rekening heeft gehouden met de specifieke omstandigheden waarin de student zich bevond. Het is echter aan de student de interne beroepsinstantie tijdig en onderbouwd kennis te geven van voormelde omstandigheden.

In artikel II.246, § 2 Codex Hoger Onderwijs wordt het opleggen van bindende studievoorwaarden voor diplomastudenten gekoppeld aan een minimaal te leveren relatieve studieprestatie (50 % van de opgenomen studiepunten). Ingeval een student niet voldoet aan de in navolging hiervan opgelegde bindende voorwaarden, bedoeld in art. II.246, § 1, 1° Codex Hoger Onderwijs, kan het academiejaar nadien een inschrijving worden geweigerd (art. II.246, § 1, 2° Codex Hoger Onderwijs).

In casu stelt de Raad vast dat de verzoekende partij geweigerd werd wegens het niet-naleven van bindende voorwaarden. De Raad stelt vast dat verzoekende partij minstens 50% van de opgenomen studiepunten diende te behalen en diende te slagen voor drie opleidingsonderdelen (waaronder '.....'). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij credits heeft behaald voor 47 van de 71 opgenomen studiepunten en voor twee van drie opleidingsonderdelen onder bindende voorwaarde credits heeft behaald. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen credit behaalde voor '.....', waardoor zij niet voldeed aan een deel van de opgelegde bindende voorwaarden.

De Raad slaat acht op de bijzonderheden van de studievoortgang van de verzoekende partij, die sinds het academiejaar 2012-2013 zowel in het schakelprogramma Master in de Psychologie als in de Master in de Psychologie ingeschreven is. Zo stelt de Raad op basis van het studiecursus vast dat de verzoekende partij in academiejaar 2011-2012 ofwel een credit behaalt voor een opleidingsonderdeel, ofwel op beide examenkansen afwezig blijft, ofwel (grote of kleine) onvoldoendes bij de beide examenkansen behaalt. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in het daaropvolgende academiejaar 2012-2013 credits behaald heeft voor de opleidingsonderdelen waarvoor zij onvoldoendes had in het voorgaande academiejaar, ofwel (grote of kleine) onvoldoendes heeft behaald, in het bijzonder voor opleidingsonderdelen waarvoor zij in het vorige academiejaar niet had deelgenomen aan de examenkansen. De Raad stelt vast dat de trend zich doorzet in het academiejaar 2013-2014. Uitzondering vormt het opleidingsonderdeel met het zwaarste gewicht in studiepunten in het schakelprogramma, '.....' (9stp.). De Raad stelt tevens vast dat verzoekende partij niet deelnam aan het examen "....." (in het academiejaar 2013-2014 in het studieprogramma opgenomen) en bijgevolg nog 15 studiepunten verwijderd is van het afronden van haar schakelprogramma, wat overigens een grotere omvang heeft dan een standaardprogramma van 60 studiepunten. In de masteropleiding behaalde verzoekende partij gedurende de afgelopen twee academiejaren credits voor 11 opleidingsonderdelen. Voor 3 van de 10 in academiejaar 2013-2014 opgenomen opleidingsonderdelen bleef zij afwezig.

De Raad is van oordeel dat, voormelde studievoortgang in acht genomen, niet manifest uit het dossier blijkt dat verzoekende partij de opleiding (schakelprogramma en het aansluitende masterprogramma) niet kan afronden. De Raad stelt vast dat verzoekende partij de haar opgelegde bindende voorwaarden gedeeltelijk heeft geschonden. Zij slaagde gedurende de afgelopen drie academiejaren niet voor het opleidingsonderdeel ".....", nam niet deel aan bepaalde examenkansen (academiejaar 2011-2012 afwezig op beide zittingen en academiejaar 2012-2013 afwezig op de eerste zitting) of haalde zeer lage scores (2/20 in het academiejaar 2012-2013 in de tweede zitting). In het academiejaar 2013-2014 behaalde zij 6/20.

Desondanks mag hier niet zonder meer uit worden afgeleid dat er onvoldoende studievoortgang is in de zin dat er niet in redelijkheid voldoende positieve resultaten en de ermee gepaard gaande studievoortgang te verwachten is bij een inschrijving onder bindende voorwaarden.

De Raad neemt immers met de verzoekende partij aan dat het kwantitatieve opleidingsonderdeel '.....' gelet op het aantal studiepunten veel studievoorbereiding vergt hetgeen zoals verzoekende partij aangeeft een struikelblok kan vormen in het geval van een combinatie met werk (ten behoeve van de financiering van haar studies). De Raad is van oordeel dat verzoekende partij, de weliswaar afgebroken buitenlandse stage begin september in acht genomen, afdoende aannemelijk maakt dat zij niet meer zal werken tijdens het academiejaar en opnieuw thuis zal gaan wonen. De Raad neemt *in casu* aan dat verzoekende partij door de financiële onbezorgdheid meer tijd zal investeren in haar studies, en in het bijzonder in het opleidingsonderdeel '.....'. Het feit dat verzoekende partij de thuisomgeving

niet ideaal acht om te studeren sluit niet uit dat zij zich daar toch nog goed kan voorbereiden, te meer daar zij zich niet langer financiële zorgen moet maken.

In het licht van deze overwegingen is de Raad van oordeel dat er onvoldoende rekening is gehouden met de specifieke omstandigheden die de studievoortgang van verzoekster positief kunnen beïnvloeden. Bijgevolg komt de weigering de Raad voor als onredelijk.

Het derde onderdeel is gegrond.

Daar de overige middelonderdelen niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden, dienen ze in deze stand van het geding niet onderzocht te worden.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 12 december 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïntinventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 december 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure